श्रीधनञ्जयविरचितम्

दशरूपकम्

श्रीधनिककृतावलोकसहितम्

परीक्षोपयोगी ग्रन्थः

सम्पादकः

डा. पठान् वलि साहेब्

श्रीवेङ्कटेश्वरवेदविश्वविद्यालयः, तिरुपति

प्रकाशकः

श्रीवनमालीप्रकाशनम्

तिरुपति - ५१७ ५०१

आन्ध्रप्रदेशः

२०१७

धनञ्जयविरचितम् **दशरूपकम्** श्रीधनिककृत-अवलोकसहितम्
परीक्षोपयोगी ग्रन्थः

सम्पादकः : **डा. पठान् महम्मद् वलि खान्**
संस्कृतातिथ्यध्यापकः
श्रीवेङ्कटेश्वरवेदविश्वविद्यालयः, तिरुपतिः

प्रथममुद्रणम् : २०१७
प्रतिलिपयः : ५००
मूल्यम् : रू.१५०/-
ISBN : 978-93-5281-953-9
Barcode :

9 789352 819539 >

प्रकाशकः : **श्रीवनमालीप्रकाशनम्**
तिरुपति - ५१७ ५०१, आन्ध्रप्रदेशः। भारतदेशः।

प्राप्तिसङ्केतः : डा. पठान् महम्मद् वलि खान्
गृहसङ्ख्या - ४-४-५४२, रामकृष्णडीलक्स् समीपे,
नेहूनगर्, तिरुपति - ५१७ ५०७, आन्ध्रप्रदेशः।
दूरवाणी - ८८८५१६१८५०
Email: mahammadvalipathan@gmail.com

टङ्कणं पुटनिर्माणञ्च :पठान् महम्मद् वलि खान्, वैदनग्रामः, बल्लिकुरवमण्डलम्, प्रकाशम् जिल्ला, आन्ध्रप्रदेशः - ५२३ ३०३

मुद्रणालयः : प्रजाशक्तिदैनिकमुद्रणालयः, रेणिगुण्टमार्गः, तिरुपति।
दूरवाणी - ०८७७-२२१९९७, १९९८

Śrī Dhanañjaya Viracitam

DAŚARŪPAKAM

Śrī Dhanika kṛta Avalokasahitam

Parīkṣopayogi Granthaḥ

Editor

Dr. Pathan Vali Saheb

Guest Lecturer in Sanskrit

Sri Venkateswara Vedic University, Tirupati

Publisher

SRI VANAMALI PUBLICATIONS

TIRUPATI - 517 501

Andhra Pradesh

2017

Śrī Dhanañjaya Viracitam DAŚARŪPAKAM

Śrī Dhanika kṛta Avalokasahitam

Parīkṣopayogi Granthaḥ

Editor : **Dr. PATHAN MAHAMMAD VALI KHAN**
Guest Lecturer in Sanskrit
Sri Venkateswara Vedic University, Tirupati - 517 502
Mobile : 08885161850

First Edition : **2017**

Total Pages :

Copies : **500**

Price : **Rs.250/-**

ISBN : **978-93-5281-953-9**

Barcode :

9 789352 819539 >

Published by : **Sri Vanamali Publications**
Tirupati - 517 501 A.P. INDIA

Available Address : **Pathan Mahammad Vali Khan**
S/o Pathan Nasar Vali Khan (Late)
Door No. 4-4-542/H4,
Near Ramakrishna Delux Circle,
Nehru Nagar, Tirupati - 517 501 A.P. INDIA
Email: mahammadvalipathan@gmail.com

DTP & Page Setting :
Pathan Mahammad Vali, Vaidana Post, Ballikurava Mandal,
Prakasam District, Pin - 523303

Printed at : Praja Sakti Daily Printing Press, Tirupati. PH: 0877-2271997, 1998

विषयसूची

प्रथमप्रकाशः - वस्तुविचारः

-०-

द्वितीयप्रकाशः - नायकविचारः

OOO

तृतीयः प्रकाशः - दशरूपकविचारः

।। इति प्रस्तावनाङ्गानि।।

○○○

चतुर्थप्रकाशः - रसविचारः

-०-

श्रीधनञ्जयविरचितम्

दशरूपकम्

श्रीधनिककृतावलोकसहितम्

प्रथमप्रकाशः

(वस्तुविचारः)

मङ्गलाचरणम्

इह सदाचारं प्रमाणयद्भिरविघ्नेन प्रकरणस्य समाप्त्यर्थमिष्टयोः प्रकृताभिमतदेवतयोर्नमस्कारः क्रियते श्लोकद्वयेन -

नमस्तस्मै गणेशाय यत्कण्ठः पुष्करायते।
मदाभोगघनध्वानो नीलकण्ठस्य ताण्डवे।। १।।

यस्य कण्ठः, पुष्करायते = मृदङ्गवदाचरति, मदाभोगेन, घनध्वानः = निबिडध्वनिः, नीलकण्ठस्य = शिवस्य, ताण्डवे = उद्धते नृत्ते, तस्मै गणेशाय नमः।

अत्र खण्डश्लेषाक्षिप्यमाणोपमाच्छायालङ्कारः। नीलकण्ठस्य = मयूरस्य, ताण्डवे यथा मेघध्वनिः पुष्करायत इति प्रतीतेः।

दशरूपानुकारेण यस्य माद्यन्ति भावकाः।
नमः सर्वविदे तस्मै विष्णवे भरताय च।। २।।

एकत्र मत्स्यकूर्मादिप्रतिमानामुद्देशेन, अन्यत्रानुकृतिरूपनाटकादिना यस्य भावकाः = ध्यातारो रसिकाश्च, माद्यन्ति = हृष्यन्ति, तस्मै विष्णवेऽभिमताय प्रकृताय भरताय च नमः।

ग्रन्थोद्देश्यविवेचनम् –

श्रोतुः प्रवृत्तिनिमित्तं प्रदर्श्यते -

कस्यचिदेव कदाचिद्दयया विषयं सरस्वती विदुषः।
घटयति कमपि तमन्यो व्रजति जनो येन वैदग्धीम्।। ३।।

तं कञ्चिद्विषयं प्रकरणादिरूपं कदाचिदेव कस्यचिदेव कवेः सरस्वती योजयति, येन प्रकरणादिना विषयेणान्यो जनो विदग्धो भवति।

स्वप्रवृत्तिविषयं दर्शयति -

उद्धृत्योद्धृत्य सारं यमखिलनिगमान्नाट्यवेदं विरिञ्चि-
श्चक्रे यस्य प्रयोगं मुनिरपि भरतस्ताण्डवं नीलकण्ठः।
शर्वाणी लास्यमस्य प्रतिपदमपरं लक्ष्म कः कर्तुमीष्टे
नाट्यानां किन्तु किञ्चित् प्रगुणरचनया लक्षणं संक्षिपामि।।४।।

यं नाट्यवेदं वेदेभ्यः सारमादाय ब्रह्मा कृतवान्, यत्सम्बद्धमभिनयं भरतश्चकार - करणाङ्गहारानकरोत्, हरस्ताण्डवम् = उद्धतं नृत्तं, कृतवान्, लास्यं = सुकुमारं नृत्तं, पार्वती कृतवती, तस्य सामस्त्येन लक्षणं कर्तुं कः शक्तः? तदेकदेशस्य तु दशरूपस्य संक्षेपः क्रियत इत्यर्थः।

विषयैक्यप्रसक्तं पौनरुक्त्यं परिहरति -

व्याकीर्णे मन्दबुद्धीनां जायते मतिविभ्रमः।
तस्यार्थस्तत्पदैस्तेन संक्षिप्य क्रियतेऽञ्जसा।। ५।।

व्याकीर्णे = विक्षिप्ते विस्तीर्णे च, रसशास्त्रे मन्दबुद्धीनां पुंसां मतिमोहो भवति, तेन तस्य नाट्यवेदस्यार्थस्तत्पदैरेव संक्षिप्य ऋजुवृत्त्या क्रियत इति।

-o-

इदं प्रकरणं दशरूपज्ञानफलम्। दशरूपं किं फलमित्याह -

आनन्दनिस्यन्दिषु रूपकेषु व्युत्पत्तिमात्रं फलमल्पबुद्धिः।
योऽपीतिहासादिवदाह साधुस्तस्मै नमः स्वादुपराङ्मुखाय।। ६।।

तत्र केचित् - **धर्मार्थकाममोक्षेषु वैचक्षण्यं कलासु च।**
करोति कीर्तिं प्रीतिं च साधुकाव्यनिषेवणम्।।

इत्यादिना त्रिवर्गादिव्युत्पत्तिं काव्यफलत्वेनेच्छन्ति तन्निरासेन स्वसंवेद्यः परमानन्दरूपो रसास्वादो दशरूपाणां फलं न पुनरितिहासादिवत् त्रिवर्गादिव्युत्पत्तिमात्रमिति दर्शितम्। **नम** इति सोल्लुण्ठनम्।

❍❍❍

१. नाट्यम् - रूपकपरिभाषा अथवा रूपकभेदाः —

'नाट्यानां लक्षणं संक्षिपामि' इत्युक्तम्, किं पुनस्तन्नाट्यमित्याह–

अवस्थानुकृतिर्नाट्यं —

काव्योपनिबद्धधीरोदात्ताद्यवस्थानुकारश्चतुर्विधाभिनयेन तादात्म्यापत्तिर्नाट्यम्।

— रूपं दृश्यतयोच्यते।

तदेव नाट्यं दृश्यमानतया रूपमित्युच्यते नीलादिरूपवत्।

रूपकं तत्समारोपात् —

नटे रामाद्यवस्थारोपेण वर्तमानत्वाद्रूपकं मुखचन्द्रादिवत् इत्येकस्मिन्नर्थे प्रवर्तमानस्य शब्दत्रयस्य इन्द्रः पुरन्दरः शक्रः इतिवत् प्रवृत्तिनिमित्तभेदो दर्शितः।

— दशधैव रसाश्रयम्।। ७।।

रसानाश्रित्य वर्तमानं दशप्रकारकम्, एवेत्यवधारणं शुद्धाभिप्रायेण। नाटिकायाः सङ्कीर्णत्वेन वक्ष्यमाणत्वात्।

१.१. तानेव दशभेदानुद्दिशति -

नाटकं सप्रकरणं भाणः प्रहसनं डिमः।
व्यायोगसमवकारौ वीथ्यङ्केहामृगा इति।। ८।।

ननु - **डोम्बी श्रीगदितं भाणो भाणीप्रस्थानरासकाः।**
काव्यं च सप्त नृत्यस्य भेदाः स्युस्तेऽपि भाणवत्।। इति।

-०-

रूपकान्तराणामपि भावादवधारणानुपपत्तिरित्याशङ्क्याह -

२. नृत्यम् — अन्यद्भावाश्रयं नृत्यम् —

रसाश्रयान्नाट्याद्भावाश्रयं नृत्यमन्यदेव। तत्र भावाश्रयमिति विषयभेदान्नृत्यमिति नृतेर्गात्रविक्षेपार्थत्वेनाङ्गिक- बाहुल्यात्तत्कारिषु च नर्तकव्यपदेशाल्लोकेऽपि च अत्र प्रेक्षणीयकम् इति व्यवहारान्नाटकादेरन्यन्नृत्यम्। तद्भेदत्वाच्छ्रीगदितादेरवधारणोपपत्तिः। नाटकादि च रसविषयम्, रसस्य च पदार्थीभूतविभावादिकसंसर्गात्मक-वाक्यार्थहेतुकत्वाद्वाक्यार्थाभिनयात्मकत्वं रसाश्रयमित्यनेन दर्शितम्। नाट्यमिति च **नट अवस्पन्दने** इति नटेः किञ्चिच्चलनार्थत्वात् सात्त्विकबाहुल्यम्। अत एव तत्कारिषु नटव्यपदेशः।

यथा च - गात्रविक्षेपार्थत्वे समानेऽप्यनुकारात्मकत्वेन नृत्तादन्यन्नृत्यं तथा वाक्यार्थाभि-नयात्मकान्नाट्यात् पदार्थाभिनयात्मकमन्यदेव नृत्यमिति।

-०-

३. प्रसङ्गान्नृत्तं व्युत्पादयति —

— नृत्तं ताललयाश्रयम्।

तालश्चञ्चत्पुटादिः, लयो द्रुतादिः, तन्मात्रापेक्षोऽङ्गविक्षेपोऽभिनयशून्यो नृत्तमिति अनन्तरोक्तं द्वितीयं व्याचष्टे -

आद्यं पदार्थाभिनयो मार्गो देशी तथा परम्।। ९।।

नृत्यं पदार्थाभिनयात्मकं मार्ग इति प्रसिद्धम्, नृत्तं च देशीति। द्विविधस्यापि द्वैविध्यं दर्शयति-

मधुरोद्धतभेदेन तद्द्वयं द्विविधं पुनः।
लास्यताण्डवरूपेण नाटकाद्युपकारकम्।। १०।।

सुकुमारं द्वयमपि लास्यम्, उद्धतं द्वितयमपि ताण्डवमिति। प्रसङ्गोक्तस्योपयोगं दर्शयति- - तच्च नाटकाद्युपकारकमिति, नृत्यस्य क्वचिदवान्तरपदार्थाभिनयेन नृत्तस्य च शोभाहेतुत्वेन नाटकादावुपयोग इति।

❍❍❍

अनुकारात्मकत्वेन रूपाणामभेदात् किं कृतो भेद इत्याशङ्क्याह -

वस्तु नेता रसस्तेषां भेदकः —

वस्तुभेदान्नायकभेदाद् रसभेदाद्रूपाणामन्योऽन्यं भेद इति।

-०-

१. वस्तुभेदमाह -

— वस्तु च द्विधा।

कथमित्याह – **तत्राधिकारिकं मुख्यमङ्गं प्रासङ्गिकं विदुः।। ११।।**

प्रधानभूतमाधिकारिकं यथा - रामायणे रामसीतावृत्तान्तः, प्रासङ्गिकं यथा - तत्रैव विभीषणसुग्रीवादिवृत्तान्त इति।

१.१. निरुक्त्याऽऽधिकारिकं लक्षयति —

अधिकारः फलस्वाम्यमधिकारी च तत्प्रभुः।
तन्निर्वृत्तमभिव्यापि वृत्तं स्यादाधिकारिकम्।। १२।।

फलेन स्वस्वामिसम्बन्धोऽधिकारः फलस्वामी चाधिकारी तेनाधिकारेणाधिकारिणा वा निर्वृत्तम्-फलपर्यन्ततां नीयमानमितिवृत्तमाधिकारिकम्।

-०-

१.२. प्रासङ्गिकं व्याचष्टे–

प्रासङ्गिकं परार्थस्य स्वार्थो यस्य प्रसङ्गतः।

यस्येतिवृत्तस्य परप्रयोजनस्य, सतस्तत्प्रसङ्गात् स्वप्रयोजनसिद्धिस्तत्प्रासङ्गिकमितिवृत्तं प्रसङ्गनिर्वृत्तेः प्रासङ्गिकम्। प्रासङ्गिकमपि १.पताका-२.प्रकरीभेदाद् द्विविधमित्याह -

सानुबन्धं पताकाख्यं प्रकरी च प्रदेशभाक्।। १३।।

दूरं यदनुवर्तते प्रासङ्गिकं सा **पताका**, सुग्रीवादिवृत्तान्तवत्। पताकेवासाधारण-नायकचिह्नवत्तदुपकारित्वात्। यदल्पं सा प्रकरी, श्रमणादिवृत्तान्तवत्।

-०-

१.२.१. पताकाप्रसङ्गेन पताकास्थानकं व्युत्पादयति–

प्रस्तुतागन्तुभावस्य वस्तुनोऽन्योक्तिसूचकम्।
पताकास्थानकं तुल्यसंविधानविशेषणम्।। १४।।

प्राकरणिकस्य भाविनोऽर्थस्य सूचकं रूपं पताकावद्भवतीति पताकास्थानकम्। तच्च तुल्येतिवृत्ततया तुल्यविशेषणतया च द्विप्रकारम् - १.अन्योक्ति-२.समासोक्तिभेदात्।

१. यथा रत्नावल्याम् -

यातोऽस्मि पद्मनयने समयो ममैष सुप्ता मयैव भवती प्रतिबोधनीया।
प्रत्यायनामयमितीव सरोरुहिण्याः सूर्योऽस्तमस्तकनिविष्टकरः करोति।।

२. यथा च तुल्यविशेषणतया–

उद्दामोत्कलिकां विपाण्डुररुचं प्रारब्धजृम्भां क्षणा
दायासं श्वसनोद्गमैरविरलैरातन्वतीमात्मनः।
अद्योद्यानलतामिमां समदनां नारीमिवान्यां ध्रुवं
पश्यन् कोपविपाटलद्युति मुखं देव्याः करिष्याम्यहम्।।

-०-

एवमाधिकारिक-द्विविधप्रासङ्गिकभेदात् त्रिविधस्यापि त्रैविध्यमाह -

प्रख्यातोत्पाद्यमिश्रत्वभेदात् त्रिधापि तत्त्रिधा।
प्रख्यातमितिहासादेरुत्पाद्यं कविकल्पितम्।। १५।।
मिश्रं च सङ्करात्ताभ्यां दिव्यमर्त्यादिभेदतः। इति निगदव्याख्यातम्।

तस्येतिवृत्तस्य किं फलमित्याह -

कार्यं त्रिवर्गस्तच्छुद्धमेकानेकानुबन्धि च।। १६।।

धर्मार्थकामाः फलं, तच्च शुद्धमेकैकानुबन्धं वा।

-०-

तत्साधनं (१. बीजम्) व्युत्पादयति -

स्वल्पोद्दिष्टस्तु तद्धेतुर्बीजं विस्तार्यनेकधा।

स्तोकोद्दिष्टः कार्यसाधकः पुरस्तादनेकप्रकारं विस्तारी हेतुविशेषो बीजवद्बीजम्।

१. यथा रत्नावल्यां वत्सराजस्य रत्नावलीप्राप्तिहेतुरनुकूलदैवो यौगन्धरायणव्यापारो विष्कम्भके न्यस्तः।

यौगन्धरायणः - कः सन्देहः? (**द्वीपादन्यस्मात्** इति पठति), इत्यादिना

प्रारम्भेऽस्मिन् स्वामिनो वृद्धिहेतौ इत्यन्तेन।

२. यथा च वेणीसंहारे -

द्रौपदीकेशसंयमनहेतुर्भीमक्रोधोपचितयुधिष्ठिरोत्साहो बीजमिति। तच्च महाकार्यावान्तर-कार्यहेतुभेदादनेकप्रकारमिति।

-०-

२. अवान्तरबीजस्य संज्ञान्तरमाह (बिन्दुः) -

अवान्तरार्थविच्छेदे बिन्दुरच्छेदकारणम्।। १७।।

१. यथा रत्नावल्याम् -

अवान्तरप्रयोजनानङ्गपूजापरिसमाप्तौ कथार्थविच्छेदे सत्यनन्तरकार्यहेतुः - उदयनस्येन्दो-रिवोद्वीक्षते।

सागरिका - (श्रुत्वा) कहं एसो सो उदयणणरिन्दो जस्स अहं तादेण दिण्णा।

(कथमेष स उदयननरेन्द्रो यस्याहं तातेन दत्ता) इत्यादि।

बिन्दुर्जले तैलबिन्दुवत् प्रसारित्वात्।

○○○

३. इदानीं पताकाद्यं प्रसङ्गाद्व्युत्क्रमोक्तं क्रमार्थमुपसंहरन्नाह -

बीजबिन्दुपताकाख्यप्रकरीकार्यलक्षणाः।
अर्थप्रकृतयः पञ्च ता एताः परिकीर्तिताः।। १८।।

अर्थप्रकृतयः - प्रयोजनसिद्धिहेतवः।

अन्यदवस्थापञ्चकमाह -

अवस्थाः पञ्च कार्यस्य प्रारब्धस्य फलार्थिभिः।
आरम्भ-यत्न-प्राप्त्याशा-नियताप्ति-फलागमाः।। १९।।

-०-

१. यथोद्देशं (आरम्भ)लक्षणमाह -

औत्सुक्यमात्रमारम्भः फललाभाय भूयसे।

इदमहं सम्पादयामीत्यध्यवसायमात्रमारम्भ इत्युच्यते।

१. यथा रत्नावल्याम् -

प्रारम्भेऽस्मिन् स्वामिनो वृद्धिहेतौ दैवे चेत्थं दत्तहस्तावलम्बे।

इत्यादिना सचिवायत्तसिद्धेर्वत्सराजस्य कार्यारम्भो यौगन्धरायणमुखेन दर्शितः।

-०-

२. अथ प्रयत्नः - **प्रयत्नस्तु तदप्राप्तौ व्यापारोऽतित्वरान्वितः।। २०।।**

तस्य फलस्याप्राप्तावुपाययोजनादिरूपश्चेष्टाविशेषः प्रयत्नः।

यथा रत्नावल्याम् - आलेख्याभिलेखनादिर्वत्सराजसमागमोपायः।

सागरिका - तहावि णत्थि अण्णो दंसणुवाओ त्ति जहा-तहा आलिहिअ जहासमीहिअं करिस्सम् **(तथापि नास्त्यन्यो दर्शनोपाय इति यथा तथालिख्य यथासमीहितं करिष्यामि।)** इत्यादिना प्रतिपादितः।

-०-

३. प्राप्त्याशामाह - **उपायापायशङ्काभ्यां प्राप्त्याशा प्राप्तिसम्भवः।**

उपायस्यापायशङ्कायाश्च भावादनिर्धारितैकान्ता फलप्राप्तिः प्राप्त्याशा।

यथा रत्नावल्यां तृतीयोऽङ्के वेषपरिवर्ताभिसरणादौ समागमोपाये सति वासवदत्ता-लक्षणापायशङ्कायाः -

सागरिका - एवं जदि अअलवादावली विअ आअच्छिअ अण्णदो ण णइस्सदि वासवदत्ता। **(एवं यद्यकालवातावलीवागत्यान्यतो न नेष्यति वासवदत्ता।)** इत्यादिना दर्शितत्वादनिर्धारितैकान्ता सागरिका-समागमप्राप्तिरुक्ता।

-०-

४. नियताप्तिमाह - **अपायाभावतः प्राप्तिर्नियताप्तिः सुनिश्चिता।। २१।।**

अपायाभावादवधारितैकान्ता फलप्राप्तिर्नियताप्तिरिति।

१. यथा रत्नावल्याम् -

विदूषकः - सागरिका दुक्करं जीविस्सदि **(सागरिका दुष्करं जीविष्यति।)** इत्युपक्रम्य, किं ण उपायं चिन्तेऽसि? **(किं नोपायं चिन्तयसि?)** इत्यनन्तरम्

राजा - वयस्य! देवीप्रसादनं मुक्त्वा नान्यमत्रोपायं पश्यामि।

इत्यनन्तराङ्कार्थबिन्दुनाऽनेन देवीलक्षणापायस्य प्रसादनेन निवारणान्नियता फलप्राप्तिः सूचिता।

-०-

५. फलयोगमाह - **समग्रफलसम्पत्तिः फलयोगो यथोदितः।**

यथा रत्नावल्यां रत्नावलीलाभचक्रवर्तित्वावाप्तिरिति।

❍❍❍

सन्धिलक्षणमाह - **अर्थप्रकृतयः पञ्च पञ्चावस्थासमन्विताः।। २२।।**

यथासङ्ख्येन जायन्ते मुखाद्याः पञ्च सन्धयः।

अर्थप्रकृतीनां पञ्चानां यथासङ्ख्येनावस्थाभिः पञ्चभिर्योगात् यथासङ्ख्येनैव वक्ष्यमाणा मुखाद्याः पञ्च सन्धयो जायन्ते।

सन्धिसामान्यलक्षणमाह -

अन्तरैकार्थसम्बन्धः सन्धिरेकान्वये सति।। २३।।

एकेन प्रयोजनेनान्वितानां कथांशानामवान्तरैकप्रयोजनसम्बन्धः सन्धिः।

-०-

पञ्चसन्धयः

के पुनस्ते सन्धयः - **मुखप्रतिमुखे गर्भः सावमर्शोपसंहृतिः।**

१. मुखसन्धिः -

यथोद्देशं लक्षणमाह - **मुखं बीजसमुत्पत्तिर्नानार्थरससम्भवा।। २४।।**

अङ्गानि द्वादशैतस्य बीजारम्भसमन्वयात्।

बीजानां समुत्पत्तिरनेकप्रकारप्रयोजनस्य रसस्य च हेतुर्मुखसन्धिरिति व्याख्येयम्। तेनात्रिवर्गफले प्रहसनादौ रसोत्पत्तिहेतोरेव बीजत्वमिति।

अस्य च बीजारम्भार्थयुक्तानि द्वादशाङ्गानि भवन्ति तान्याह–

उपक्षेपः परिकरः परिन्यासो विलोभनम्।। २५।।
युक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभावना।
उद्भेदभेदकरणान्यन्वर्थान्यथ लक्षणम्।। २६।।

-o-

एतेषां स्वसंज्ञाव्याख्यातानामपि सुखार्थं लक्षणं क्रियते -

१. उपक्षेपः - **बीजन्यास उपक्षेपः —**

यथा रत्नावल्याम् - (नेपथ्ये) -

द्वीपादन्यस्मादपि मध्यादपि जलनिधेर्दिशोऽप्यन्तात्।
आनीय झटिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखीभूतः।।

इत्यादिना यौगन्धरायणो वत्सराजस्य रत्नावलीप्राप्तिहेतुभूतमनुकूलदैवं स्वव्यापारं बीजत्वेनोपक्षिप्तवानित्युपक्षेपः।

-o-

२. परिकरमाह - **— तद्बाहुल्यं परिक्रिया।**

यथा तत्रैव - अन्यथा क्व सिद्धादेशप्रत्ययप्रार्थितायाः सिंहलेश्वरदुहितुः समुद्रे प्रवहणभङ्गमग्नोत्थितायाः फलकासादनम्। इत्यादिना **सर्वथा स्पृशन्ति स्वामिनमभ्युदयाः।** इत्यन्तेन बीजोत्पत्तेरेव बहूकरणात् परिकरः।

-o-

३. परिन्यासमाह - **तन्निष्पत्तिः परिन्यासो —**

यथा तत्रैव - **प्रारम्भेऽस्मिन् स्वामिनो वृद्धिहेतौ दैवे चेत्थं दत्तहस्तावलम्बे।**
सिद्धेर्भ्रान्तिर्नास्ति सत्यं तथापि स्वेच्छाकारी भीत एवास्मि भर्तुः।।

इत्यनेन यौगन्धरायणः स्वव्यापारदैवयोर्निष्पत्तिमुक्तवानिति परिन्यासः।

-o-

४. विलोभनमाह - **— गुणाख्यानं विलोभनम्।। २७।।**

१. यथा रत्नावल्याम् - **अस्तापास्तसमस्तभासि नभसः पारं प्रयाते रवा**
वास्थानीं समये समं नृपजनः सायन्तने सम्पतन्।
सम्प्रत्येष सरोरुहद्युतिमुषः पादांस्तवासेवितुं
प्रीत्युत्कर्षकृतो दशामुदयनस्येन्दोरिवोद्वीक्षते।।

इति वैतालिकमुखेन चन्द्रतुल्यवत्सराजगुणवर्णनया सागरिकायाः समागमहेत्वनुरागबीजानुगुण्येनैव विलोभनाद्विलोभनमिति।

२. यथा च वेणीसंहारे -

मन्थायस्तार्णवाम्भः प्लुतकुहरवलन्मन्दरध्वानधीरः
कोणाघातेषु गर्जत्प्रलयघनघटान्योऽन्यसङ्घट्टचण्डः।
कृष्णाक्रोधाग्रदूतः कुरुकुलनिधनोत्पातनिर्घातवातः
केनास्मत्सिंहनादप्रतिरसितसखो दुन्दुभिस्ताडितोऽयम्।। इत्यादिना **यशोदुन्दुभिः** इत्यन्तेन द्रौपद्या विलोभनाद्विलोभनमिति।

-०-

५. अथ युक्तिः - **सम्प्रधारणमर्थानां युक्तिः —**

यथा रत्नावल्याम् -

यौगन्धरायणः - **मयापि चैनां देवीहस्ते सबहुमानं निक्षिपता युक्तमेवानुष्ठितम्। कथितं च मया यथा बाभ्रव्यः कञ्चुकी सिंहलेश्वरामात्येन वसुभूतिना सह कथं कथमपि समुद्रादुत्तीर्य कोशलोच्छित्तये गतस्य रुमण्वतो घटितः।**

इत्यनेन सागरिकाया अन्तःपुरस्थाया वत्सराजस्य सुखेन दर्शनादिप्रयोजनावधारणाद् बाभ्रव्य-सिंहलेश्वरामात्ययोः स्वनायकसमागमहेतुप्रयोजनत्वेनावधारणाद्युक्तिरिति।

-०-

६. अथ प्राप्तिः - **— प्राप्तिः सुखागमः।**

१. यथा वेणीसंहारे -

चेटी - भट्टिणि! परिकुविदो विअ कुमारो लक्खीयदि **(भर्त्रि! परिकुपित इव कुमारो लक्ष्यन्ते।)** इत्युपक्रमे,

भीमः - **मथ्नामि कौरवशतं समरे न कोपाद् दुःशासनस्य रुधिरं न पिबाम्युरस्तः।**
सञ्चूर्णयामि गदया न सुयोधनोरू सन्धिं करोतु भवतां नृपतिः पणेन।।

द्रौपदी - (श्रुत्वा सहर्षम्) णाध! अस्सुदपुव्वं खु एदं वअणं ता पुणो पुणो भण। **(नाथ! अश्रुतपूर्वं खल्वेतद्वचनं तत्पुनः पुनर्भण)** इत्यनेन भीमक्रोध-बीजान्वयेनैव सुखप्राप्त्या द्रौपद्याः प्राप्तिरिति।

२. यथा च रत्नावल्याम् -

सागरिका - (श्रुत्वा सहर्षं परिवृत्य सस्पृहं पश्यन्ती) कधं अअं सो राआ उदयणो जस्स अहं तादेण दिण्णा। ता परप्पेसणदूसिदं वि मे जीविदं एदस्स दंसणेण बहुमदं संजादम्। **(कथमयं स राजोदयनो यस्याहं तातेन दत्ता। तत्परप्रेषण-दूषितमपि मे जीवितमेतस्य दर्शनेन बहुमतं सञ्जातम्)** इति सागरिकायाः सुखागमात् प्राप्तिरिति।

-o-

७. अथ समाधानम् -

बीजागमः समाधानम् —

१. यथा रत्नावल्याम् -

वासवदत्ता - तेण हि उअणेहि मे पुआणिमित्ताईं उवअरणाईम्। **(तेन ह्युपनय मे पूजानिमित्तानि उपकरणानि।)**

सागरिका - भट्टिणि! एदं सव्वं सज्जम्। (भर्त्रि! एतत्सर्वं सज्जम्)

वासवदत्ता - (निरूप्यात्मगतम्) अहो! पमादो परिअणस्स। जस्स एव्व दंसणपहादो पअत्तेण रक्खीअदि तस्स ज्ञेव कहं दिट्ठिहोअरं आअदा, भोदु एव्वं दाव। (प्रकाशम्) हञ्जे सागरिए! कीस तुमं अज्ज पराहीणे परिअणे मअणूसवे सारिअं मोत्तूण इहागदा। ता तहीं ज्ञेव गच्छ। **(अहो! प्रमादः परिजनस्य। यस्यैव दर्शनपथात् प्रयत्नेन रक्ष्यते तस्यैव कथं दृष्टिगोचरमागता, भवतु एवं तावत्। चेटि सागरिके! कथं त्वमद्य पराधीने परिजने मदनोत्सवे सारिकां मुक्त्वेहागता। तस्मात्तत्रैव गच्छ।)** इत्युपक्रमे,

सागरिका - (स्वगतम्) सारिआ दाव मए सुसङ्गदाए हत्थे समप्पिदा। पेक्खिदुं च मे कूतूहलं। ता अलक्खिआ पेक्खिस्सम्। **(सारिका तावन्मया सुसङ्गताया हस्ते समर्पिता। प्रेक्षितुं च मे कुतूहलम्। तदलक्षिता प्रेक्षिष्ये।)** इत्यनेन। वासवदत्ताया रत्नावलीवत्सराजयोर्दर्शनप्रतीकारात् सारिकायाः सुसङ्गतार्पणेना-लक्षितप्रेक्षणेन च वत्सराजसमागमहेतोर्बीजस्योपादानात् समाधानमिति।

२. यथा च वेणीसंहारे -

भीमः - भवतु। पाञ्चालराजतनये! श्रूयतामचिरेणैव कालेन -

चञ्चद्भुजभ्रमितचण्डगदाभिघातसञ्चूर्णितोरुयुगलस्य सुयोधनस्य।
स्त्यानावनद्धघनशोणितशोणपाणिरुत्तंसयिष्यति कचांस्तव देवि! भीमः।।

इत्यनेन वेणीसंहारहेतोः क्रोधबीजस्य पुनरुपादानात् समाधानम्।

-०-

८. अथ विधानम् - **— विधानं सुखदुःखकृत्।। २८।।**

१. यथा मालतीमाधवे प्रथमेऽङ्के - माधवः -

यान्त्या मुहुर्वलितकन्धरमाननं तदावृत्तवृन्तशतपत्रनिभं वहन्त्या,
दिग्धोऽमृतेन च विषेण च पक्ष्मलाक्ष्या गाढं निखात इव मे हृदये कटाक्षः।
यद्विस्मयस्तिमितमस्तमितान्यभावमानन्दमन्दममृतप्लवनादिवाभूत्,
तत्सन्निधौ तदधुना हृदयं मदीयमङ्गारचुम्बितमिव व्यथमानमास्ते।।

इत्यनेन मालत्यवलोकनस्यानुरागस्य समागमहेतोर्बीजानुगुण्येनैव माधवस्य सुखदुःखकारित्वाद्विधानमिति।

२. यथा च वेणीसंहारे -

द्रौपदी - णाध! पुणोवि तुम्मेहि अहं आअच्छिअ समासासिदव्वा।
(नाथ! पुनरपि त्वयाहमागत्य समाश्वासयितव्या।)

भीमः - ननु पाञ्चालराजतनये! किमद्याप्यलीकाश्वासनया?

भूयः परिभवक्लान्तिलज्जाविधुरिताननम्।
अनिःशेषितकौरव्यं न पश्यसि वृकोदरम्।।

इति सङ्ग्रामस्य सुखदुःखहेतुत्वाद्विधानमिति।

-०-

९. अथ परिभावना - **परिभावोऽद्भुतावेशः —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

सागरिका - (दृष्ट्वा सविस्मयम्) कधं पच्चक्खो ज्जेव अणङ्गो पूअं पडिच्छेदि। ता अहंपि इध ठ्ठिद ज्जेव णं पूजइस्सम्। **(कथं प्रत्यक्ष एवानङ्गः पूजां प्रतीक्षते। तत् अहमपीह स्थितैवैनं पूजयिष्यामि।)** इत्यनेन वत्सराजस्यानङ्गरूपतयाऽपह्नवादनङ्गस्य च प्रत्यक्षस्य पूजाग्रहणस्य लोकोत्तरत्वा-दद्भुतरसावेशः परिभावना।

२. यथा च वेणीसंहारे -

द्रौपदी - किं दाणिं एसो पलअजलधरत्थणिदमंसलो खणे खणे समरदुन्दुभी ताडीअदि। **(किमिदानीमेष प्रलयजलधरस्तनितमांसलः क्षणे क्षणे समरदुन्दुभिस्ताड्यते।)**

इति लोकोत्तरसमरदुन्दुभिध्वनेर्विस्मयरसावेशाद् द्रौपद्याः परिभावना।

-०-

१०. अथोद्भेदः - **— उद्भेदो गूढभेदनम्।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

वत्सराजस्य कुसुमायुधव्यपदेशगूढस्य वैतालिकवचसा **अस्तापास्त** इत्यादिना **उदयनस्य** इत्यन्तेन बीजानुगुण्येनैवोद्भेदनादुद्भेदः।

२. यथा च वेणीसंहारे -

आर्य! किमिदानीमध्यवस्यति गुरुः। इत्युपक्रमे, (नेपथ्ये) -

यत्सत्यव्रतभङ्गभीरुमनसा यत्नेन मन्दीकृतं
यद्विस्मर्तुमपीहितं शमवता शान्तिं कुलस्येच्छता।
तद्द्यूतारणिसम्भृतं नृपसुताकेशाम्बराकर्षणैः
क्रोधज्योतिरिदं महत्कुरुवने यौधिष्ठिरं जृम्भते।।

भीमः - (श्रुत्वा सहर्षम्) जृम्भतां जृम्भतां सम्प्रत्यप्रतिहतमार्यस्य क्रोधज्योतिः।

इत्यनेन छन्नस्य द्रौपदीकेशसंयमनहेतोर्युधिष्ठिरक्रोधस्योद्भेदनादुद्भेदः।

-०-

११. अथ करणम् - **करणं प्रकृतारम्भः —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

णमो दे कुसुमाउह! ता अमोहदंसणो मे भविस्ससि त्ति। दिट्टं जं पेक्खिदव्वं ता जाव ण कोवि मं पेक्खइ ता गमिस्सम्। **(नमस्ते कुसुमायुध! तदमोघदर्शनो मे भविष्यसीति। दृष्टं यत्प्रेक्षितव्यं तद्यावन्न कोऽपि मां प्रेक्षते तद्गमिष्यामि।)**

इत्यनेनान्तराङ्कप्रकृतिनिर्विघ्नदर्शनारम्भणात् करणम्।

२. यथा च वेणीसंहारे -

तत्पाञ्चालि! गच्छामो वयमिदानीं कुरुकुलक्षयाय इति।

सहदेवः - आर्य! गच्छाम इदानीं गुरुजनानुज्ञाता विक्रमानुरूपमाचरितुम्।

इत्यनेनानन्तराङ्कप्रस्तूयमानसङ्ग्रामारम्भणात्करणमिति। सर्वत्र चेहोद्देशप्रतिनिर्देशवैशम्यं क्रियाक्रमस्याविवक्षितत्वादिति।

-०-

१२. अथ भेदः - **— भेदः प्रोत्साहना मता।। २९।।**

१. यथा वेणीसंहारे -

णाध ! मा क्खु जण्णसेणीपरिभवुद्दीविदकोवा अणपेक्खिदसरीरा परिक्कमिस्सध। जदो अप्पमत्तसञ्चरणीयाइं सुणीयन्ति रिउबलाईं। **(नाथ! मा खलु याज्ञसेनीपरिभवोद्दीपितकोपा अनपेक्षितशरीराः परिक्रमिष्यथ। यतोऽप्रमत्त-सञ्चरणीयानि श्रूयन्ते रिपुबलानि।)**

भीमः - अयि सुक्षत्रिये ! -

अन्योऽन्यास्फालभिन्नद्विपरुधिरवसासान्द्रमस्तिष्कपङ्के
मग्नानां स्यन्दनायामुपरिकृतपदन्यासविक्रान्तपत्तौ।
स्फीतासृक्पानगोष्ठीरसदशिवशिवातूर्यनृत्यत्कबन्धे
सङ्ग्रामैकार्णवान्तःपयसि विचरितुं पण्डिताः पाण्डुपुत्राः।।

इत्यनेन विषण्णाया द्रौपद्याः क्रोधोत्साहबीजानुगुण्येनैव प्रोत्साहनाद् भेद इति।

एतानि च द्वादशमुखाङ्गानि बीजारम्भद्योतकानि साक्षात्पारम्पर्येण वा विधेयानि। एतेषामुपक्षेप-परिकर-परिन्यास-युक्त्युद्भेद-समाधानानामवश्यं भावितेति।

❍❍❍

२. अथ साङ्गं प्रतिमुखसन्धिमाह -

लक्ष्यालक्ष्यतयोद्भेदस्तस्य प्रतिमुखं भवेत्।
बिन्दुप्रयत्नानुगमादङ्गान्यस्य त्रयोदश।। ३०।।

तस्य बीजस्य किञ्चिल्लक्ष्यः किञ्चिदलक्ष्य इवोद्भेदः - प्रकाशनं तत्प्रतिमुखम्।

१. यथा रत्नावल्यां द्वितीयेऽङ्के -

वत्सराजसागरिकासमागमहेतोरनुरागबीजस्य प्रथमाङ्कोपक्षिप्तस्य सुसङ्गताविदूषकाभ्यां ज्ञायमानतया किञ्चिल्लक्ष्यस्य वासवदत्तया च चित्रफलकवृत्तान्तेन किञ्चिदुन्नीयमानस्य दृश्यादृश्यरूपतयोद्भेदः प्रतिमुखसन्धिरिति।

२. वेणीसंहारेऽपि द्वितीयेऽङ्के -

भीष्मादिवधेन किञ्चिल्लक्ष्यस्य कर्णाद्यवधाच्च लक्ष्यस्य क्रोधबीजस्योद्भेदः।

सहभृत्यगणं सबान्धवं सहमित्रं ससुतं सहानुजम्।
स्वबलेन निहन्ति संयुगे न चिरात् पाण्डुसुतः सुयोधनम्।। इत्यादिभिः–
दुःशासनस्य हृदयक्षतजाम्बुपाने दुर्योधनस्य च यथा गदयोरुभङ्गे।
तेजस्विनां समरमूर्धनि पाण्डवानां ज्ञेया जयद्रथवधेऽपि तथा प्रतिज्ञा।।

इत्येवमादिभिश्चोद्भेदः प्रतिमुखसन्धिरिति।

-o-

अस्य च पूर्वाङ्कोपक्षिप्तबिन्दुरूपबीजप्रयत्नार्थानुगतानि त्रयोदशाङ्गानि भवन्ति, तान्याह–

विलासः परिसर्पश्च विधूतं शमनर्मणी।
नर्मद्युतिः प्रगमनं निरोधः पर्युपासनम्।। ३१।।
वज्रं पुष्पमुपन्यासो वर्णसंहार इत्यपि।

-o-

१. विलासः - यथोद्देशं लक्षणमाह–

रत्यर्थेहा विलासः स्याद् —

१. यथा रत्नावल्याम् -

सागरिका - हिअअ! पसीद पसीद। किं इमिणा आआसमेत्तफलेण दुल्लहजणप्पत्थ-णाणुबन्धेण? **(हृदय! प्रसीद प्रसीद। किमनेनायासमात्रफलेन दुर्लभजन-प्रार्थनानुबन्धेन?)** इत्युपक्रमे,

तहावि आलेखगदं तं जणं कदुअ जघासमीहिदं करिस्सम्, तहावि तस्स णत्थि अण्णो दंसणोवाउत्ति। **(तथाप्यलेखगतं तं जनं कृत्वा यथासमीहितं करिष्यामि। तथापि तस्य नास्त्यन्यो दर्शनोपायः।)**

इत्येतैर्वत्सराजसमागमरतिं चित्रादिजन्यामप्युद्दिश्य सागरिकायाश्चेष्टाप्रयत्नोऽनुरागबीजानुगतो विलास इति।

-o-

२. अथ परिसर्पः - **— दृष्टनष्टानुसर्पणम्।। ३२।। परिसर्पः —**

१. यथा वेणीसंहारे -

कञ्चुकी - योऽयमुद्यतेषु बलवत्सु, अथवा किं बलवत्सु ! वासुदेवासहायेष्वरिष्वद्याप्यन्तः पुरसुखमनुभवति, इदमपरमयथातथं स्वामिनः।

आशस्त्रग्रहणादकुण्ठपरशोस्तस्यापि जेता मुने-
स्तापायास्य न पाण्डुसूनुभिरयं भीष्मः शरैः शायितः।
प्रौढानेकधनुर्धरारिविजयश्रान्तस्य चैकाकिनो
बालस्यायमरातिलूनधनुषः प्रीतोऽभिमन्योर्वधात्।।

इत्यनेन भीष्मादिवधे दृष्टस्याभिमन्युवधान्नष्टस्य बलवतां पाण्डवानां वासुदेवसहायानां सङ्ग्रामलक्षण-बिन्दुबीजप्रयत्नान्वयेन कञ्चुकिमुखेन बीजानुसर्पणं परिसर्प इति।

२. यथा च रत्नावल्याम् -

सारिकावचनचित्रदर्शनाभ्यां सागरिकानुरागबीजस्य दृष्टनष्टस्य **क्वासौ क्वासौ** इत्यादिना वत्सराजेनानुसरणात् परिसर्प इति।

-०-

३. अथ विधूतम् - **— विधूतं स्यादरतिः—**

१. यथा रत्नावल्याम् -

सागरिका - सहि ! अहिअं मे संतावो बाधेदि। **(सखि! अधिकं मे सन्तापो बाधते।)** (सुसङ्गता दीर्घिकातो नलिनीदलानि मृणालिकाश्चानीयास्या अङ्गे ददाति।)

सागरिका - (तानि क्षिपन्ती) सहि ! अवणेहि एदाइं। किं अआरणे ! अत्ताणं आयासेसि ? णं भणामि – **(सखि! अपनयैतानि। किमकारण! आत्मानमायासयसि। ननु भणामि –)**

दुल्लहजणाणुराओ लज्जा गरुई परव्वसो अप्पा।
पिअसहि! विसमं पेम्मं मरणं सरणं णवर एक्कम्।।
(दुर्लभजनानुरागो लज्जा गुर्वी परवश आत्मा।
प्रियसखि! विषमं प्रेम मरणं शरणं केवलमेकम्।।)

इत्यनेन सागरिका बीजान्वयेन शीतोपचारविधूननाद्विधूतम्।

२. यथा च वेणीसंहारे -

भानुमत्या दुःस्वप्नदर्शनेन दुर्योधनस्यानिष्टशङ्कया पाण्डवविजयशङ्कया वा रतेर्विधूननमिति।

-०-

४. अथ शमः - **— तस्या अरतेरुपशमः शमः।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - वयस्य! अनया लिखितोऽहमिति यत्सत्यमात्मन्यपि मे बहुमानस्तत्कथं न पश्यामि। इति प्रक्रमे,

सागरिका - (आत्मगतम्) हिअअ! समस्सस मणोरहोवि दे एत्तिअं भूमिं ण गदो। **(हृदय! समाश्वसिहि मनोरथोऽपि त एतावतीं भूमिं न गतः।)** इति किञ्चिदरत्युपशमाच्छम इति।

-०-

५. अथ नर्म - **परिहासवचो नर्म —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

सुसङ्गता - सहि! जस्स कए तुमं आअदा सो अअं पुरदो चिठ्ठदि।
(सखि! यस्य कृते त्वमागता सोऽयं पुरतस्तिष्ठति)

सागरिका - (सासूयम्) सुसङ्गदे! कस्स कए अहं आअदा? **(सुसङ्गते! कस्य कृतेऽहमागता?)**

सुसङ्गता - अइ अप्पसंकिदे! णं चित्तफलअस्स ता गेण्ह एदम्। **(अयि आत्मशङ्किते! ननु चित्रफलकस्य तद् गृहानैतत्।)**

इत्यनेन बीजान्वितं परिहासवचनं नर्म।

२. यथा च वेणीसंहारे -

(दुर्योधनश्चेटीहस्तादर्घपात्रमादाय देव्याः समर्पयति पुनः)

भानुमती - (अर्घं दत्त्वा) हला! उवणेहि मे कुसुमाई जाव अवराणं पि देवाणं सवरिअ णिवत्तेमि। **(हला! उपनय मे कुसुमानि यावदपरेषामपि देवानां सपर्यां निवर्तयामि।)** (इति हस्तौ प्रसारयति, दुर्योधनः पुष्पाण्युपनयति, भानुमत्यास्तत्स्पर्शजातकम्पाया हस्तात् पुष्पाणि पतन्ति।)

इत्यनेन नर्मणा दुःस्वप्नदर्शनोपशमार्थं देवतापूजाविघ्नकारिणा बीजोद्घाटनात् परिहासस्य प्रतिमुखाङ्गत्वं युक्तमिति।

-०-

६. अथ नर्मद्युतिः - **— धृतिस्तज्जा द्युतिर्मता।। ३३।।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

सुसङ्गता - सहि! अदिणिट्ठुरा दाणिं सि तुमम् जा एवं पि भट्टिणा हत्थावलम्बिदा कोवं ण मुञ्चसि। (सखि! अतिनिष्ठुरेदानीमसि त्वं यैवमपि भर्त्रा हस्तावलम्बिता कोपं न मुञ्चसि।)

सागरिका - (सभ्रूभङ्गमीषद्विहस्य) सुसङ्गदे! दाणिं पि ण विरमसि। **(सुसङ्गते इदानीमपि न विरमसि।)** इत्यनेनानुरागबीजोद्घाटनान्वयेन धृतिर्नर्मजा द्युतिरिति दर्शितमिति।

-०-

७. अथ प्रगमनम् - **उत्तरा वाक्प्रगमनम् —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

विदूषकः - भो वअस्स! दिट्ठिआ वड्ढसे? **(भो वयस्य! दिष्ट्या वर्धसे।)**

राजा - (सकौतुकम्) वयस्य! किमेतत्?

विदूषकः - भोः! एदं क्खु तं जं मए भणिदं तुमं एव्व आलिहिदो को अण्णो कुसुमा उहव्ववदेसेण णिण्हवीअदि। **(भोः! एतत्खलु तद्यन्मया भणितं त्वमेवालिखितम्। कोऽन्यः कुसुमायुधव्यपदेशेन निह्नूयते।)** इत्यादिना।

परिच्युतस्तत्कुचकुम्भमध्यात् किं शोषमायासि मृणालहार!।
न सूक्ष्मतन्तोरपि तावकस्य तत्रावकाशो भवतः किमु स्यात्?।।

इत्यनेन राजविदूषकसागरिकासुसङ्गतानामन्योऽन्यवचनेनोत्तरोत्तरानुरागबीजोद्घाटनात् प्रगमनमिति।

-०-

८. अथ निरोधः - **— हितरोधो निरोधनम्।**

१. यथा रत्नावल्याम्-

राजा - धिङ्मूर्ख! -

प्राप्ता कथमपि दैवात् कण्ठमनीतैव सा प्रकटरागा।
रत्नावलीव कान्ता मम हस्ताद् भ्रंशिता भवता।।

इत्यनेन वत्सराजस्य सागरिकासमागमरूपहितस्य वासवदत्ताप्रवेशसूचकेन विदूषकवचसा निरोधान्निरोधनमिति।

-०-

९. अथ पर्युपासनम् - **पर्युपास्तिरनुनयः —**

२. यथा रत्नावल्याम् - राजा -

प्रसीदेति ब्रूयामिदमसति कोपे न घटते
करिष्याम्येवं नो पुनरिति भवेदभ्युपगमः।
न मे दोषोऽस्तीति त्वमिदमपि हि ज्ञास्यसि मृषा
किमेतस्मिन् वक्तुं क्षममिति न वेद्मि प्रियतमे।।

इत्यनेन चित्रगतयोर्नायकयोर्दर्शनात् कुपिताया वासवदत्ताया अनुनयं नायकयोरनुरागोद्घाटनान्वयेन पर्युपासनमिति।

-०-

१०. अथ पुष्पम् - **— पुष्पं वाक्यं विशेषवत्।। ३४।।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

(राजा सागरिकां हस्ते गृहीत्वा स्पर्शं नाटयति)

विदूषकः - भो! एसा अपुव्वा सिरी तए समासादिदा। (भोः! एषाऽपूर्वा श्रीस्त्वया समासादिता।)

राजा - वयस्य! सत्यम्।

श्रीरेषा पाणिरप्यस्याः पारिजातस्य पल्लवः।
कृतोऽन्यथा स्रवत्येष स्वेदच्छद्मामृतद्रवः।।

इत्यनेन नायकयोः साक्षादन्योऽन्यदर्शनादिना सविशेषानुरागोद्घाटनात् पुष्पम्।

-०-

११. अथोपन्यासः - **उपन्यासस्तु सोपायम् —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

सुसङ्गता - भट्टा! अलं सङ्काए। मए वि भट्टिणो पसाएण कीलिदं एव्व। ता किं कण्णाभअणेण? अदो वि मे गरुओ पसाओ जं कीस तए अहं एत्थ आलिहिअ त्ति कुविआ मे पिअसही साअरिआ। ता पसादीअदु। **(भर्तः!**

अलं शङ्कया। मयापि भर्तुः प्रसादेन क्रीडितमेव। तत्किं कर्णाभरणेन? अतोऽपि मे गुरुः प्रसादो यत्कथं त्वयाहमत्रालिखितेति कुपिता मे प्रियसखी सागरिका तत्प्रसाद्यताम्।)

इत्यनेन सुसङ्गतावचसा सागरिका मया लिखिता सागरिकया च त्वमिति सूचयता प्रसादोपन्यासेन बीजोद्भेदादुपन्यास इति।

-o-

१२. अथ वज्रम् - **— वज्रं प्रत्यक्षनिष्ठुरम्।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

वासवदत्ता - (फलकं निर्दिश्य) अज्जउत्त! एसावि जा तुह समीवे एदं किं वसन्तअस्स विण्णाणम्। **(आर्यपुत्र! एषापि या तव समीपे एतत्किं वसन्तकस्य विज्ञानम्।)** पुनः अज्जउत्त! ममावि एदं चित्तकम्म पेक्खन्तीए सीसवेअणा समुप्पण्णा। **(आर्यपुत्र! ममाप्येतच्चित्रकर्म पश्यन्त्याः शीर्षवेदना समुत्पन्ना।)**

इत्यनेन वासवदत्तया वत्सराजस्य सागरिकानुरागोद्भेदनात् प्रत्यक्षनिष्ठुराभिधानं वज्रमिति।

-o-

१३. अथ वर्णसंहारः -

चातुर्वर्ण्योपगमनं वर्णसंहार इष्यते।। ३५।।

१. यथा वीरचरिते तृतीयेऽङ्के -

परिषदियमृषीणामेष वृद्धो युधाजित्, सह नृपतिरमात्यैर्लोमपादश्च वृद्धः।
अयमविरतयज्ञो ब्रह्मवादी पुराणः, प्रभुरपि जनकानामद्रुहो याचकास्ते।।

इत्यनेन ऋषिक्षत्रियामात्यादीनां सङ्गतानां वर्णानां वचसा रामविजयाशंसिनः परशुरामदुर्नयस्या-द्रोहयाच्ञाद्वारेणोद्भेदनाद्वर्णसंहार इति।

एतानि च त्रयोदश प्रतिमुखाङ्गानि मुखसन्ध्युपक्षिप्तबिन्दुलक्षणावान्तरबीजमहाबीज-प्रयत्नानुगतानि विधेयानि। एतेषां च मध्ये परिसर्पप्रशमवज्रोपन्यासपुष्पाणां प्राधान्यम्, इतरेषां यथासम्भवं प्रयोग इति।

❍❍❍

३. अथ गर्भसन्धिमाह -

गर्भस्तु दृष्टनष्टस्य बीजस्यान्वेषणं मुहुः।
द्वादशाङ्गः पताका स्यान्न वा स्यात् प्राप्तिसम्भवः।। ३६।।

प्रतिमुखसन्धौ लक्ष्यालक्ष्यरूपतया स्तोकोद्भिन्नस्य बीजस्य सविशेषोद्भेदपूर्वकः सान्तरायो लाभः पुनर्विच्छेदः पुनः प्राप्तिः पुनर्विच्छेदः पुनश्च तस्यैवान्वेषणं वारं वारं सोऽनिर्धारितैकान्त-फलप्राप्त्याशात्मको गर्भसन्धिरिति। तत्र चौत्सर्गिकत्वेन प्राप्तायाः पताकाया अनियमं दर्शयति - **पताका स्यान्न वा** इत्यनेन।

प्राप्तिसम्भवस्तु स्यादेवेति दर्शयति - **स्यात् प्राप्तिसम्भवः** इति।

१. यथा रत्नावल्यां तृतीयेऽङ्के -

वत्सराजस्य वासवदत्तालक्षणापायेन तद्वेषपरिग्रहसागरिकाभिसरणोपायेन च विदूषक-वचसा सागरिकाप्राप्त्याशा प्रथमं पुनर्वासवदत्तया विच्छेदः, पुनः प्राप्तिः, पुनर्विच्छेदः, पुनरपाय-निवारणोपायान्वेषणम् **नास्ति देवीप्रसादनं मुक्त्वान्य उपायः** इत्यनेन दर्शितमिति।

-०-

गर्भसन्धेः द्वादशाङ्गानि —

स च द्वादशाङ्गो भवति। तान्युद्दिशति -

अभूताहरणं मार्गो रूपोदाहरणे क्रमः।
संग्रहश्चानुमानं च तोटकाधिबले तथा।। ३७।।
उद्वेगसम्भ्रमाक्षेपाः लक्षणं च प्रणीयते।

-०-

१. यथोद्देशं (अभूताहरणं) लक्षणमाह -

अभूताहरणं छद्म—

१. यथा रत्नावल्याम् -

साधु रे अमच्च! वसन्तअ! साधु। अदिसइदो तुए अमच्चो जोगन्धराअणो इमाए सन्धिविग्गहचिन्ताए। **(साधु रे अमात्य! वसन्तक! साधु। अतिशयितस्त्वयामात्यो यौगन्धरायणोऽनया सन्धिविग्रहचिन्तया।)**

इत्यादिना प्रवेशकेन गृहीतवासवदत्तावेषायाः सागरिकाया वत्सराजाभिसरणं छद्म विदूषक-सुसङ्गताक्लृप्तकाञ्चनमालानुवादद्वारेण दर्शितमित्यभूताहरणम्।

-०-

२. अथ मार्गः - **— मार्गस्तत्त्वार्थकीर्तनम्।। ३८।।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

विदूषकः - दिट्ठिआ वड्ढसि समीहिदब्भाधिकाए कज्जसिद्धीए।
(दिष्ट्या वर्धसे समीहिताभ्यधिकया कार्यसिद्ध्या।)

राजा - वयस्य! कुशलं प्रियायाः?

विदूषकः - अहरेण सअं ज्जेव्व पेक्खिअ जाणिहिसि।(अचिरेण स्वयमेव प्रेक्ष्य ज्ञास्यसि।)

राजा - दर्शनमपि भविष्यति?

विदूषकः - (सगर्वम्) कीस ण भविस्सदि जस्स दे उवहसिदविहप्फदिबुद्धिविहवो अहं अमच्चो। **(कथं न भविष्यति? यस्य त उपहसितबृहस्पतिबुद्धि-विभवोऽहममात्यः।)**

राजा - तथापि कथमिति श्रोतुमिच्छामि।

विदूषकः - (कर्णे कथयति) एव्वम्। **(एवम्)**

इत्यनेन यथा विदूषकेण सागरिकासमागमः सूचितः। तथैव निश्चितरूपो राज्ञे निवेदित इति तत्त्वार्थकथनान्मार्ग इति।

-०-

३. अथ रूपम् - **रूपं वितर्कवद्वाक्यम्–**

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - अहो! किमपि कामिजनस्य स्वगृहिणीसमागमपरिभावनोऽभिनवं जनं प्रति पक्षपातस्तथाहि–

प्रणयविशदां दृष्टिं वक्त्रे ददाति न शङ्किता
घटयति घनं कण्ठाश्लेषे रसान्न पयोधरौ।
वदति बहुशो गच्छामीति प्रयत्नधृताऽप्यहो
रमयतितरां सङ्केतस्था तथापि हि कामिनी।।

कथं चिरयति वसन्तकः? किं नु खलु विदितः स्यादयं वृत्तान्तो देव्याः?

इत्यनेन रत्नावलीसमागमप्राप्त्याशानुगुण्येनैव देवीशङ्कायाश्च वितर्काद्रूपमिति।

-०-

४. अथोदाहरणम् - **—सोत्कर्षं स्यादुदाहृतिः।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

विदूषकः - (सहर्षम्) ही ही भोः, कोसम्बीरज्जलाहेणावि ण तादिसो वअस्सस्स परितोसो असि यादिसो मम सआसादो पिअवअणं सुणिअ भविस्सदि त्ति तक्केमि। **(ही ही भोः कौशाम्बीराज्यलाभेनापि न तादृशो वयस्यस्य परितोष आसीत् यादृशो मम सकाशात्प्रियवचनं श्रुत्वा भविष्यतीति तर्कयामि।)**

इत्यनेन रत्नावलीप्राप्तिवार्तापि कौशाम्बीराज्यलाभादतिरिच्यत इत्युत्कर्षाभिधानादुदाहृतिरिति।

-०-

५. अथ क्रमः - **क्रमः सञ्चिन्त्यमानाप्तिः —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - उपनतप्रियासमागमोत्सवस्यापि मे किमिदमत्यर्थमुत्ताम्यति चेतः, अथवा -

तीव्रः स्मरसन्तापो न तथादौ बाधते यथासन्ने।
तपति प्रावृषि सुतरामभ्यर्णजलागमो दिवसः।।

विदूषकः - (आकर्ण्य) भोदि सागरिए! एसो पिअवअस्सो तुमं ज्जेव उद्दिसिअ उक्कण्ठाणिब्भरं मन्तेदि। ता निवेदेमि से तुहागमणम्। **(भवति सागरिके! एष प्रियवयस्य-स्त्वामेवोद्दिश्योत्कण्ठानिर्भरं मन्त्रयति तन्निवेदयामि तस्मै तवागमनम्)** इत्यनेन वत्सराजस्य सागरिकासमागममभिलषत एव भ्रान्तसागरिकाप्राप्तिरिति क्रमः।

-०-

अथ क्रमान्तरं मतभेदेन - **— भावज्ञानमथापरे।। ३९।।**

१. यथा रत्नावल्याम् - **राजा** - (उपसृत्य) प्रिये सागरिके! -

शीतांशुर्मुखमुत्पले तव दृशौ पद्मानुकारौ करौ
रम्भागर्भनिभं तवोरुयुगलं बाहू मृणालोपमौ।
इत्याह्लादकराखिलाङ्गि! रभसान्निःशङ्कमालिङ्ग्य मा-
मङ्गानि त्वमनङ्गतापविधुराण्येह्येहि निर्वापय।। इत्यादिना,

इह तदप्यस्त्येव बिम्बाधरे इत्यन्तेन वासवदत्तया वत्सराजभावस्य ज्ञातत्वात् क्रमान्तरमिति।

-०-

६. अथ सङ्ग्रहः - **सङ्ग्रहः सामदानोक्तिः —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - साधु वयस्य! साधु इदं ते पारितोषिकं कटकं ददामि।

इत्याभ्यां सामदानाभ्यां विदूषकस्य सागरिकासमागमकारिणः सङ्ग्रहात् सङ्ग्रह इति।

-०-

७. अथानुमानम् - **— अभ्यूहो लिङ्गतोऽनुमा।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - धिङ् मूर्ख! त्वत्कृत एवायमापतितोऽस्माकमनर्थः। कुतः -

समारूढा प्रीतिः प्रणयबहुमानात् प्रतिदिनं
व्यलीकं वीक्ष्येदं कृतमकृतपूर्वं खलु मया।
प्रिया मुञ्चत्यद्य स्फुटमसहना जीवितमसौ
प्रकृष्टस्य प्रेम्णः स्खलितमविषह्यं हि भवति।।

विदूषकः - भो! वअस्स! वासवदत्ता किं करिस्सदि त्ति ण जाणामि सागरिआ उण दुक्करं जीविस्सदि त्ति तक्केमि। (भो वयस्य! वासवदत्ता किं करिष्यतीति न जानामि सागरिका पुनर्दुष्करं जीविष्यतीति तर्कयामि।)

इत्यत्र प्रकृष्टप्रेमस्खलनेन सागरिकानुरागजन्येन वासवदत्ताया मरणाभ्यूहनमनुमानमिति।

-०-

८. अथाधिबलम् - **अधिबलमभिसन्धिः—**

१. यथा रत्नावल्याम् -

काञ्चनमाला - भट्टिणि! इअं सा चित्तसालिआ। ता वसन्तअस्स सण्णं करेमि। **(भर्त्रि! इयं सा चित्रशालिका तद्वसन्तकस्य संज्ञां करोमि।)** (छोटिकां ददाति।)

इत्यादिना वासवदत्ताकाञ्चनमालाभ्यां सागरिकासुसङ्गतावेषाभ्यां राजविदूषकयोरभिसन्धीयमानत्वादधिबलमिति।

-०-

९. अथ तोटकम्- **– संरब्धं तोटकं वचः।। ४०।।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

वासवदत्ता - (उपसृत्य) अज्ञउत्त! जुत्तमिणं सरिसमिणम्। (पुनः सरोषम्) अज्ञउत्त! उट्ठेहि किं अज्ञवि आहिजाईए सेवादुक्खमणुभवीअदि, कंचणमाले! एदेण ज्ञेव पासेण बंधिअ आणेहि एणं दुट्ठबह्मणं। एदं पि दुट्ठकण्णअं अग्गदो करेहि। **(आर्यपुत्र! युक्तमिदं सदृशमिदम्। आर्यपुत्र! उत्तिष्ठ किमद्याप्याभिजात्या सेवादुःखमनुभूयते, काञ्चनमाले! एतेनैव पाशेन बद्ध्वाऽनयैनं दुष्टब्राह्मणम्। एतामपि दुष्टकन्यकामग्रतः कुरु।)**

इत्यनेन वासवदत्तासंरब्धवचसा सागरिकासमागमान्तरायभूतेनाऽनियतप्राप्तिकारणं तोटकमुक्तम्।

२. यथा च वेणीसंहारे -

प्रयत्नपरिबोधितः स्तुतिभिरद्य शेषे निशाम्। इत्यादिना,

धृतायुधो यावदहं तावदन्यैः किमायुधैः

इत्यन्तेनान्योऽन्यं कर्णाश्वत्थाम्नोः संरब्धवचसा सेनाभेदकारिणा पाण्डवविजयप्राप्त्याशान्वितं तोटकमिति।

-o-

ग्रन्थान्तरे तु (अधिबलम्) -

तोटकस्यान्यथाभावं ब्रुवतेऽधिबलं बुधाः।

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - देवि! एवमपि प्रत्यक्षदृष्टव्यलीकः किं विज्ञापयामि -

आताम्रतामपनयामि विलक्ष एव, लाक्षाकृतां चरणयोस्तव देवि! मूर्ध्ना।
कोपोपरागजनितां तु मुखेन्दुबिम्बे! हर्तुं क्षमो यदि परं करुणा मयि स्यात्।।

-o-

ग्रन्थान्तरे तोटकम् - **संरब्धवचनं यत्तु तोटकं तदुदाहृतम्।। ४१।।**

१. यथा रत्नावल्याम् - राजा - प्रिये वासवदत्ते! प्रसीद प्रसीद।

वासवदत्ता - (अश्रूणि धारयन्ती) अज्ञउत्त! मा एवं भण। अण्णसङ्कन्ताइं खु एदाइ अक्खराइं त्ति।

(आर्यपुत्र! मैवं भण। अन्यसंक्रान्तानि खल्वेतान्यक्षराणीति।)

२. यथा च वेणीसंहारे -

राजा - अये! अये! सुन्दरक! कच्चित्कुशलमङ्गराजस्य?

पुरुषः - कुसलं सरीरमेत्तकेण। **(कुशलं शरीरमात्रकेण।)**

राजा - किं तस्य किरीटिना हता धौरेयाः, क्षतः सारथिः, भग्नो वा रथः?

पुरुषः - देव! ण भग्गो रहो भग्गो से मणोरहो। **(देव! न भग्नो रथः। भग्नोऽस्य मनोरथः।)**

राजा - (ससंभ्रमम्) कथम्?

इत्येवमादिना संरब्धवचसा तोटकमिति।

-o-

१०. अथोद्वेगः - **उद्वेगोऽरिकृता भीतिः —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

सागरिका - (आत्मगतम्) कहं अकिदपुण्णेहिं अत्तणो इच्छाए मरिउं पि ण पारीअदि। **(कथमकृतपुण्यैरात्मन इच्छया मर्तुमपि न पार्यते।)**

इत्यनेन वासवदत्तातः सागरिकाया भयमित्युद्वेगः। यो हि यस्यापकारी स तस्यारिः।

२. यथा च वेणीसंहारे -

सूतः - (श्रुत्वा सभयम्) कथमासन्न एवासौ कौरवराजपुत्रमहावनोत्पातमारुतो मारुतिरनुपलब्धसंज्ञश्च महाराजः? भवतु। दूरमपहरामि स्यन्दनम्। कदाचिदनयमनार्यो दुःशासन इवास्मिन्नप्यनार्यमाचरिष्यति। इत्यरिकृता भीतिरुद्वेगः।

-o-

११. अथ सम्भ्रमः - **— शङ्का-त्रासौ च सम्भ्रमः।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

विदूषकः - (पश्यन्) का उण एसा? (ससंभ्रमम्) कधं देवी वासवदत्ता अत्ताणं वावादेदि? **(का पुनरेषा? कथं देवी वासवदत्तात्मानं व्यापादयति?)**

राजा - (ससंभ्रममुपसर्पन्) क्वासौ? क्वासौ?

इत्यनेन वासवदत्ताबुद्धिगृहीतायाः सागरिकाया मरणशङ्कया संभ्रम इति।

२. यथा च वेणीसंहारे - (नेपथ्ये कलकलः)

अश्वत्थामा - (ससंभ्रमम्) "मातुल! मातुल! कष्टम्। एष भ्रातुः प्रतिज्ञाभङ्गभीरुः किरीटी समं शरवर्षैर्दुर्योधन-राधेयावभिद्रवति। सर्वथा पीतं शोणितं दुःशासनस्य भीमेन।" इति शङ्का।

तथा (प्रविश्य सम्भ्रान्तः सप्रहारः)

सूतः - "त्रायतां त्रायतां कुमारः।" इति त्रासः।

इत्येताभ्यां त्रासशङ्काभ्यां दुःशासनद्रोणवधसूचकाभ्यां पाण्डवविजयप्राप्त्याशान्वितः संभ्रम इति।

-०-

१२. अथाक्षेपः - **गर्भबीजसमुद्भेदादाक्षेपः परिकीर्तितः।। ४२।।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - वयस्य! देवीप्रसादनं मुक्त्वा नान्यत्रोपायं पश्यामि। पुनः क्रमान्तरे सर्वथा देवीप्रसादनं प्रति निष्प्रत्याशीभूताः स्मः। पुनः तत्किमिह स्थितेन? देवीमेव गत्वा प्रसादयामि।

इत्यनेन देवीप्रसादायत्ता सागरिकासमागमसिद्धिरिति गर्भबीजोद्भेदादाक्षेपः।

२. यथा च वेणीसंहारे -

सुन्दरकः - अहवा किमेत्थ देव्वं उआलहामि तस्स क्खु एदं णिब्भच्छिदविदुरवअणबीअस्स परिभूदपिदामह-हिदोवदेसङ्कुरस्स सउणिप्पोच्छाहणारूढमूलस्स कूडविस-साहिणो पञ्चालीकेसग्गहणकुसुमस्स फलं परिणमेदि **(अथवा किमत्र दैवमुपालभामि तस्य खल्वेतन्निर्भर्त्सितविदुरवचनबीजस्य परिभूतपिता-महहितोपदेशाङ्कुरस्य शकुनिप्रोत्साहनारूढमूलस्य कूटविषशाखिनः पाञ्चालीकेशग्रहणकुसुमस्य फलं परिणमति।)**

इत्यनेन बीजमेव फलोन्मुखतयाक्षिप्यत इत्याक्षेपः।

एतानि द्वादशगर्भाङ्गानि प्राप्त्याशाप्रदर्शकत्वेनोपनिबन्धनीयानि। एषां च मध्येऽभूता-हरणमार्गतोटकाधिबलाक्षेपाणां प्राधान्यम्। इतरेषां यथासम्भवं प्रयोग इति साङ्गो गर्भसन्धिरुक्तः।

OOO

४. अथावमर्शः -

क्रोधेनावमृशेद्यत्र व्यसनाद्वा विलोभनात्।
गर्भनिर्भिन्नबीजार्थः सोऽवमर्श इति स्मृतः।। ४३।।

अवमर्शनमवमर्शः पर्यालोचनम्। तच्च क्रोधेन वा व्यसनाद्वा विलोभनेन वा भवितव्यमनेनार्थेन इत्यवधारितैकान्तफलप्राप्त्यवसायात्मा गर्भसन्ध्युद्भिन्नबीजार्थसम्बन्धो विमर्शोऽवमर्शः।

१. यथा रत्नावल्यां चतुर्थेऽङ्के -

अग्निविद्रवपर्यन्तो वासवदत्ताप्रसक्त्या निरपायरत्नावलीप्राप्त्यवसायात्मा विमर्शो दर्शितः।

२. यथा च वेणीसंहारे - दुर्योधनरुधिराक्तभीमसेनागमपर्यन्तः -

तीर्णे भीष्ममहोदधौ कथमपि द्रोणानले निर्वृते
कर्णाशीविषभोगिनि प्रशमिते शल्येऽपि याते दिवम्।
भीमेन प्रियसाहसेन रभसादल्पावशेषे जये
सर्वे जीवितसंशयं वयममी वाचा समारोपिताः।।

इत्यत्र **स्वल्पावशेषे जये** इत्यादिभिर्विजयप्रत्यर्थिसमस्तभीष्मादिमहारथवधादवतारितैकान्तविजयावमर्शनादवमर्शनं दर्शितमित्यवमर्शसन्धिः।

-०-

तस्याङ्गसंग्रहमाह (अवमर्शसन्धेरङ्गानि त्रयोदश तद्यथा) -

तत्रापवादसंफेटौ विद्रवद्रवशक्तयः।
द्युतिः प्रसङ्गश्छलनं व्यवसायो विरोधनम्।। ४४।।
प्ररोचना विचलनमादानं च त्रयोदश।

-०-

यथोद्देशं (१. अपवाद-) लक्षणमाह -

दोषप्रख्यापवादः स्यात् –

१. यथा रत्नावल्याम् -

सुसङ्गता - सा खु तविस्सिणी भट्टिणीए उज्जइणिं णीअदित्ति पवादं करिअ उवत्थिदे अद्धरत्ते ण जाणीअदि कहिपि णीदेत्ति। (सा खलु तपस्विनी भट्टिन्योज्जयिनीं नीयत इति प्रवादं कृत्वोपस्थितेऽर्धरात्रे न ज्ञायते कुत्रापि नीतेति।)

विदूषकः - (सोद्वेगम्) अदिणिग्घिणं क्खु कदं देवीए। (अतिनिर्घृणं खलु कृतं देव्या।

पुनः - भो अवस्स ! मा खु अण्णधा संभावेहि। सा खु देवीए उज्जइणीं पेसिदा। अदो अप्पिअं त्ति कहिदम्। **(भो वयस्य! मा खल्वन्यथा सम्भावय। सा खलु देव्योज्जयिन्यां प्रेषिता। अतोऽप्रियमिति कथितम्।)**

राजा - **अहो निरनुरोधा मयि देवी।** इत्यनेन वासवदत्तादोषप्रख्यापनादपवादः।

२. यथा च वेणीसंहारे -

युधिष्ठिरः - पाञ्चालक ! कच्चिदासादिता तस्य दुरात्मनः कौरवापसदस्य पदवी ?

पाञ्चालकः - न केवलं पदवी। स एव दुरात्मा देवीकेशपाशस्पर्शपातकप्रधानहेतुरुपलब्धः। इति दुर्योधनस्य दोषप्रख्यापनादपवाद इति।

-०-

२. अथ सम्फेटः - **— संफेटो रोषभाषणम्।**

१. यथा वेणीसंहारे - भोः ! कौरवराजा ! कृतं बन्धुनाशदर्शनमन्युना, मैवं विषादं कृथाः। पर्याप्ताः पाण्डवाः समरायाऽहमसहाय इति।

पञ्चानां मन्यसेऽस्माकं यं सुयोधं सुयोधन!।
दंशितस्यात्तशस्त्रस्य तेन तेऽस्तु रणोत्सवः।।

इत्थं श्रुत्वाऽसूयात्मिकां निक्षिप्य कुमारयोर्दृष्टिमुक्तवान् धार्तराष्ट्रः -

कर्णदुःशासनवधात्तुल्यावेव युवां मम।
अप्रियोऽपि प्रियो योद्धुं त्वमेव प्रियसाहसः।।

इत्युत्थाय च परस्परक्रोधाधिक्षेपपरुषवाक्कलहप्रस्तारितघोरसंग्रामौ- इत्यनेन भीमदुर्योधनयोरन्योन्य-रोषसम्भाषणाद् विजयबीजान्वयेन संफेट इति।

-०-

३. अथ विद्रवः - **विद्रवो वधबन्धादिः —**

१. यथा छलितरामे -

येनावृत्य मुखानि साम पठतामत्यन्तमायासितम्
बाल्ये येन हृताक्षसूत्रवलयप्रत्यर्पणैः क्रीडितम्।
युष्माकं हृदयं स एष विशिखैरापूरितांसस्थलो
मूर्च्छाघोरतमःप्रवेशविवशो बद्ध्वा लवो नीयते।।

२. यथा च रत्नावल्याम् -

हर्म्याणां हेमशृङ्गश्रियमिव शिखरैरर्चिषामादधानः
सान्द्रोद्यानद्रुमाग्रग्लपनपिशुनितात्यन्ततीव्राभितापः।
कुर्वन्क्रीडामहीध्रं सजलजलधरश्यामलं धूमपातै-
रेष प्लोषार्तयोषिज्जन इह सहसैवोत्थितोऽन्तःपुरेऽग्निः।। इत्यादि।

पुनः **वासवदत्ता** - अज्जउत्त! ण क्खु अहं अत्तणो कारणादो भणामि। एसा मए णिग्घिणहिअआए संजदा सागरिआ विवज्जदि। (**आर्यपुत्र! न खल्वहमात्मनः कारणाद्भणामि। एषा मया निर्घृणहृदया संयता सागरिका विपद्यते।**)

इत्यनेन सागरिकावधबन्धाग्निभिर्विद्रव इति।

-०-

४. अथ द्रवः - **— द्रवो गुरुतिरस्कृतिः।। ४५।।**

१. यथोत्तरचरिते -

वृद्धास्तेन विचारणीयचरितास्तिष्ठन्तु हुं वर्तते
सुन्दस्त्रीदमनेऽप्यखण्डयशसो लोके महान्तो हि ते।
यानि त्रीण्यकृतोमुखान्यपि पदान्यासन्खरायोधने
यद्वा कौशलमिन्द्रसूनुदमने तत्राप्यभिज्ञो जनः।।

इत्यनेन लवो रामस्य गुरोस्तिरस्कारं कृतवानिति द्रवः।

२. यथा च वेणीसंहारे -

युधिष्ठिरः - भगवन्! कृष्णाग्रज! सुभद्राभ्रातः! -

ज्ञातिप्रीतिर्मनसि न कृता क्षत्रियाणां न धर्मो
रूढं सख्यं तदपि गणितं नानुजस्यार्जुनेन।
तुल्यः कामं भवतु भवतः शिष्ययोः स्नेहबन्धः
कोऽयं पन्था यदसि विगुणो मन्दभाग्ये मयीत्थम्।।

इत्यादिना बलभद्रं गुरुं युधिष्ठिरस्तिरस्कृतवानिति द्रवः।

-०-

५. अथ शक्तिः - **विरोधशमनं शक्तिः —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - **सव्याजैः शपथैः प्रियेण वचसा चित्तानुवृत्त्याधिकं**
वैलक्ष्येण परेण पादपतनैर्वाक्यैः सखीनां मुहुः।
प्रत्यासत्तिमुपागता नहि तथा देवी रुदत्या यथा
प्रक्षाल्येव तयैव बाष्पसलिलैः कोपोऽपनीतः स्वयम्।।

इत्यनेन सागरिकालाभविरोधिवासवदत्ताकोपोपशमनाच्छक्तिः।

२. यथा चोत्तरचरिते लवः प्राह -

विरोधो विश्रान्तः प्रसरति रसो निर्वृत्तघन-
स्तदौद्धत्यं क्वापि व्रजति विनयः प्रह्वयति माम्।
झटित्यस्मिन् दृष्टे किमपि परवानस्मि यदि वा
महार्घस्तीर्थानामिव हि महतां कोऽप्यतिशयः।।

-o-

६. अथ द्युतिः - **— तर्जनोद्वेजने द्युतिः।**

१. यथा वेणीसंहारे - एतच्च वचनमुपश्रुत्य रामानुजस्य सकलनिकुञ्ज-पूरिताशातिरिक्तमुद्भ्रान्त-सलिलचर-शतसङ्कुलं त्रासोद्वृत्त-नक्र-ग्राहमालोड्य सरःसलिलं भैरवं च गर्जित्वा कुमारवृकोदरेणाभिहितम् -

जन्मेन्दोरमले कुले व्यपदिशस्यद्यापि धत्से गदां
मां दुःशासनकोष्णशोणितसुराक्षीबं रिपुं भाषसे।
दर्पान्धो मधुकैटभद्विषि हरावप्युद्धतं चेष्टसे
मत्त्रासान्नृपशो! विहाय समरं पङ्केऽधुना लीयसे।।

इत्यादिना **त्यक्त्वोत्थितः सरभसम्** इत्यनेन दुर्वचनजलावलोडनाभ्यां दुर्योधनतर्जनोद्वेजनकारिभ्यां पाण्डव-विजयानुकूल-दुर्योधनोत्थापनहेतुभ्यां भीमस्य द्युतिरुक्ता।

-o-

७. अथ प्रसङ्गः - **गुरुकीर्तनं प्रसङ्गः —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

देव! याऽसौ सिंहलेश्वरेण स्वदुहिता रत्नावली नामायुष्मती वासवदत्तां दग्धामुपश्रुत्य देवाय पूर्वप्रार्थिता सती प्रतिदत्ता।

इत्यनेन रत्नावल्या लाभानुकूलाभिजनप्रकाशिना प्रसङ्गाद् गुरुकीर्तनेन प्रसङ्गः।

२. तथा मृच्छकटिकायाम् -

चाण्डालकः -एस सागलदत्तस्स सुओ अज्जविणअदत्तस्स णत्तू चालुदत्तो वावादिदुं वज्झट्ठाणं णीअदि। एदेण किल गणिआ वसन्तसेणा सुवण्णलोभेण वावादिद त्ति। **(एष सागरदत्तस्य सुत आर्यविनयदत्तस्य नप्ता चारुदत्तो व्यापादयितुं वध्यस्थानं नीयते। एतेन किल गणिका वसन्तसेना सुवर्णलोभेन व्यापादिता। इति।)**

चारुदत्तः - **मखशतपरिपूतं गोत्रमुद्भासितं यत् -**
सदसि निबिडचैत्यब्रह्मघोषैः पुरस्तात्।
मम निधनदशायां वर्तमानस्य पापै-
स्तदसदृशमनुष्यैर्घुष्यते घोषणायाम्।।

इत्यनेन चारुदत्तवधाभ्युदयानुकूलं प्रसङ्गाद् गुरुकीर्तनमिति प्रसङ्गः।

-०-

८. अथ छलनम् - **—छलनं चावमाननम्।। ४६।।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - **अहो! निरनुरोधा मयि देवी।**

इत्यनेन वासवदत्तयेष्टसम्पादनाद्वत्स-राजस्यावमानाच्छलनम्।

२. यथा च रामाभ्युदये - सीतायाः परित्यागेनाऽवमाननाच्छलनमिति।

-०-

९. अथ व्यवसायः - **व्यवसायः स्वशक्त्युक्तिः—**

१. यथा रत्नावल्याम् - ऐन्द्रजालिकः -

किं धरणिए मिअङ्को आआसे महिहरो जले जलणो।
मज्झण्हम्मि पओसो दाबिज्जउ देहि आणत्तिम्।।

अथवा किं बहुआ जम्पिएण-

मज्झ पइण्णा एसा भणामि हिअएण जं महसि दट्ठुम्।
तं ते दावेमि फुडं गुरुणो मन्तप्पहावेण।।
(किं धरण्यां मृगाङ्क! आकाशे महीधरो जले ज्वलनः।
मध्याह्ने प्रदोषो दर्श्यतां देह्याज्ञप्तिम्।।

अथवा किं बहुना जल्पितेन।

मम प्रतिज्ञैषा भणामि हृदयेन यद्वाञ्छसि द्रष्टुम्।
तत्ते दर्शयामि स्फुटं गुरोर्मन्त्रप्रभावेण।।)

इत्यनेनैन्द्रजालिको मिथ्याग्निसंभ्रमोत्थापनेन वत्सराजस्य हृदयस्थसागरिकादर्शनानुकूलां स्वशक्तिमाविष्कृतवान्।

२. यथा च वेणीसंहारे -

नूनं तेनाद्य वीरेण प्रतिज्ञाभङ्गभीरुणा।
वध्यते केशपाशस्ते स चास्याकर्षणे क्षमः।।

इत्यनेन युधिष्ठिरः स्वदण्डशक्तिमाविष्करोति।

-०-

१०. अथ विरोधनम् - **— संरब्धानां विरोधनम्।**

१. यथा वेणीसंहारे -

राजा - रे रे मरुत्तनय! किमेवं वृद्धस्य राज्ञः पुरतो निन्दितव्यमात्मकर्म श्लाघसे?

अपि च - **कृष्टा केशेषु भार्या तव तव च पशोस्तस्य राज्ञस्तयोर्वा**
प्रत्यक्षं भूपतीनां मम भुवनपतेराज्ञया द्यूतदासी।
अस्मिन् वैरानुबन्धे तव किमपकृतं तैर्हता ये नरेन्द्रा
बाह्वोर्वीर्यातिसारद्रविणगुरुमदं मामजित्वैव दर्पः।।

(भीमः क्रोधं नाटयति) अर्जुनः- आर्य! प्रसीद, किमत्र क्रोधेन? -

अप्रियाणि करोत्येष वाचा शक्तो न कर्मणा।
हतभ्रातृशतो दुःखी प्रलापैरस्य का व्यथा?।।

भीमः - अरे! भरतकुलकलङ्क!

अद्यैव किं न विसृजेयमहं भवन्तं, दुःशासनानुगमनाय कटुप्रलापिन्!।
विघ्नं गुरू न कुरुतो यदि मत्कराग्र-निर्भिद्यमानरणितास्थिनि ते शरीरे।।

अन्यच्च मूढ - **शोकं स्त्रीवन्नयनसलिलैर्यत्परित्याजितोऽसि**
भ्रातुर्वक्षःस्थलविदलने यच्च साक्षीकृतोऽसि।
आसीदेतत्तव कुनृपतेः कारणं जीवितस्य
क्रुद्धे युष्मत्कुलकमलिनीकुञ्जरे भीमसेने।।

राजा - दुरात्मन्! भरतकुलापसद! पाण्डवपशो! नाहं भवानिव विकत्थनाप्रगल्भः।

किन्तु - **द्रक्ष्यन्ति न चिरात् सुप्तं बान्धवास्त्वां रणाङ्गणे।**
मद्गदाभिन्नवक्षोऽस्थिवेणिकाभङ्गभीषणम्।।

इत्यादिना संरब्धयोर्भीमदुर्योधनयोः स्वशक्त्युक्तिर्विरोधनमिति।

-०-

११. अथ प्ररोचना - **सिद्धमन्त्रणतो भाविदर्शिका स्यात् प्ररोचना।। ४७।।**

१. यथा वेणीसंहारे - पाञ्चालकः - अहं च देवेन चक्रपाणिना इत्युपक्रम्य कृतं सन्देहेन -

पूर्यन्तां सलिलेन रत्नकलशा राज्याभिषेकाय ते
कृष्णाऽत्यन्तचिरोज्झिते च कबरीबन्धे करोतु क्षणम्।
रामे शातकुठारभासुरकरे क्षत्रद्रुमोच्छेदिनि
क्रोधान्धे च वृकोदरे परिपतत्याजौ कुतः संशयः।।

इत्यादिना मङ्गलानि कर्तुमाज्ञापयति देवो युधिष्ठिरः इत्यन्तेन द्रौपदीकेशसंयमन-युधिष्ठिरराज्याभिषेकयोर्भाविनोरपि सिद्धत्वेन दर्शिका प्ररोचनेति।

-०-

१२. अथ विचलनम् - **विकत्थना विचलनम् —**

१. यथा वेणीसंहारे -

भीमः - तात! अम्ब!
सकलरिपुजयाशा यत्र बद्धा सुतैस्ते,
तृणमिव परिभूतो यस्य गर्वेण लोकः।
रणशिरसि निहन्ता तस्य राधासुतस्य,
प्रणमति पितरौ वां मध्यमः पाण्डवोऽयम्।।

अपि च तात! **चूर्णिताशेषकौरव्यः क्षीबो दुःशासनासृजा।**
भङ्क्ता सुयोधनस्योर्वोर्भीमोऽयं शिरसाञ्चति।।

इत्यनेन विजयबीजानुगतस्वगुणाविष्करणाद्विचलनमिति।

२. यथा च रत्नावल्याम् - यौगन्धरायणः -

देव्या मद्वचनाद्यथाऽभ्युपगतः पत्युर्वियोगस्तदा
सा देवस्य कलत्रसंघटनया दुःखं मया स्थापिता।
तस्याः प्रीतिमयं करिष्यति जगत्स्वामित्वलाभः प्रभोः
सत्यं दर्शयितुं तथापि वदनं शक्नोमि नो लज्जया।।

इत्यनेनान्यपरेणापि यौगन्धरायणेन **मया जगत्स्वामित्वानुबन्धी कन्यालाभो वत्सराजस्य कृतः।** इति स्वगुणानुकीर्तनाद्विचलनमिति।

-o-

१३. अथादानम् - **— आदानं कार्यसंग्रहः।**

१. यथा वेणीसंहारे -

भीमः - ननु भोः! समन्तपञ्चकसञ्चारिणः! -

रक्षो नाहं न भूतं रिपुरुधिरजलाप्लाविताङ्गः प्रकामं
निस्तीर्णोरुप्रतिज्ञाजलनिधिगहनः क्रोधनः क्षत्रियोऽस्मि।
भो भो राजन्यवीराः! समरशिखिशिखादग्धशेषाः कृतं व-
स्त्रासेनानेन लीनैर्हतकरितुरगान्तर्हितैरास्यते यत्।।

इत्यनेन समस्तरिपुवधकार्यगृहीतत्वादादानम्।

२. यथा च रत्नावल्याम् -

सागरिका - (दिशोऽवलोक्य) दिट्ठिआ समन्तादो पज्ञलिदो भअवं हुअवहो अज्ज करिस्सदि दुक्खावसाणम्। **(दिष्ट्या समन्तात् प्रज्वलितो भगवान् हुतवहोऽद्य करिष्यति दुःखावसानम्।)**

इत्ययेनान्यपरेणापि दुःखावसानकार्यस्य संग्रहादानम्।

यथा च - **जगत्स्वामित्वलाभः प्रभोः** इति दर्शितमेवम्।

इत्येतानि त्रयोदशाङ्गानि तत्रैतेषामपवाद-शक्ति-व्यवसाय-प्ररोचनादानानि प्रधानानीति।

❍❍❍

५. अथ निर्वहणसन्धिः -

बीजवन्तो मुखाद्यर्था विप्रकीर्णा यथायथम्।। ४८।।
ऐकार्थ्यमुपनीयन्ते यत्र निर्वहणं हि तत्।

१. यथा वेणीसंहारे -

कञ्चुकी - (उपसृत्य सहर्षम्) **महाराज! वर्धसे वर्धसे। अयं खलु कुमारभीमसेनः सुयोधनक्षतजारुणीकृतसकलशरीरो दुर्लक्षव्यक्तिः।**

इत्यादिना द्रौपदीकेशसंयमनादिमुखसन्ध्यादिबीजानां निजनिजस्थानोपक्षिप्तानामेकार्थतया योजनम्।

२. यथा च रत्नावल्याम् -

सागरिका-रत्नावली-वसुभूति-बाभ्रव्यादीनामर्थानां मुखसन्ध्यादिषु प्रकीर्णानां वत्सराजैककार्यार्थत्वम्।

वसुभूतिः - (सागरिकां निर्वर्ण्यापवार्य) **बाभ्रव्य! सुसदृशीयं राजपुत्र्या।**

इत्यादिना दर्शितमिति निर्वहणसन्धिः।

-०-

अथ तदङ्गानि - **सन्धिर्विबोधो ग्रथनं निर्णयः परिभाषणम्।। ४९।।**
प्रसादानन्दसमयाः कृतिभाषोपगूहना।
पूर्वभावोपसंहारौ प्रशस्तिश्च चतुर्दश।। ५०।।

-०-

१. यथोद्देशं (सन्धि)लक्षणमाह -

सन्धिर्बीजोपगमनम् —

१. यथा रत्नावल्याम् -

वसुभूतिः - बाभ्रव्य! सुसदृशीयं राजपुत्र्या।

बाभ्रव्यः- ममाप्येवमेव प्रतिभाति। इत्यनेन नायिकाबीजोपगमात् सन्धिरिति।

२. यथा च वेणीसंहारे -

भीमः - भवति यज्ञवेदिसम्भवे! स्मरति भवती यत्तन्मयोक्तम् –
चञ्चद्भुजभ्रमितचण्डगदाभिघात-संचूर्णितोरुयुगलस्य सुयोधनस्य।
स्त्यानावनद्धघनशोणितशोकपाणि-रुत्तंसयिष्यति कचांस्तव देवि! भीमः।।

इत्यनेन मुखोपक्षिप्तस्य बीजस्य पुनरुपगमनात् सन्धिरिति।

-०-

२. अथ विबोधः - **— विबोधः कार्यमार्गणम्।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

वसुभूतिः - (निरूप्य) देव! कुत इयं कन्यका?

राजा - देवी जानाति।

वासवदत्ता - अज्ञउत्त! एसा सागरादो पाविअत्ति भणिअ अमच्चजोगन्धराअणेन मम हत्थे णिहिदा। अदो ज्जेव सागरिअत्ति सद्दावीअदि। **(आर्यपुत्र! एषा सागरात् प्राप्तेति भणित्वाऽमात्ययौगन्धरायणेन मम हस्ते निहिता। अत एव सागरिकेति शब्द्यते।)**

राजा - यौगन्धरायणेन न्यस्ता! कथमसौ ममानिवेद्य करिष्यति?

इत्यनेन रत्नावलीलक्षणकार्यान्वेषणाद्विबोधः।)

२. यथा च वेणीसंहारे -

भीमः - मुञ्चतु मुञ्चतु मामार्यः क्षणमेकम्।

युधिष्ठिरः - किमपरमवशिष्टम्?

भीमः - सुमहदवशिष्टम्, संयमयामि तावदनेन दुःशासनशोणितोक्षितेन पाणिना पाञ्चाल्या दुःशासनावकृष्टं केशहस्तम्।

युधिष्ठिरः - गच्छतु भवान्। अनुभवतु तपस्विनी वेणीसंहारम्।

इत्यनेन केशसंयमन-कार्यस्यान्वेषणाद्विबोध इति।

-०-

३. अथ ग्रथनम् -**ग्रथनं तदुपक्षेपो —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

यौगन्धरायणः - देव! क्षम्यतां यद्देवस्यानिवेद्य मयैतत्कृतम्।

इत्यनेन वत्सराजस्य रत्नावलीप्रापणकार्योपक्षेपाद् ग्रथनम्।

२. यथा च वेणीसंहारे -

भीमः - पाञ्चालि! न खलु मयि जीवति संहर्तव्या दुःशासनविलुलिता वेणिरात्मपाणिना। तिष्ठतु, स्वयमेवाहं संहरामि।

इत्यनेन द्रौपदीकेशसंयमनकार्यस्योपक्षेपाद् ग्रथनम्।

-०-

४. अथ निर्णयः - **— ऽनुभूताख्या तु निर्णयः।। ५१।।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

यौगन्धरायणः - (कृताञ्जलिः) "देव! श्रूयताम्, इयं सिंहलेश्वरदुहिता सिद्धादेशेनोपदिष्टा-योऽस्याः पाणि ग्रहीष्यति स सार्वभौमो राजा भविष्यति, तत्प्रत्ययादस्माभिः स्वाम्यर्थे बहुशः प्रार्थ्यमानापि सिंहलेश्वरेण देव्या वासवदत्तायाश्चित्तखेदं परिहरता यदा न दत्ता तदा लावणिके देवी दग्धेति प्रसिद्धिमुत्पाद्य तदन्तिकं बाभ्रव्यः प्रहितः।"

इत्यनेन यौगन्धरायणः स्वानुभूतमर्थं ख्यापितवानिति निर्णयः।

२. यथा च वेणीसंहारे -

भीमः - देवदेव! अजातशत्रो! क्वाद्यापि दुर्योधनहतकः मया हि तस्य दुरात्मनः-

भूमौ क्षिप्त्वा शरीरं निहितमिदमसृक्चन्दनाभं निजाङ्गे
लक्ष्मीरार्ये निषिक्ता चतुरुदधिपयःसीमया सार्धमुर्व्या।
भृत्याः मित्राणि योधाः कुरुकुलमखिलं दग्धमेतद्रणाग्नौ
नामैकं यद् ब्रवीषि क्षितिप! तदधुना धार्तराष्ट्रस्य शेषम्।।

इत्यनेन स्वानुभूतार्थकथनान्निर्णय इति।

-o-

५. अथ परिभाषणम् - **परिभाषा मिथो जल्पः —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

रत्नावली - (आत्मगतम्) कआवराहा देवीए ण सक्कुणोमि मुहं दंसिदुम्।
(कृतापराधा देव्यै न शक्नोमि मुखं दर्शयितुम्।)

वासवदत्ता - (सास्रं पुनर्बाहू प्रसार्य) एहि अयि णिट्ठुरे! इदाणीं पि बन्धुसिणेहं दंसेही। (अपवार्य) अज्जउत्त! लज्जामि क्खु अहं इमिणा णिसंसत्तणेण ता लहुं अवणेहि से बन्धणम्। **(एहि अयि निष्ठुरे! इदानीमपि बन्धुस्नेहं दर्शय। आर्यपुत्र! लज्जे खल्वहमनेन नृशंसत्वेन तल्लघ्वपनयास्या बन्धनम्।)**

राजा - यथाह देवी! (बन्धनमपनयति)

वासवदत्ता - (वसुभूतिं निर्दिश्य) अज्ज! अमच्च जोगन्धरायणेण दुज्जणीकदह्मि जेण जाणन्तेण वि णाचक्खिदम्! **(आर्य! अमात्ययौगन्धरायणेन दुर्जनीकृताऽस्मि येन जानताऽपि नाचक्षितम्।)**

इत्यनेनान्योऽन्यवचनात् परिभाषणम्।

२. यथा च वेणीसंहारे -

भीमः - "कृष्टा येनासि राज्ञां सदसि नृपशुना तेन दुःशासनेन!" इत्यादिना, **क्वासौ भानुमती योपहसति पाण्डवदारान्** इत्यन्तेन भाषणात् परिभाषणम्।

-o-

६. अथ प्रसादः - **— प्रसादः पर्युपासनम्।**

१. यथा रत्नावल्याम् - देव! क्षम्यताम्। इत्यादिना दर्शितम्।

२. यथा च वेणीसंहारे -

भीमः - (द्रौपदीमुद्दिश्य) देवि! पाञ्चालराजतनये! दिष्ट्या वर्धसे रिपुकुलक्षयेण।

इत्यनेन द्रौपद्या भीमसेनेनाराधित्वात् प्रसाद इति।

-o-

७. अथानन्दः - **आनन्दो वाञ्छितावाप्तिः —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - यथाह देवी (रत्नावलीं गृह्णाति)

२. यथा च वेणीसंहारे -

द्रौपदी - णाध! विसुमरिदह्मि एदं वावारं, णाधस्स प्पसादेण पुणो सिक्खिस्सम् (केशान् बध्नाति) **(नाथ! विस्मृतास्म्येतं व्यापारं नाथस्य प्रसादेन पुनः शिक्षिष्यामि।)**

इत्याभ्यां प्रार्थितरत्नावलीप्राप्तिकेशसंयमनयोर्वत्सराजद्रौपदीभ्यां प्राप्तत्वादानन्दः।

-o-

८. अथ समयः - **— समयो दुःखनिर्गमः।। ५२।।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

वासवदत्ता - (रत्नावलीमालिङ्ग्य) समस्सस समस्सस बहिणिए। (समाश्वसिहि समाश्वसिहि भगिनिके।)

इत्यनेन भगिन्योरन्योऽन्यसमागमेन दुःखनिर्गमात् समयः।

२. यथा च वेणीसंहारे -

भगवन्! कुतस्तस्य विजयादन्यत् यस्य भगवान् पुराणपुरुषः स्वयमेव नारायणो मङ्गलान्याशास्ते।

कृतगुरुमहदादिक्षोभसंभूतमूर्ति-
गुणिनमुदयनाशस्थानहेतुं प्रजानाम्।
अजममरमचिन्त्यं चिन्तयित्वापि न त्वां,
भवति जगति दुःखी किं पुनर्देव! दृष्ट्वा।।

इत्यनेन युधिष्ठिरदुःखापगमं दर्शयति।

-०-

९. अथ कृतिः - **कृतिर्लब्धार्थशमनम् —**

१. यथा रत्नावल्याम् -

राजा - को देव्याः प्रसादं न बहु मन्यते?

वासवदत्ता - उज्जउत्त! दूरे से मादुउलं ता तधा करेसु जधा बन्धुअणं न सुमरेदि।

(आर्यपुत्र! दूरेऽस्या मातृकुलं तत्तथा कुरुष्व यथा बन्धुजनं न स्मरति।)

इत्यन्योऽन्यवचसा लब्धायां रत्नावल्यां राज्ञः सुश्लिष्टये उपशमनात् कृतिरिति।

२. यथा वेणीसंहारे -

कृष्णः - **एते खलु भगवन्तो व्यासवाल्मीकि** — इत्यादिना **अभिषेकमारब्धवन्तस्तिष्ठन्ति।**

इत्यनेन प्राप्तराज्यस्याभिषेकमङ्गलैः स्थिरीकरणं कृतिः।

-०-

१०. अथ भाषणम् - **— मानाद्याप्तिश्च भाषणम्।**

१. यथा रत्नावल्याम् - **राजा** - अतः परमपि प्रियमस्ति?

यातो विक्रमबाहुरात्मसमतां प्राप्तेयमुर्वीतले
सारं सागरिका ससागरमहीप्राप्त्येकहेतुः प्रिया।
देवी प्रीतिमुपागता च भगिनीलाभाज्जिताः कोशलाः
किं नास्ति त्वयि सत्यमात्यवृषभे यस्मै करोमि स्पृहाम्?।।

इत्यनेन कामार्थमानादिलाभाद् भाषणमिति।

-०-

११. अथ पूर्वभावोपगूहने -

कार्यदृष्ट्यद्भुतप्राप्ती पूर्वभावोपगूहने।। ५३।।

(११. पूर्वभावः -)**कार्यदर्शनं पूर्वभावः।**

१. यथा रत्नावल्याम् -

यौगन्धरायणः - एवं विज्ञाय भगिन्याः सम्प्रति करणीये देवी प्रमाणम्।

वासवदत्ता - फुडंज्जेव किं ण भणेसि? पडिवाएहि से रअणमालं ति।

(स्फुटमेव किं न भणसि? प्रतिपादयास्मै रत्नमालामिति।)

इत्यनेन वत्सराजाय रत्नावलीं दीयताम् इति कार्यस्य यौगन्धरायणाभिप्रायानुप्रविष्टस्य वासवदत्तया दर्शनात् पूर्वभाव इति।

-०-

१२. अथ उपगूहनम् -

अद्भुतप्राप्तिरुपगूहनम् —

१. यथा वेणीसंहारे - (नेपथ्ये) महासमरानलदग्धशेषाय स्वस्ति भवते राजन्यलोकाय।

क्रोधान्धैर्यस्य मोक्षात् क्षतनरपतिभिः पाण्डुपुत्रैः कृतानि
प्रत्याशं मुक्तकेशान्यनुदिनमधुना पार्थिवान्तःपुराणि।
कृष्णायाः केशपाशः कुपितयमसखो धूमकेतुः कुरूणां
दिष्ट्या बद्धः प्रजानां विरमतु निधनं स्वस्ति राजन्यकेभ्यः।।

युधिष्ठिरः - देवि! एष ते मूर्धजानां संहारोऽभिनन्दितो नभस्तलचारिणा सिद्धजनेन। इत्येकेनाद्भुतार्थ-प्राप्तिरुपगूहनमिति। लब्धार्थशमनात् कृतिरपि भवति।

-०-

१३. अथ काव्यसंहारः - **वराप्तिः काव्यसंहारः ——**

१. यथा रत्नावल्याम् -

यौगन्धरायणः - किं ते भूयः प्रियमुपकरोमि?

इत्यनेन काव्यार्थसंहरणात् काव्यसंहार इति।

-०-

१४. अथ प्रशस्तिः - **— प्रशस्तिः शुभशंसनम्।**

१. यथा वेणीसंहारे - प्रीतश्चेद्भवान् तदिदमेवमस्तु -

अकृपणमतिः कामं जीव्याज्जनः पुरुषायुषं
भवतु भगवद्भक्तिर्द्वैतं विना पुरुषोत्तमे।
कलितभुवनो विद्वद्बन्धुर्गुणेषु विशेषवित्
सततसुकृतो भूयाद् भूपः प्रसाधितमण्डलः।।इति शुभशंसनात् प्रशस्तिः।

इत्येतानि चतुर्दशनिर्वहणाङ्गानि। एवं चतुःषष्ट्यङ्गमन्विताः पञ्चसन्धयः प्रतिपादिताः।

❍❍❍

षट्(६)प्रकारं चाङ्गानां (६४) प्रयोजनमित्याह -

उक्ताङ्गानां चतुःषष्टिः षोढा चैषां प्रयोजनम्।। ५४।।

कानि पुनस्तानि षट् प्रयोजनानि? (तान्याह) -

इष्टस्यार्थस्य रचना गोप्यगुप्तिः प्रकाशनम्।
रागः प्रयोगस्याश्चर्यं वृत्तान्तस्यानुपक्षयः।। ५५।।

१. विवक्षितार्थनिबन्धनं २. गोप्यार्थगोपनं ३. प्रकाश्यार्थप्रकाशनम् ४. अभिनेयरागवृद्धिः ५. चमत्कारित्वं च ६. काव्यस्येतिवृत्तस्य विस्तर - इत्यङ्गैः षट् प्रयोजनानि सम्पाद्यन्त इति।

❍❍❍

पुनर्वस्तुविभागमाह -

द्वेधा विभागः कर्तव्यः सर्वस्यापीह वस्तुनः।
सूच्यमेव भवेत् किञ्चिद् दृश्यश्रव्यमथापरम्।। ५६।।

कीदृक् सूच्यं कीदृग् दृश्यश्रव्यमित्याह -

नीरसोऽनुचितस्तत्र संसूच्यो वस्तुविस्तरः।
दृश्यस्तु मधुरोदात्तरसभावनिरन्तरः।। ५७।।

१. सूच्यम् -

सूच्यस्य प्रतिपादनप्रकारमाह -

अर्थोपक्षेपकैः सूच्यं पञ्चभिः प्रतिपादयेत्।
विष्कम्भचूलिकाङ्कास्याङ्कावतारप्रवेशकैः।। ५८।।

(सूच्यम् - विष्कम्भ-चूलिका-अङ्कास्य-अङ्कावतार-प्रवेशकाः इति पञ्चविधम्।)

-०-

१.१. तत्र विष्कम्भः - **वृत्तवर्तिष्यमाणानां कथांशानां निदर्शकः।**

संक्षेपार्थस्तु विष्कम्भो मध्यपात्रप्रयोजितः।। ५९।।

अतीतानां भाविनां च कथावयवानां ज्ञापको मध्यमेन मध्यमाभ्यां वा पात्राभ्यां प्रयोजितो विष्कम्भक इति।

स द्विविधः शुद्धः सङ्कीर्णश्चेत्याह -

एकानेककृतः शुद्धः सङ्कीर्णो नीचमध्यमैः।

एकेन द्वाभ्यां वा मध्यमपात्राभ्यां शुद्धो भवति। मध्यमाधमपात्रैर्युगपत् प्रयोजितः सङ्कीर्ण इति।

-०-

१.२. अथ प्रवेशकः - **तद्वदेवानुदात्तोक्त्या नीचपात्रप्रयोजितः।। ६०।।**

प्रवेशोऽङ्कद्वयस्यान्तः शेषार्थस्योपसूचकः।

तद्वदेवेति भूतभविष्यदर्थज्ञापकत्वमतिदिश्यते, अनुदात्तोक्त्या नीचेन नीचैर्वा पात्रैः प्रयोजित इति विष्कम्भलक्षणापवादः, अङ्कद्वयस्यान्त इति प्रथमाङ्के प्रतिषेध इति।

-०-

१.३. अथ चूलिका - **अन्तर्जवनिकासंस्थैश्चूलिकार्थस्य सूचना।। ६१।।**

नेपथ्यपात्रेणार्थसूचनं चूलिका।

यथोत्तरचरिते द्वितीयाङ्कस्यादौ -

(नेपथ्ये) स्वागतं तपोधनायाः (ततः प्रविशति तपोधना)।

इति नेपथ्यपात्रेण वासन्तिकयाऽऽत्रेयीसूचनाच्चूलिका।

१. यथा वा वीरचरिते चतुर्थाङ्कस्यादौ -

(नेपथ्ये) भो भो वैमानिकाः! प्रवर्त्यन्तां प्रवर्त्यन्तां मङ्गलानि -

कृशाश्वान्तेवासी जयति भगवान् कौशिकमुनिः
सहस्रांशोर्वंशे जगति विजयि क्षत्त्रमधुना।
विनेता क्षत्त्रारेर्जगदभयदानव्रतधरः
शरण्यो लोकानां दिनकरकुलेन्दुर्विजयते।।

इत्यत्र नेपथ्यपात्रैर्देवैः रामेण परशुरामो जितः इति सूचनाच्चूलिका।

-०-

१.४. अथाङ्कास्यम् -

अङ्कान्तपात्रैरङ्कास्यं छिन्नाङ्कस्यार्थसूचनात्।

अङ्कान्त एव पात्रमङ्कान्तपात्रं तेन विश्लिष्टस्योत्तरार्धमुखस्य सूचनं तद्वशेनोत्तराङ्कावतारोऽ-ङ्कास्यमिति।

१. यथा वीरचरिते - द्वितीयाङ्कान्ते -

सुमन्त्रः - (प्रविश्य) भगवन्तौ वशिष्ठविश्वामित्रौ भवतः सभार्गवानाह्वयतः।

इतरे - क्व भगवन्तौ?।

सुमन्त्रः - महाराजदशरथस्यान्तिके।

इतरे - तदनुरोधात्तत्रैव गच्छामः। इत्यङ्कसमाप्तौ (ततः प्रविशन्त्युपविष्टा वशिष्ठ-विश्वामित्र-परशुरामाः)

इत्यत्र पूर्वाङ्कान्त एव प्रविष्टेन सुमन्त्रपात्रेण शतानन्दजनककथार्थविच्छेदे उत्तराङ्कमुख-सूचनादङ्कास्यमिति।

-o-

१.५. अथाङ्कावतारः -

अङ्कावतारस्त्वङ्कान्ते पातोऽङ्कस्याविभागतः।। ६२।।

यत्र प्रविष्टपात्रेण सूचितमेव पूर्वाङ्काविच्छन्नार्थतयैवाङ्कान्तरमापतति प्रवेशक-विष्कम्भकादिशून्यं सोऽङ्कावतारः।

१. यथा मालविकाग्निमित्रे प्रथमाङ्कान्ते -

विदूषकः - तेण हि दुवेवि देवीए पेक्खागेहं गदुअ सङ्गीदोवअरणं करिअ तत्थभवदो दूदं विसज्जेथ अथवा मुदङ्गसद्दो ज्जेव णं उत्थावयिस्सदि। **(तेन हि द्वावपि देव्याः प्रेक्षागेहं गत्वा सङ्गीतकोपकरणं कृत्वा तत्रभवतो दूतं विसर्जयतम्, अथवा मृदङ्गशब्द एवैनमुत्थापयिष्यति।)**

इत्युपक्रमे मृदङ्गशब्दश्रवणादनन्तरं सर्वाण्येव पात्राणि प्रथमाङ्कप्रक्रान्तपात्रसंक्रान्तिदर्शनं द्वितीयाङ्कादावारभन्त इति प्रथमाङ्कार्थाविच्छेदेनैव द्वितीयाङ्कस्यावतरणादङ्कावतार इति।

एभिः संसूचयेत् सूच्यं दृश्यमङ्कैः प्रदर्शयेत्।

-o-

पुनस्त्रिधा वस्तुविभागमाह -

नाट्यधर्ममपेक्ष्यैतत् पुनर्वस्तु त्रिधेष्यते।। ६३।।

केन प्रकारेण त्रैधं तदाह -

सर्वेषां नियतस्यैव श्राव्यमश्राव्यमेव च।

तत्र - **सर्वश्राव्यं प्रकाशं स्यादश्राव्यं स्वगतं मतम्।। ६४।।**

सर्वश्राव्यं यद्वस्तु तत्प्रकाशमित्युच्यते। यत्तु **सर्वस्याश्राव्यं** तत् स्वगतमिति शब्दाभिधेयम्।

-o-

१. नियतश्राव्यमाह -

द्विधाऽन्यन्नाट्यधर्माख्यं जनान्तमपवारितम्।

अन्यत्तु नियतश्राव्यं द्विप्रकारं जनान्तिकापवारितभेदेन।

नियतश्राव्यम् - १. जनान्तिकम् २. अपवारितम्।

१.१. जनान्तिकमाह -

त्रिपताकाकरेणान्यानपवार्यान्तरा कथाम्।। ६५।।

अन्योऽन्यामन्त्रणं यत् स्याज्जनान्ते तज्जनान्तिकम्।

यस्य न श्राव्यं तस्यान्तर ऊर्ध्वसर्वाङ्गुलं वक्रानामिकत्रिपताकालक्षणं करं कृत्वाऽन्यैः सह यन्मन्त्र्यते तज्जनान्तिकमिति।

-o-

१.२. अथापवारितम् -

रहस्यं कथ्यतेऽन्यस्य परावृत्त्यापवारितम्।। ६६।।

परावृत्त्याऽन्यस्य रहस्यकथनमपवारितमिति।

-o-

नाट्यधर्मप्रसङ्गादाकाशभाषितमाह -

किं ब्रवीष्येवमित्यादि विना पात्रं ब्रवीति यत्।

श्रुत्वेवानुक्तमप्येकस्तत् स्यादाकाशभाषितम्।। ६७।। स्पष्टार्थः।

-o-

अन्यान्यपि नाट्यधर्माणि प्रथमकल्पादीनि कैश्चिदुदाहृतानि तेषामभारतीयत्वान्नाममालाप्रसिद्धानां केषांचिद्देशभाषात्मकत्वान्नाट्यधर्मत्वाभावाल्लक्षणं नोक्तमि**त्युपसंहति** -

इत्याद्यशेषमिह वस्तुविभेदजातं
रामायणादि च विभाव्य बृहत्कथां च।
आसूत्रयेत् तदनु नेतृरसानुगुण्या-
च्चित्रां कथामुचितचारुवचः प्रपञ्चैः।। ६८।।

इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य प्रथमः प्रकाशः समाप्तः।।

वस्तुविभेदजातं - वस्तु - वर्णनीयं तस्य, **विभेदजातं** - नाना भेदाः। रामायणादि-बृहत्कथाञ्च गुणाढ्यनिर्मितां **विभाव्य** - आलोच्य, **तदनु** - एतदुत्तरम्। **नेत्रि**ति। **नेता** - वक्ष्यमाणलक्षणः, रसाश्च तेषामा**नुगुण्याच्चित्राम्** - चित्ररूपां, **कथाम्** - आख्यायिकाम्। चारूणि यानि वचांसि तेषां प्रपञ्चैर्विस्तारैरासूत्रयेदनुग्रथयेत्।
तत्र बृहत्कथामूलं मुद्राराक्षसं -

"चाणक्यनाम्ना तेनाथ शकटालगृहे रहः।
कृत्यां विधाय सहसा सपुत्रो निहतो नृपः।।
योगानन्दयशःशेषे पूर्वानन्दसुतस्ततः।
चन्द्रगुप्तः कृतो राजा चाणक्येन महौजसा।।"

इति बृहत्कथायां सूचितम्। श्रीरामायणोक्तं रामकथादि ज्ञेयम्।

इति श्रीविष्णुसूनोर्धनिकस्य कृतौ दशरूपकावलोके
प्रथमः प्रकाशः समाप्तः।।

श्रीधनञ्जयविरचितम्

दशरूपकम्

श्रीधनिककृतावलोकसहितम्

द्वितीयप्रकाशः

(नायकविचारः)

रूपकाणामन्योऽन्यं भेदसिद्धये वस्तुभेदं प्रतिपाद्येदानीं **नायकभेदः** प्रतिपाद्यते -

नेता विनीतो मधुरस्त्यागी दक्षः प्रियंवदः।
रक्तलोकः शुचिर्वाग्मी रूढवंशः स्थिरो युवा।।१।।
बुद्ध्युत्साह-स्मृति-प्रज्ञा-कला-मानसमन्वितः।
शूरो दृढश्च तेजस्वी शास्त्रचक्षुश्च धार्मिकः।।२।।

नेता नायको विनयादिगुणसम्पन्नो भवतीति।

१. तत्र विनीतो यथा वीरचरिते -

यद्ब्रह्मवादिभिरुपासितवन्द्यपादे विद्यातपोव्रतनिधौ तपतां वरिष्ठे।
दैवात् कृतस्त्वयि मया विनयापचारस्तत्र प्रसीद भगवन्नयमञ्जलिस्ते।।

२. मधुरः = प्रियदर्शनः। यथा तत्रैव -

राम राम नयनाभिराम-तामाशयस्य सदृशीं समुद्वहन्।
अप्रतर्क्यगुणरामणीयकः सर्वथैव हृदयङ्गमोऽसि मे।।

३. त्यागी = सर्वस्वदायकः। यथा -

त्वचं कर्णः शिबिर्मांसं जीवं जीमूतवाहनः।
ददौ दधीचिरस्थीनि नास्त्यदेयं महात्मनाम्।।

४. दक्षः = क्षिप्रकारी। यथा वीरचरिते -

स्फूर्जद्वज्रसहस्रनिर्मितमिव प्रादुर्भवत्यग्रतो
रामस्य त्रिपुरान्तकृद्दिविषदां तेजोभिरिद्धं धनुः।
शुण्डारः कलभेन यद्वदचले वत्सेन दोर्दण्डक-
स्तस्मिन्नाहित एव गर्जितगुणं कृष्टं च भग्नं च तत्।।

५. प्रियंवदः = प्रियभाषी। यथा तत्रैव -

उत्पत्तिर्जमदग्नितः स भगवान् देवः पिनाकी गुरु-
वीर्यं यत्तु न तद्गिरां पथि ननु व्यक्तं हि तत्कर्मभिः।
त्यागः सप्तसमुद्रमुद्रितमहीनिर्व्याजदानावधिः
सत्यब्रह्मतपोनिधेर्भगवतः किं वा न लोकोत्तरम्?।।

६. रक्तलोकः। यथा तत्रैव -

त्रय्यास्त्राता यस्तवायं तनूज-स्तेनाद्यैव स्वामिनस्ते प्रसादात्।
राजन्वन्तो रामभद्रेण राज्ञा लब्धक्षेमाः पूर्णकामाश्च रामः।।

७. एवं शौचादिष्वप्युदाहार्यम्। तत्र शौचं नाम मनोनैर्मल्यादिना कामाद्यनभिभूतत्वम्।

यथा रघौ - **का त्वं शुभे? कस्य परिग्रहो वा? किं वा मदभ्यागमकारणं ते ?।**
आचक्ष्व मत्वा वशीनां रघूणां मनः परस्त्रीविमुखप्रवृत्ति।।

८. वाग्मी। यथा हनुमन्नाटके -

बाह्वोर्बलं न विदितं न च कार्मुकस्य
त्रैयम्बकस्य तनिमा तत एष दोषः।
तच्चापलं परशुराम! मम क्षमस्व
डिम्भस्य दुर्विलसितानि मुदे गुरूणाम्।।

९. रूढवंशो यथा- **ये चत्वारो दिनकरकुलक्षत्रसन्तानमल्ली-**
मालाम्लानस्तबकमधुपा जज्ञिरे राजपुत्राः।
रामस्तेषामचरमभवस्ताडकाकालरात्रि-
प्रत्यूषोऽयं सुचरितकथाकन्दलीमूलकन्दः।।

१०. स्थिरो वाङ्मनःक्रियाभिरचञ्चलः। यथा वीरचरिते -

प्रायश्चित्तं चरिष्यामि पूज्यानां वो व्यतिक्रमात्।
न त्वेव दूषयिष्यामि शास्त्रग्रहमहाव्रतम्।।

यथा वा भर्तृहरिशतके -

प्रारभ्यते न खलु विघ्नभयेन नीचैः,
प्रारभ्य विघ्नविहिता (निहता) विरमन्ति मध्याः।
विघ्नैः पुनःपुनरपि प्रतिहन्यमानाः
प्रारब्धमुत्तमगुणास्त्वमिवोद्वहन्ति।।

११. युवा प्रसिद्धः। बुद्धिर्ज्ञानम्। गृहीतविशेषकरी तु प्रज्ञा। यथा मालविकाग्निमित्रे -

यद्यत्प्रयोगविषये भाविकमुपदिश्यते मया तस्यै।

तत्तद्विशेषकरणात् प्रत्युपदिशतीव मे बाला।। स्पष्टमन्यत्।

-०-

नेतृविशेषानाह —

भेदैश्चतुर्धा ललितशान्तोदात्तोद्धतैरयम्।

यथोद्देशं (१. धीरललित-)लक्षणमाह -

निश्चिन्तो धीरललितः कलासक्तः सुखी मृदुः।।३।।

सचिवादिविहितयोगक्षेमत्वाच्चिन्तारहितः। अतएव गीतादिकलाविष्टो भोगप्रवणश्च शृङ्गारप्रधानत्वाच्च सुकुमारसत्त्वाचारो मृदुरिति ललितः।

यथा रत्नावल्याम् -

राज्यं निर्जितशत्रु योग्यसचिवे न्यस्तः समस्तो भरः

सम्यक्पालनलालिताः प्रशमिताशेषोपसर्गाः प्रजाः।

प्रद्योतस्य सुता वसन्तसमयस्त्वं चेति नाम्ना धृतिं

कामः काममुपैत्वयं मम पुनर्मन्ये महानुत्सवः।।

-०-

२. अथ शान्तः -

सामान्यगुणयुक्तस्तु धीरशान्तो द्विजादिकः।

विनयादिनेतृसामान्यगुणयोगो धीरशान्तो द्विजादिक इति विप्र-वणिक्-सचिवादीनां प्रकरणनेतॄणां उपलक्षणं विवक्षितं चैतत्, तेन नैश्चिन्त्यादिगुणसम्भवेऽपि विप्रादीनां शान्ततैव, न लालित्यं, यथा मालतीमाधव-मृच्छकटिकादौ माधवचारुदत्तादिः।

तत उदयगिरेरिवैक एव स्फुरितगुणद्युतिसुन्दरः कलावान्।

इह जगति महोत्सवस्य हेतु-र्नयनगतामुदियाय बालचन्द्रः।। इत्यादि।

यथा वा - **मखशतपरिपूतं गोत्रमुद्भासितं यत्**

सदसि निबिडचैत्यब्रह्मघोषैः पुरस्तात्।

मम निधनदशायां वर्तमानस्य पापै-

स्तदसदृशमनुष्यैर्घुष्यते घोषणायाम्।। (इत्यादि)।

-०-

३. अथ धीरोदात्तः -

महासत्त्वोऽतिगम्भीरः क्षमावानविकत्थनः ।।४।।
स्थिरो निगूढाहङ्कारो धीरोदात्तो दृढव्रतः ।

महासत्त्वः = शोकक्रोधाद्यनभिभूतान्तःसत्त्वः, अविकत्थनः = अनात्मश्लाघनः, निगूढाहङ्कारः = विनयच्छन्नावलेपः, दृढव्रतः = अङ्गीकृतनिर्वाहकः, धारोदात्तः। यथा नागानन्दे जीमूतवाहनः -

शिरामुखैः स्यन्दत एव रक्तमद्यापि देहे मम मांसमस्ति।
तृप्तिं न पश्यामि तवैव तावत्किं भक्षणात्त्वं विरतो गरुत्मन्!।।

यथा रामं प्रति - **आहूतस्याभिषेकाय विसृष्टस्य वनाय च।**
न मया लक्षितस्तस्य स्वल्पोऽप्याकारविभ्रमः।।

यच्च केषांचित्स्थैर्यादीनां सामान्यगुणानामपि विशेषलक्षणे क्वचित्संकीर्तनं तत्तेषां तत्राधिक्यप्रतिपादनार्थम्।।

ननु च कथं जीमूतवाहनादिर्नागानन्दादावुदात्त इत्युच्यते - औदात्त्यं हि नाम सर्वोत्कर्षेण वृत्तिः, तच्च विजिगीषुत्व एवोपपद्यते, जीमूतवाहनस्तु निर्जिगीषुतयैव कविना प्रतिपादितः।

यथा - **तिष्ठन् भाति पितुः पुरो भुवि यथा सिंहासने किं तथा**
यत्संवाहयतः सुखं हि चरणौ तातस्य किं राज्यतः।
किं भुक्ते भुवनत्रये धृतिरसौ भुक्तोज्झिते या गुरो-
रायसः खलु राज्यमुज्झितगुरोस्तत्रास्ति कश्चिद् गुणः।। इत्यनेन।
पित्रोर्विधातुं शुश्रूषां त्यक्त्वैश्वर्यं क्रमागतम्।
वनं याम्यहमप्येष यथा जीमूतवाहनः।। इत्यनेन च।

अतोऽस्यात्यन्तशमप्रधानत्वात् परमकारूणिकत्वाच्च वीतरागवच्छान्तता। अन्यच्चात्रायुक्तं यत्तथाभूतं राज्यसुखादौ निरभिलाषं नायकमुपादायान्तरा तथाभूतमलयवत्यनुरागोपवर्णनम्। यच्चोक्तम् सामान्यगुणयोगी द्विजादिर्धीरशान्तः इति। तदपि पारिभाषिकत्वादवास्तवमित्यभेदकम्। अतो वस्तुस्थित्या बुद्ध-युधिष्ठिर-जीमूतवाहनादिव्याहाराः शान्ततामाविर्भावयन्ति।

अत्रोच्यते - यत्तावदुक्तं सर्वोत्कर्षेण वृत्तिरौदात्त्यमिति न तज्जीमूतवाहनादौ परिहीयते। न ह्येकरूपैव विजिगीषुता, यः केनापि शौर्य-त्याग-दयादिनाऽन्यानतिशेते स विजिगीषुः, न यः परापकारेणार्थग्रहादिप्रवृत्तः। तथात्वे च मार्गदूषकादेरपि धीरोदात्तत्वप्रसक्तिः। रामादेरपि जगत्पालनीयमिति दुष्टनिग्रहे प्रवृत्तस्य नान्तरीयकत्वेन भूम्यादिलाभः। जीमूतवाहनादिस्तु प्राणैरपि

परार्थसम्पादनाद्विश्वमप्यतिशेत इत्युदात्ततमः। यच्चोक्तम् - **तिष्ठन् भाति** इत्यादिना विषयसुखपराङ्मुखतेति तत् सत्यम् - कार्पण्यहेतुषु स्वमुखतृष्णासु निरभिलाषा एव जिगीषवः, तदुक्तम् -

स्वसुखनिरभिलाषः खिद्यसे लोकहेतोः
प्रतिदिनमथवा ते वृत्तिरेवंविधैव।
अनुभवति हि मूर्ध्ना पादपस्तीव्रमुष्णं
शमयति परितापं छाययोपाश्रितानाम्।। इत्यादिना।

मलयवत्यनुरागोपवर्णनं त्वशान्तरसाश्रयं शान्तनायकतां प्रत्युत निषेधति। शान्तत्वं चानहंकृतत्वं, तच्च विप्रादेरौचित्यप्राप्तमिति वस्तुस्थित्या विप्रादेः शान्तता न परिभाषामात्रेण। बुद्ध-जीमूतवाहनयोस्तु कारुणिकत्वाविशेषेऽपि सकाम-निष्काम-करुणत्वादिधर्मत्वाद्भेदः। अतो जीमूतवाहनादेर्धीरोदात्तत्वमिति।

-o-

४. धीरोद्धतः - **दर्प-मात्सर्यभूयिष्ठो माया-च्छद्मपरायणः।।५।।**
धीरोद्धतस्त्वहङ्कारी चलश्चण्डो विकत्थनः।

दर्पः = शौर्यादिमदः, मात्सर्यम् = असहनता, मन्त्रबलेनाविद्यमानवस्तुप्रकाशनं माया, छद्म = वञ्चनामात्रम्, चलः = अनवस्थितः, चण्डः = रौद्रः, स्वगुणशंसी = विकत्थनो धीरोद्धतो भवति।

यथा जामदग्न्यः - **कैलासोद्वारसारत्रिभुवनविजय** इत्यादि।

यथा च रावणः - **त्रैलोक्यैश्वर्यलक्ष्मीहरणसहा बाहवो रावणस्य।** इत्यादि।

धीरललितादिशब्दाश्च यथोक्तगुणसमारोपितावस्थाऽभिधायिनः, वत्सवृषभमहोक्षादिवन्न जात्या कश्चिदवस्थितरूपो ललितादिरस्ति, तदा हि महाकविप्रबन्धेषु विरुद्धानेकरूपाभिधानमसङ्गतमेव स्यात्- जातेरनपायित्वात्, तथा च भवभूतिनैक एव जामदग्न्यः -

ब्राह्मणातिक्रमस्त्यागो भवतामेव भूतये।
जामदग्न्यश्च वो मित्रमन्यथा दुर्मनायते।। इत्यादिना रावणं प्रति धीरोदात्तत्वेन,
कैलासोद्धारसार- इत्यादिभिश्च रामादीन् प्रति प्रथमं धीरोद्धतत्वेन,
पुनः - **पुण्या ब्राह्मणजातिः** - इत्यादिभिश्च धीरशान्तत्वेनोपवर्णितः।

न चावस्थान्तराभिधानमनुचितम्, अङ्गभूतनायकानां नायकान्तरापेक्षया महासत्त्वादेरव्यवस्थितत्वात्। अङ्गिनस्तु रामादेरेकप्रबन्धोपात्तान् प्रत्येकरूपत्वारम्भोपात्तावस्थातोऽवस्थान्तरोपादानमन्याय्यं, यथोदात्तत्वाभिमतस्य रामस्य छद्मना वालिवधादमहासत्त्वतया वाऽवस्थापरित्याग इति।

वक्ष्यमाणं च दक्षिणाद्यवस्थानाम् पूर्वां प्रत्यन्ययाऽऽहृतः इति नित्यसापेक्षत्वेनाविर्भावादुपात्तावस्थातोऽवस्थान्तराभिधानमङ्गाङ्गिनोरप्यविरुद्धम्।

-०-

अथ शृङ्गारनेत्रवस्थाः -

स दक्षिणः शठो धृष्टः पूर्वां प्रत्यन्यया हृतः।।६।।

नायकप्रकरणात् पूर्वां नायिकां प्रत्यन्ययाऽपूर्वनायिकयाऽपहृतचित्तस्त्र्यवस्थो वक्ष्यमाणभेदेन स चतुरवस्थः। तदेवं पूर्वोक्तानां चतुर्णां प्रत्येकं चतुरवस्थत्वेन षोडशधा नायकः।

-०-

१. तत्र (दक्षिणनायकः) -

दक्षिणोऽस्यां सहृदयः —

योऽस्यां ज्येष्ठायां हृदयेन सह व्यवहरति स दक्षिणः। यथा ममैव -

प्रसीदत्यालोके किमपि किमपि प्रेमगुरवो
रतिक्रीडाः कोऽपि प्रतिदिनमपूर्वोऽस्य विनयः।
सविश्रम्भः कश्चित्कथयति च किञ्चित्परिजनो
न चाहं प्रत्येमि प्रियसखि! किमप्यस्य विकृतिम्।।

यथा वा - **उचितः प्रणयो वरं विहन्तुं बहवः खण्डनहेतवो हि दृष्टाः।**
उपचारविधिर्मनस्विनीनां ननु पूर्वाभ्यधिकोऽपि भावशून्यः।।

२. अथ शठः - **— गूढविप्रियकृच्छठः।**

दक्षिणस्यापि नायिकान्तरापहृतचित्ततया विप्रियकारित्वाविशेषेऽपि सहृदयत्वेन शठाद्विशेषः, यथा -

शठोऽन्यस्याः काञ्चीमणिरणितमाकर्ण्य सहसा
यदाश्लिष्यन्नेव प्रशिथिलभुजग्रन्थिरभवः।
तदेतद्क्काचक्षे घृतमधुमयत्वद्बहुवचो-
विषेणाघूर्णन्ती किमपि न सखी मे गणयति।।

३. अथ धृष्टः - **व्यक्ताङ्गवैकृतो धृष्टो—**

यथाऽमरुशतके -

लाक्षा-लक्ष्म-ललाट-पट्टमभितः केयूरमुद्रा गले
वक्त्रे कज्जलकालिमा नयनयोस्ताम्बूलरागोऽपरः।
दृष्ट्वा कोपविधायि मण्डनमिदं प्रातश्चिरं प्रेयसो
लीलातामरसोदरे भृगदृशः श्वासाः समाप्तिं गताः।।

४. भेदान्तरमाह (अनुकूलनायकः) -

—ऽनुकूलस्त्वेकनायिकः।। ७।।

यथा - **अद्वैतं सुखदुःखयोरनुगतं सर्वास्ववस्थासु यद्-**
विश्रमो हृदयस्य यत्र जरसा यस्मिन्नहार्यो रसः।
कालेनावरणात्ययात् परिणते यत्स्नेहसारे स्थितं
भद्रं तस्य सुमानुषस्य कथमत्येकं हि तत्प्राप्यते।।

किमवस्थः पुनरेषां वत्सराजादिर्नाटिकानायकः स्यात्? इत्युच्यते - पूर्वमनुपजात-नायिकान्तरानुरागोऽनुकूलः, परतस्तु दक्षिणः। ननु च गूढविप्रियकारित्वाद्व्यक्ततरविप्रियत्वाच्च शाठ्यधाष्टर्येऽपि कस्मान्न भवतः, न तथाविधविप्रियत्वेऽपि वत्सराजादेराप्रबन्धसमाप्तेर्ज्येष्ठां नायिकां प्रति सहृदयत्वाद्दक्षिणतैव, न चोभयोर्ज्येष्ठा-कनिष्ठयोर्नायकस्य स्नेहेन न भवितव्यमिति वाच्यम्, अविरोधात्। महाकविप्रबन्धेषु च -

स्नाता तिष्ठति कुन्तलेश्वरसुता वारोऽङ्गराजस्वसु-
र्द्यूते रात्रिरियं जिता कमलया देवी प्रसाद्याद्य च।
इत्यन्तःपुरसुन्दरीः प्रति मया विज्ञाय विज्ञापिते
देवेनाप्रतिपत्तिमूढमनसा द्वित्राः स्थितं नाडिकाः।।

इत्यादावपक्षपातेन सर्वनायिकासु प्रतिपत्त्युपनिबन्धनात्।

तथा च भरतः - **मधुरस्त्यागी रामं न याति मदनस्य वशमेति।**
अवमानितश्च नार्या विरज्येत स तु भवेज्ज्येष्ठः।।

इत्यत्र न रागं याति न मदनस्य वशमेति इत्यनेनासाधारण एकस्यां स्नेहो निषिद्धो दक्षिणस्येति, अतो वत्सराजादेराप्रबन्धसमाप्ति स्थितं दाक्षिण्यमिति। षोडशानामपि प्रत्येकं ज्येष्ठमध्यमाध-मत्वेनाष्टाचत्वारिंशन्नायकभेदा भवन्ति।

-०-

सहायनाह — **पताकानायकस्त्वन्यः पीठमर्दो विचक्षणः।**
तस्यैवानुचरो भक्तः किञ्चिदूनश्च तद्गुणैः।। ८।।

प्रागुक्तप्रासङ्गिकेतिवृत्तविशेषः पताका, तन्नायकः पीठमर्दः। प्रधानेतिवृत्तनायकस्य सहायः, यथा मालतीमाधवे मकरन्दः। रामायणे सुग्रीवः।

-०-

सहायान्तरमाह – **एकविद्यो विटश्चान्यो, हास्यकृच्च विदूषकः।**

गीतादिविद्यानां नायकोपयोगिनीनामेकस्या विद्याया वेदिता विटः, हास्यकारी विदूषकः, अस्य विकृताकारवेषादित्वं हास्यकारित्वेनैव लभ्यते। यथा शेखरको नागानन्दे विटः, विदूषकः प्रसिद्ध एष।

-०-

अथ प्रतिनायकः - **लुब्धो धीरोद्धतः स्तब्धः पापकृद्व्यसनी रिपुः।।९।।**

तस्य नायकस्येत्थंभूतः प्रतिपक्षनायको भवति, यथा रामयुधिष्ठिरयो रावणदुर्योधनौ।

-०-

अथ सात्त्विका नायकगुणाः —

शोभा विलासो माधुर्यं गाम्भीर्यं स्थैर्यतेजसी।
ललितौदार्यमित्यष्टौ सात्त्विकाः पौरुषा गुणाः।।१०।।

१. तत्र **शोभा** यथा -

नीचे घृणाधिके स्पर्धा शोभायां शौर्यदक्षते।

१.१. नीचे घृणा यथा वीरचरिते -

उत्ताल-ताडकोत्पात-दर्शनेऽप्यप्रकम्पितः।
नियुक्तस्तत्प्रमाथाय स्त्रैणेन विचिकित्सति।।

१.२. गुणाधिकैः स्पर्धा यथा -

एतां पश्य पुरः स्थलीमिह किल क्रीडाकिरातो हरः
कोदण्डेन किरीटिना सरभसं चूडान्तरे ताडितः।
इत्याकर्ण्य कथाद्भुतं हिमनिधावद्रौ सुभद्रापते-
र्मन्दं मन्दमकारि येन निजयोर्दोर्दण्डयोर्मण्डलम्।।

१.३. शौर्यशोभा यथा ममैव –

अन्तैः स्वैरपि संयताग्रचरणो मूर्च्छाविरामक्षणे
स्वाधीनव्रणिताङ्गशस्त्रनिचितो रोमोद्गमं वर्णयन्।
भग्नानुद्वलयन्निजान् परभटान् सन्तर्जयन्निष्ठुरं
धन्यो धाम जयश्रियः पृथुरणस्तम्भे पताकायते।।

१.४. दक्षशोभा यथा वीरचरिते -

स्फूर्जद्वज्रसहस्रनिर्मितमिव प्रादुर्भवत्यग्रतो
रामस्य त्रिपुरान्तकृद्दिविषदां तेजोभिरिद्धं धनुः।
शुण्डारः कलभेन यद्वदचले वत्सेन दोर्दण्डक-
स्तस्मिन्नाहित एव गर्जितगुणं कृष्टं च भग्नं च तत्।।

-o-

२. अथ विलासः - **गतिः सधैर्या दृष्टिश्च विलासे सस्मितं वचः।।११।।**

यथा - **दृष्टिस्तृणीकृतजगत् त्रयसत्त्वसारा**
धीरोद्धता नमयतीव गतिर्धरित्रीम्।
कौमारकेऽपि गिरिवद् गुरुतां दधानो
वीरो रसः किमयमेत्युत दर्प एव।।

-o-

३. अथ माधुर्यम् - **श्लक्ष्णो विकारो माधुर्यं संक्षोभे सुमहत्यपि।**

महत्यपि विकारहेतौ मधुरो विकारो माधुर्यम्।

यथा– **कपोले जानक्याः करिकलभदन्तद्युतिमुषि**
स्मरस्मेरं गण्डोद्ड्मरपुलकं वक्त्रकमलम्।
मुहुः पश्यन् शृण्वन्रजनिचरसेनाकलकलं
जटाजूटग्रन्थिं द्रढयति रघूणां परिवृढः।।

-o-

४. अथ गाम्भीर्यम् - **गाम्भीर्यो यत्प्रभावेन विकारो नोपलक्ष्यते।।१२।।**

यथा – **आहूतस्याभिषेकाय विमृष्टस्य वनाय च।**
न मया लक्षितस्तस्य स्वल्पोऽप्याकारविभ्रमः।।

-o-

५. अथ स्थैर्यम् - **व्यवसायादचलनं स्थैर्यं विघ्नकुलादपि।**

यथा वीरचरिते - **प्रायश्चित्तं चरिष्यामि पूज्यानां वो व्यतिक्रमात्।**
न त्वेवं दूषयिष्यामि शस्त्रग्रहमहाव्रतम्।।

-o-

६. अथ तेजः - **अधिक्षेपाद्यसहनं तेजः प्राणात्ययेष्वपि।।१३।।**

यथा - **ब्रूत नूतनकूष्माण्डफलानां के भवन्त्यमी**
अङ्गुलीदर्शनाद्येन न जीवन्ति मनस्विनः।।

-o-

७. अथ ललितम् - **शृङ्गाराकारचेष्टात्वं सहजं ललितं मृदु।**

स्वाभाविकः शृङ्गारो मृदुः, तथाविधा शृङ्गारचेष्टा च ललितम्। यथा ममैव -

लावण्यमन्मथविलासविजृम्भितेन
स्वाभाविकेन सुकुमारमनोहरेण।
किं वा ममेव सखि! योऽपि ममोपदेष्टा
तस्यैव किं न विषमं विदधीत तापम्।।

-o-

८. अथौदार्यम् - **प्रियोक्त्याऽऽजीविताद्दानमौदार्यं सदुपग्रहः।। १४।।**

प्रियवचनेन सहाऽऽजीवितावधेर्दानमौदार्यं सतामुपग्रहश्च। यथा नागानन्दे -

शिरामुखैः स्यन्दत एव रक्तमद्यापि देहे मम मांसमस्ति।
तृप्तिं न पश्यामि तवैव तावत्किं भक्षणात्त्वं विरतो गरुत्मन्!।।

सदुपग्रहो यथा - **एते वयममी दाराः कन्येयं कुलजीवितम्।**
ब्रूत येनात्र वः कार्यमनास्था बाह्यवस्तुषु।।

-o-

अथ नायिका - **स्वान्या साधारणस्त्रीति तद्गुणा नायिका त्रिधा।**

तद्गुणेति। यथोक्तसम्भवे नायकसामान्यगुणयोगिनी नायिकेति, १. स्वस्त्री २. परस्त्री ३.साधारणस्त्रीत्यनेन विभागेन त्रिधा।

१. तत्र स्वीयाया विभागगर्भं सामान्यलक्षणमाह –

मुग्धा मध्या प्रगल्भेति स्वीया शीलार्जवादियुक्।।१५।।

शीलं उ सुवृत्तम्, पतिव्रताऽकुटिला लज्जावती पुरुषोपचारनिपुणा स्वीया नायिका।

१.१. तत्र शीलवती यथा -

कुलबालिआए पेच्छह जोव्वणलाअण्णविब्भमविलासा।
पवसन्ति व्व पवसिए एन्ति व्व पिये घरं एन्ते।।
(कुलबालिकायाः प्रेक्षध्वं यौवनलावण्यविभ्रमविलासाः।
प्रवसन्तीव प्रवसिते आगच्छन्तीव प्रिये गृहमागते।।)

१.२. आर्जवादियोगिनी यथा -

हसिअमविआरमुद्धं भमिअं विरहिअविलासमुच्छाअम्।
भणिअं सहावसरलं धण्णाणं घरे कलत्ताणम्।।
(हसितमविचारमुग्धं भ्रमितं विरहितविलाससुच्छायम्।
भणितं स्वभावसरलं धन्यानां गृहे कलत्राणाम्।।)

१.३. लज्जावती यथा -

लज्जापर्याप्तप्रसाधनानि परतृप्तिनिष्पिपासानि।
अविनयदुर्मेधांसि धन्यानां गृहे कलत्राणि।।

सा चैवंविधा स्वीया मुग्धा-मध्या-प्रगल्भाभेदात् त्रिविधा।

-o-

१. तत्र (मुग्धा) - **मुग्धा नववयःकामा रतौ वामा मृदुः क्रुधि।**

प्रथमावतीर्णतारुण्यमन्मथा रमणे वामशीला सुखोपायप्रसादना मुग्धनायिका।

१.१. तत्र वयोमुग्धा यथा –

विस्तारी स्तनभार एव गमितो न स्वेचितामुन्नति
रेखोद्भासिकृतं वलित्रयमिदं न स्पष्टनिम्नोन्नतम्।
मध्येऽस्या ऋजुरायतार्धकपिशा रोमावली निर्मिता
रम्यं यौवनशैशवव्यतिकरोन्मिश्रं वयो वर्तते।।

यथा च ममैव — **उच्छ्वसन्मण्डलप्रान्तरेखमाबद्धकुड्मलम्।**
अपर्याप्तमुरो वृद्धेः शंसत्यस्याः स्तनद्वयम्।।

१.२. काममुग्धा यथा —

दृष्टिः सालसतां बिभर्ति न शिशुक्रीडासु बद्धादरा
श्रोत्रे प्रेषयति प्रवर्तितसखीसम्भोगवार्तास्वपि।
पुंसामङ्कमपेतशङ्कमधुना नारोहति प्राग्यथा
बाला नूतनयौवनव्यतिकरावष्टभ्यमाना शनैः।।

१.३. रतवामा यथा –

व्याहृता प्रतिवचो न सन्दधे गन्तुमैच्छदवलम्बितांशुका।
सेवते स्म शयनं पराङ्मुखी सा तथापि रतये पिनाकिनः।।

१.४. मृदुः कोपे यथा —

प्रथमजनिते बाला मन्यौ विकारमजानती
कितवचरितेनासज्याङ्के विनम्रभुजैव सा।
चिबुकमलिकं चोन्नम्योच्चैरकृत्रिमविभ्रमा
नयनसलिलस्यन्दिन्योष्ठे रुदन्त्यपि चुम्बिता।।

एवमन्येऽपि लज्जासंवृतानुरागनिबन्धना मुग्धाव्यवहारा निन्धनीयाः, यथा —

न मध्ये संस्कारं कुसुममपि बाला विषहते
न निःश्वासैः सुभ्रूर्जनयति तरङ्गव्यतिकरम्।
नवोढा पश्यन्ती लिखितमिव भर्तुः प्रतिमुखं
प्ररोहद्रोमाञ्चा न पिबति न पात्रं चलयति।।

-o-

२. अथ मध्या — **मध्योद्यद्यौवनानङ्गा मोहान्तसुरतक्षमा।।१६।।**

सम्प्राप्ततारुण्यकामा मोहान्तसुरतयोग्या मध्या।

२.१. तत्र यौवनवती यथा -

आलापाद् भ्रूविलासो विरलयति लसद्बाहुविक्षिप्तियातं
नीवीग्रन्थिं प्रथिम्ना प्रतिनयति मनाङ्मध्यनिम्नो नितम्बः।
उत्पुष्यत्पार्श्वमूर्च्छत्कुचशिखरमुरो नूनमन्तः स्मरेण
स्पृष्टा कोदण्डकोट्या हरिणशिशुदृशो दृश्यते यौवनश्रीः।।

२.२. कामवती यथा -

स्मरनवनदीपूरेणोढाः पुनर्गुरुसेतुभि-
र्यदपि विधृतास्तिष्ठन्त्यारादपूर्णमनोरथाः।
तदपि लिखितप्रख्यैरङ्गैः परस्परमुन्मुखा
नयननलिनीनालाकृष्टं पिबन्ति रसं प्रियाः।।

मुग्धासम्भोगो यथा -

ताव च्चिअ रइसमए महिलाणं विब्भमा विराअन्ति।
जाव ण कुवलयदलसच्छहाइं मउलेन्ति णअणाइं।।
(तावदेव रतिसमये महिलानां विभ्रमा विराजन्ते।
यावन्न कुवलयदलस्वच्छाभानि मुकुलयन्ति नयनानि।।)

एवं धीरायामधीरायां धीराधीरायामप्युदाहार्यम्।

अतास्या मानवृत्तिः -

धीरा सोत्प्रासवक्रोक्त्या, मध्या साश्रु कृतागसम्।
खेदयेद् दयितं कोपादधीरा परुषाक्षरम्।।१७।।

१. मध्याधीरा कृतापराधं प्रियं सोत्प्रासवक्रोक्त्या खेदयेत्, तथा माघे -

न खलु वयममुष्य दानयोग्याः
पिबति च पाति च यासकौ रहस्त्वाम्।
व्रज विटपममुं ददस्व तस्यै
भवतु यतः सदृशोश्चिराया योगः।।

२. धीराधीरा साश्रु सोत्प्रासवक्रोक्त्या खेदयेत्, यथाऽमरुशतके -

बाले नाथ! विमुञ्च मानिनि रुषं रोषान्मया किं कृतं
खेदोऽस्मासु न मेऽपराध्यति भवान् सर्वेऽपराधा मयि।
तत् किं रोदिषि गद्गदेन वचसा कस्याग्रतो रुद्यते
नन्वेतन्मम का तवास्मि दयिता नास्मीत्यतो रुद्यते।।

३. अधीरा साश्रु परुषाक्षरम् यथा -

यातु यातु किमनेन तिष्ठता मुञ्च मुञ्च सखि! मादरं कृथाः।
खण्डिताधरकलङ्कितं प्रियं शक्नुमो न नयनैर्निरीक्षितुम्।।

एवमपरेऽपि व्रीडानुपहिताः स्वयमनभियोगकारिणो मध्याव्यवहारा भवन्ति।

यथा - **स्वेदाम्भःकणिकाञ्चितेऽपि वदने जातेऽपि रोमोद्गमे**
विश्रम्भेऽपि गुरौ पयोधरभरोत्कम्पेऽपि वृद्धिं गते।
दुर्वारस्मरनिर्भरेऽपि हृदये नैवाभियुक्तः प्रिय-
स्तन्वङ्ग्या हठकेशकर्षणघनाश्लेषामृते लुब्धया।।

स्वतोऽनभियोजकत्वं हठकेशकर्षणघनाश्लेषामृते लुब्धयेवेत्युत्प्रेक्षाप्रतीतेः।

-०-

अथ प्रगल्भा - **यौवनान्धा स्मरोन्मत्ता प्रगल्भा दयिताङ्के।**
विलीयमानेवानन्दाद्रतारम्भेऽप्यचेतना।।१८।।

गाढयौवना यथा ममैव -

अभ्युन्नतस्तनमुरो नयने च दीर्घे
वक्रे भ्रुवावतितरां वचनं ततोऽपि।
मध्येऽधिकं तनुरतीव गुरुनितम्बो
मन्दा गतिः किमपि चाद्भुतयौवनायाः।।

यथा च - **स्तनतटमिदमुत्तुङ्गं निम्नो मध्यः समुन्नतं जघनम्।**
विषये मृगशावाक्ष्या वपुषि नवे क इव न स्खलति।।

भावप्रगल्भा यथा - **न जाने सम्मुखायाते प्रियाणि वदति प्रिये।**
सर्वाण्यङ्गानि किं यान्ति नेत्रतामुत कर्णताम्।।?

रतप्रगल्भा यथा - **कान्ते तल्पमुपागते विगलिता नीवी स्वयं बन्धनाद्-**
नासः प्रश्लथमेखलागुणधृतं किञ्चिन्नितम्बे स्थितम्।
एतावत् सखि वेद्मि केवलमहं तस्याङ्गसङ्गे पुनः
कोऽसौ कास्मि रतं नु किं कथमिति स्वल्पापि मे न स्मृतिः।।

एवमन्येऽपि परित्यक्तह्रीयन्त्रणा वैदग्ध्यप्रायाः प्रगल्भाव्यवहारा वेदितव्याः।

यथा - **क्वचित्ताम्बूलाक्तः क्वचिदगरुपङ्काङ्कमलिनः**
क्वचिच्चूर्णोद्गारी क्वचिदपि च सालक्तकपदः।
वलीभङ्गाभोगैरलकपतितैः शीर्णकुसुमैः
स्त्रियाः सर्वावस्थं कथयति रतं प्रच्छदपटः।।

अथास्याः कोपचेष्टा - **सावहित्थादरोदास्ते रतौ धीरेतरा क्रुधा।**

सन्तर्ज्य ताडयेद् मध्या मध्याधीरेव तं वदेत्।।१९।।

सहावहित्थेन - आकारसंवरणेनादरेण च - उपचाराधिक्येन वर्तते सा सावहित्थादरा, रतावुदासीना क्रुद्धा - कोपेन भवति।

सावहित्थादरा यथाऽमरुशतके —

एकत्रासनसंस्थितिः परिहृता प्रत्युद्गमाद् दूरत-
स्ताम्बूलाहरणच्छलेन रभसाश्लेषोऽपि संविघ्नितः।
आलापोऽपि न मिश्रितः परिजनं व्यापारयन्त्याऽन्तिके
कान्तं प्रत्युपचारतश्चतुरया कोपः कृतार्थीकृतः।।

रतावुदासीना यथा —

आयस्ता कलहं पुरेव कुरुते न स्रंसने वाससो
भग्नभ्रूगतिखण्ड्यमानमधरं धत्ते न केशग्रहे।
अङ्गान्यर्पयति स्वयं भवति नो वामा हठालिङ्गने
तन्व्या शिक्षिता एष सम्प्रति कृतः कोपप्रकारोऽपरः।।

इतरा त्वधीरप्रगल्भा कुपिता सती सन्तर्ज्य ताडयति। यथाऽमरुशतके —

कोपात्कोमललोलबाहुलतिकापाशेन बद्ध्वा दृढं
नीत्वा केलिनिकेतनं दयितया सायं सखीनां पुरः।
भूयोऽप्येवमिति स्खलत्कलगिरा संसूच्य दुश्चेष्टितं
धन्यो हन्यत एष निह्नुतिपरः प्रेयान् रुदन्त्या हसन्।।

धीराधीरप्रगल्भा मध्याधीरेव तं वदति सोत्प्रासवक्रोक्त्या। यथा तत्रैव —

कोपो यत्र भ्रुकुटिरचना निग्रहो यत्र मौनं
यत्रान्योऽन्यस्मितमनुनयो दृष्टिपातः प्रसादः।
तस्य प्रेम्णस्तदिदमधुना वैशसं पश्य जातं
त्वं पादान्ते लुठसि न च मे मन्युमोक्षः खलायाः।।

पुनश्च - **द्वेधा ज्येष्ठा कनिष्ठा चेत्यमुग्धा द्वादशोदिताः।**

मध्या प्रगल्भाभेदानां प्रत्येकं ज्येष्ठाकनिष्ठाभेदेन द्वादशभेदा भवन्ति। मुग्धा त्वेकरूपैव।

ज्येष्ठाकनिष्ठं यथाऽमरुशतके —

दृष्ट्वैकासनसंस्थिते प्रियतमे पश्चादुपेत्यादरा-
देकस्या नयने निमील्य विहितक्रीडानुबन्धच्छलः।
ईषद्वक्रितकन्धरः सपुलकः प्रेमोल्लसन्मानसा-
मन्तर्हासलसत्कपोलफलकां धूर्तोऽपरां चुम्बति।।

न चानयोर्दाक्षिण्यप्रेमभ्यामेव व्यवहारः, अपि तु प्रेम्णापि यथा चैतत्तथोक्तं दक्षिणलक्षणावसरे। एषां च धीरमध्या-अधीरमध्या-धीराधीरमध्या-धीरप्रगल्भा-अधीरप्रगल्भा-धीराधीरप्रगल्भाभेदानां प्रत्येकं ज्येष्ठाकनिष्ठाभेदाद् द्वादशानां वासवदत्ता-रत्नावलीवत्प्रबन्धनायिकानामुदाहरणानि महाकविप्रबन्धेष्वनुसर्तव्यानि।

-o-

अथाऽन्यस्त्री - **अन्यस्त्री कन्यकोढा च नान्योढाऽङ्गिरसे क्वचित्।।२०।।**
कन्यानुरागमिच्छातः कुर्यादङ्गाङ्गिसंश्रयम्।

नायकान्तरसम्बन्धिन्यन्योढा यथा —

दृष्टिं हे प्रतिवेशिनि क्षणमिहाप्यस्मिन् गृहे दास्यसि
प्रायेणास्य शिशोः पिता न विरसाः कौपीरपः पास्यति।
एकाकिन्यपि यामि तद्वरमितः स्त्रोतस्तमालाकुलं
नीरन्ध्रास्तनुमालिखन्तु जरटच्छेदा नलग्रन्थयः।।

इयं त्वङ्गिनि प्रधाने रसे न क्वचिन्निबन्धनीयेति न प्रपञ्चिता। कन्यका तु पित्राद्यायत्तत्वाद-परिणीताप्यन्यस्त्रीत्युच्यते, तस्यां पित्रादिभ्योऽलभ्यमानायां सुलभायामपि परोपरोधस्वकान्ताभयात् प्रच्छन्नं कामित्वं प्रवर्तते, यथा मालत्यां माधवस्य, सागरिकायां च वत्सराजस्येति। तदनुरागश्च स्वेच्छया प्रधानाप्रधानरसमाश्रयो निबन्धनीयः। यथा रत्नावली-नागानन्दयोः सागरिका मलयवत्यनुराग इति।

साधारणस्त्री गणिका कलाप्रागल्भ्यधौत्ययुक्।।२१।।
तद्व्यवहारो विस्तरतः शास्त्रान्तरे निर्दिशितः।

दिङ्मात्रं तु - **छन्न-काम-सुखार्थाज्ञ-स्वतन्त्राहंयु-पण्डकान्।**
रक्तेव रञ्जयेदाढ्यान्निःस्वान्मात्रा विवासयेत्।।२२।।

छन्नं ये कामयन्ते ते छन्नकामाः श्रोत्रिय-वणिग्-लिङ्गिप्रभृतयः, सुखार्थः अप्रयासावाप्तधनः सुखप्रयोजनो वा, अज्ञो मूर्खः, स्वतन्त्रो निरङ्कुशः, अहंयुरहङ्कृतः, पण्डको वातपण्डादिः, एतान् बहुवित्तान् रक्तेव रञ्जयेदर्थार्थम् - तत्प्रधानत्वात्तद्वृत्तेः, गृहीतार्थान् कुट्टिन्यादिना निष्कासयेत् पुनः प्रतिसन्धानाय। इदं तासामौत्सर्गिकं रूपम्।

रूपकेषु तु - **रक्तैव त्वप्रहसने, नैषा दिव्यनृपाश्रये।**

प्रहसनवर्जिते प्रकरणादौ रक्तैवैषा विधेया। यथा मृच्छकटिकायां वसन्तसेना चारुदत्तस्य। प्रहसने त्वरक्तापि हास्यहेतुत्वात्। नाटकादौ तु दिव्यनृपनायके नैव विधेया।

-०-

अथ भेदान्तराणि - **आसामष्टाववस्थाः स्युः स्वाधीनपतिकादिकाः।।२३।।**

१. स्वाधीनपतिका, २. वासकसज्जा, ३. विरहोत्कण्ठिता, ४. खण्डिता, ५. कलहान्तरिता, ६. विप्रलब्धा, ७. प्रोषितप्रिया, ८. अभिसारिकेत्यष्टौ स्वस्त्रीप्रभृतीनामवस्थाः।

नायिकाप्रभृतीनामप्यवस्थारूपत्वे सत्यवस्थान्तराभिधानं पूर्वासां धर्मित्वप्रतिपादनाय। अष्टाविति न्यूनाधिकव्यवच्छेदः।

न च वासकसज्जादेः स्वाधीनपतिकादावन्तर्भावः, अनासन्नप्रियत्वाद्वासकसज्जाया न स्वाधीनपतिकात्वम्। यदि चेष्यत्प्रियापि स्वाधीनपतिका प्रोषितप्रियाऽपि न पृथग्वाच्या, न चेयता व्यवधानेनासत्तिरिति नियन्तुं शक्यम्। न चाविदितप्रियव्यलीकायाः खण्डितात्वम्। नापि प्रवृत्तरतिभोगेच्छायाः प्रोषितप्रियात्वम्। स्वयमगमनान्नायकं प्रत्यप्रयोजकत्वान्नाभिसारिकात्वम्। एवमुत्कण्ठिताप्यन्यैव पूर्वाभ्यः। औचित्यप्राप्तप्रियागमनसमयातिवृत्तिविधुरा न वासकसज्जा, तथा विप्रलब्धापि वासकसज्जावदन्यैव पूर्वाभ्यः, **उक्त्वा नायात** इति प्रतारणाधिक्याच्च वासकसज्जोत्कण्ठितयोः पृथक्। कलहान्तरिता तु यद्यपि विदितव्यलीका तथाप्यगृहीतप्रियानुनया पश्चात्तापप्रकाशितप्रसादा पृथगेव खण्डितायाः। तत् स्थितमेतदष्टाववस्था इति।

तत्र १. स्वाधीनपतिका -

आसन्नायत्तरमणा हृष्टा स्वाधीनभर्तृका।

यथा - **मा गर्वमुद्वह कपोलतले चकास्ति**
कान्तस्वहस्तलिखिता मम मञ्जरीति।
अन्यापि किं न सखि भाजनमीदृशानां
वैरी न चेद्भवति वेपथुरन्तरायः।।

-०-

२. वासकसज्जा - **मुदा वासकसज्जा स्वं मण्डयत्येष्यति प्रिये।।२४।।**

स्वमात्मानं वेश्म च हर्षेण भूषयत्येष्यति प्रिये वासकसज्जा।

यथा - **निजपाणिपल्लवतटस्खलनादभिनासिकाविवरमुत्पतितैः।**
अपरा परीक्ष्य शनकैर्मुमुदे मुखवासमास्यकमलश्वसनैः।।

-०-

३. अथ विरहोत्कण्ठिता -

चिरयत्यव्यलीके तु विरहोत्कण्ठितोन्मनाः।

यथा - **सखि स विजितो वीणावाद्यैः कयाऽप्यपरस्त्रिया**
पणितमभवत्ताभ्यां तत्र क्षपाललितं ध्रुवम्।
कथमितरथा शेफालीषु स्खलत्कुसुमास्वपि
प्रसरति नभो मध्येऽपीन्दौ प्रियेण विलम्ब्यते।।

-०-

४. खण्डिता - **ज्ञातेऽन्यासङ्गविकृते खण्डितेर्ष्याकषायिता।।२५।।**

यथा - **नवनखपदमङ्गं गोपयस्यंशुकेन**
स्थगयसि पुनरोष्ठं पाणिना दन्तदष्टम्।
प्रतिदिशमपरस्त्रीसङ्गशंसी विसर्पन्
नवपरिमलगन्धः केन शक्यो वरीतुम्।।

-०-

५. कलहान्तरिता - **कलहान्तरिताऽमर्षाद्विधूतेऽनुशयार्तियुक्।**

यथा - **निःश्वासां वदनं दहन्ति हृदयं निर्मूलामुन्मथ्यते**
निद्रा नेति न दृश्यते प्रियमुखं नक्तंदिवं रुद्यते।
अङ्गं शोषमुपैति पादपतितः प्रेयांस्तथोपेक्षितः
सख्यः कं गुणमाकलय्य दयिते मानं वयं कारिताः।।

-०-

६. विप्रलब्धा - **विप्रलब्धोक्तसमयमप्राप्तेऽतिविमानिता।।२६।।**

यथा - **उत्तिष्ठ दूति यामो यामो यातस्तथापि नायातः।**
याऽतः परमपि जीवेज्जीवितनाथो भवेत्तस्याः।।

-०-

७. प्रोषितप्रिया - **दूरदेशान्तरस्थे तु कार्यतः प्रोषितप्रिया।**

यथाऽमरुशतके - **आदृष्टिप्रसरात् प्रियस्य पदवीमुद्वीक्ष्य निर्विण्णया**
विश्रान्तेषु पथिष्वहःपरिणतौ ध्वान्ते समुत्सर्पति।
दत्त्वैकं सशुचा गृहं प्रति पदं पान्थस्त्रियाऽस्मिन् क्षणे
माभूदागत इत्यमन्दवलितग्रीवं पुनर्वीक्षितम्।।

-०-

८. अभिसारिका - **कामार्ताऽभिसरेत् कान्तं सारयेद्वाऽभिसारिका।।२७।।**

यथाऽमरुशतके - **उरसि निहितस्तारो हारः कृता जघने घने**
कलकलवती काञ्ची पादौ रणन्मणिनूपुरौ।
प्रियमभिसरस्येवं मुग्धे त्वमाहतडिण्डिमा
यदि किमधिकत्रासोत्कम्पं दिशः समुद्वीक्षसे।।

यथा च - **न च मेऽवगच्छति यथा लघुतां करुणां यथा च कुरुते स मयि।**
निपुणं तथैनमुपगम्य वदेरभिदूति काचिदिति सन्दिदिशे।।

-०-

तत्र - **चिन्तानिःश्वासखेदाश्रुवैवर्ण्यग्लान्यभूषणैः।**
युक्ताः षडन्त्या द्वे चाद्ये क्रीडौज्ज्वल्यप्रहर्षितैः।।२८।।

परस्त्रियौ तु कन्यकोढे सङ्केतात् पूर्वं विरहोत्कण्ठिते पश्चाद्विदूषकादिना सहाभिसरन्त्याऽवभिसारिके कुतोऽपि संकेतस्थानमप्राप्ते नायके विप्रलब्धे इति व्यवस्था व्यवस्थितैवाऽनयोरिति अस्वाधीनप्रिययोरवस्थान्तरायोगात्।

यत्तु मालविकाग्निमित्रादौ योऽप्येवं धीरः सोऽपि दृष्टो देव्याः पुरतः इति मालविकावचनानन्तरम्,

राजा - **दाक्षिण्यं नाम बिम्बोष्ठि नायकानां कुलव्रतम्।**
तन्मे दीर्घाक्षि ये प्राणास्ते त्वदाशानिबन्धनाः।। इत्यादि।

तत्र न खण्डितानुनयाभिप्रायेण, अपितु सर्वथा मम देव्यधीनत्वमाशङ्क्य निराशा मा भूदिति कन्याविश्रम्भणायेति।

तथाऽनुपसञ्जातनायकसमागमाया देशान्तरव्यवधानेऽप्युत्कण्ठितात्वमेवेति न प्रोषितप्रियात्वम्- अनायत्तप्रियत्वादेवेति।

-०-

आसां सहायिनः - **दूत्यो दासी सखी कारू-र्धात्रेयी प्रतिवेशिका।**
लिङ्गिनी शिल्पिनी स्वं च, नेतृ-मित्रगुणान्विताः।।२९।।

दासी - परिचारिका। सखी - स्नेहनिबद्धा। कारूः - रजकीप्रभृतिः। धात्रेयी - उपमातृसुता। प्रतिवेशिका - प्रतिगृहिणी। लिङ्गिनी - भिक्षुक्यादिका। शिल्पिनी - चित्रकारादिस्त्री। स्वयं चेति दूतीविशेषाः, नायकमित्राणां पीठमर्दादीनां निसृष्टार्थत्वादिना गुणेन युक्ताः।

तथा च मालतीमाधवे कामन्दकीं प्रति -

शास्त्रेषु निष्ठा सहजश्च बोधः प्रागल्भ्यमभ्यस्तगुणा च वाणी।
कालानुरोधः प्रतिभानवत्त्वमेते गुणाः कामदुघाः क्रियासु।।

तत्र सखी यथा - **मृगशिशुदृशस्तस्यास्तापं कथं कथयामि ते**
दहनपतिता दृष्टा मूर्तिर्मया नहि वैधवी।
इति तु विदितं नारीरूपः स लोकदृशां सुधा
तव शठतया शिल्पोत्कर्षो विधेर्विघटिष्यते।।

यथा च - **सच्चं जाणइ दट्ठुं सरिसम्मि जणम्मि जुज्जए राओ।**
मरउ ण तुमं भणिस्सं मरणं पि सलाहणिज्जं से।।
(सत्यं जानाति द्रष्टुं सदृशे जने युज्यते रागः।
म्रियतां न त्वां भणिष्यामि मरणमपि श्लाघनीयमस्याः।।)

स्वयं दूती यथा - महु एहि किं णिवालअ हरसि णिअं वाउ जइ वि मे सिचअम्।
साहेमि कस्स सुन्दर दूरे गामो अहं एक्का।।
(मुहुरेहि किं निवारक हरसि निजं वयो यद्यपि मे सिचयम्।
साधयामि कस्य सुन्दर दूरे ग्रामोऽहमेका।।) इत्याद्यूह्यम्।

अथ योषिदलङ्काराः —

यौवने सत्त्वजाः स्त्रीणामलङ्कारास्तु विंशतिः।
यौवने सत्त्वोद्भूता विंशतिरलङ्काराः स्त्रीणां भवन्ति।

तत्र - **भावो हावश्च हेला च त्रयस्तत्र शरीरजाः।।३०।।**
शोभा कान्तिश्च दीप्तिश्च माधुर्यं च प्रगल्भता।
औदार्यं धैर्यमित्येते सप्त भावा अयत्नजाः।।३१।।

तत्र १.भाव-२.हाव-३.हेलास्त्रयोऽङ्गजाः, १.शोभा २.कान्ति-३.दीप्ति-४.माधुर्यं ५.प्रगल्भ्यम् ६.औदार्यं ७. धैर्यमित्ययत्नजाः सप्त।

लीला विलासो विच्छित्तिर्विभ्रमः किलकिञ्चितम्।
मोट्टायितं कुट्टमितं बिब्बोको ललितं तथा।।३२।।
विहृतं चेति विज्ञेया दश भावाः स्वभावजाः।

तानेव निर्दिशति (तत्रादौ अङ्गजेषु १. भावः) -

निर्विकारात्मकात् सत्त्वाद्भावस्तत्राद्यविक्रिया।।३३।।

तत्र विकारहेतौ सत्यप्यविकारं सत्त्वं यथा कुमारसम्भवे -

कृताप्सरोगीतिरपि क्षणेऽस्मिन् हरः प्रसंख्यानपरो बभूव।
आत्मेश्वराणां न हि जातु विघ्नाः समाधिभेदप्रभवो भवन्ति।।

तस्मादविकाररूपात् सत्त्वात् यः प्रथमो विकारोऽन्तर्विपरिवर्ती बीजस्योच्छूनतेव स **भावः।**

१. यथा - **दृष्टिः सालसतां बिभर्ति न शिशुक्रीडासु बद्धादरा**
श्रोत्रे प्रेषयति प्रवर्तितसखीसम्भोगवार्तास्वपि।
पुंसामङ्कमपेतशङ्कमधुना नारोहति प्राग्यथा
बाला नूतनयौवनव्यतिकरावष्टभ्यमाना शनैः।।

२. यथा वा कुमारसम्भवे -

हरस्तु किञ्चित्परिलुप्तधैर्यश्चन्द्रोदयारम्भ इवाम्बुराशिः।
उमामुखे बिम्बफलाधरोष्ठे व्यापारयामास विलोचनानि।।

३. यथा वा ममैव —

तं च्चिअ वअणं ते च्चेअ लोअणे जोव्वनं पि तं च्चअ।
अण्णाण अणङ्गलच्छी अण्णं च्चिअ किं पि साहेइ।।
(तदेव वचनं ते चैव लोचने यौवनमपि तदेव।
अन्यानङ्गलक्ष्मीरन्यदेव किमपि साधयति।।)

-०-

२. अथ हावः - **अल्पालापः सशृङ्गारो हावोऽक्षिभ्रूविकारकृत्।**

प्रतिनियताङ्गविकारकारी शृङ्गारः स्वभावविशेषो हावः।

यथा ममैव — **जं किं पि पेच्छमाणं भणमाणं रे जहातहच्चेअ।**
णिज्झाअ णेहमुद्धं वअस्स मुद्धं णिअच्छेह।।
यत्किमपि प्रेक्षमाणां भणमानां रे यथा तथैव।
निर्ध्याय स्नेहमुग्धां वयस्य मुग्धां पश्य।।

-०-

३. अथ हेला - **स एव हेला सुव्यक्तशृङ्गाररससूचिका।।३४।।**

हाव एव स्पष्टभूयोविकारत्वात् सुव्यक्तशृङ्गाररससूचको हेला।

यथा ममैव - **तह झत्तिसे पअत्ता सव्वङ्गं विब्भमा थणुब्भेए।**
संसइअबालभावा होइ चिरं जह सहीणं पि।।
(तथा झटित्यस्याः प्रवृत्ताः सर्वाङ्गं विभ्रमाः स्तनोद्भेदे।
संशयितबालभावा भवति चिरं यथा सखीनामपि।।)

-०-

अथायत्नजाः सप्त।

१. तत्र शोभा - **रूपोपभोगतारुण्यैः शोभाङ्गानां विभूषणम्।**

१. यथा कुमारसम्भवे -

तां प्राङ्मुखीं तत्र निवेश्य बालां क्षणं व्यलम्बन्त पुरो निषण्णाः।
भूतार्थशोभाह्रियमाणनेत्राः प्रसाधने सन्निहितेऽपि नार्यः।। इत्यादि।

२. यथा च शाकुन्तले –

अनाघ्रतं पुष्पं किसलयमलूनं कररुहै-
रनाविद्धं रत्नं मधु नवमनास्वादितरसम्।
अखण्डं पुण्यानां फलमिव च तद्रूपमनघं
न जाने भोक्तारं कमिह समुपस्थास्यति विधिः।।

-०-

२. कान्तिः - **मन्मथावापितच्छाया सैव कान्तिरिति स्मृता।। ३५।।**

शोभैव रागावतारघनीकृता कान्तिः। यथा -

उन्मीलद्वदनेन्दुदीप्तिविसरैर्दूरे समुत्सारितं
भिन्नं पीनकुचस्थलस्य च रुचा हस्तप्रभाभिर्हतम्।
एतस्याः कलविङ्ककण्ठकदलीकल्पं मिलत्कौतुका-
दप्राप्ताङ्गसुखं रुषेव सहसा केशेषु लग्नं तमः।।

यथा हि - महाश्वेतावर्णनावसरे भट्टबाणस्य।

-०-

३. माधुर्यम् - **अनुल्बणत्वं माधुर्यम् —**

यथा शाकुन्तले - **सरसिजमनुविद्धं शैवलेनापि रम्यं**
मलिनमपि हिमांशोर्लक्ष्म लक्ष्मीं तनोति।
इयमधिकमनोज्ञा वल्कलेनापि तन्वी
किमिव हि मधुराणां मण्डनं नाकृतीनाम्।।

-o-

४. दीप्तिः - **— दीप्तिः कान्तेस्तु विस्तरः।**

यथा - देआ पसिअ णिअन्तसु मुहससिजोण्डाविलुत्ततमणिवहे।
अहिसारिआणं विग्घं करोसि अण्णाणं वि हआसे।।
(प्रसीद पश्य निर्वर्तस्व मुखशशिज्योत्स्नाविलुप्ततमोनिवहे।
अभिसारिकाणां विघ्नं करोष्यन्यासामपि हताशे।।)

-o-

५. प्रागल्भ्यम् - **निस्साध्वसत्त्वं प्रागल्भ्यम् —**

मनःक्षोभपूर्वकोऽङ्गसादः साध्वसं, तदभावः प्रागल्भ्यम्।

यथा ममैव - **तथा व्रीडा विधेयाऽपि तथा मुग्धापि सुन्दरी।**
कलाप्रयोगचातुर्ये सभास्वाचार्यकं गता।।

-o-

६. औदार्यम् - **— औदार्यं प्रश्रयः सदा।।३६।।**

तथा - दिअहं खु दुक्खिआए सअलं काऊण गेहवावारम्।
गरुएवि मण्णुदुक्खे भरिमो पाअन्तसुत्तस्स।।
(दिवसं खलु दुःखितायाः सकलं कृत्वा गृहव्यापारम्।
गुरुण्यपि मन्युदुःखे भरिमा पादान्ते सुप्तस्य।।)

यथा वा - **भ्रूभङ्गे सहसोद्गाता** इत्यादि।

-o-

७. धैर्यम् - **चापलाऽविहता धैर्यं चिद्वृत्तिरविकत्थना।**

चापलानुपहता मनोवृत्तिरात्मगुणानामनाख्यायिका धैर्यमिति।

यथा मालतीमाधवे - **ज्वलतु गगने रात्रो रात्रावखण्डकलः शशी**
दहतु मदनः किं वा मृत्योः परेण विधास्यति।
मम तु दयितः श्लाघ्यस्तातो जनन्यमलान्वया
कुलममलिनं न त्वेवायं जनो न च जीवितम्।।

-०-

अथ स्वाभाविका दश।

१. तत्र (लीला) -**प्रियानुकरणं लीला मधुराङ्गविचेष्टितैः।।३७।।**

प्रियकृतानां वाग्वेषचेष्टानां शृङ्गारिणीनामङ्गनाभिरनुकरणं लीला।

यथा ममैव - दिट्ठं तह भणिअं ताए णिअदं तहा तहासीणम्।
अवलोइअं सइण्हं सविब्भमं जह सवत्तीहिं।।
(तथा दृष्टं तथा भणितं तथा नियतं तथा तथासीनम्।
अवलोकितं सतृष्णं सविभ्रमं यथा सपत्नीभिः।।)

यथा वा - **'तेनोदितं वदति याति तथा यथाऽसौ'** आदि।

-०-

२. अथ विलासः - **तात्कालिको विशेषस्तु विलासोऽङ्गक्रियोक्तिषु।**

दयितावलोकनादिकालेऽङ्गे क्रियायां वचने च सातिशयविशेषोत्पत्तिर्विलासः।

यथा मालतीमाधवे - **अत्रान्तरे किमपि वाग्विभातिवृत्त-**
वैचित्र्यमुल्लसितविभ्रममायताक्ष्याः।
तद्भूरिसात्त्विकविकारविशेषरम्य-
माचार्यकं विजयि मान्मथमाविरासीत्।।

-०-

३. अथ विच्छित्तिः - **आकल्परचनाऽल्पापि विच्छित्तिः कान्तिपोषकृत्।।३८।।**

स्तोकोऽपि वेषो बहुतरकमनीयताकारो विच्छित्तिः।

यथा कुमारसम्भवे - **कर्णार्पितो रोध्रकषायरूक्षे गोरोचनाभेदनितान्तगौरे।**
तस्याः कपोले परभागलाभाद्बबन्ध चक्षुषि यवप्ररोहः।।

-०-

४. विभ्रमः - **विभ्रमस्त्वरया काले भूषास्थानविपर्ययः।**

यथा - **अभ्युद्गते शशिनि पेशलकान्तदूती-**
संलापसंवलितलोचनमानसाभिः।
अग्राहि मण्डनविधिर्विपरीतभूषा-
विन्यासहासितसखीजनमङ्गनाभिः।।

यथा वा ममैव - **श्रुत्वाऽऽयातं बहिः कान्तमसमाप्तविभूषया।**
भालेऽञ्जनं दृशोर्लाक्षा कपोले तिलकः कृतः।।

-०-

५. किलकिञ्चितम् - **क्रोधाश्रुहर्षभीत्यादेः सङ्करः किलकिञ्चितम्।।३९।।**

यथा ममैव - **रतिक्रीडाद्यूते कथमपि समासाद्य समयं**
मया लब्धे तस्याः क्वणितकलकण्ठार्धमधरे।
कृतभ्रूभङ्गासौ प्रकटितविलक्षार्धरुदित-
स्मितक्रोधोद्भ्रान्तं पुनरपि विदध्यान्मयि मुखम्।।

-०-

६. मोट्टायितम् - **मोट्टायितं तु तद्भावभावनेष्टकथादिषु।**

इष्टकथादिषु प्रियतमकथानुकरणादिषु प्रियानुरागेण भावितान्तःकरणत्वं मोट्टायितम्।

यथा पद्मगुप्तस्य - **चित्रवर्तिन्यपि नृपे तत्त्वावेशेन चेतसि।**
व्रीडार्धवलितं चक्रे मुखेन्दुमवशैव सा।।

यथा वा - **मातः! कं हृदये निधाय सुचिरं रोमाञ्चिताङ्गी मुहु-**
र्जृम्भामन्थरतारकां सुललितापाङ्गां दधाना दृशम्।
सुप्तेवालिखितेव शून्यहृदया लेखावशेषीभव-
स्यात्मद्रोहिणि किं ह्रिया कथय? मे गूढो निहन्ति स्मरः।।

यथा वा ममैव - **स्मरदवथुनिमित्तं गूढमुन्नेतुमस्याः**
सुभग तव कथायां प्रस्तुतायां सखीभिः।
भवति विततपृष्ठोदस्तपीनस्तनाग्रा
ततवलयितबाहुर्जृम्भितैः साङ्गभङ्गैः।।

-०-

७. कुट्टमितम् - **सानन्दान्तः कुट्टमितं कुप्येत् केशाधरग्रहे।।४०।।**

यथा - **नान्दीपदानि रतिनाटकविभ्रमाणा-**
माज्ञाक्षराणि परमाण्यथवा स्मरस्य।
दष्टेऽधरे प्रणयिना विधुताग्रपाणेः
सीत्कारशुष्करुदितानि जयन्ति नार्याः।।

-o-

८. बिब्वोकः - **गर्वाभिमानादिष्टेऽपि बिब्वोकोऽनादरक्रिया।**

यथा ममैव - **सव्याजं तिलकालकान् विरलयंल्लोलाङ्गुलिः संस्पृशन्**
वारं वारमुदञ्चयन् कुचयुगप्रोदञ्चिनीलाञ्चलम्।
यद्भ्रूभङ्गतरङ्गिताञ्चितदृशा सावज्ञमालोकितं
तद्गर्वादवधीरितोऽस्मि न पुनः कान्ते कृतार्थीकृतः।।

-o-

९. ललितम् - **सुकुमाराङ्गविन्यासो मसृणो ललितं भवेत्।।४१।।**

यथा ममैव - **सभ्रूभङ्गं करकिसलयावर्तनैरालपन्ती**
सा पश्यन्ती ललितललितं लोचनस्याञ्चलेन।
विन्यस्यन्ती चरणकमले लीलया स्वैरयातै-
र्निस्सङ्गीतं प्रथमवयसा नर्तिता पङ्कजाक्षी।।

-o-

१०. विहृतम् - **प्राप्तकालं न यद् ब्रूयाद् व्रीडया विहृतं हि तत्।**
पादाङ्गुष्ठेन भूमिं किसलयरुचिना सापदेशं लिखन्ती
भूयो भूयः क्षिपन्ती मयि सितशबले लोचने लोलतारे।
वक्त्रं ह्रीनम्रमीषत्स्फुरदधरपुटं वाक्यगर्भं दधाना
यन्मां नोवाच किञ्चित् स्थितमपि हृदये मानसं तद्दुनोति।।

-o-

अथ नेतुः कार्यान्तरसहायानाह -

१. अर्थ(राजनीति)चिन्तने सहायाः -

मन्त्री स्वं वोभयं वापि सखा तस्यार्थचिन्तने।।४२।।

तस्य नेतुरर्थचिन्तायां तन्त्रावापादिलक्षणायां मन्त्री वाऽऽत्मा वोभयं वा सहायः।

तत्र विभागमाह - **मन्त्रिणा ललितः, शेषा मन्त्रिस्वायत्तसिद्धयः।**

उक्तलक्षणो ललितो नेता मन्त्र्यायत्तसिद्धिः। शेषा धीरोदात्तादयः अनियमेन मन्त्रिणा स्वेन वोभयेन वाऽङ्गीकृतसिद्धय इति।

२. धर्मसहायस्तु -**ऋत्विक्-पुरोहितौ धर्मे तपस्विब्रह्मवादिनः।।४३।।**

ब्रह्म - वेदस्तं वदन्ति व्याचक्षते वा तच्छीला ब्रह्मवादिनः, आत्मज्ञानिनो वा। शेषाः प्रतीताः।

३. दुष्टदमनं दण्डः। तत्सहायास्तु -

सहृत्कुमाराटविका दण्डे सामन्तसैनिकाः। स्पष्टम्।

अन्तःपुरे सहायाः -

अन्तःपुरे वर्षवराः किराता मूकवामनाः।।४४।।
म्लेच्छाभीरशकाराद्याः स्वस्वकार्योपयोगिनः।

शकारो राज्ञः श्यालो हीनजातिः।

विशेषान्तरमाह -

ज्येष्ठमध्याधमत्वेन सर्वेषां च त्रिरूपता।।४५।।
तारतम्याद्यथोक्तानां गुणानां चोत्तमादिता।

एवं प्रागुक्तानां नायकनायिकादूतदूतीमन्त्रीपुरोहितादीनामुत्तममध्यमाधमभावेन त्रिरूपता, उत्तमादिभावश्च न गुणसंख्ययोपचयापचयेन, किं तर्हि गुणातिशयतारतम्येन?।

एवं नाट्ये विधातव्यो नायकः सपरिच्छदः।।४६।।

उक्तो नायकः।

-०-

तद्व्यापारस्तूच्यते -

तद्व्यापारात्मिका वृत्तिश्चतुर्धा, तत्र कैशिकी।
गीतनृत्यविलासाद्यैर्मृदुः शृङ्गारचेष्टितैः।।४७।।

प्रवृत्तिरूपो नेतृव्यापारस्वभावो वृत्तिः, सा च १.कैशिकी-२.सात्त्वती-३.आरभटी-४.भारतीभेदाच्चतुर्विधा। तासां गीतनृत्यविलासकामोपभोगाद्युपलक्ष्यमाणो मृदुः शृङ्गारी कामफलावच्छिन्नो व्यापारः कैशिकी।

१. सा (कैशिकी) तु -

नर्म-तत्स्फिञ्ज-तत्स्फोट-तद्गर्भैश्चतुरङ्गिका।

तदित्यनेन सर्वत्र नर्म परामृश्यते। तत्र -

१.१. नर्म - वैदग्ध्यक्रीडितं नर्म प्रियोपच्छन्दनात्मकम्।।४८।।
हास्येनैव सशृङ्गारभयेन विहितं त्रिधा।
आत्मोपक्षेपसम्भोगमानैः शृङ्गार्यपि त्रिधा।।४९।।
शुद्धमङ्गं भयं द्वेधा त्रेधा वाग्वेषचेष्टितैः।
सर्वं सहास्यमित्येवं नर्माष्टादशधोदितम्।।५०।।

अग्राम्य इष्टजनावर्जनरूपः परिहासो नर्म। तच्च - १. शुद्धहास्येन २. सशृङ्गारहास्येन ३. सभयहास्येन रचितं त्रिविधम्। शृङ्गारवदपि १. स्वानुरागनिवेदन-२.सम्भोगेच्छाप्रकाशन-३.सापराधप्रियप्रतिभेदनैस्त्रिविधमेव, भयनर्मापि १.शुद्ध-२.रसान्तराङ्गभावाद् द्विविधम्, एवं षड्विधस्य प्रत्येकं वाग्वेषचेष्टाव्यतिकरेणाष्टादशविधत्वम् (१८)। तत्र -

१.१.१. वचोहास्यनर्म यथा -

पत्युः शिरश्चन्द्रकलामनेन स्पृशेति सख्या परिहासपूर्वम्।
सा रञ्जयित्वा चरणौ कृताशीर्माल्येन तां निर्वचनं जघान।।

१. वेषनर्म नागानन्दे विदूषकशेखरकव्यतिकरे। २. क्रियानर्म यथा मालविकाग्निमित्र उत्स्वप्रायमानस्य विदूषकस्योपरि निपुणिका सर्पभ्रमकारणं दण्डकाष्टं पातयति। एवं वक्ष्यमाणेष्वपि वाग्वेषचेष्टापरत्वमुदाहार्यम्।

१.१.२. शृङ्गारवदात्मोपक्षेपनर्म यथा -

मध्याह्नं गमय त्यज श्रमजलं स्थित्वा पयः पीयतां
मा शून्येति विमुञ्च पान्थ! विवशः शीतः प्रपामण्डपः।
तामेव स्मर घस्मरस्मरशरत्रस्तां निजप्रेयसीं
त्वच्चित्तं तु न रञ्जयन्ति पथिक! प्रायः प्रपापालिकाः।।

१.१.३. सम्भोगनर्म यथा - सालोए च्चिअ सूरे घरिणी घरसामिअस्स घेत्तूण।
णेच्छन्तस्स वि पाए धुअइ हसन्ती हसन्तस्स।।
(सालोके एव सूर्ये गृहिणी गृहस्वामिकस्य गृहीत्वा।
अनिच्छतोऽपि पादौ धुनोति हसन्ती हसतः।।)

१.१.४. माननर्म यथा - **तदवितथमवादीर्यन्मम त्वं प्रियेति**
प्रियजनपरिभुक्तं यद्दुकूलं दधानः।
मदधिवसतिमागाः कामिनां मण्डनश्री-
र्व्रजति हि सफलत्वं वल्लभालोकनेन।।

१.१.५. भयनर्म यथा - रत्नावल्यामालेख्यदर्शनावसरे -

सुसङ्गता - 'जाणिदो मए एसो सव्वो वुत्तंतो समं चित्तफलएण ता देविए णिवेदयिस्सम्' (ज्ञातो मयैष सर्वो वृत्तान्तः सह चित्रफलकेन तद्देव्यै निवेदयिष्यामि।) इत्यादि।

६. शृङ्गारभयनर्म यथा ममैव -

अभिव्यक्तालोकः सकलविफलोपायविभव-
श्चिरं ध्यात्वा सद्यः कृतकृतकसंरम्भनिपुणम्।
इतः पृष्ठे पृष्ठे किमिदमिति सन्त्रास्य सहसा
कृताश्लेषं धूर्तः स्मितमधुरमालिङ्गति वधूम्।।

-o-

१.२. नर्मस्फिञ्जः - नर्मस्फिञ्जः सुखारम्भो भयान्तो नवसङ्गमे।

यथा मालविकाग्निमित्रे सङ्केते नायकमभिसृतायां नायकः -

विसृज सुन्दरि! सङ्गमसाध्वसं ननु चिरात् प्रभृति प्रणयोन्मुखे।
परिगृहाण गते सहकारतां त्वमतिमुक्तलताचरितं मयि।।

मालविका - भट्टा देवीए भयेण अत्तणो वि पिअं काउं ण पारेमि। (भर्त्तः! देव्या भयेनात्मनोऽपि प्रियं कर्तुं न पारयामि।) इत्यादि।

-o-

१.३. नर्मसेफोटः - नर्मस्फोटस्तु भावानां सूचितोऽल्परसो लवैः।।५१।।

यथा मालतीमाधवे -

मकरन्दः - **गमनमलसं शून्या दृष्टिः शरीरमसौष्ठवं**
श्वसितमधिकं किं त्वेतत् स्यात् किमन्यदितोऽथवा।
भ्रमति भुवने कन्दर्पाज्ञा विकारि च यौवनं
ललितमधुरास्ते ते भावाः क्षिपन्ति धीरताम्।।

इत्यत्र गमनादिभिर्भावलेशैर्माधवस्य मालत्यामनुरागः स्तोकः प्रकाश्यते।

-o-

१.४. नर्मगर्भः - छन्ननेतृप्रतीचारो नर्मगर्भोऽर्थहेतवे।
अङ्गैः सहास्यनिर्हास्यैरेभिरेषाऽत्र कैशिकी।।५२।।

यथाऽमरुशतके - **दृष्ट्वैकासनसंस्थिते प्रियतमे पश्चादुपेत्यादरा-**
देकस्या नयने निमील्य विहितक्रीडानुबन्धच्छलः।
ईषद्वक्रितकन्धरः सपुलकः प्रमोल्लसन्मानसा-
मन्तर्हासलसत्कपोलफलकां धूर्त्तोऽपरां चुम्बति।।

यथा च प्रियदर्शिकायां गर्भाङ्के वत्सराजवेषसुसङ्गतास्थाने साक्षाद्वत्सराजप्रवेशः।

-o-

२. अथ सात्त्वती -

विशोका सात्त्वती सत्त्वशौर्यत्यागदयार्जवैः।
संलापोत्थापकावस्थां साङ्घात्यः परिवर्तकः।।५३।।

शोकहीनः सत्त्वशौर्यत्यागदयाहर्षादिभावोत्तरो नायकव्यापारः सात्त्वती। तदङ्गानि च संलापोत्थापकसाङ्घात्यपरिवर्तकाख्यानि। तत्र —

-o-

२.१. संलापकः - संलापको गभीरोक्तिर्नानाभावरसा मिथः।

यथा वीरचरिते -

रामः - अयं स यः किल सपरिवारकार्तिकेयविजयावर्जितेन भगवता नीललोहितेन परिवत्सरसहस्रान्तेवासिने तुभ्यं प्रसादाकृतः परशुः!

परशुरामः - राम! राम! दाशरथे! स एवायमाचार्यपादानां प्रियः परशुः —

शस्त्रप्रयोगखुरलीकलहे गणानां
सैन्यैर्वृतो विजित एव मया कुमारः।
एतावतापि परिरभ्य कृतप्रसादः
प्रादादमुं प्रियगुणो भगवान् गुरुर्मे।।

इत्यादिनानाप्रकारभावरसेन राम-परशुरामयोरन्योऽन्यगभीरवचसा संलाप इति।

-०-

२.२. उत्थापकः -उत्थापकस्तु यत्रादौ युद्धायोत्थापयेत् परम्।।५३।।

यथा वीरचरिते - **आनन्दाय च विस्मयाय च मया दृष्टोऽसि दुःखाय वा**
वैतृष्ण्यं नु कुतोऽद्य सम्प्रति मम त्वद्दर्शने चक्षुषः।
त्वत्साङ्गत्यसुखस्य नास्मि विषयः किं वा बहुव्याहृतै-
रस्मिन् विश्रुतजामदग्न्यविजये बाहौ धनुर्जृम्भताम्।।

-०-

२.३. साङ्गात्यः -मन्त्रार्थदैवशक्त्यादेः साङ्गात्यः सङ्घभेदनम्।

१. मन्त्रशक्त्या यथा मुद्राराक्षसे राक्षससहायादीनां चाणक्येन स्वबुद्ध्या भेदनम्।

२. अर्थशक्त्या तत्रैव यथा पर्वतकाभरणस्य राक्षसहस्तगमनेन मलयकेतुसहोत्थायिभेदनम्।

३. दैवशक्त्या तु यथा रामायणे रामस्य दैवशक्त्या रावणाद्विभीषणस्य भेद इत्यादि।

-०-

२.४. परिवर्तकः - प्रारब्धोत्थानकार्यान्यकरणात् परिवर्तकः।।५५।।

प्रस्तुतस्योद्योगकार्यस्य परित्यागेन कार्यान्तरकरणं परिवर्तकः।

यथा वीरचरिते - **हेरम्बदन्तमुसलोल्लिखितैकभित्ति-**
वक्षोविशाखविशिखव्रणलाञ्छनं मे।
रोमाञ्चकञ्चुकितमद्भुतवीरलाभाद्
यत्सत्यमद्य परिरब्धुमिवेच्छति त्वाम्।।

रामः - भगवन् ! परिरम्भणमिति प्रस्तुतप्रतीपमेतत्। इत्यादि।

-०-

३. सात्त्वतीमुपसंहरन्**नारभटी**लक्षणमाह -

एभिरङ्गैश्चतुर्धेयं सात्त्वत्यारभटी पुनः।
मायेन्द्रजाल-संग्राम-क्रोधोद्भ्रान्तादिचेष्टितैः।।५६।।

संक्षिप्तिका स्यात् संफेटो वस्तूत्थानावपातने।

मया - मन्त्रबलेनाविद्यमानवस्तुप्रकाशनम्, तन्त्रबलादिन्द्रजालम्। तत्र -

३.१. सङ्क्षिप्तिका -

संक्षिप्तवस्तुरचना संक्षिप्तिः शिल्पयोगतः।।५७।।
पूर्वनेतृनिवृत्त्याऽन्ये नेत्रन्तरपरिग्रहः।

मृद्वंशदलचर्मादिद्रव्ययोगेन वस्तूत्थापनं संक्षिप्तिः, यथोदयनचरिते किलिञ्जहस्तियोगः। पूर्वनायकावस्थानिवृत्त्यावस्थान्तरपरिग्रहमन्ये संक्षिप्तिकां मन्यन्ते। यथा वालिनिवृत्त्या सुग्रीवः, यथा च परशुरामस्यौद्धत्यनिवृत्त्या शान्तत्वापादनम् 'पुण्या ब्राह्मणजातिः' इत्यादिना।

-o-

३.२. सम्फेटः - संफेटस्तु समाघातः क्रुद्धसंरब्धयोर्द्वयोः।।५८।।

यथा माधवाघोरघण्टयोर्मालतीमाधवे। इन्द्रजिल्लक्ष्मणयोश्च रामायणप्रतिबद्धवस्तुषु।

-o-

३.३. वस्तूत्थापनम् -

मायाद्युत्थापितं वस्तु वस्तूत्थापनमिष्यते।

यथोदात्तराघवे - **जीयन्ते जयिनोऽपि सान्द्रतिमिरव्रातैर्वियद्व्यापिभि-**
र्भास्वन्तः सकला रवेरपि रुचः कस्मादकस्मादमी।
एताश्चोग्रकबन्धरन्ध्ररुधिरैराध्मायमानोदरा
मुञ्चत्याननकन्दरानलमितस्तीव्राऽऽरवाः फेरवाः।। इत्यादि।

-o-

३.३. अवपातः -अवपातस्तु निष्कामप्रवेशत्रासविद्रवैः।। ५९।।

यथा रत्नावल्याम् - **कण्ठे कृत्वाऽवशेषं कनकमयमधः शृङ्खलादाम कर्षन्**
क्रान्त्वा द्वाराणि हेलाचलचरणवलत्किङ्किणीचक्रवालः।
दत्तातङ्को गजानामनुसृतसरणिः सम्भ्रमादश्वपालैः
प्रभ्रष्टोऽयं प्लवङ्गः प्रविशति नृपतेर्मन्दिरं मन्दुरातः।।

नष्टं वर्षवरैर्मनुष्यगणनाभावादकृत्वा त्रपा-
मन्तः कञ्चुकिकञ्चुकस्य विशति त्रासादयं वामनः।
पर्यन्ताश्रयिभिर्निजस्य सदृशं नाम्नः किरातैः कृतं
कुब्जा नीचतयैव यान्ति शनकैरात्मेक्षणाशङ्किनः।।

यथा च प्रियदर्शनायां (प्रियदर्शिकायाम्) प्रथमेऽङ्के विन्ध्यकेत्ववस्कन्दे।

-०-

उपसंहरति - **एभिरङ्गैश्चतुर्धेयम्, नार्थवृत्तिरतः परा।**
चतुर्थी भारती सापि वाच्या नाटकलक्षणे।।६०।।
कैशिकी सात्त्वती चार्थवृत्तिमारभटीमिति।
पठन्तः पञ्चमीं वृत्तिमौद्भटाः प्रतिजानते।।६१।।

सा तु लक्ष्ये क्वचिदपि न दृश्यते, न चोपपद्यते रसेषु, हास्यादीनां भारत्यात्मकत्वात्, नीरसस्य च काव्यार्थस्याभावात्। तिस्र एवैता अर्थवृत्तयः। भारती तु शब्दवृत्तिरामुखाङ्गत्वात्तत्रैव वाच्या।

-०-

वृत्तिनियममाह - **शृङ्गारे कैशिकी, वीरे सात्त्वत्यारभटी पुनः।**
रसे रौद्रे च बीभत्से, वृत्तिः सर्वत्र भारती।।६२।।

देशभेदभिन्नवेषादिस्तु नायकादिव्यापारः प्रवृत्तिरित्याह -

देशभाषाक्रियावेषलक्षणाः स्युः प्रवृत्तयः।
लोकादेवावगम्यैता यथौचित्यं प्रयोजयेत्।।६३।।

तत्र पाठ्यं प्रतिविशेषः -

पाठ्यं तु संस्कृतं नृणामनीचानां कृतात्मनाम्।

लिङ्गिनीनां महादेव्या मन्त्रिजावेश्ययोः क्वचित्।।६४।।

क्वचिदिति देवीप्रभृतीनां सम्बन्धः।

स्त्रीणां तु प्राकृतं प्रायः सौरसेन्यधमेषु च।

प्रकृतेरागतं प्राकृतम् = प्रकृतिः संस्कृतं तद्भवं तत्समं देशीत्यनेकप्रकारम्। सौरसेनी मागधी च स्वशास्त्रनियते।

पिशाचात्यन्तनीचादौ पैशाच मागधं तथा।।६५।।
यद्देशं नीचपात्रं यत्तद्देशं तस्य भाषितम्।
कार्यतश्चोत्तमादीनां कार्यो भाषाव्यतिक्रमः।।६६।।

स्पष्टार्थमेतत्।

-०-

आमन्त्र्यामन्त्रकौचित्येनामन्त्रणमाह -

भगवन्तो वरैर्वाच्या विद्वद्देवर्षिलिङ्गिनः।
विप्रामात्याग्रजाश्चार्या नटीसूत्रभृतौ मिथः।।६७।।

आर्याविति सम्बन्धः।

रथी सूतेन चायुष्मान् पूज्यैः शिष्यात्मजानुजाः।
वत्सेति तातः पज्येऽपि सुगृहीताभिधस्तु तैः।। ६८।।

अपिशब्दात् पूज्येन शिष्यात्मजानुजास्तातेति वाच्याः, सोऽपि तैस्तातेति सुगृहीतनामा चेति।

भावोऽनुगेन सूत्री च मार्षेत्येतेन सोऽपि च।

सूत्रधारः पारिपार्श्वकेन भाव इति वक्तव्यः। स च सूत्रिणा मार्ष इति।

देवः स्वामीति नृपतिभृत्यैर्भट्टेति चाधमैः।।६९।।
आमन्त्रणीयाः पतिवज्ज्येष्ठमध्याधमैः स्त्रियः।

विद्वद्देवादिस्त्रियो भर्तृवदेव देवादिभिर्वाच्याः।

तत्र स्त्रियं प्रति विशेषः -

समा हलेति, प्रेष्या च हञ्जे, वेश्याऽज्जुका तथा।।७०।।
कुट्टिन्यम्बेत्यनुगतैः पूज्या वा जरती जनैः।
विदूषकेन भवती राज्ञी चेटीति शब्द्यते।।७१।।

पूज्या जरती अम्बेति। स्पष्टमन्यत्।

चेष्टागुणोदाहृतिसत्त्वभावा-
नशेषतो नेतृदशाविभिन्नान्।
को वक्तुमीशो भरतो न यो वा
यो वा न देवः शशिखण्डमौलिः।।७२।।

दिङ्मात्रं दर्शितमित्यर्थः। चेष्टा लीलाद्याः, गुणा विनयाद्याः, उदाहृतयः संस्कृत-प्राकृताद्या उक्तयः, सत्त्वं निर्विकारात्मकं मनः, भावः सत्त्वस्य प्रथमो विकारस्तेन हावादयो ह्युपलक्षिताः।

।। इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य द्वितीयः प्रकाशः समाप्तः।।

❍❍❍

श्रीधनञ्जयविरचितम्

दशरूपकम्

श्रीधनिककृतावलोकसहितम्

तृतीयप्रकाशः

(रूपकविचारः)

१. नाटकम् -

बृहत्काव्यतया रसविचारातिलङ्घनेन वस्तु-नेतृ-रसानां विभज्य नाटकादिषूपयोगः प्रतिपाद्यते -

प्रकृतित्वादथान्येषां भूयो रसपरिग्रहात्।
सम्पूर्णलक्षणत्वाच्च पूर्वं नाटकमुच्यते।। १।।

उद्दिष्टधर्मकं हि नाटकमनुद्दिष्टधर्माणां प्रकरणादीनां प्रकृतिः, शेषं प्रतीतम्।

-०-

१.१. काव्यार्थस्थापनम् —

पूर्वरङ्गं विधायादौ सूत्रधारे विनिर्गते।
प्रविश्य तद्वदपरः काव्यमास्थापयेन्नटः।। २।।

पूर्वं रज्यतेऽस्मिन्निति पूर्वरङ्गो नाट्यशाला तत्स्थप्रथमप्रयोगव्युत्थापनादौ पूर्वरङ्गता तं विधाय विनिर्गते प्रथम सूत्रधारे तद्वदेव वैष्णवस्थानकादिना प्रविश्यान्यो नटः काव्यार्थं स्थापयेत्। स च काव्यार्थस्थापनात् सूचनात् स्थापकः। (स्थापकः - सूत्रधारः)

दिव्यमर्त्ये स तद्रूपो मिश्रमन्यतरस्तयोः।
सूचयेद्वस्तु बीजं वा मुखं पात्रमथापि वा।। ३।।

स स्थापको दिव्यं वस्तु तद्रूपो भूत्वा मर्त्यं च मर्त्यरूपो भूत्वा मिश्रं च दिव्य-मर्त्ययोरन्यतरो भूत्वा सूचयेत् - वस्तु बीजं मुखं पात्रं वा।

-०-

१.१. वस्तु यथोदात्तराघवे -

रामो मूर्ध्नि निधाय काननमगान्मालामिवाज्ञां गुरो-
स्तद्भक्त्या भरतेन राज्यमखिलं मात्रा सहैवोज्झितम्।
तौ सुग्रीवविभीषणावनुगतौ नीतौ परां सम्पदं
प्रोद्वृत्ता दशकन्धरप्रभृतयो ध्वस्ताः समस्ता द्विषः।।

१.२. बीजं यथा रत्नावल्याम् -

द्वीपादन्यस्मादपि मध्यादपि जलनिधेर्दिशोऽप्यन्तात्।
आनीय झटिति घटयति विधिरभिमताभिमुखीभूतः।।

१.३. मुखं यथा -

आसादितप्रकटनिर्मलचन्द्रहासः प्राप्तः शरत्समय एष विशुद्धकान्तः।
उत्खाय गाढतमसं घनकालमुग्रं रामो दशास्यमिव सम्भृतबन्धुजीवः।।

१.४. पात्रं यथा शाकुन्तले -

तवास्मि गीतरागेण हारिणा प्रसभं हृतः।
एष राजेव दुष्यन्तः सारङ्गेणातिरंहसा।।

-०-

२.(१.) भारतीवृत्तिः —

रागं प्रसाद्य मधुरैः श्लोकैः काव्यार्थसूचकैः।
ऋतुं कञ्चिदुपादाय भारतीं वृत्तिमाश्रयेत्।। ४।।

रङ्गस्य प्रशस्तिं काव्यार्थानुगतार्थैः श्लोकैः कृत्वा -

औत्सुक्येन कृतत्वरा सहभुवा व्यावर्तमाना ह्रिया
तैस्तैर्बन्धुवधूजनस्य वचनैर्नीताभिमुख्यं पुनः।
दृष्ट्वाऽग्रे वरमात्तसाध्वसरसा गौरी नवे सङ्गमे
संरोहत् पुलका हरेण हसताऽऽश्लिष्टा शिवा पातु वः।।

इत्यादिभिरेव भारतीं वृत्तिमाश्रयेत्।

सा तु - **भारती संस्कृतप्रायो वाग्व्यापारो नटाश्रयः।**
भेदैः प्ररोचनायुक्तैर्वीथीप्रहसनामुखैः।। ५।।

पुरुषविशेषप्रयोज्यः संस्कृतबहुलो वाक्यप्रधानो नटाश्रयो व्यापारो भारती। प्ररोचना-वीथी-प्रहसनाऽऽमुखानि चास्यामङ्गानि। यथोद्देशं लक्षणमाह -

-०-

२.१. प्ररोचना -

उन्मुखीकरणं तत्र प्रशंसातः प्ररोचना।

प्रस्तुतार्थप्रशंसनेन श्रोतॄणां प्रवृत्त्युन्मुखीकरणं प्ररोचना।

यथा रत्नावल्याम्- **श्रीहर्षो निपुणः कविः परिषदप्येषा गुणग्राहिणी**
लोके हारि च वत्सराजचरितं नाट्ये च दक्षा वयम्।
वस्त्वेकैकमपीह वाञ्छितफलप्राप्तेः पदं किं पुन-
र्मद्भाग्योपचयादयं समुदितः सर्वो गुणानां गणः।।

-०-

२.४. आमुखम् (प्रस्तावना) **-**

वीथी प्रहसनं चापि स्वप्रसङ्गेऽभिधास्यते।। ६।।
वीथ्यङ्गान्यामुखाङ्गत्वादुच्यन्तेऽत्रैव तत्पुनः।
सूत्रधारो नटीं ब्रूते मार्षं वाऽथ विदूषकम्।। ७।।
स्वकार्यं प्रस्तुताक्षेऽपि चित्रोक्त्या यत्तदामुखम्।

अङ्गानि - **प्रस्तावना वा तत्र स्युः कथोद्घातः प्रवृत्तकम्।। ८।।**
प्रयोगातिशयश्चाथ वीथ्यङ्गानि त्रयोदश।

-०-

२.४.१. तत्र कथोद्घातः :-

स्वेतिवृत्तसमं वाच्यमर्थं वा यत्र सूत्रिणः।। ९।।
गृहीत्वा प्रविशेत् पात्रं कथोद्घातो द्विधैव सः।

१. वाक्यं यथा रत्नावल्याम् -

यौगन्धरायणः - **द्वीपादन्यस्मादपि** इति।

२. वाक्यार्थं यथा वेणीसंहारे -

सूत्रधारः - **निर्वाणवैरिदहनाः प्रशमादरीणां नन्दन्तु पाण्डुतनयाः सह केशवेन।**
रक्तप्रसाधितभुवः क्षतविग्रहाश्च स्वस्था भवन्तु कुरुराजसुताः सभृत्याः।।

ततोऽर्थेनाह -

भीमः - **लाक्षागृहानलविषान्नसभाप्रवेशैः प्राणेषु वित्तनिचयेषु च नः प्रहृत्य।**
आकृष्टपाण्डववधूपरिधानकेशाः स्वस्था भवन्तु मयि जीवति धार्तराष्ट्राः।।

-०-

२.४.२. अथ प्रवृत्तकम् -

कालसाम्यसमाक्षिप्तप्रवेशः स्यात् प्रवृत्तकम्।। १०।।

प्रवृत्तकालसमानगुणवर्णनया सूचितपात्रप्रवेशः प्रवृत्तकम्। यथा -

आसादितप्रकटनिर्मलचन्द्रहासः प्राप्तः शरत्समय एष विशुद्धकान्तः।
उत्खाय गाढतमसं घनकालमुग्रं रामो दशास्यमिव सम्भृतबन्धुजीवः।।

-०-

२.४.३. अथ प्रयोगातिशयः :-

एषोऽयमित्युपक्षेपात् सूत्रधारप्रयोगतः।
पात्रप्रवेशो यत्रैव प्रयोगातिशयो मतः।। ११।।

यथा - **एष राजेव दुष्यन्तः।**

-०-

२.२. अथ वीथ्यङ्गानि (१३) :-

उद्घात्यकावलगिते प्रपञ्चत्रिगते छलम्।
वाक्केल्यधिबले गण्ड-मवस्यन्दितनालिके।। १२।।
असत्प्रलापव्याहार-मृदवानि त्रयोदश।

-०-

२.२.१. तत्र उद्घात्यकम् :-

गूढार्थपदपर्याय-माला प्रश्नोत्तरस्य वा।। १३।।
यत्रान्योऽन्यं समालापो द्वेधोद्घात्यं यदुच्यते।

गूढार्थं पदं तत्पर्यायश्चेत्येवं, माला प्रश्नोत्तरं चेत्येवं वा माला द्वयोरुक्तिप्रत्युक्तौ तद्द्विविधमुद्घात्यकम्।

१.१. तत्राद्यं विक्रमोर्वश्यां यथा -

विदूषकः - भो वयस्य को एसो कामो जेण तुमं पि दूमिज्जसे सो किं पुरीसो आदु इत्थिअ त्ति। **(भो वयस्य क एष कामो येन त्वमपि दूयसे स किं पुरुषोऽथवा स्त्रीति।)**

राजा - सखे! -

मनोजातिरनाधीनां सुखेष्वेव प्रवर्तते।
स्नेहस्य ललितो मार्गः काम इत्यभिधीयते।।

विदूषकः - एवं पि ण जाणे **(एवमपि न जानामि।)**

राजा - वयस्य इच्छाप्रभवः स इति।

विदूषकः - किं जो ज इच्छादि सो तं कामेदित्ति। **(किं यो यदिच्छति स तत्कामयतीति।)**

राजा - अथ किम्।

विदूषकः - ता जाणिदं जह अहं सूअआरसालाए भोअणं इच्छामि। **(तज्ज्ञातं यथाऽहं सूपकारशालायां भोजनमिच्छामि।)**

१.२. द्वितीयं यथा पाण्डवानन्दे -

का श्लाघ्या? गुणिनां क्षमा, परिभवः को? यः स्वकुल्यैः कृतः
किं दुःखं? परसंश्रयो, जगति कः श्लाघ्यो? य आश्रीयते।
को मृत्युर्व्यसनं, शुचं जहति के? यैर्निर्जिताः शत्रवः
कैर्विज्ञातमिदं? विराटनगरे छन्नस्थितैः पाण्डवैः।।

-०-

२.२.२. अथावलगितम् :-

यत्रैकत्र समावेशात् कार्यमन्यत् प्रसाध्यते।। १४।।
प्रस्तुतेऽन्यत्र वाऽन्यत् स्यात्तच्चावलगितं द्विधा।

१. तत्राद्यं यथोत्तरचरिते -

समुत्पन्नवनविहारगर्भदोहदायाः सीताया दोहदकार्येऽनु(ण)प्रविश्य जनापवादादरण्ये त्यागः।

२. द्वितीयं यथा छलितरामे -

रामः - लक्ष्मण! तातवियुक्तामयोध्यां विमानस्थो नाहं प्रवेष्टुं शक्नोमि तदवतीर्य गच्छामि।

कोऽपि सिंहानस्याधः स्थितः पादुकयोः पुरः।
जटावानक्षमाली च चामरी च विराजते।। इति भरतदर्शनकार्यसिद्धिः।

-०-

२.२.३. अथ प्रपञ्चः :-

असद्भूतं मिथः स्तोत्रं प्रपञ्चो हास्यकृन्मतः।। १५।।

असद्भूतेनार्थेन पारदार्यादिनैपुण्यादिनां याऽन्योऽन्यस्तुतिः स प्रपञ्चः।

यथा कर्पूरमञ्जर्याम् -

भैरवानन्दः -रण्डा चण्डा दिक्खिदा धम्मदारा मज्जं मंसं पिज्जए सज्जए अ।
भिक्खा भोज्जं चम्मखण्डं च सेज्जा कोलो धम्मो कस्स णो होइ रम्मो।।
(रण्डा चण्डा दीक्षिता धर्मदारा मद्यं मांसं पीयते खाद्यते च।
भिक्षा भोज्यं चर्मखण्डं च शय्या कौलो धर्मः कस्य न भवति रम्यः।।)

-०-

२.२.४. अथ त्रिगतम् -

श्रुतिसाम्यादनेकार्थयोजनं त्रिगतं त्विह।
नटादित्रितयालापः पूर्वरङ्गे तदिष्यते।। १६।।

यथा - विक्रमोर्वश्याम् -

मत्तानां कुसुमरसेन षट्पदानां शब्दोऽयं परभृतनाद एष धीरः।
कैलासे सुरगणसेविते समन्तात् किन्नर्यः कलमधुराक्षरं प्रगीताः।।

-०-

२.२.५. अथ छलम् :-

प्रियाभैरप्रियैर्वाक्यैर्विलोभ्य छलना छलम्।

यथा - वेणीसंहारे - भीमार्जुनौ -

कर्ता द्यूतच्छलानां जेतुमयशरणोद्दीपनः सोऽभिमानी
राजा दुःशासनादेर्गुरुरनुजशतस्याङ्गराजस्य मित्रम्।
कृष्णाकेशोत्तरीयव्यपनयनपटुः पाण्डवा यस्य दासाः
कास्ते दुर्योधनोऽसौ कथयत पुरुषा द्रष्टुमभ्यागतौ स्वः।।

-०-

२.२.६. अथ वाक्केली :-

विनिवृत्त्यास्य वाक्केली द्विस्त्रिः प्रत्युक्तितोऽपि वा।।१७।।

अस्येति वाक्यस्य प्रक्रान्तस्य साकांक्षस्य विनिवर्तनं वाक्केली द्विस्त्रिर्वा उक्तिप्रत्युक्तयः।

६.१. तत्राद्या यथोत्तरचरिते -

वासन्ती - **त्वं जीवितं त्वमसि मे हृदयं द्वितीयं, त्वं कौमुदी नयनयोरमृतं त्वमङ्गे।**
इत्यादिभिः प्रियशतैरनुरुध्य मुग्धां, तामेव शान्तमथवा किमतः परेण।।

६.२. उक्तिप्रत्युक्तितो यथा रत्नावल्याम् -

विदूषकः - भोदि मअणिए मं पि एदं चच्चरिं सिक्खावेहि। **(भवति मदनिके मामप्येतां चर्चरीं शिक्षय।)**

मदनिका - हदास! ण क्खु एसा चच्चरी। दुवदिखण्डअं क्खु एदम्। **(हताश न खल्वेषा चर्चरी द्विपदीखण्डकं खल्वेतत्।)**

विदूषकः - भोदि किं एदिणा खण्डेण मोदआ करीअन्ति। **(भवति किमेतेन खण्डेन मोदकाः क्रियन्ते?)**

मदनिका - णहि, पढीअदि क्खु एदम्। **(न हि पठ्यते खल्वेतत्।)** इत्यादि।

-०-

२.२.७. अथाधिबलम् :-

अन्योऽन्यवाक्याधिक्योक्तिः स्पर्धयाऽधिबलं भवेत्।

यथा - वेणीसंहारे -

अर्जुनः - **सकलरिपुजयाशा यत्र बद्धा सुतैस्ते,**
तृणमिव परिभूतो यस्य गर्वेण लोकः।
रणशिरसि निहन्ता तस्य राधासुतस्य,
प्रणमति पितरौ वां मध्यमः पाण्डुपुत्रः।। इत्युपक्रमे,

राजा - अरे नाहं भवानिव विकत्थनाप्रगल्भः। किन्तु -
द्रक्ष्यन्ति न चिरात् सुप्तं बान्धवास्त्वां रणाङ्गणे।
मद्गदाभिन्नवक्षोस्थिवेणिकाभङ्गभीषणम्।।

इत्यन्तेन भीमदुर्योधनयोरन्योऽन्यवाक्यस्याधिक्योक्तिरधिबलम्।

-०-

२.२.८. अथ गण्डः :-

गण्डः प्रस्तुतसम्बन्धिभिन्नार्थं सहसोदितम्।।१८।।

यथोत्तरचरिते -

रामः - **इयं गेहे लक्ष्मीरियममृतवर्तिर्नयनयो-**
रसावस्याः स्पर्शो वपुषि बहलश्चन्दनरसः।
अयं बाहुः कण्ठे शिशिरमसृणो मौक्तिकसरः,
किमस्या न प्रेयो यदि परमसह्यस्तु विरहः।।

प्रतीहारी - (प्रविश्य) देव उअत्थिदो। **(देव उपस्थितः।)**

रामः - अयि कः?

प्रतीहारी - देवस्स आसण्णपरिचारओ दुम्मुहो। **(देवस्यासन्नपरिचारको दुर्मुखः।)**

-०-

२.२.९. अथावस्यन्दितम् :-

रसोक्तस्यान्यथा व्याख्या यत्रावस्यन्दितं हि तत्।

यथा छलितरामे -

सीता - जाद कल्लं क्खु तुम्हेहिं अजुज्झाए गन्तव्वं तहिं सो राआ विणएण णमिदव्वो। **(जात! कल्यं खलु युवाभ्यामयोध्यायां गन्तव्यं तत्र स राजा विनयेन नमितव्यः।)**

लवः - अम्ब! किमावाभ्यां राजोपजीविभ्यां भवितव्यम्?

सीता - जाद सो क्खु तुह्माणं पिदा। **(जात! स खलु युवयोः पिता।)**

लवः - किमावयोः रघुपतिः पिता?

सीता - (साशङ्कम्) जाद! ण क्खु परं तुह्माणं, सअलाए ज्जेव्व पुहवीए। **(जात! न खलु परं युवयोः, सकलाया एव पृथिव्याः।)** इति।

-०-

२.२.१०. अथ नालिका :-

सोपहासा निगूढार्था नालिकैव प्रहेलिका।। १९।।

१. यथा मुद्राराक्षसे -

'चरः - हंहो बह्मण मा कुप्प किं पि तुह उअज्झाओ जाणादि किं पि अह्मारिसा जणा जाणन्ति। **(हंहो ब्राह्मण मा कुप्य, किमपि तवोपाध्यायो जानाति किमप्यस्मादृशा जना जानन्ति।)**

शिष्यः - किमस्मदुपाध्यायस्य सर्वज्ञत्वमपहर्तुमिच्छसि?

चरः - यदि दे उवज्झाओं सव्वं जाणादि ता जाणादु दाव कस्स चन्दो अणभिप्पेदो त्ति। **(यदि ते उपाध्यायः सर्वं जानाति तज्जानातु तावत्कस्य चन्द्रोऽनभिप्रेत इति।)**

शिष्यः - किमनेन ज्ञातेन भवति।' इत्युपक्रमे

चाणक्यः - चन्द्रगुप्तादपरक्तान् पुरुषाजानामि। इत्युक्तं भवति।

-o-

२.२.११. असत्प्रलापः -

असम्बद्धकथाप्रायोऽसत्प्रलापो यथोत्तरः।

ननु चासम्बद्धार्थत्वेऽसङ्गतिर्नाम वाक्यदोष उक्तः। तन्न - उत्स्वप्रायितमदोन्मादशैश-वादीनामसम्बद्धप्रलापितैव विभावो यथा -

अर्चिष्यन्ति विदार्य वक्त्रकुहराण्यासृक्कतो वासुके-
रङ्गुल्या विषकर्बुरान् गणयतः संस्पृश्य दन्ताङ्कुरान्।
एकं त्रीणि नवाष्ट सप्त षडिति प्रध्वस्तसंख्याक्रमा
वाचः क्रौञ्चरिपोः शिशुत्वविकलाः श्रेयांसि पुष्णन्तु वः।।

यथा च - **हंस प्रयच्छ मे कान्तां गतिस्तस्यास्त्वया हृता।**
विभावितैकदेशेन देयं यदभियुज्यते।।

यथा वा - **भुक्ता हि मया गिरयः स्नातोऽहं वह्निना पिबामि वियत्।**
हरिहरहिरण्यगर्भा मत्पुत्रास्तेन नृत्यामि।।

-o-

२.२.१२. अथ व्याहारः :-

अन्यार्थमेव व्याहारो हास्यलोभकरं वचः।। २०।।

१. यथा मालविकाग्निमित्रे -

लास्यप्रयोगावसाने (मालविका निर्गन्तुमिच्छति) -

विदूषकः - मा दाव उवएससुद्धा गमिस्ससि। **(मा तावत् उपदेशशुद्धा गमिष्यसि)** इत्युपक्रमे-

गणदासः - (विदूषकं प्रति) आर्य! उच्यतां यस्त्वया क्रमभेदो लक्षितः।

विदूषकः - पढमं पच्चूसे बह्मणस्स पूआ भोदि सा तए लङ्घिदा (मालविका स्मर्यते) **(प्रथमं प्रत्यूषे ब्राह्मणस्य पूजा भवति सा तया लङ्घिता।)**

इत्यादिना नायकस्य विश्रब्धनायिकादर्शनप्रयुक्तेन हास्यलोभकारिणा वचनेन व्याहारः।

-०-

२.२.१३. अथ मृदवम् :-

दोषा गुणा गुणा दोषा यत्र स्युर्मृदवं हि तत्।

१. यथा शाकुन्तले -

मेदश्छेदकृशोदरं लघु भवत्युत्थानयोग्यं वपुः
सत्त्वानामुपलक्ष्यते विकृतिमच्चित्तं भयक्रोधयोः।
उत्कर्षः स च धन्विनां यदिषवः सिध्यन्ति लक्ष्ये चले
मिथ्यैव व्यसनं वदन्ति मृगयामीदृग्विनोदः कुतः।।

इति मृगयादोषस्य गुणीकारः।

२. यथा च - **सततमनिर्वृतमानसमायाससहस्रसङ्कुलक्लिष्टम्।**
गतनिद्रमविश्वासं जीवति राजा जिगीषुरयम्।।

३. उभयं वा - **सन्तः सच्चरितोदयव्यसनिनः प्रादुर्भवद्यन्त्रणाः**
सर्वत्रैव जनापवादचकिता जीवन्ति दुःखं सदा।
अव्युत्पन्नमतिः कृतेन न सता नैवासता व्याकुलो
युक्तायुक्तविवेकशून्यहृदयो धन्यो जनः प्राकृतः।।

।। इति प्रस्तावनाङ्गानि।।

-०-

एषामन्यतमेनार्थं पात्रं वाक्षिप्य सूत्रभृत्।। २१।।
प्रस्तावनान्ते निर्गच्छेत्ततो वस्तु प्रपञ्चयेत्।

३. नाटके नायकगुणाः -

तत्र - **अभिगम्यगुणैर्युक्तो धीरोदात्तः प्रतापवान्।। २२।।**
कीर्तिकामो महोत्साहस्त्रय्यास्त्राता महीपतिः।
प्रख्यातवंशो राजर्षिर्दिव्यो वा यत्र नायकः।।२३।।

४. नाटके इतिवृत्तविधानम् -

तत्प्रख्यातं विधातव्यं वृत्तमत्राधिकारिकम्।

यत्रेतिवृत्ते सत्यवागसंवादकारिनीतिशास्त्रप्रसिद्धाभिमामिकादिगुणैर्युक्तो रामायण-महाभारतादिप्रसिद्धो धीरोदात्तो राजर्षिर्दिव्यो वा नायकस्तत्प्रख्यातमेवात्र नाटक आधिकारिकं वस्तु विधेयमिति।

यत्तत्रानुचितं किञ्चिन्नायकस्य रसस्य वा।। २४।।
विरुद्धं तत्परित्याज्यमन्यथा वा प्रकल्पयेत्।

यथा छद्मना वालिवधो मायुराजेनोदात्तराघवे परित्यक्तः। वीरचरिते तु रावणसौहृदेन रामवधार्थमागतो रामेण हत इत्यन्यथा कृतः।

आद्यन्तमेवं निश्चित्य पञ्चधा तद्विभज्य च।। २५।।
खण्डशः सन्धिसंज्ञांश्च विभागानपि खण्डयेत्।

अनौचित्यरसविरोधपरिहारपरिशुद्धीकृतसूचनीय-दर्शनीयवस्तु-विभागफलानु-सारेणोपक्लृप्तबीज-बिन्दु-पताका-प्रकरी-कार्य-लक्षणार्थप्रकृतिकं पञ्चावस्थानुगुण्येन पञ्चधा विभजेत्। पुनरपि चैकैकस्य भागस्य द्वादश त्रयोदश चतुर्दशेत्येवमङ्गसंज्ञान् सन्धीनां विभागान् कुर्यात्।

चतुःषष्ठिस्तु तानि स्युरङ्गानीत्यपरं तथा।। २६।।
पताकावृत्तमप्यूनमेकाद्यैरनुसन्धिभिः।
अङ्गान्यत्र यथालाभमसन्धिं प्रकरीं न्यसेत्।।२७।।

अपरमपि प्रासङ्गिकमितिवृत्तमेकाद्यैरनुसन्धिभिर्न्यूनमिति प्रधानेतिवृत्तादेकद्वित्रिचतुर्भि-रनुसन्धिभिर्न्यूनं पताकेतिवृत्तं न्यसनीयम्। अङ्गानि च प्रधानाविरोधेन यथालाभं न्यसनीयानि। प्रकरीतिवृत्तं त्वपरिपूर्णसन्धिविधेयम्।

अत्रैवं विभक्ते -

आदौ विष्कम्भकं कुर्यादङ्कं वा कार्ययुक्तितः।

इयमत्र कार्ययुक्तिः :-

अपेक्षितं परित्यज्य नीरसं वस्तुविस्तरम्।। २८।।
यदा सन्दर्शयेच्छेषं कुर्याद्विष्कम्भकं तदा।
यदा तु सरसं वस्तु मूलादेव प्रवर्तते।। २९।।
आदावेव तदाङ्कः स्यादामुखाक्षेपसंश्रयः।

सा च - **प्रत्यक्षनेतृचरितो बिन्दुव्याप्तिपुरस्कृतः।। ३०।।**
अङ्को नानाप्रकारार्थसंविधानरसाश्रयः।

रङ्गप्रवेशे साक्षान्निर्दिश्यमाननायकव्यापारो बिन्दूपक्षेपार्थपरिमितोऽनेकप्रयोजनसंविधानरसाधिकरणे उत्सङ्ग इवाङ्कः। तत्र च -

५. रसः -

अनुभावविभावाभ्यां स्थायिनां व्यभिचारिभिः।। ३१।।
गृहीतमुक्तैः कर्तव्यमङ्गिनः परिपोषणम्।

अङ्गिन इत्यङ्गिरसस्थायिनः संग्रहात् स्थायिनेति रसान्तरस्थायिनो ग्रहणम्। गृहीतमुक्तैः परस्परव्यतिकीर्णैरित्यर्थः।

न चातिरसतो वस्तु दूरं विच्छिन्नतां नयेत्।।३२।।
रसं वा न तिरोदध्याद्वस्त्वलङ्कारलक्षणैः।

कथासन्ध्यङ्गोपमादिलक्षणैर्भूषणादिभिः।

एको रसोऽङ्गी कर्तव्यो वीरः शृङ्गार एव वा।।३३।।
अङ्गमन्ये रसाः सर्वे कुर्यान्निर्वहणेऽद्भुतम्।

ननु च रसान्तरस्थायिनेत्यनेनैव रसान्तराणामङ्गत्वमुक्तम्, तन्न - यत्र रसान्तरस्थायी स्वानुभावविभावव्यभिचारियुक्तो भूयसोपनिबध्यते। तत्र रसान्तराणामङ्गत्वम्, कैवलस्थाय्युपनिबन्धे तु स्थायिनो व्यभिचारितैव।

-०-

६. नाटके प्रदर्शननिषिद्धानां सूचनाप्रकारः -

दूराध्वानं वधं युद्धं राज्यदेशादिविप्लवम्।। ३४।।
संरोधं भोजनं स्नानं सुरतं चानुलेपनम्।
अम्बरग्रहणादीनि प्रत्यक्षाणि न निर्दिशेत्।। ३५।।

अङ्कैर्नैवोपनिबध्नीत, प्रवेशकादिभिरेव सूचयेदित्यर्थः।

नाधिकारिवधं क्वापि त्याज्यमावश्यकं न च।

अधिकृतनायकवधं प्रवेशकादिनापि न सूचयेत्, आवश्यकं तु देवपितृकार्याद्यवश्यमेव क्वचित् कुर्यात्।

७. वस्तुनः अङ्क-समय-पात्रसंख्या-प्रवेश-निर्गमादिनिर्देशः -

एकाहाचरितैकार्थमित्थमासन्ननायकम्।। ३६।।
पात्रैस्त्रिचतुरैरङ्कं तेषामन्तेऽस्य निर्गमः।

एकदिवसप्रवृत्तैकप्रयोजनसम्बद्धमासन्ननायकमबहुपात्रप्रवेशमङ्कं कुर्यात्, तेषां पात्राणामवश्यमङ्कस्यान्ते निर्गमः कार्यः।

पताकास्थानकान्यत्र बिन्दुरन्ते च बीजवत्।। ३७।।
एवमङ्काः प्रकर्तव्याः प्रदेशादिपुरस्कृताः।
पञ्चाङ्कमेतदवरं दशाङ्कं नाटकं परम्।। ३८।।

इत्युक्तं नाटकलक्षणम्।।

○○○

२. प्रकरणम् -

अथ प्रकरणे वृत्तमुत्पाद्यं लोकसंश्रयम्।
अमात्यविप्रवणिजामेकं कुर्याच्च नायकम्।। ३९।।
धीरप्रशान्तं सापायं धर्मकामार्थतत्परम्।
शेषं नाटकवत् सन्धि-प्रवेशक-रसादिकम्।। ४०।।

कविबुद्धिविरचितमितिवृत्तं लोकसंश्रयम् - अनुदात्तम् अमात्याद्यन्यतमं धीरप्रशान्तनायकं विपदन्तरितार्थसिद्धिं कुर्यात्। प्रकरणे - मन्त्री अमात्य एव। सार्थवाहो वणिग्विशेष एवेति स्पष्टमन्यत्।

नायिका तु द्विधा नेतुः कुलस्त्री गणिका तथा।
क्वचिदेकैव कुलजा वेश्या काऽपि द्वयं क्वचित्।। ४१।।
कुलजाभ्यन्तरा, बाह्या वेश्य, नातिक्रमोऽनयः।
आभिः प्रकरणं त्रेधा, सङ्कीर्णं धूर्तसङ्कुलम्।। ४२।।

वेशो भृतिः सोऽस्या जीवनमिति वेश्या तद्विशेषो गणिका। यदुक्तम् -

आभिरभ्यर्थिता वेश्या रूपशीलगुणान्विता।
लभते गणिकाशब्दं स्थानं च जनसंसदि।।

एवं च कुलजा वेश्या उभयमिति त्रेधा प्रकरणे नायिका। यथा - वेश्यैव तरङ्गदत्ते, कुलजैव पुष्पदूषितके, ते द्वे अपि मृच्छकटिकायामिति। कितवद्यूतकादिधूर्तसङ्कुलं तु मृच्छकटिकादिवत् सङ्कीर्णप्रकरणमिति।

○○○

१.१. अथ नाटिका -

लक्ष्यते नाटिकाऽप्यत्र सङ्कीर्णान्यनिवृत्तये।

अत्र केचित् - **अनयोश्च बन्धयोगादेको भेदः प्रयोक्तृभिर्ज्ञेयः।**
प्रख्यातस्त्वितरो वा नाटीसंज्ञाश्रिते काव्ये।। इत्यमुं भारतीयं श्लोकम् -
एको भेदः प्रख्यातो नाटिकाख्य इतरस्त्वप्रख्यातः।
प्रकरणिकासंज्ञो नाटीसंज्ञया द्वे काव्ये आश्रिते।।

इति व्याचक्षाणाः प्रकरणिकामपि मन्यन्ते तदसत्। उद्देशलक्षणयोरनभिधानात्। समानलक्षणत्वे वा भेदाभावात्, वस्तुरसनायकानां प्रकरणाभेदात् प्रकरणिकायाः अतोऽनुद्दिष्टाया नाटिकाया

यन्मुनिना लक्षणं कृतं तत्रायमभिप्रायः - शुद्धलक्षणसङ्करादेव तल्लक्षणे सिद्धे लक्षणकरणं सङ्कीर्णानां नाटिकैव कर्तव्येति नियमार्थं विज्ञायते।

तमेव सङ्करं दर्शयति -

तत्र वस्तु प्रकरणान्नाटकान्नायको नृपः।। ४३।।
प्रख्यातो धीरललितः शृङ्गारोऽङ्गी सलक्षणः।

उत्पाद्येतिवृत्तत्वं प्रकरणधर्मः, प्रख्यातनृपनायकादित्वं तु नाटकधर्म इति, एवं च नाटकप्रकरणनाटिकातिरेकेण वस्त्वादेः प्रकरणिकायामभावादङ्कपात्रभेदात् यदि भेदस्तत्र (तदा)।

स्त्रीपायचतुरङ्कादिभेदकं यदि चेष्यते।। ४४।।
एकद्वित्र्यङ्कपात्रादिभेदेनानन्तरूपता।

तत्र नाटिकेतिस्त्रीसमाख्ययौचित्यप्राप्तं स्त्रीप्रधानत्वम्, कैशिकीवृत्त्याश्रयत्वाच्च तदङ्ग-संख्ययाऽल्पावमर्शत्वेन चतुरङ्कत्वमप्यौचित्यप्राप्तमेव।

विशेषस्तु - **देवी तत्र भवेज्ज्येष्ठा प्रगल्भा नृपवंशजा।। ४५।।**
गम्भीरा मानिनी, कृच्छ्रात्तद्वशान्नेतृसङ्गमः।

प्राप्या तु - **नायिका तादृशी मुग्धा दिव्या चातिमनोहरा।। ४६।।**

तादृशीति नृपवंशजत्वादिधर्मातिदेशः।

अन्तःपुरादिसम्बन्धादासन्ना श्रुतिदर्शनैः।
अनुरागो नवावस्थो नेतुस्तस्यां यथोत्तरम्।। ४७।।
नेता यत्र प्रवर्तेत देवीत्रासेन शङ्कितः।

तस्यां मुग्धनायिकायामन्तःपुरसम्बन्धसङ्गीतकसम्बन्धादिना प्रत्यासन्नायां नायकस्य देवीप्रतिबन्धान्तरित उत्तरोत्तरो नवावस्थानुरागो निबन्धनीयः।

केशिक्यङ्गैश्चतुर्भिश्च युक्ताङ्कैरिव नाटिका।। ४८।।

प्रत्यङ्कोपनिबद्धाभिहितलक्षणकैशिक्यङ्गचतुष्टयवती नाटिकेति।

○○○

३. अथ भाणः -

भाणस्तु धूर्तचरितं स्वानुभूतं परेण वा।
यत्रोपवर्णयेदेको निपुणः पण्डितो विटः।। ४९।।
सम्बोधनोक्तिप्रत्युक्ती कुर्यादाकाशभाषितैः।
सूचयेद्वीरशृङ्गारौ शौर्यसौभाग्यसंस्तवः।। ५०।।
भूयसा भारती वृत्तिरेकाङ्के वस्तु कल्पितम्।
सुखनिर्वहणे साङ्गे लास्याङ्गानि दशाऽपि च।। ५१।।

धूर्ताश्चौरद्यूतकारादयस्तेषां चरितं यत्रैक एव विटः स्वकृतं परकृतं वोपवर्णयति स भारतीवृत्तिप्रधानत्वाद् भाणः। एकस्य चोक्तिप्रत्युक्तय आकाशभाषितैराशङ्कितोत्तरत्वेन भवन्ति। अस्पष्टत्वाच्च वीरशृङ्गारौ सौभाग्यशौर्योपवर्णनया सूचनीयौ।

लास्याङ्गानि -

गेयं पदं स्थितं पाठ्यमासीनं पुष्पगण्डिका।
प्रच्छेदकस्त्रिगूढं च सैन्धवाख्यं द्विगूढकम्।। ५२।।
उत्तमोत्तमकं चान्यदुक्तप्रत्युक्तमेव च।
लास्ये दशविधं ह्येतदङ्गनिर्देशकल्पनम्।। ५३।। शेषं स्पष्टमिति।

○○○

४. अथ प्रहसनम् -

तद्वत् प्रहसनं त्रेधा शुद्धवैकृतसङ्करैः।

तद्वदिति - भाणवद्वस्तुसन्धिसन्ध्यङ्गलास्यादीनमतिदेशः।

तत्र शुद्धं तावत् -

पाखण्डि-विप्रप्रभृति-चेटचेटी-विटाकुलम्।। ५४।।
चेष्टितं वेषभाषाभिः शुद्धं हास्यवचोन्वितम्।

पाखण्डिनः शाक्यनिर्ग्रन्थप्रभृतयः, विप्राश्चात्यन्तमृजवः, जातिमात्रोपजीविनो वा प्रहसनाङ्गिहास्यविभावाः, तेषां च यथावत् स्वव्यापारौपनिबन्धनं चेटचेटीव्यवहारयुक्तं शुद्धं प्रहसनम्।

विकृतं तु - **कामुकादिवचोवेषैः षण्डकञ्चुकितापसैः।। ५५।।**
विकृतं, सङ्कराद्वीथ्या सङ्कीर्णं धूर्तसङ्कुलम्।

कामुकादयो भुजङ्गचारभटाद्याः तद्वेषभाषादियोगिनो यत्र षण्ड-कञ्चुकि-तापस-वृद्धादयस्तद्विकृतम्। स्वस्वरूपप्रच्युतविभावत्वात्। वीथ्यङ्गैस्तु सङ्कीर्णत्वात् सङ्कीर्णम्।

रसस्तु भूयसा कार्यः षड्विधो हास्य एव तु।।५६।। इति स्पष्टम्।

○○○

५. अथ डिमः -

डिमे वस्तु प्रसिद्धं स्याद् वृत्तयः कैशिकी विना।
नेतारो देव-गन्धर्व-यक्ष-रक्षो-महोरगाः।। ५७।।
भूतप्रेतपिशाचाद्याः षोडशात्यन्तमुद्धताः।
रसैरहास्य-शृङ्गारैः षड्भिर्दीप्तैः समन्विताः।। ५८।।
मायेन्द्रजालसंग्रामक्रोधोद्भ्रान्तादिचेष्टितैः।
चन्द्रसूर्योपरागैश्च न्याय्ये रौद्ररसेऽङ्गिनि।। ५९।।
चतुरङ्कश्चतुस्सन्धिर्निर्विमर्शो डिमः स्मृतः।

'डिम - सङ्घाते' इति नायकसङ्घातव्यापारात्मकत्वाड्डिमः, तत्रेतिहाससिद्धमितिवृत्तम्, वृत्तयश्च कैशिकीवर्जास्तिस्रः, रसाश्च वीररौद्रबीभत्साद्भुतकरुणभयानकाः षट्, स्थायी तु रौद्रो न्यायप्रधानः, विमर्शरहिता मुख-प्रतिमुख-गर्भ-निर्वहणाख्याश्चत्वारः सन्धयः, साङ्गाः, मायेन्द्रजालाद्यनुभावसमाश्रयाः (यः)। शेषं प्रस्तावनादि नाटकवत्। एतच्च -

इदं त्रिपुरदाहे तु लक्षणं ब्रह्मणोदितम्।
ततस्त्रिपुरदाहश्च डिमसंज्ञः प्रयोजितः।।

इति भरतमुनिना स्वयमेव त्रिपुरदाहेतिवृत्तस्य तुल्यत्वं दर्शितम्।

○○○

६. अथ व्यायोगः -

ख्यातेतिवृत्तो व्यायोगः ख्यातोद्धतनराश्रयः।। ६०।।
हीनो गर्भविमर्शाभ्यां दीप्ताः स्युर्डिमवद्रसाः।
अस्त्रीनिमित्तसंग्रामो जामदग्न्यजये यथा।। ६१।।
एकाहाचरितैकाङ्को व्यायोगो बहुभिर्नरैः।

व्यायुज्यन्तेऽस्मिन् बहवः पुरुषा इति व्यायोगः, तत्र डिमवद्रसाः षट् हास्य-शृङ्गाररहिताः। वृत्त्यात्मकत्वाच्च रसानामवचनेऽपि कैशिकीरहितेतरवृत्तित्वं रसवदेव लभ्यते। अस्त्रीनिमित्तश्चात्र संग्रामो यथा परशुरामेण पितृवधकोपात् सहस्रार्जुनवधः कृतः। शेषं स्पष्टम्।

○○○

७. अथ समवकारः -

कार्ये समवकारेऽपि आमुखं नाटकादिवत्।। ६२।।
ख्यातं देवासुरं वस्तु निर्विमर्शास्तु सन्धयः।
वृत्तयो मन्दकैशिक्यो नेतारो देवदानवाः।। ६३।।
द्वादशोदात्तविख्याताः फलं तेषां पृथक् पृथक्।
बहुवीररसाः सर्वे यद्वदम्भोधिमन्थने।। ६४।।
अङ्कैस्त्रिभिस्त्रिकपटस्त्रिशृङ्गारस्त्रिविद्रवः।
द्विसन्धिरङ्कः प्रथमः कार्यो द्वादशनालिकः।। ६५।।
चतुर्द्विनालिकावन्त्यौ नालिका घटिकाद्वयम्।
वस्तुस्वभावदैवारिकृताः स्युः कपटास्त्रयः।। ६६।।
नगरोपरोधयुद्धे वाताग्न्यादिकविद्रवाः।
धर्मार्थकामैः शृङ्गारो नात्र बिन्दुप्रवेशकौ।। ६७।।
वीथ्यङ्गानि यथालाभं कुर्यात् प्रहसने यथा।

समवकीर्यन्तेऽस्मिन्नर्था इति समवकारः। तत्र नाटकादिवदामुखमिति समस्तरूपकाणामामुखप्रापणम्। विमर्शवर्जिताश्चत्वारः सन्धयः, देवासुरादयो द्वादश नायकाः, तेषां च फलानि पृथक् पृथक् भवन्ति यथा समुद्रमन्थने वासुदेवादीनां लक्ष्म्यादिलाभाः, वीरश्चाङ्गी, अङ्गभूताः सर्वे रसाः, त्रयोऽङ्काः, तेषां प्रथमो द्वादशनालिकानिर्वृत्तेतिवृत्तप्रमाणः, यथासंख्यं चतुर्द्विनालिकावन्त्यौ, नालिका च घटिकाद्वयम्। प्रत्यङ्कं च यथासंख्यं कपटाः तथा नगरोपरोधयुद्धवाताग्न्यादिविद्रवाणां मध्य एकैको विद्रवः कार्यः। धर्मार्थकामशृङ्गाराणामेकैकः शृङ्गारः प्रत्यङ्कमेव विधातव्यः। वीथ्यङ्गानि च यथालाभं कार्याणि। बिन्दुप्रवेशकौ नाटकोक्तावपि न विधातव्यौ। इत्ययं समवकारः।।

ooo

८. अथ वीथी -

वीथी तु कैशिकीवृत्तौ सन्ध्यङ्गाङ्कैरस्तु भाणवत्।। ६८।।
रसः सूच्यस्तु शृङ्गारः स्पृशेदपि रसान्तरम्।
युक्ता प्रस्तावनाख्यातैरङ्गैरुद्घात्यकादिभिः।। ६९।।
एवं वीथी विधातव्या द्व्येकपात्रप्रयोजिता।

वीथीवद् वीथी मार्गः अङ्गानां पङ्क्तिर्वा भाणवत् कार्या। विशेषस्तु रसः शृङ्गारोऽपरिपूर्णत्वाद् भूयसा सूच्यः, रसान्तराण्यपि स्तोकं स्पर्शनीयानि। कैशिकी वृत्ती रसौचित्यादेवेति। शेषं स्पष्टम्।

❍❍❍

९. अथाङ्कः -

उत्सृष्टिकाङ्के प्रख्यातं वृत्तं बुद्ध्या प्रपञ्चयेत्।। ७०।।
रसस्तु करुणः स्थायी नेतारः प्राकृता नराः।
भाणवत् सन्धिवृत्त्यङ्गैर्युक्तिः स्त्रीपरिदेवितैः।। ७१।।
वाचा युद्धं विधातव्यं तथा जयपराजयौ।

उत्सृष्टिकाङ्क इति नाटकान्तर्गताङ्कव्यवच्छेदार्थम्। शेषं प्रतीतमिति।

❍❍❍

१०. अथेहामृगः -

मिश्रमिहामृगे वृत्तं चतुरङ्कं त्रिसन्धिमत्।। ७२।।
नर-दिव्यावनियमान्नायक-प्रतिनायकौ।
ख्यातौ धीरोद्धतावन्त्यो विपर्यासाद् युक्तकृत्।। ७३।।
दिव्यस्त्रियमनिच्छन्तीमपहारादिनेच्छतः।
शृङ्गाराभासमप्यस्य किञ्चित् किञ्चित् प्रदर्शयेत्।। ७४।।
संरम्भं परमानीय युद्धं व्याजान्निवारयेत्।
वधप्राप्तस्य कुर्वीत वधं नैव महात्मनः।। ७५।।

मृगवदलभ्यां नायिकां नायकोऽस्मिन्नीहते इतीहामृगः। ख्याताख्यातं वस्तु अन्त्यः - प्रतिनायको विपर्यासाद् विपर्ययज्ञानादयुक्तकारी विधेयः। स्पष्टमन्यत्।

इत्थं विचिन्त्य दशरूपकलक्ष्ममार्ग-
मालोक्य वस्तु परिभाव्य कविप्रबन्धान्।
कुर्यादयत्नवदलङ्कृतिभिः प्रबन्धं,
वाक्यैरुदारमधुरैः स्फुटमन्दवृत्तैः।। ७६।। स्पष्टम्।

।। इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य तृतीयः प्रकाशः समाप्तः।।

❍❍❍

श्रीधनञ्जयविरचितम्

दशरूपकम्

श्रीधनिककृतावलोकसहितम्

चतुर्थप्रकाशः

(रसविचारः)

अथेदानीं रसभेदः प्रदर्श्यते –

विभावैरनुभावैश्च सात्त्विकैर्व्यभिचारिभिः।
आनीयमानः स्वाद्यत्वं स्थायी भावो रसः स्मृतः।। १।।

वक्ष्यमाणस्वभावैर्विभावानुभाव-व्यभिचारि-सात्त्विकैः काव्योपात्तैरभिनयोपदर्शितैर्वा श्रोतृप्रेक्षकाणामन्तर्विपरिवर्तमानो रत्यादिर्वक्ष्यमाणलक्षणः स्थायी स्वादगोचरताम् - निर्भरानन्द-संविदात्मतामानीयमानो रसः, तेन रसिकाः सामाजिकाः काव्यं तु तथाविधानन्दसंविदुन्मीलन-हेतुभावेन रसवद् आयुर्घृतमित्यादिव्यपदेशवत्।

१. तत्र विभावः –

ज्ञायमानतया तत्र विभावो भावपोषकृत्।
आलम्बनोद्दीपनत्वप्रभेदेन स च द्विधा।। २।।

'एवमयम्' 'एवमियम्' इत्यतिशयोक्तिरूपकाव्यव्यापाराहितविशिष्टरूपतया ज्ञायमानो विभाव्यमानः सन्नालम्बनत्वेनोद्दीपनत्वेन वा यो नायकादिरभिमतदेशकालादिर्वा स विभावः।

यदुक्तम् - **विभाव इति विज्ञातार्थम्** इति तांश्च यथात्वं यथावसरं च रसेषूपपादयिष्यामः। अमीषां चानपेक्षितबाह्यसत्त्वानां शब्दोपधानादेवासादिततवद्भावानां सामान्यात्मनां स्वस्वसम्बन्धित्वेन विभावितानां साक्षाद्भावकचेतसि विपरिवर्तमानानामालम्बनादिभाव इति न वस्तुसूून्यता।

तदुक्तं भर्तृहरिणा -

शब्दोपहितरूपांस्तान् बुद्धेर्विषयतां गतान्।
प्रत्यक्षमिव कंसादीन् साधनत्वेन मन्यते।। इति।

षट्सहस्रीकृताऽप्युक्तम् -

एभ्यश्च सामान्यगुणयोगेन रसा निष्पद्यन्ते। इति।

१.१. तत्रालम्बनविभावो यथा —

अस्याः सर्गविधौ प्रजापतिरभूच्चन्द्रो नु कान्तिप्रदः
शृङ्गारैकनिधिः स्वयं नु मदनो मासो नु पुष्पाकरः।
वेदाभ्यासजडः कथं नु विषयव्यावृत्तकौतूहलो
निर्मातुं प्रभवेन्मनोहरमिदं रूपं पुराणो मुनिः।।

१.२. उद्दीपनविभावो यथा —

अयमुदयति चन्द्रश्चन्द्रिकाधौतविश्वः
परिणतविमलिम्नि व्योम्नि कर्पूरगौरः।
ऋजुरजतशलाकास्पर्धिभिर्यस्य पादै-
र्जगदमलमृणालीपञ्जरस्थं विभाति।।

-०-

(२. अनुभावः) —

अनुभावो विकारस्तु भावसंसूचनात्मकः।

स्थायिभावाननुभावयन्तः सामाजिकान् सभ्रूविक्षेपकटाक्षादयो रसपोषकारिणोऽनुभावाः, एते चाभिनयकाव्ययोरप्यनुभावयतां साक्षाद्भावकानामनुभवकर्मतयाऽनुभूयन्त इत्यनुभवनमिति चानुभावा रसिकेषु व्यपदिश्यन्ते। विकारो भावसंसूचनात्मक इति तु लौकिकरसापेक्षया, इव तु तेषां कारणत्वमेव।

यथा ममैव — **उज्जृम्भाननमुल्लसत्कुचतट-लोलभ्रमद्भ्रूलत-**
स्वेदाम्भः स्नपिताङ्गयष्टिविगलद्व्रीडं सरोमाञ्चया।
धन्यः कोऽपि युवा स यस्य वदने व्यापारिताः सस्पृहं
मुग्धे दुग्धमहाब्धिफेनपटलप्रख्याः कटाक्षच्छटाः।।

इत्यादि यथारसमुदाहरिष्यामः।

हेतुकार्यात्मनोः सिद्धिस्तयोः संव्यवहारतः।। ३ ।।

तयोर्विभावानुभावयोर्लौकिकरसं प्रति हेतुकार्यभूतयोः संव्यवहारादेव सिद्धत्वान्न पृथग्लक्षणमुपयुज्यते। तदुक्तम् - 'विभावानुभावौ लोकसंसिद्धौ लोकयात्रानुगामिनौ लोकस्वभावोपगतत्वाच्च न पृथग्लक्षणमुच्यते' इति।

अयं भावः – **सुखदुःखादिकैर्भावैर्भावस्तद्भावभावनम्।**

अनुकार्याश्रयत्वेनोपनिबध्यमानैः सुखदुःखादिरूपैर्भानैस्तद्भावस्य भावकचेतसो भावनं वासनं भावः। तदुक्तम् - अहो ह्यनेन रसेन गन्धेन वा सर्वमेतद्भावितं वासितम् इति।

यत्तु रसान् भावयन् भावः इति कवेरन्तर्गतं भावं भावयन् भावः इति च तत् अभिनयकाव्ययोः प्रवर्तमानस्य भावशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तकथनम्। ते च स्थायिनो व्यभिचारिणश्चेति वक्ष्यमाणाः।

-०-

(२. सात्त्विकभावाः) —

पृथग्भावा भवन्त्यन्येऽनुभावत्वेऽपि सात्त्विकाः।। ४।।
सत्त्वादेव समुत्पत्तेस्तच्च तद्भावभावनम्।

परगतदुःखहर्षादिभावनायामत्यन्तानुकूलान्तःकरणत्वं सत्त्वं, यदाह - सत्त्वं नाम मनः प्रभवं तच्च समाहितमनस्त्वादुत्पद्यते, एतदेवास्य सत्त्वं यतः खिन्नेन प्रहर्षितेन चाश्रुरोमाश्चादयो निर्वर्त्यन्ते तेन सत्त्वेन निर्वृत्ताः सात्त्विकास्त एव भावास्तत उत्पद्यमानत्वादश्रुप्रभृतयोऽपि भावा भावसंसूचनात्मकविकाररूपत्वाच्चानुभावा इति द्वैरूप्यमेषाम्। इति।

ते च - **स्तम्भप्रलयरोमाञ्चाः स्वेदो वैवर्ण्यवेपथुः।। ५।।**
अश्रुवैस्वर्यमित्यष्टौ, स्तम्भोऽस्मिन्निष्क्रियाऽङ्गता।
प्रलयो नष्टसंज्ञत्वम्, शेषाः सुव्यक्तलक्षणाः।। ६।।

वेवड सेअदवदनो रोमञ्चिअ गत्तिए ववइ।
विललुल्लु तु वलअ लहु वाहोअल्लीए रणेत्ति।।
मुहऊ सामलि होई खणे विमुच्छइ विअग्घेण।
मुद्धा मुहअल्ली तुअ पेम्मेण सावि ण धिज्जइ।।

(वेपते स्वेदवदना रोमाञ्चं गात्रे वपति।
विलोलस्ततो वलयो लघु बाहुवल्ल्यां रणति।।
मुखं श्यामलं भवति क्षणं विमूर्च्छति विदग्धेन।
मुग्धा सुखवल्ली तव प्रेम्णा साऽपि न धैर्यं करोति।।)

-०-

४. अथ व्यभिचारिणः, तत्र सामान्यलक्षणम् -

विशेषादाभिमुख्येन चरन्तो व्यभिचारिणः।
स्थायिन्युन्मग्ननिर्मग्नाः कल्लोला इव वारिधौ।। ७।।

यथा वारिधौ सत्येव कल्लोला उद्भवन्ति विलीयन्ते च तद्वदेव रत्यादौ स्थायिनि सत्येवाविर्भावतिरोभावाभ्यामाभिमुख्येन चरन्तो वर्तमाना निर्वेदादयो व्यभिचारिणो भावाः।

ते च - **निर्वेदग्लानि-शङ्का-श्रम-धृति-जडता-हर्ष-दैन्यौग्र्यचिन्ता-**
स्त्रासेर्ष्यामर्षगर्वाः स्मृतिमरणमदाः सुप्तनिद्राविबोधाः।
व्रीडापस्मार-मौनाः सुमतिरलसतावेगतर्कावहित्था
व्याध्युन्मादौ विषादोत्सुकचपलयुतास्त्रिंशदेते त्रयश्च।। ८।।

-o-

४.१. तत्र निर्वेदः -

तत्त्वज्ञानापदीर्ष्यादेर्निर्वेदः स्वावमाननम्।
तत्र चिन्ताश्रुनिःश्वासवैवर्ण्योच्छ्वासदीनताः।। ९।।

२. तत्त्वज्ञानान्निर्वेदो यथा -

प्राप्ताः श्रियः सकलकामदुघास्ततः किं
दत्तं पदं शिरसि विद्विषतां ततः किम्।
सम्प्रीणिताः प्रणयिनो विभवैस्ततः किं
कल्पं स्थितं तनुभृतां तनुभिस्ततः किम्।।

३. आपदो यथा -**राज्ञो विपद्बन्धुवियोगदुःखं देशच्युतिर्दुर्गममार्गखेदः।**
आस्वाद्यतेऽस्याः कटुनिष्फलायाः फलं मयैतच्चिरजीवितायाः।।

४. ईर्ष्यातो यथा -**न्यक्कारो ह्ययमेव मे यदरयस्तत्राप्यसौ तापसः**
सोऽप्यत्रैव निहन्ति राक्षसभटाज्जीवत्यहो रावणः।
धिग्धिक्शक्रजितं प्रबोधितवता किं कुम्भकर्णेन वा
स्वर्गग्रामटिकाविलुण्ठनपरैः पीनैः किमेभिर्भुजैः।।

५. वीरशृङ्गारयोर्व्यभिचारि-निर्वेदो यथा -

ये बाहवो न युधि वैरिकठोरकण्ठ-
पीठोच्छलद्रुधिरराजिविराजितांसाः।
नापि प्रियापृथुपयोधरपत्रभङ्ग-
संक्रान्तकुङ्कुमरसाः खलु निष्फलास्ते।।

आत्मानुरूपं रिपुं रमणीं वाऽलभमानस्य निर्वेदादियमुक्तिः। एवं रसान्तराणामप्यङ्गभावः उदाहार्यः।

६. रसानङ्गः स्वतन्त्रो यथा -

कस्त्वं भोः कथयामि दैवहतकं मां विद्धि शाखोटकं
वैराग्यादिव वक्षि साधु विदितं कस्माद्यतः श्रूयताम्।
वामेनात्र वटस्तमध्वगजनः सर्वात्मना सेवते
न च्छायाऽपि परोपकारकरणी मार्गस्थितस्यापि मे।।

विभावानुभावरसाङ्गानङ्गभेदादनेकशास्त्रो निर्वेदो निदर्शनीयः।

-०-

४.२. अथ ग्लानिः -

रत्याद्ययासतृट्क्षुद्भिर्ग्लानिर्निष्प्राणतेह च।
वैवर्ण्यकम्पानुत्साहक्षामाङ्गवचनक्रियाः।। १०।।

निधुवनकलाभ्यासादिश्रमतृट्क्षुद्वमनादिभिर्निष्प्राणतारूपा ग्लानिः। अस्यां च वैवर्ण्य-कम्पानुत्साहादयोऽनुभावाः।

यथा माघे - **लुलितनयनताराः क्षामवक्त्रेन्दुबिम्बा**
रजनय इव निद्राक्लान्तनीलोत्पलाक्ष्यः।
तिमिरमिव दधानाः स्रंसीनः केशपाशा-
नवनिपतिगृहेभ्यो यान्त्यमूर्वारवध्वः।। शेषं निर्वेदवदूह्यम्।

-०-

४.३. अथ शङ्का -

अनर्थप्रतिभा शङ्का परक्रौर्यात् स्वदुर्नयात्।
कम्पशोषाभिवीक्षादिरत्र वर्णस्वरान्यता।।

१. तत्र परक्रौर्याद्यथा रत्नावल्याम् -

ह्रिया सर्वस्यासौ हरति विदितास्मीति वदनं
द्वयोर्दृष्ट्वाऽऽलापं कलयति कथामात्मविषयाम्।
सखीषु स्मेरासु प्रकटयति वैलक्ष्यमधिकं
प्रिया प्रायेणास्ते हृदयनिहितातङ्कविधुरा।।

२. स्वदुर्नयाद् यथा वीरचरिते -

दूराद्दवीयो धरणीधराभं यस्ताटकेयं तृणवद्व्यधूनोत्।
हन्ता सुबाहोरपि ताडकारिः स राजपुत्रो हृदि बाधते माम्।।

अनया दिशाऽन्यदनुसर्तव्यम्।

-०-

४.४. अथ श्रमः -

श्रमः खेदोऽध्वरत्यादेः स्वेदोऽस्मिन् मर्दनादयः।

१. अध्वतो यथोत्तररामचरिते -

अलसलुलित-मुग्धान्यध्वसञ्जातखेदा-
दशिथिलपरिरम्भैर्दत्तसंवाहनानि।
परिमृदितमृणालीदुर्बलान्यङ्गकानि
त्वमुरसि मम कृत्वा यत्र निद्रामवाप्ता।।

२. रतिश्रमो यथा माघे -

प्राप्य मन्मथरसादतिभूमिं दुर्वहस्तनभराः सुरतस्य।
श्श्रमुः श्रमजलार्द्रललाटश्लिष्टकेशमसितायतकेश्यः।। इत्याद्युत्प्रेक्ष्यम्।

-०-

४.५. अथ धृतिः -

सन्तोषो ज्ञानशक्त्यादेर्धृतिरव्यग्रभोगकृत्।। १२।।

१. ज्ञानाद्यथा भर्तृहरिशतके -

वयमिह परितुष्टा वल्कलैस्त्वं च लक्ष्म्या
सम इह परितोषो निर्विशेषो विशेषः।
स तु भवतु दरिद्रो यस्य तृष्णा विशाला
मनसि च परितुष्टे कोऽर्थवान् को दरिद्रः।।

२. शक्तितो यथा रत्नावल्याम् -

राज्यं निर्जितशत्रु योग्यसचिवे न्यस्तः समस्तो भरः
सम्यक् पालनपालिताः प्रशमिताशेषोपसर्गाः प्रजाः।
प्रद्योतस्य सुता वसन्तसमयस्त्वं चेति नाम्ना धृतिं
कामः काममुपैत्वयं मम पुनर्मन्ये महानुत्सवः।। इत्याद्यूह्यम्।

-०-

४.६. अथ जडता -

अप्रतिपत्तिर्जडता स्यादिष्टानिष्टदर्शनश्रुतिभिः।
अनिमिषनयननिरीक्षणतूष्णींभावादयस्तत्र।। १३।।

१. इष्टदर्शनाद् यथा -

एवमालि निगृहीतसाध्वसं शङ्करो रहसि सेव्यतामिति।
सा सखीभिरुपदिष्टमाकुला नास्मरत् प्रमुखवर्तिनि प्रिये।।

२. अनिष्टश्रवणाद् यथोदात्तराघवे —

राक्षसः - **तावन्तस्ते महात्मानो निहताः केन राक्षसाः।**
येषां नायकतां यातास्त्रिशिरः खरदूषणाः।।

द्वितीयः - गृहीतधनुषा रामहतकेन।

प्रथमः - किमेकाकिनैव?।

द्वितीयः - कः प्रत्येति? पश्य तावतोऽस्मद्बलस्य —

सद्यश्छिन्नशिरःश्वभ्रमज्जत्कङ्ककुलाकुलाः।
कबन्धाः केवलं जातास्तालोत्ताला रणाङ्गणे।।

प्रथमः - सखे यद्येवं तदाहमेवंविधः किं करवाणि।' इति।

-०-

४.७. अथ हर्षः -

प्रसत्तिरुत्सवादिभ्यो हर्षोऽश्रुस्वेदगद्गदाः।

प्रियागमनपुत्रजननोत्सवादिविभावैश्चेतःप्रसादो हर्षः। तत्र चाश्रुस्वेदगद्गदादयोऽनुभावाः।

यथा - **आयाते दयिते मरुस्थलभुवामुत्प्रेक्ष्य दुर्लङ्घ्यतां**
गेहिन्या परितोषबाष्पकलिलामासज्य दृष्टिं मुखे।
दत्त्वा पीलुशमीकरीरकवलान् स्वेनाञ्चलेनादरा-
दुन्मृष्टं करभस्य केसरसटाभाराग्रलग्नं रजः।। निर्वेदवदितरदुन्नेयम्।

-०-

४.८. अथ दैन्यम् -

दौर्मत्याद्यैरनौजस्यं दैन्यं काष्ण्र्यामृजादिमत्।

दारिद्र्यन्यक्कारादिविभावैरनोजस्कता चेतसो दैन्यं तत्र च कृष्णतामलिनवसन-दंशनादयोऽनुभावाः। यथा -

वृद्धोऽन्धः पतिरेष मञ्चकगतः स्थूणावशेषं गृहं
कालोऽभ्यर्णजलागमः कुशलिनी वत्सस्य वार्तापि नो।
यत्नात् सञ्चिततैलबिन्दुघटिका भग्नेति पर्याकुला
दृष्ट्वा गर्भभरालसां सुतवधूं श्वश्रूश्चिरं रोदिति।। शेषं पूर्ववत्।

-०-

४.९. अथौग्र्यम् -

दुष्टेऽपराधदौर्मुख्यकोर्यैश्चण्डत्वमुग्रता।
तत्र स्वेद-शिरःकम्प-तर्जना-ताडनादयः।। १५।।

यथा वीरचरिते -

जामदग्न्यः - **उत्कृत्योत्कृत्य गर्भानपि शकलयतः क्षत्रसन्तानरोषा-**
दुद्दामस्यैकविंशत्यवधि विशसतः सर्वतो राजवंश्यान्।
पित्र्यं तद्रक्तपूर्णह्रदसवनमहानन्दमन्दायमान-
क्रोधाग्नेः कुर्वतो मे न खलु न विदितः सर्वभूतैः स्वभावः।।

-०-

४.१०. अथ चिन्ता -

ध्यानं चिन्तेहितानाप्तेः शून्यताश्वासतापकृत्।

१. यथा - **पक्ष्माग्रप्रथिताश्रुबिन्दुनिकरैर्मुक्ताफलस्पर्धिभिः**
कुर्वन्त्या हरहासहारि हृदये हारावलीभूषणम्।
बाले बालमृणालनालवलयालङ्कारकान्ते करे
विन्यस्याननमातताक्षि सुकृती कोऽयं त्वया स्मर्यते।।

२. यथा वा - **अस्तमितविषयसङ्गा मुकुलितनयनोत्पला बहुश्वसिता।**
ध्यायति किमप्यलक्ष्यं बाला योगाभियुक्तेव।।

-०-

४.११. अथ त्रासः -

गर्जितादेर्मनःक्षोभस्त्रासोऽत्रोत्कम्पितादयः।। १६।।

यथा माघे - **त्रस्यन्ती चलशफरीविघट्टितोरू-र्वामोरूरतिशयमाप विभ्रमस्य।**
क्षुभ्यन्ति प्रसभमहो विनापि हेतो-र्लीलाभिः किमु सति कारणे रमण्यः।।

-०-

४.१२. अथासूया -

परोत्कर्षाक्षमाऽसूया गर्वदौर्जन्यमन्युजा।
दोषोक्त्यवज्ञे भ्रुकुटिमन्युक्रोधेङ्गितानि च।। १७।।

१. गर्वेण यथा वीरचरिते -

अर्थित्वे प्रकटीकृतेऽपि न फलप्राप्तिः प्रभोः प्रत्युत
द्रुह्यन् दाशरथिर्विरुद्धचरितो युक्तस्तया कन्यका।
उत्कर्षं च परस्य मानयशसोविस्रंसनं चात्मनः
स्त्रीरत्नं च जगत्पतिर्दशमुखो दृप्तः कथं मृष्यते।।

२. दौर्जन्याद् यथा -

यदि परगुणा न क्षम्यन्ते यतस्व गुणार्जने
न हि परयशो निन्दाव्याजैरलं परिमार्जितुम्।
विरमसि न चेदिच्छाद्वेषप्रसक्तमनोरथो
दिनकरकरान् पाणिच्छत्रैर्नुदञ्छ्रममेष्यसि।।

३. मन्युजा यथाऽमरुशतके -

पुरस्तन्व्या गोत्रस्खलनचकितोऽहं नतमुखः
प्रवृत्तो वैलक्ष्यात् किमपि लिखितुं दैवहतकः।
स्फुटो रेखान्यासः कथमपि स तादृक्परिणतो
गता येन व्यक्तिं पुनरवयवैः सैव तरुणी।।

ततश्चाभिज्ञाय स्फुरदरुणगण्डस्थलरुचा
मनस्विन्या रोषप्रणयरभसाद्गद्गदगिरा।
अहो चित्रं चित्रं स्फुटमिति निगद्याश्रुकलुषं
रुषा ब्रह्मास्त्रं मे शिरसि निहितो वामचरणः।।

-o-

४.१३. अथामर्षः -

अधिक्षेपापमानादेरमर्षोऽभिनिविष्टता।
तत्र स्वेदशिरःकम्पतर्जनाताडनादयः।। १८।।

१. यथा वीरचरिते -

प्रायश्चित्तं चरिष्यामि पूज्यानां वो व्यतिक्रमात्।
न त्वेवं दूषयिष्यामि शस्त्रग्रहमहाव्रतम्।।

२. यथा वा वेणीसंहारे -

युष्मच्छासनलङ्घनाम्भसि मया मग्नेन नाम स्थितं
प्राप्ता नाम विगर्हणा स्थितिमतां मध्येऽनुजानामपि।
क्रोधोल्लासितशोणितारुणगदस्यौच्छिन्दतः कौरवा-
नद्यैकं दिवसं ममासि न गुरुर्नाहं विधेयस्तव।।

-o-

४.१४. अथ गर्वः -

गर्वोऽभिजनलावण्यबलैश्वर्यादिभिर्मदः।
कर्माण्यधर्षणावज्ञा सविलासाङ्गवीक्षणम्।। १९।।

यथा वीरचरिते - **मुनिरयमथ वीरस्तादृशस्तत्प्रियं मे**
विरमतु परिकम्पः कातरे क्षत्रियासि।
तपसि विततकीर्तेर्दर्पकण्डूयनोष्णः
परिचरणसमर्थो राघवः क्षत्रियोऽहम्।।

यथा वा तत्रैव - **ब्राह्मणातिक्रमत्यागो भवतामेव भूतये।**
जामदग्न्यश्च वो मित्रमन्यथा दुर्मनायते।।

-o-

४.१५. अथ स्मृतिः -

सदृशज्ञानचिन्ताद्यैः संस्कारात् स्मृतिरत्र च।
ज्ञातत्वेनार्थभासिन्यां भ्रूसमुन्नयनादयः।। २०।।

यथा - **मैनाकः किमयं रुणद्धि गगने मन्मार्गमव्याहतं**
शक्तिस्तस्य कुतः स वज्रपतनाद्भीतो महेद्रादपि।
तार्क्ष्यः सोऽपि समं निजेन विभुना जानाति मां रावण-
माः ज्ञातं, स जटायुरेष जरसा क्लिष्टो वधं वाञ्छति।।

यथा वा मालतीमाधवे -

माधवः - मम हि प्राक्तनोपलम्भसम्भावितात्मजन्मनः संस्कारस्यानवरतप्रबोधात् प्रतीयमानस्तद्विसदृशैः प्रत्ययान्तरैरतिरस्कृतप्रवाहः प्रियतमा स्मृतिप्रत्ययोत्पत्ति-सन्तानस्तन्मयमिव करोति वृत्तिसारप्यतश्चैतन्यम् -

लीनेव प्रतिबिम्बितेव लिखितेवोत्कीर्णरूपेव च
प्रत्युप्तेव च वज्रसारघटितेवान्तनिखातेव च।
सा नश्चेतसि कीलितेव विशिखैश्चेतोभुवः पञ्चभि-
श्चिन्तासन्ततितन्तुजालनिबिडस्यूतैव लग्ना प्रिया।।

-o-

४.१६. अथ मरणम् -

मरणं सुप्रसिद्धत्वादनर्थत्वाच्च नोच्यते।

यथा - **संप्राप्तेऽवधिवासरे क्षणमनु त्वद्वर्त्मवातायनं**
वारंवारमुपेत्य निष्क्रियतया निश्चित्य किञ्चिच्चिरम्।
संप्रत्येव निवेद्य केलिकुररीं सास्त्रं सखीभ्यः शिशो-
र्माधव्याः सहकारकेण करुणः पाणिग्रहो निर्मितः।।

इत्यादिवच्छृङ्गाराश्रयालम्बनत्वेन मरणे व्यवसायमात्रमुपनिबन्धनीयम्।
अन्यत्र कामचारो यथा वीरचरिते -

पश्यन्तु भवन्तस्ताडकाम् -
हृन्मर्मभेदिपतदुत्कटकङ्कपत्रसंवेगतत्क्षणकृतस्फुरदङ्गभङ्गा।
नासाकुटीरकुहरद्वयतुल्यनिर्यदुद्‌चुद्‌बुदध्वनदसृक्प्रसरा मृतैव।।

-०-

४.१७. यथा मदः -

हर्षोत्कर्षो मदः पानात् स्खलदङ्गवचोगतिः।। २१।।
निद्रा हासोऽत्र रुदितं ज्येष्ठमध्याधमादिषु।

यथा माघे - **हावहारि हसितं वचनानां कौशलं दृशि विकारविशेषाः।**
चक्रिरे भृशमृजोरपि वध्वाः कामिनेव तरुणेन मदेन।। इत्यादि।

-०-

४.१८. अथ सुप्तम् -

सुप्तं निद्रोद्‌भवं तत्र श्वासोच्छ्‌वासक्रिया परम्।। २२।।

यथा – **लघुनि तृणकुटीरे क्षेत्रकोणे यवानां**
नवकलमपलालस्त्रस्तरे सोपधाने
परिहरति सुषुप्तं हालिकद्वन्द्वमारात्
कुचकलशमहोष्माबद्धरेखस्तुषारः।।

-०-

४.१९. अथ निद्रा -

मनस्सम्मीलनं निद्रा चिन्तालस्यक्लमादिभिः।
तत्र जृम्भाङ्गभङ्गाक्षिमीलनोत्स्वप्नतादयः।। २३।।

यथा – **निद्रार्धमीलितदृशो मदमन्थराणि**
नाप्यर्थवन्ति न च यानि निरर्थकानि।
अद्यापि मे मृगदृशो मधुराणि तस्या-
स्तान्यक्षराणि हृदये किमपि ध्वनन्ति।।

यथा च माघे - **प्रहरकमपनीय स्वं निदिद्राहसतोच्चैः**
प्रतिपदमुपहूतः केनचिज्जागृहीति।
मुहुरविशदवर्णा निद्रया शून्यशून्यां
दददपि गिरमन्तर्बुद्ध्यते नो मनुष्यः।।

-०-

४.२०. अथ विबोधः -

विबोधः परिणामादेस्तत्र जृम्भाक्षिमर्दने।

यथा माघे - **चिररतिपरिखेदप्राप्तनिद्रासुखानां**
चरममपि शयित्वा पूर्वमेव प्रबुद्धा।
अपरिचलितगात्राः कुर्वते न प्रियाणा-
मशिथिलभुजचक्राश्लेषभेदं तरुण्यः।।

-०-

४.२१. अथ व्रीडा -

दुराचारादिभिर्व्रीडा धाष्ट्र्याभावस्तमुन्नयेत्।
साचीकृताङ्गावरणवैवर्ण्याधोमुखादिभिः।। २४।।

यथाऽमरुशतके - **पटालग्ने पत्यौ नमयति मुखं जातविनया**
हठाश्लेषं वाञ्छत्यपहरति गात्राणि निभृतम्।
न शक्नोत्याख्यातुं स्मितमुखसखीदत्तनयना
ह्रिया ताम्यत्यन्तः प्रथमपरिहासे नववधूः।।

-०-

४.२२. अथापस्मारः -

आवेशो ग्रहदुःखाद्यैरपस्मारो यथाविधिः (धि)।
भूपातकम्पप्रस्वेदलालाफेनोद्गमादयः।। २४।।

अथ माघे - **आश्लिष्टभूमिं रसितारमुच्चैर्लोलद्भुजाकारबृहत्तरङ्गम्।**
फेनायमानं पतिमापगानामसावपस्मारिणमाशशङ्के।।

-०-

४.२३. अथ मोहः –

मोहो विचित्तता भीतिदुःखावेशानुचिन्तनैः।
तत्राज्ञानभ्रमाघातघूर्णनादर्शनादयः।। २६।।

यथा कुमारसम्भवे -

तीव्राभिषङ्गप्रभवेन वृत्तमोहेन संस्तम्भयतेन्द्रियाणाम्।
अज्ञातभर्तृव्यसना मुहूर्तं कृतोपकारेव रतिर्बभूव।।

यथा चोत्तररामचरिते -

विनिश्चेतुं शक्यो न सुखमिति वा दुःखमिति वा
प्रमोहो निद्रा वा किमु विषविसर्पः किमु मदः।
तव स्पर्शे स्पर्शे मम हि परिमूढेन्द्रियगणो
विकारः कोऽप्यन्तर्जडयति च तापं च कुरुते।।

-०-

४.२४. अथ मतिः -

भ्रान्तिच्छेदोपदेशाभ्यां शास्त्रादेस्तत्त्वधीर्मतिः।

यथा किराते - **सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदां पदम्।**
वृणुते हि विमृश्यकारिणं गुणलुब्धाः स्वयमेव सम्पदः।।

यथा च - **न पण्डिताः साहसिका भवन्ति श्रुत्यापि ते संतुलयन्ति तत्त्वम्।**
तत्त्वं समादाय समाचरन्ति स्वार्थं प्रकुर्वन्ति परस्य चार्थम्।।

-०-

४.२५. अथालस्यम् -

आलस्यं श्रमगर्भादेर्जाड्यं जृम्भासितादिमत्।। २७।।

यथा ममैव - **चलति कथञ्चित् पृष्टा यच्छति वचनं कथञ्चिदालीनाम्।**
आसितुमेव हि मनुते गुरुगर्भभरालसा सुतनुः।।

-०-

४.२६. अथावेगः -

आवेगः सम्भ्रमोऽस्मिन्नभिसरजनिते शस्त्रनागाभियोगो
वातात् पांसूपदिग्धस्त्वरितपदगतिर्वर्षजे पिण्डिताङ्गः।
उत्पातात् स्रस्तताङ्गेष्वहितहितकृते शोकहर्षानुभावा
वह्नेर्धूमाकुलास्यः करिजमनु भयस्तम्भकम्पापसाराः।। २८।।

१. अभिसरो राजविद्रवादिः तद्धेतुरावेगो यथा ममैव -

आगच्छागच्छ सज्जं कुरु वरतुरगं सन्निधेहि द्रुतं मे
खड्ग क्वासौ कृपाणीमुपनय धनुषा किं किमङ्गप्रविष्टम्।
संरम्भोन्निद्रितानां क्षितिभृति गहनेऽन्योऽन्यमेवं प्रतीच्छन्
वादः स्वप्नाभिदृष्टे त्वयि चकितदृशां विद्विषामाविरासीत्।। इत्यादि।

तनुत्राणं तनुत्राणं शस्त्रं शस्त्रं रथो रथः।
इति शुश्रुविरे विष्वगुद्भटाः सुभटोक्तयः।।

यथा वा - **प्रारब्धां तरुपुत्रकेषु सहसा संत्यज्य सेकक्रिया-**
मेतास्तापसकन्यकाः किमिदमित्यालोकयन्त्याकुलाः।
आरोहन्त्युटजद्रुमाश्च बटवो वाचंयमा अप्यमी
सद्यो मुक्तसमाधयो निजवृषीष्वेवोच्चपादं स्थिताः।।

२. वातावेगो यथा - **वाताहतं वसनमाकुलमुत्तरीयम् इत्यादि।**

३. वर्षजो यथा - **देवे वर्षत्यशनपचनव्यापृता वह्निहेतो-**
र्गेहाद् गेहं फलकनिचितैः सेतुभिः पङ्कभीताः।
नीध्रप्रान्तानविरलजलान् पाणिभिस्ताडयित्वा
शूर्पच्छत्रस्थगितशिरसो योषितः सच्चरन्ति।।

४. उत्पातजो यथा -

पौलस्त्यपीनभुजसम्पदुदस्यमान-
कैलाससम्भ्रमविलोलदृशः प्रियायाः।
प्रेयांसि वो दिशतु निर्हेतुकोपचिह्न-
मालिङ्गनोत्पुलकमासितमिन्दुमौलेः।।

५. अहितकृतस्त्वनिष्टदर्शनश्रवणाभ्यां तद्यथोदात्तराघवे –

चित्रमायः - (ससम्भ्रमम्) भगवन् कुलपते राभद्र परित्रायतां परित्रायताम्। (इत्याकुलतां नाटयति।) इत्यादि।

पुनः **चित्रमायः - मृगरूपं परित्यज्य विधाय विकटं वपुः।**
नीयते रक्षसाऽनेन लक्ष्मणो युधि संशयम्।।

रामः - वत्सस्याभयवारिधेः प्रतिभयं मन्ये कथं राक्षसात्
त्रस्तश्चैष मुनिर्विरौति मनसश्चास्त्येव मे सम्भ्रमः।
मा हासीर्जनकात्मजामिति मुहुः स्नेहाद् गुरुर्याचते
न स्थातुं न च गन्तुमाकुलमतेर्मूढस्य मे निश्चयः।।

इत्यन्तेनानिष्टप्राप्तिकृतसम्भ्रमः।

६. इष्टप्राप्तिकृतो यथाऽत्रैव – (प्रविश्य पटाक्षेपेण सम्भ्रान्तो वानरः)

वानरः - महाराअ एदं खु पवणणन्दणागमणेण पहरिस — **(महाराज एतत् खलु पवननन्दनागमनेन प्रहर्ष —)** इत्यादि देवस्स हिअआणन्दजणणं विअलिदं महुवणम्। **(देवस्य हृदयानन्दजननं विदलितं मधुवनम्) इत्यन्तम्।**

यथा वा वीरचरिते -

एह्येहि वत्स रघुनन्दन पूर्णचन्द्र
चुम्बामि मूर्धनि चिरस्य परिष्वजे त्वाम्।
आरोप्य वा हृदि दिवानिशमुद्वहामि
वन्देऽथवा चरणपुष्करकद्वयं ते।।

७. वह्निजो यथाऽमरुशतके -

क्षिप्तो हस्तावलग्नः प्रसभमभिहतोऽप्याददनोंऽशुकान्तं
गृह्णन् केशेष्वपास्तश्चरणनिपतितो नेक्षितः सम्भ्रमेण।
आलिङ्गन् योऽवधूतस्त्रिपुरयुवतिभिः साश्रुनेत्रोत्पलाभिः
कामीवार्द्रापराधः स दहतु दुरितं शाम्भवो वः शराग्निः।।

यथा वा रत्नावल्याम् -

विरम विरम वह्ने मुञ्च धूमाकुलत्वं
प्रसरयसि किमुच्चैरर्षिषां चक्रवालम्।
विरहहुतभुजाऽहं यो न दग्धः प्रियायाः
प्रलयदहनभासा तस्य किं त्वं करोषि।।

८. करिजो यथा रघुवंशे -

स च्छिन्नबन्धद्रुतयुग्यशून्यं भग्नाक्षपर्यस्तरथं क्षणेन।
रामापरित्राणविहस्तयोधं सेनानिवेशं तुमुलं चकार।।

करिग्रहणं व्यालोपलक्षणार्थं, तेन व्याघ्रशूकरवानरादिप्रभवा आवेगा व्याख्याताः।

-०-

४.२७. अथ वितर्कः -

तर्को विचारः सन्देहाद् भ्रूशिरोङ्गुलिनर्तकः।

यथा - **किं लोभेन विलङ्घितः स भरतो येनैतदेवं कृतं**
सद्यः स्त्रीलघुतां गता किमथवा मातैव मे मध्यमा।
मिथ्यैतन्मम चिन्तितं द्वितयमप्यार्यानुजोऽसौ गुरु-
र्माता तातकलत्रमित्यनुचितं मन्ये विधात्रा कृतम्।।

अथवा - **कः समुचिताभिषेकाद्रामं प्रच्यावयेद् गुणज्येष्ठम्।**
मन्ये ममैव पुण्यैः सेवावसरः कृतो विधिना।।

-०-

४.२८. अथावहित्था -

लज्जाद्यैर्विक्रियागुप्ताववहित्थाङ्गविक्रिया।

यथा कुमारसम्भवे - **एवंवादिनि देवर्षौ पार्श्वे पितुरधोमुखी।**
लीलाकमलपत्राणि गणयामास पार्वती।।

-०-

४.२९. अथ व्याधिः -

व्याधयः सन्निपाताद्यास्तेषामन्यत्र विस्तरः।। २९।।

दिङ्मात्रं तु यथा - **अच्छिन्नं नयनास्तु बन्धुषु कृतं चिन्ता गुरुभ्योऽर्पिता**
दत्तं दैन्यमशेषतः परिजने तापः सखीष्वाहितः।
अद्य श्वः परनिर्वृतिं व्रजति सा श्वासैः परं खिद्यते
विश्रब्धो भव विप्रयोगजनितं दुःखं विभक्तं तया।।

-०-

४.३०. अथोन्मादः -

अपेक्षाकारितोन्मादः सन्निपातग्रहादिभिः।
अस्मिन्नवस्था रुदितगीतहासासितादयः।। ३०।।

यथा - **आः क्षुद्रराक्षस तिष्ठ तिष्ठ, क्व मे प्रियतमामादाय गच्छसि** इत्युपक्रमे,

कथम् — **नवजलधरः सन्नद्धोऽयं न दृप्तनिशाचरः**
सुरधनुरिदं दूराकृष्टं न तस्य शरासनम्।
अयमपि पटुर्धारासारो न बाणपरम्परा
कनकनिकषस्निग्धा विद्युत्प्रिया न ममोर्वशी।। इत्यादि।

-०-

४.३१. अथ विषादः -

प्रारब्धकार्यासिद्ध्यादेर्विषादः सत्त्वसंक्षयः।
निःश्वासोच्छ्वासहृत्तापसहायान्वेषणादिकृत्।। ३१।।

यथा वीरचरिते - हा आर्ये ताडके किं हि नामैतत् अम्बुनि मज्जन्त्यलाबूनि ग्रावाणः प्लबन्ते।

नन्वेष राक्षसपतेः स्खलितः प्रतापः
प्राप्तोऽद्भुतः परिभवो हि मनुष्यपोतात्।
दृष्टः स्थितेन च मया स्वजनप्रमाथो
दैन्यं जरा च निरुणद्धि कथं करोमि।।

-०-

४.३२. अथौत्सुक्यम् -

कालाक्षमत्वमौत्सुक्यं रम्येच्छारतिसम्भ्रमैः।
तत्रोच्छ्वासत्वराश्वासहृत्तापस्वेदविभ्रमाः।। ३२।।

यथा कुमारसम्भवे - **आत्मानमालोक्य च सोभमानमादर्शबिम्बे स्तिमितायताक्षी।**
हरोपयाने त्वरिता बभूव स्त्रीणां प्रियालोकफलो हि वेषः।।

यथा वा तथैव - **पशुपतिरपि तान्यहानि कृच्छ्रादनिनयदद्रिसुतासमागमोत्कः।**
कमपरमवशं न विप्रकुर्युर्विभुमपि तं यदमी स्पृशन्ति भावाः।।

-o-

४.३३. अथ चापलम् -

मात्सर्यद्वेषरागादेश्चापलं त्वनवस्थितिः।
तत्र भर्त्सनपारुष्यस्वच्छन्दाचरणादयः।। ३३।।

यथा बिकटनितम्बायाः -

अन्यासु तावदुपमर्दसहासु भृङ्ग लोलं विनोदय मनः सुमनोलतासु।
बालामजातरजसं कलिकामकाले व्यर्थं कदर्थयसि किं नवमल्लिकायाः।।

यथा वा - **विनिकषणरणत्कठोरदंष्ट्राक्रकचविशङ्कटकन्दरोदराणि।**
अहमहमिकया पतन्तु कोपात् सममधुनैव किमत्र मन्मुखानि।।

अथवा प्रस्तुतमेव तावत् सुविदितं करिष्ये इति।

अन्ये च चित्तवृत्तिविरोधा एतेषामेव विभावानुभावस्वरूपानुप्रवेशान्न पृथग्वाच्याः।

-o-

अथ स्थायी -

विरुद्धैरविरुद्धैर्वा भावैर्विच्छिद्यते न यः।
आत्मभावं नयत्यन्यान् स स्थायी लवणाकरः।। ३४।।

सजातीयविजातीयभावान्तरैरतिरस्कृतत्वेनोपनिबध्यमानो रत्यादिः स्थायी।

१. यथा बृहत्कथायाम् -

नरवाहनदत्तस्य मदनमञ्चुकायामनुरागः तत्तदवान्तरानेकनायिकानुरागैरतिरस्कृतः स्थायी।

२. यथा च मालतीमाधवे - श्मशानाङ्के बीभत्सेन मालत्यनुरागस्यातिरस्कारः -

'मम हि प्राक्तनोपलम्भसम्भावितात्मजन्मनः संस्कारस्यानवरतप्रबोधात् प्रतीयमानस्तद्विसदृशैः प्रत्ययान्तरैरतिरस्कृतप्रवाहः' प्रियतमास्मृतिप्रत्ययोत्पत्तिसंतानस्तन्मयमिव करोत्यन्तर्वृत्तिसारूप्यतश्चैतन्यम्' इत्यादिनोपनिबद्धः।

-o-

रसविरोधः परिहारश्च -

तदनेन प्रकारेण विरोधिनामविरोधिनां च समावेशो न विरोधी।

तथाहि – विरोधः सहानवस्थानं बाध्यबाधकभावो वा। उभयरूपेणापि न तावत्तादात्म्यमस्यैकरूपत्वेनैवाविर्भावात्।

१. विरोधः सहानवस्थानम् -

स्थायिनां च भावादीनां यदि विरोधस्तत्रापि न तावत् सहानवस्थानम् - रत्याद्युपरक्ते चेतसि **स्रवक्सूत्रन्यायेना**विरोधिनां व्यभिचारिणां चोपनिबन्धः समस्तभावक-स्वसंवेदनसिद्धः, यथैव स्वसंवेदनसिद्धस्तथैव काव्यव्यापारसंरम्भेणानुकार्येऽप्यावेश्यमानः स्वचेतः सम्भेदेन तथाविधानन्दसंविदुन्मीलनहेतुः सम्पद्यते तस्मान्न तावद्भावानां सहानवस्थानम्।

२. विरोधः बाध्यबाधकभावः -

बाध्यबाधकभावस्तु भावान्तरैर्भावान्तरतिरस्कारः। स च न स्थायिनामविरुद्धव्यभिचारिभिः स्थायिनोऽविरुद्धत्वात् तेषामङ्गत्वात् - प्रधानविरुद्धस्य चाङ्गत्वायोगात्, आनन्तर्यविरोधित्वमप्यनेन प्रकारेणाऽपास्तं भवति।

१. तथा च मालतीमाधवे -

शृङ्गारानन्तरं बाभत्सोपनिबन्धेऽपि न किञ्चिद्वैरस्यं तदेवमेव स्थिते विरुद्धरसैकालम्बनत्वमेव विरोधे हेतुः। स त्वविरुद्धरसान्तरव्यवधानेनोपनिबध्यमानो न विरोधी।

यथा - **अण्णहुणाहुमहेलिअहुजुहुपरिमलुसुसुअन्धु।**
मुहुकन्तह अगत्थणहअङ्ग ण फिट्टइ गन्धु।।

(नितान्तास्फुटत्वादस्य श्लोकस्य च्छाया न लिख्यते।

इत्यत्र बीभत्सरसस्याङ्गभूतरसान्तरव्यवधानेन शृङ्गारसमावेशो न विरुद्धः। प्रकारान्तरेण वैकाश्रयविरोधः परिहर्तव्यः।

(समप्रधान्येन अनेकभावनिबन्धने कथम् अविरोधपरिहारः?)

ननु यत्रैकतात्पर्येणेतरेषां विरुद्धानामविरुद्धानां च न्यग्भूतत्वेनोपादानं तत्र भवत्वङ्गत्वेनाऽविरोधः, यत्र तु समप्रधानत्वेनानेकस्य भावस्योपनिबन्धनं तत्र कथम् ?

१. यथा - **एक्कत्तो रुअइ पिआ अण्णत्तो समरतूरणिग्घोसो।**
पेम्मेण रणरसेन अ भडस्य डोलाइअं हिअअम्।।
(एकतो रोदिति प्रियाऽन्यतः समरतूर्यनिर्घोषः।
प्रेम्णा रणरसेन च भटस्य दोलायितं हृदयम्।।) इत्यादौ रत्युत्साहयोः,

२. यथा वा - **मात्सर्यमुत्सार्य विचार्य कार्यमार्याः समर्यादमिदं वदन्तु।**
सेव्या नितम्बाः किमु भूधराणामुत स्मरस्मेरविलासिनीनाम्।।

इत्यादौ रतिशमयोः,

३. यथा च - **इयं सा लोलाक्षी त्रिभुवनललामैकवसतिः**
स चायं दुष्टात्मा स्वसुरपकृतं येन मम तत्।
इतस्तीव्रः कामो गुरुरयमितः क्रोधदहनः
कृतो वेषश्चायं कथमिदमिति भ्राम्यति मनः।।

इत्यादौ तु रतिक्रोधयोः,

४. **अन्त्रैः कल्पितमङ्गलप्रतिसराः स्त्रीहस्तरतोत्पल-**
व्यक्तोत्तंसभृतः पिनद्धशिरसा हृत्पुण्डरीकस्त्रजः।
एताः शोणितपङ्ककुङ्कुमजुषः सम्भूय कान्तैः पिब-
न्त्यस्थिस्नेहसुरां कपालचषकैः प्रीताः पिशाचाङ्गनाः।।

इत्यादावेकाश्रयत्वेन रतिजुगुप्सयोः,

५. **एकं ध्याननिमीलनान्मुकुलितं चक्षुर्द्वितीयं पुनः**
पार्वत्या वदनाम्बुजस्तनतटे शृङ्गारभारालसम्।
अन्यद्दूरविकृष्टचापमदनक्रोधानलोद्दीपितं
शम्भोर्भिन्नरसं समाधिसमये नेत्रत्रयं पातु वः।।

इत्यादौ शमरतिक्रोधानाम्।

६. **एकेनाक्ष्णा प्रविततरुषा वीक्षते व्योमसंस्थं**
भानोर्बिम्बं सजललुलितेनापरेणात्मकान्तम्।
अह्नश्छेदे दयितविरहाशङ्किनी चक्रवाकी
द्वौ संकीर्णौ रचयति रसौ नर्तकीव प्रगल्भा।।

इत्यादौ च रतिशोकक्रोधनां समप्राधान्येनोपनिबन्धस्तत्कथं न विरोधः।

(विरोधशङ्कायास्समाधानम् -)

अत्रोच्यते – अत्राप्येक एव स्थायी, तथा हि – **'एक्कत्तो रुअइ पिआ'** इत्यादौ स्थायीभूतोत्साहव्यभिचारिलक्षणवितर्कभावहेतुसन्देहकारणतया करुणसंग्रामतूर्यगोरुपादानं वीरमेव पुष्णातीति भटस्येत्यनेन पदेन प्रतिपादितम्। न च द्वयोः समप्रधानयोरन्योऽन्यमुपकार्योपकारकभावरहितयोरेकवाक्यभावो युज्यते, किञ्चोपक्रान्ते संग्रामे सुभटानां कार्यान्तरकरणेन प्रस्तुतसंग्रामौदासीन्येन महदनौचित्यम्। अतो भर्तुः संग्रामैकरसिकतया शौर्यमेव प्रकाशयन् प्रियतमाकरुणो वीरमेव पुष्णाति।

एवं **'मात्सर्यम्'** इत्यादावपि चिरप्रवृत्तरतिवासनाया हेयतयोपादानाच्छमैकपरत्वम् आर्याः समर्यादम् इत्यनेन प्रकाशितम्।

एवम् **"इयं सा लोलाक्षी'** इत्यादावपि रावणस्य प्रतिपक्षनायकतया निशाचरत्वेन मायाप्रधानतया च रौद्रव्यभिचारिविषादविभाववितर्कहेतुतया रतिक्रोधयोरुपादानं रौद्रपरमेव। अन्त्रैः कल्पितमङ्गलप्रतिसराः इत्यादौ हास्यरसैकपरत्वमेव, 'एकं ध्याननिमीलनात्' इत्यादौ शम्भोर्भावान्तरैरनाक्षिप्ततया शमस्थस्यापि योग्यन्तरशमाद्वैलक्षण्यप्रतिपादनेन शमैकपरतैव समाधिसमये इत्यनेन स्फुटीकृता। एकेनाक्ष्णा इत्यादौ तु समस्तमपि वाक्यं भविष्यद्विप्रलम्भविषयमिति न क्वचिदनेकतात्पर्यम्।

यत्र तु श्लेषादिवाक्येष्वनेकतात्पर्यमपि तत्र वाक्यार्थभेदेन स्वतन्त्रतया चार्थद्वयपरतेत्यदोषः।

यथा – **श्लाघ्याशेषतर्तु सुदर्शनकरः सर्वाङ्गलीलाजित-**
त्रैलोक्यां चरणारविन्दललितेनाक्रान्तलोको हरिः।
बिभ्राणां मुखमिन्दुसुन्दररुचं चन्द्रात्मचक्षुर्दधत्
स्थाने यां स्वतनोरपश्यदधिकां सा रुक्मिणी वोऽवतात्।।

इत्यादौ। तदेवमुक्तप्रकारेण रत्याद्युपनिबन्धे सर्वत्राविरोधः। यथा वा श्रूयमाणरत्यादिपदेष्वपि वाक्येषु तत्रैव तात्पर्यं तथाग्रे दर्शयिष्यामः।

-०-

(स्थायिभावाः -)

ते च – **रत्युत्साहजुगुप्साः क्रोधो हासः स्मयो भयं शोकः।**
शममपि केचित् प्राहुः पुष्टिर्नाट्येषु नैतस्य।। ३५।।

(स्थायिनः अष्टावेव -)

इह शान्तरसं प्रति वादिनामनेकविधा विप्रतिपत्तयः।

१. तत्र केचिदाहुः – **'नास्त्येव शान्तो रसः'** तस्याचार्येण विभावाद्यप्रतिपादनाल्लक्षणाकरणात्।

२. अन्ये तु वस्तुतस्तस्याभावं वर्णयन्ति – अनादिकालप्रवाहा यातरागद्वेषयोरुच्छेत्तुमशक्यत्वात्।

३. अन्ये तु वीर-बीभत्सादावन्तर्भावं वर्णयन्ति।

एवं वदन्तः शममपि नेच्छन्ति। यथा तथाऽस्तु। सर्वथा नाटकादावभिनयात्मनि स्थायित्वमस्माभिः शमस्य निषिध्यते, तस्य समस्तव्यापारप्रविलयरूपस्याभिनयायोगात्।

यत्तु कैश्चिन्नागानन्दादौ शमस्य स्थायित्वमुपवर्णितम्। तत्तु मलयवत्सनुरागेणाऽऽ-प्रबन्धप्रवृत्तेन विद्याधरचक्रवर्तित्वप्राप्त्या विरुद्धम्। न ह्येकानुकार्यविभावालम्बनौ विषयानु-रागापरागावुपलब्धौ, अतो दयावीरोत्साहस्यैव तत्र स्थायित्वं तत्रैव शृङ्गारस्याङ्गत्वेन चक्रवर्तित्वावाप्तेश्च फलत्वेनाविरोधात्। ईप्सितमेव च सर्वत्र कर्तव्यमिति परोपकारप्रवृत्तस्य विजिगीषोर्नान्तरीयकत्वेन फलं सम्पद्यत इत्यावेदितमेव प्राक्। अतोऽष्टावेव स्थायिनः।

ननु च - **रसनाद्रसत्वमेतेषां मधुरादीनामिवोक्तमाचार्यैः।**
निर्वेदादिष्वपि तत्प्रकाममस्तीति तेऽपि रसाः।।

इत्यादिना रसान्तराणामप्यन्यैरभ्युपगतवान् स्थायिनोऽप्यन्ये कल्पिता इत्यवधारणानुपपत्तिः।

अत्रोच्यते - **निर्वेदादिरताद्रूप्यादस्थायी स्वदते कथम्।**
वैरस्यायैष तत्पोषस्तेनाष्टौ स्थायिनो मताः।। ३६।।

(अताद्रूप्यात् -) विरुद्धाविरुद्धाविच्छेदित्वस्य निर्वेदादीनामभावादस्थायित्वम्, अत एव ते चिन्तादिस्वस्वव्यभिचार्यन्तरिता अपि परिपोषं नीयमाना वैरस्यमावहन्ति। न च निष्फलावसानत्व-मेतैषामस्थायित्वनिबन्धनम्, हासादीनामप्यस्थायित्वप्रसङ्गात्। पारम्पर्येण तु निर्वेदादीनामपि फलवत्त्वात्, अतो निष्फलत्वमस्थायित्वे प्रयोजकं न भवति किन्तु विरुद्धैर्भावैरतिरस्कृतत्वम्। न च तन्निर्वेदादीनामिति न ते स्थायिनः, ततो रसत्वमपि न तेषामुच्यते। अतोऽस्थायित्वा-देवैतेषामरसता।

कः पुनरेतेषां काव्येनापि सम्बन्धः ?

न तावद्वाच्यवाचकभावः - स्वशब्दैरनावेदितत्वात्। न हि शृङ्गारादिरसेषु काव्येषु शृङ्गारादिशब्दा रत्यादिशब्दा वा श्रूयन्ते येन तेषां तत्परिपोषस्य वाभिधेयत्वं स्यात्। यत्रापि न श्रूयन्ते तत्रापि विभावादिद्वारकमेव रसत्वमेतेषां न स्वशब्दाभिधेयत्वमात्रेण।

नापि लक्ष्यलक्षकभावः - तत् सामान्याभिधायिनस्तु - लक्षकस्य पदस्याप्रयोगात् नापि लक्षितलक्षणया तत्प्रतिपत्तिः। यथा **गङ्गायां घोषः** इत्यादौ तत्र हि स्वार्थे स्रोतोलक्षणे घोषस्यावस्थानासम्भवात् स्वार्थे स्खलद्गतिर्गङ्गाशब्दः स्वार्थाविनाभूतत्वोपलक्षितं तटमुपलक्षयति। अत्र तु नायकादिशब्दाः स्वार्थेऽस्खलद्गतयः कथमिवार्थान्तरमुपलक्षयेयुः। को वा निमित्त-प्रयोजनाभ्यां विना मुख्ये सत्युपचरितं प्रयुञ्जीत। अत एव **सिंहो माणवकः** इत्यादिवत् गुणवृत्त्यापि नेयं प्रतीतिः।

यदि वाच्यत्वेन रसप्रतिपत्तिः स्यात् तदा केवलवाच्यवाचकभावमात्रव्युत्पन्नचेतसाम-प्यरसिकानां रसास्वादो भवेत्। न च काल्पनिकत्वम् - अपि गानेन सर्वसहृदयानां रसास्वादोद्भूतेः।

अतः केचिदभिधालक्षणागौणीभ्यो वाच्यान्तरपरिकल्पितशक्तिभ्यो व्यतिरिक्तं **व्यञ्जकत्वलक्षणं शब्दव्यापारं** रसालङ्कारवस्तुविषयमिच्छन्ति।

तथा हि विभावानुभावव्यभिचारिमुखेन रसादिप्रतिपत्तिरुपजायमाना कथमिव **वाच्या स्यात्,** यथा कुमारसम्भवे –

विवृण्वती शैलसुताऽपि भावमङ्गैः स्फुरद्बालकदम्बकल्पैः।
साचीकृता चारुतरेण तस्थौ मुखेन पर्यस्तविलोचनेन।।

इत्यादावनुरागजन्यावस्थाविशेषानुभाववद् गिरिजालक्षणे विभावोपवर्णनादेवाशब्दापि शृङ्गार-प्रतीतिरुदेति, रसान्तरेष्वप्ययमेव न्यायः, न केवलं रसेष्वेव यावद्वस्तुमात्रेऽपि।

यथा — ***भम धम्मिअ! वीसद्धो सो सुणओ अज्ज मारिओ तेण।***
गोलाणइकच्छकुडङ्गवासिणा दरिअसीहेण।।
(भ्रम धार्मिक! विश्रब्धः स श्वाऽद्य मारितस्तेन।
गोदावरीनदीकच्छकुञ्जवासिना दृप्तसिंहेन।।)

इत्यादौ निषेधप्रतिपत्तिरशाब्दापि व्यञ्जकशक्तिमूलैव।

तथाऽलङ्कारेष्वपि -

लावण्यकान्तिपरिपूरितदिङ्मुखेऽस्मिन्
स्मेरेऽधुना तव मुखे तरलायताक्षि!।
क्षोभं यदेति न मनागपि तेन मन्ये
सुव्यक्तमेव जलराशिरयं पयोधिः।।

इत्यादिषु **चन्द्रतुल्यं तन्वीवदनारविन्दम्** इत्याद्युपमाद्यलङ्कारप्रतिपत्तिर्व्यञ्जकत्वनिबन्धनमिति।

न चासावर्थापत्तिजन्या — अनुपपद्यमानार्थापेक्षाभावात्।

नापि वाक्यार्थत्वं व्यङ्ग्यस्य तृतीय-कक्षाविषयत्वात्। तथा हि - **भ्रम धार्मिक!** इत्यादौ पदार्थविषयाभिधालक्षणप्रथमकक्षाति-क्रान्तक्रियाकारकसंसर्गात्मकविधिविषयवाक्यार्थ-कक्षातिक्रान्ततृतीयकक्षाक्रान्तो निषेधात्मा व्यङ्ग्यलक्षणोऽर्थो व्यञ्जकशक्त्यधीनः स्फुटमेवावभासते अतो नासौ वाक्यार्थः।

ननु च तृतीयकक्षाविषयत्वमश्रूयमाणपदार्थतात्पर्येषु **विषं भुङ्क्ष्व** इत्यादिवाक्येषु निषेधार्थविषयेषु प्रतीयत एव वाक्यार्थस्य। न चात्र व्यञ्जकत्ववादिनापि वाक्यार्थत्वं नेष्यते तात्पर्यादन्यत्वाद् ध्वनेः। तन्न, स्वार्थस्य द्वितीयकक्षायामविश्रान्तस्य तृतीयकक्षाभावात् सैव निषेधकक्षा। तत्र द्वितीयकक्षाविधौ क्रियाकारकसंसर्गानुपपत्तेः प्रकरणात् पितरि वक्तरि पुत्रस्य विषभक्षणनियोगाभावात्।

रसवद्वाक्येषु च विभावप्रतिपत्तिलक्षणद्वितीयकक्षायां रसानवगमात्।

तदुक्तम् - **अप्रतिष्ठमविश्रान्तं स्वार्थे यत्परतामिदम्।**
वाक्यं विगाहते तत्र न्याय्या तत्परताऽस्य सा।।
यत्र तु स्वार्थविश्रान्तं प्रतिष्ठां तावदागतम्।
तत्प्रसर्पति तत्र स्यात् सर्वत्र ध्वनिनां स्थितिः।।

इत्येवं सर्वत्र रसानां व्यङ्ग्यत्वमेव। वस्त्वलङ्कारयोस्तु क्वचिद्वाच्यत्वं क्वचिदव्यङ्ग्यत्वं, तत्रापि यत्र व्यङ्ग्यस्य प्राधान्येन प्रतिपत्तिस्तत्रैव ध्वनिः, अन्यत्र गुणीभूतव्यङ्ग्यत्वम्।

तदुक्तम् - **यत्रार्थः शब्दो वा यमर्थमुपसर्जनीकृतस्वार्थौ।**
व्यङ्क्तः काव्यविशेषः स ध्वनिरिति सूरिभिः कथितः।।
प्रधानेऽन्यत्र वाक्यार्थे यत्राङ्गं तु रसादयः।
काव्ये तस्मिन्नलङ्कारो रसादिरिति मे मतिः।।

यथा - **उपोढरागेण** इत्यादि।

तस्य च ध्वनेर्विवक्षितवाच्याविवक्षितवाच्यत्वेन द्वैविध्यम्।

१. अविवक्षितवाच्योऽप्यत्यन्ततिरस्कृतस्वार्थोऽर्थान्तरसंक्रमितवाच्यश्चेति द्विधा।

२. विवक्षितवाच्यश्च - १. असंलक्ष्यक्रमः २. क्रमद्योत्यश्चेति द्विविधः।

तत्र रसादीनामसंलक्ष्यक्रमध्वनित्वं प्राधान्येन प्रतिपत्तौ सत्याम् अङ्गत्वेन प्रतीतौ रसवदलङ्कार इति।

अत्रोच्यते - **वाच्या प्रकरणादिभ्यो बुद्धिस्था वा यथा क्रिया।**
वाक्यार्थः कारकैर्युक्ता स्थायी भावस्तथेतरैः।। ३७।।

यथा लौकिकवाक्येषु श्रूयमाणक्रियेषु **गमभ्याज** इत्यादिषु, अश्रूयमाणक्रियेषु च - **द्वारं द्वारम्** इत्यादिषु स्वशब्दोपादानात् प्रकरणादिवशाद् बुद्धिसन्निवेशिनी क्रियैव कारकोपचिता काव्येष्वपि क्वचित् स्वशब्दोपादानात् **प्रीत्यै नवोढा प्रिया** इत्येवमादौ क्वचिच्च प्रकरणादिवशान्नियताभिहित-विभावाद्यविनाभावाद्वा साक्षाद्भावकचेतसि विपरिवर्तमानो इत्यादिः स्थायी स्वस्वविभावानुभाव-व्यभिचारिभिस्तत्तच्छब्दोपनीतैः संस्कारपम्परया परं प्रौढिमानीयमानो रत्यादिर्वाक्यार्थः।

न चाऽपदार्थस्य वाक्यार्थत्वं नास्तीति वाच्यम् – कार्यपर्यवसायित्वात् तात्पर्यशक्तेः। तथा हि पौरुषेयमपौरुषेयं वाक्यं सर्वं कार्यपरम् – अतत्परत्वेऽनुपादेयत्वादुन्मत्तादिवाक्यवत्। काव्यशब्दानां चान्वयव्यतिरेकाभ्यां निरतिशयमुखास्वादव्यतिरेकेण प्रतिपाद्यप्रतिपादकयोः प्रवृत्तिविषययोः प्रयोजनान्तरानुपलब्धेः स्वानन्दोद्भूतिरेव कार्यत्वेनावधार्यते, तदुद्भूतिनिमित्तत्वं च विभावादिसंसृष्टस्य स्थायिन एवावगम्यते, अतो वाक्यस्याभिधानशक्तिस्तेन तेन रसेनाऽऽकृष्यमाणा तत्तत्स्वार्थापेक्षितावान्तरविभावादिप्रतिपादनद्वारा स्वपर्यवसायितामानीयते, तत्र विभावादयः पदार्थस्थानीयास्तत्संसृष्टो रत्यादिर्वाक्यार्थः। तदेतत् काव्यवाक्यं यदीयं ताविमौ पदार्थवाक्यार्थौ।

न चैवं सति गीतादिवत्सुखजनकत्वेऽपि वाच्यवाचकभावानुपयोगः विशिष्टविभावादि-सामग्रीविदुषामेव तथाविधरत्यादिभावनावतामेव स्वानन्दोद्भूतेः, तदनेनातिप्रसङ्गोऽपि निरस्तः,

ईदृशि च वाक्यार्थनिरूपणे परिकल्पिताभिधादिशक्तिवशेनैव समस्तवाक्यार्थावगतेः शक्त्यन्तर-परिकल्पनप्रयासः। यथावोचाम काव्यनिर्णये –

तात्पर्यानतिरेकाच्च व्यञ्जनीयस्य न ध्वनिः।
किमुक्तं स्यादश्रुतार्थतात्पर्येऽन्योक्तिरूपिणि।। १।।
विषं भक्षय पूर्वो यश्चैवं परसुतादिषु।
प्रसज्यते प्रधानत्वाद् ध्वनित्वं केन वार्यते।। २।।
ध्वनिश्चेत् स्वार्थविश्रान्तं वाक्यमर्थान्तराश्रयम्।
तत्परत्वं त्वविश्रान्तौ, तन्न विश्रान्त्यसम्भवात्।। ३।।
एतावत्येव विश्रान्तिस्तात्पर्यस्येति किंकृतम्।
यावत्कार्यप्रसारित्वातात्पर्यं न तुलाधृतम्।। ४।।
भ्रम धार्मिक विश्रब्धमिति भ्रमिकृतास्पदम्।
निर्व्यावृत्ति कथं वाक्यं निषेधमुपसर्पति।। ५।।
प्रतिपाद्यस्य विश्रान्तिरपेक्षापूरणाद्यदि।
वक्तुर्विवक्षितप्राप्तेरविश्रान्तिर्न वा कथम्।। ६।।
पौरुषेयस्य वाक्यस्य विवक्षापरतन्त्रता।
वक्त्रभिप्रेततात्पर्यमतः काव्यस्य युज्यते।। ७।। इति।

अतो न रसादीनां काव्येन सह व्यङ्ग्यव्यञ्जकभावः। किं तर्हि भाव्यभावकसम्बन्धः। काव्यं हि भावकं, भाव्या रसादयः। ते हि स्वतो भवन्त एव भावकेषु विशिष्टविभावादिमता काव्येन भाव्यन्ते।

न चान्यत्र शब्दान्तरेषु भाव्यभावकलक्षणसम्बन्धाभावात् काव्यशब्देष्वपि तथा भाष्यमिति वाच्यम् - भावनाक्रियावादिभिस्तथाङ्गीकृतत्वात्। किञ्च मा चान्यत्र तथास्तु अन्वय-व्यतिरेकाभ्यामिह तथाऽवगमात्। तदुक्तम् –

भावाभिनयसम्बन्धान्मभावयन्ति रसानिमान्।
यस्मात् तस्मादमी भावा विज्ञेया नाट्ययोक्तृभिः।। इति।

कथं पुनरगृहीतसम्बन्धेभ्यः पदेभ्यः स्थाय्यादिप्रतिपत्तिरिति चेत् ? लोके तथाविधचेष्टायुक्त-स्त्रीपुंसादिषु रत्याद्यविनाभावदर्शनादिहापि तथोपनिबन्धे सति रत्याद्यविनाभूतचेष्टादि-प्रतिपादकशब्दश्रवणादभिधेयाऽविनाभावेन लाक्षणिकी रत्यादिप्रतीतिः। यथा च काव्यार्थस्य रसभावकत्वं तथाऽग्रे वक्ष्यामः।

रसः स एव स्वाद्यत्वाद्रसिकस्यैव वर्तनात्।
नानुकायस्य वृत्तत्वात् काव्यस्यातत्परत्वतः।। ३८।।
द्रष्टुः प्रतीतिर्व्रीडेर्ष्यारागद्वेषप्रसङ्गतः।
लौकिकस्य स्वरमीसंयुक्तस्येव दर्शनात्।। ३९।।

काव्यार्थोपप्लावितो रसिकवर्ती रत्यादिः स्थायी भावः स इति प्रतिनिर्दिश्यते, स च स्वाद्यतां निर्भरानन्दसंविदात्मतामापाद्यमानो रसो रसिकवर्तीति वर्तमानत्वात्, नानुकार्यरामादिवर्ती वृत्तत्वात्तस्य।

अथ शब्दोपहितरूपत्वेनावर्तमानस्यापि वर्तमानवदवभासनमित्यत एव, तथापि तदवभासस्यास्मदादिभिरनुभूयमानत्वादसत्समतैवाऽऽस्वादं प्रति, विभावत्वेन तु रामादेर्वर्तमानवदवभासनमिष्यत एव। किञ्च न काव्यं रामादीनां रसोपजननाय कविभिः प्रवर्त्यते, अपि तु सहृदयानानन्दयितुम्। स च समस्तभावकस्वसंवेद्य एव।।

यदि चानुकार्यस्य रामादेः शृङ्गारः स्यात्ततो नाटकादौ तद्दर्शनेन लौकिके इव नायके शृङ्गारिणि स्वकान्तासंयुक्ते दृश्यमाने शृङ्गारवानयमिति प्रेक्षकाणां प्रतीतिमात्रं भवेन्न रसानां स्वादः सत्पुरुषाणां च लज्जा, इतरेषां त्वसूयानुरागापहरेच्छादयः प्रसज्येरन्। एवं च सति रामादीनां व्यङ्ग्यत्वमपास्तम्। अन्यतो लब्धसत्ताकं वस्त्वन्येनापि व्यज्यते, प्रदोषेनैव घटादिः, नतु तदानीमेवाभिव्यञ्जकत्वाभिमतैरापाद्यस्वभावम्। भाव्यन्ते च विभावादिभिः प्रेक्षकेषु रसा इत्यावेदितमेव।

ननु च सामाजिकाश्रयेषु रसषु को विभावः? कथं च सीतादीनां देवीनां विभावत्वेनाविरोधः? उच्यते -

धीरोदात्ताद्यवस्थानां रामादिः प्रतिपादकः।
विभावयन्ति रत्यादीन् स्वदन्ते रसिकस्य ते।। ४०।।

न हि कवयो योगिनः इव ध्यानचक्षुषा ध्यात्वा, प्रातिस्विकीं रामादीनामवस्थामितिहासवदुपनिबध्नन्ति। किं तर्हि सर्वलोकसाधारणा स्वोत्प्रेक्षाकृतसन्निधीः धीरोदात्ताद्यवस्थाः क्वचिदाश्रयमात्रदायिनीः (वि)दधति।

ता एव च परित्यक्तविशेषा रसहेतवः।

तत्र सीतादिशब्दाः परित्यक्तजनकतनयादिविशेषाः स्त्रीमात्रवाचिनः किमिवानिष्कुर्युः किमर्थं तर्ह्युपादीयन्त इति चेत्? उच्यते -

क्रीडतां मृन्मयैर्यद्वद्वालाना द्विरदादिभिः।। ४१।।

स्वोत्साहः स्वदते तद्वच्छ्रोतॄणामजृनादिभिः।

एतदुक्तं भवति - नात्र लौकिकशृङ्गारादिवत् स्त्र्यादिविभावादीनामुपयोगः, किं तर्हि प्रतिपादितप्रकारेण लौकिकरसविलक्षणत्वं नाट्यरसानाम्? यदाह – **अष्टौ नाट्यरसाः स्मृताः** इति।

काव्यार्थभावनास्वादो नर्तकस्य न वार्यते।। ४२।।

नर्तकोऽपि न लौकिकरसेन रसवान् भवति। तदानीं भोग्यत्वेन स्वमहिलादेरग्रहणात्। काव्यार्थभावनया त्वस्मदादिवत् काव्यरसास्वादोऽस्यापि न वार्यते।

कथं च काव्यात् स्वानन्दोद्भूतिः किमात्मा चासाविति व्युत्पाद्यते –

स्वादः काव्यार्थसम्भेदादात्मानन्दसमुद्भवः।
विकासविस्तरक्षोभविक्षेपैः स चतुर्विधः।। ४३।।
शृङ्गारवीरबीभत्सरौद्रेषु मनसः क्रमात्।
हास्याद्भुतभयोत्कर्षकरुणानां त एव हि।। ४४।।
अतस्तज्जन्यता तेषामत एवावधारणम्।

काव्यार्थेन - विभावादिसंसृष्टस्थाप्यात्मकेन भावकचेतसः सम्भेदे - अन्योऽन्यसंवलने प्रत्यस्तमितस्वपरविभागे सति प्रबलतरस्वानन्दोद्भूतिः स्वादः, तस्य च सामान्यात्मकत्वेऽपि प्रतिनियतविभावादिकारणजन्येन सम्भेदेन चतुर्धा चित्तभूमयो भवन्ति। तद्यथा – **शृङ्गारे विकासः, वीरे विस्तरः, बीभत्से क्षोभः, रौद्रे विक्षेप** इति। तदन्येषां चतुर्णां हास्याद्भुत-भयानक-करुणानां स्वसामग्रीलब्धपरिपोषाणां ते एव चत्वारो विकासाद्याश्चेतसः सम्भेदाः, अत एव –

शृङ्गाराद्धि भवेद्धास्यो रौद्राच्च करुणो रसः।
वीराच्चैवाद्भुतोत्पत्तिर्बीभत्साच्च भयानकः।।

इति हेतुहेतुमद्भाव एव सम्भेदापेक्षया दर्शितो न कार्यकारणभावाभिप्रायेण तेषां कारणान्तरजन्यत्वात्।

शृङ्गारानुकृतिर्या तु स हास्य इति कीर्तितः।

इत्यादिना विकासादिसम्भेदैकत्वस्यैव स्फुटीकरणात्, अवधारणमर्प्यत एव **अष्टौ** इति सम्भेदान्तराणामभावात्।

ननु च युक्तं शृङ्गारवीरहास्यादिषु प्रमोदात्मकेषु वाक्यार्थसम्भेदात् आनन्दोद्भव इति करुणादौ तु दुःखात्मके कथमिवासौ प्रादुष्यात्? तथाहि तत्र करुणात्मककाव्यश्रवणाद् दुःखाविर्भावोऽश्रुपातादयश्च रसिकानामपि प्रादुर्भवन्ति, न चैतदानन्दात्मकत्वे सति युज्यते। सत्यमेतत्। किन्तु तादृश एवासावानन्दः सुखदुःखात्मको यथा प्रहरणादिषु सम्भोगावस्थायां कुट्टमिते स्त्रीणाम्, अन्यश्च लौकिकात् करुणात् काव्यकरुणः, तथा ह्यत्रोत्तरोत्तरा रसिकानां प्रवृत्तयः। यदि च लौकिककरुणवद्दुःखात्मकत्वमेवेह स्यात् तदा न कश्चिदत्र प्रवर्तेत, ततः करुणैकरसानां रामायणादिमहाप्रबन्धानामुच्छेद एव भवेत्। अश्रुपातादयश्चेतिवृत्तवर्णनाकर्णनेन विनिपातितेषु लौकिकवैक्लव्यदर्शनादिवत्। प्रेक्षकाणां प्रादुर्भवन्तो न विरुध्यन्ते, तस्माद्रसान्तरवत् करुणस्याप्यानन्दात्मकत्वमेव।

शान्तरसस्य चाऽनभिनेयत्वात् यद्यपि नाट्याऽनुप्रवेशो नास्ति तथापि सूक्ष्मातीतादिवस्तूनां सर्वेषामपि शब्दप्रतिपाद्यताया विद्यमानत्वात् काव्यविषयत्वं न निवार्यते। अतस्तदुच्यते –

शमप्रकर्षोऽनिर्वाच्यो मुदितादेस्तदात्मता।। ४५।।

शान्तो हि यदि यावत् –

न यत्र दुःखं न सुखं न चिन्ता न द्वेषरागौ न च काचिदिच्छा।
रसस्तु शान्तः कथितो मुनीन्द्रैः सर्वेषु भावेषु शमप्रधानः।।

इत्येवं लक्षणस्तदा तस्य मोक्षावस्थायामेवात्मस्वरूपापत्तिलक्षणायां प्रादुर्भावात्, तस्य च स्वरूपेणानिर्वचनीयतां श्रुतिरपि – स एष नेति नेति इत्यन्यापोहरूपेणाह। न च तथाभूतस्य शान्तरसस्य सहृदयाः स्वादयितारः सन्ति, अथापि तदुपायभूतो मुदितामैत्रीकरुणोपेक्षादिलक्षणस्तस्य च विकासविस्तारक्षोभविक्षेपरूपतैवेति तदुक्त्यैव शान्तरसास्वादो निरूपितः।

इदानीं विभावादिविषयावान्तरकाव्यव्यापारप्रदर्शनपूर्वकः प्रकरणेनोपसंहारः प्रतिपद्यते-

पदार्थैरिन्दुनिर्वेदरोमाञ्चादिस्वरूपकैः।
काव्याद्विभावसञ्चार्यनुभावप्रख्यतां गतैः।। ४६।।
भावितः स्वदते स्थायी रसः स परिकीर्तितः।

अतिशयोक्तिरूपकाव्यव्यापाराहितविशेषैश्चन्द्राद्यैरुद्दीपनविभावैः प्रमदाप्रभृतिभिरालम्बन-विभावैर्निर्वेदादिभिर्व्यभिचारिभावै रोमाञ्चाश्रुभ्रूविक्षेप-कटाक्षाद्यैरनुभावैरवान्तरव्यापारतया पदार्थीभूतैर्वाक्यार्थः स्थायी भावो विभावितः - भावरूपतामानीतः स्वदते स रस इति प्राक्प्रकरणे तात्पर्यम्।

विशेषलक्षणान्युच्यन्ते - तत्राचार्येण स्थायिनां रत्यादीनां शृङ्गारादीनां च पृथग्लक्षणानि विभावादिप्रतिपादनेनोदितानि। अत्र तु —

लक्षणैक्यं विभावैक्यादभेदाद्रसभावयोः।। ४७।।

क्रियत इति वाक्यशेषः।

-०-

१. तत्र ताव**च्छृङ्गारः —**

रम्यदेशकलाकालवेषभोगादिसेवनैः।।
प्रमोदात्मा रतिः सैव यूनोरन्योऽन्यरक्तयोः।
प्रहृष्टमाणा शृङ्गारो मधुराङ्गविचेष्टितैः।। ४८।।

इत्थमुपनिबध्यमानं काव्यं शृङ्गारास्वादाय प्रभवतीति कव्युपदेशपरमेतत्।

१. तत्र देशविभावो यथोत्तररामचरिते —

स्मरसि सुतनु तस्मिन् पर्वते लक्ष्मणेन
प्रतिविहितसपर्यासुस्थयोस्तान्यहानि।
स्मरसि सरसतीरां तत्र गोदावरीं वा
स्मरसि च तदुपान्तेष्वावयोर्वर्तनानि।।

२. कलाविभावो यथा —

हस्तैरन्तर्निहितवचनैः सुचितः सम्यगर्थः
पादन्यासैर्लयमुपगतस्तन्मयत्वं रसेषु।
शाखायोनिर्मृदुरभिनयः षड्विकल्पोऽनुवृत्तै-
र्भावे भावे नुदति विषयान् रागबन्धः स एव।।

यथा च — **व्यक्तिर्व्यजनधातुना दशविधेनाप्यत्र लब्धामुना**
विस्पष्टो द्रुतमध्यलम्बितपरिच्छिन्नस्त्रिधाऽयं लयः।
गोपुच्छप्रमुखाः क्रमेण यतयस्तिस्रोऽपि सम्पादिता-
स्तत्त्वौघानुगताश्च वाद्यविधयः सम्यक् श्रयो दर्शिताः।।

कालविभावो यथा कुमारसम्भवे —

असूत सद्यः कुसुमान्यशोकः स्कन्धात् प्रभृत्येव सपल्लवानि।
पादेन नापैक्षत सुन्दरीणां सम्पर्कमाशिञ्जितनूपुरेण।। इत्युपक्रमे —

मधु द्विरेफः कुसुमैकपात्रे पपौ प्रियां स्वमानुवर्तमानः।
शृङ्गेण संस्पर्शनिमीलिताक्षीं मृगीमकण्डूयत कृष्णसारः।।

३. वेषविभावो यथा तत्रैव –

अशोकनिर्मर्त्सितपद्मरागमाकृष्टहेमद्युतिकर्णिकारम्।
मुक्ताकलापीकृतसिन्दुवारं वसन्तपुष्पाभरणं वहन्ति।।

४. उपभोगविभावो यथा –

चक्षुर्लुप्तमषीकणं कवलितस्ताम्बूलरागोऽधरे
विश्रान्ता कबरी कपोलफलके लुप्तेव गात्रद्युतिः।
जाने सम्प्रति मानिनि प्रणयिना कैरप्युपायक्रमै-
र्भग्नो मानमहातरुस्तरुणि ते चेतःस्थलीवर्धितः।।

५. प्रमोदात्मा रतिर्यथा मालतीमाधवे –

जगति जयिनस्ते भावा नवेन्दुकलादयः
प्रकृतिमधुराः सन्त्येतान्येवं मनो मदयन्ति ये।
मम तु यदियं याता लोके विलोचनचन्द्रिका
नयनविषयं जन्मन्येकः स एव महोत्सवः।।

६. युवतिविभावो यथा मालविकाग्निमित्रे –

दीर्घाक्षं शरदिन्दुकान्तिवदनं बाहूनतावंसयोः
संक्षिप्तं निबिडोन्नतस्तनमुरः पार्श्वे प्रमृष्टे इव।
मध्यः पाणिमितो नितम्ब जघनं पादावरालाङ्गुली
छन्दो नर्तयितुर्यथैव मनसः स्पष्टं तथाऽस्या वपुः।।

७. यूनोर्विभावो यथा मालतीमाधवे –

भूयो भूयः सविधनगरीरथ्यया पर्यटन्तं
दृष्ट्वा दृष्ट्वा भवनवलभीतुङ्गवातायनस्था।
साक्षात्कामं नवमिव रतिर्मालती माधवं यद्-
गाढोत्कण्ठालुलितललितैरङ्गकैस्ताम्यतीति।।

८. अन्योऽन्यानुरागो तथा तत्रैव –

यान्त्या मुहुर्वलितकन्धरमाननं त-
दावृत्तवृन्तशतपत्रनिभं वहन्त्या।
दिग्धोऽमृतेन च विषेण च पक्ष्मलाक्ष्या
गाढं निखात इव मे हृदये कटाक्षः।।

९. मधुराङ्गविचेष्टितं यथा तत्रैव –

स्तिमितविकसितानामुल्लसद्भ्रूलतानां
मसृणमुकुलितानां प्रान्तविस्तारभाजाम्।
प्रतिनयननिपाते किञ्चिदाकुञ्चितानां
विविधमहमभूवं पात्रमालोकितानाम्।।

ये सत्त्वजाः स्थायिन एव चाष्टौ, त्रिंशत्त्रयो ये व्यभिचारिणश्च।
एकोनपञ्चाशदमी हि भावा, युक्त्या निबद्धाः परिपोषयन्ति। (स्थायिनाम्)
आलस्यमौग्र्यं मरणं जुगुप्सा, तस्याश्रयाद्वैतविरुद्धमिष्टम्।। ४९।।

त्रयस्त्रिंशद्व्यभिचारिणश्चाष्टौ स्थायिनः अष्टौ सात्त्विकाश्चेत्येकोनपञ्चाशत्। युक्त्या - अङ्गत्वेनोपनिबध्यमानाः शृङ्गारं सम्पादयन्ति। आलस्यौग्र्यजुगुप्सामरणादीन्येकालम्बन-विभावाश्रयत्वेन साक्षादङ्गत्वेन चोपनिबध्यमानानि विरुध्यन्ते। प्रकारान्तरेण चाऽविरोधः प्राक् प्रतिपादित एव।

-o-

(१. शृङ्गारः) विभागस्तु -

अयोगो विप्रयोगश्च सम्भोगश्चेति स त्रिधा।

अयोगविप्रयोगविशेषत्वाद्विप्रलम्भस्यैतत्सामान्याभिधायित्वेन विप्रलम्भशब्द उपचरित-वृत्तिर्मा भूदिति न प्रयुक्तः, तथा हि – दत्त्वा सङ्केतप्राप्तेऽवध्यतिक्रमे साध्येन नायिकान्तरानु-सरणाच्च विप्रलम्भशब्दास्य मुख्यप्रयोगो वञ्चनार्थत्वात्।

(१.१. अयोगः) –

तत्रायोगोऽनुरागेऽपि नवयोरेकचित्तयोः।। ५०।।
पारतन्त्र्येण दैवाद्वा विप्रकर्षादसङ्गमः।

योगोऽन्योऽन्यस्वीकारस्तदभावस्त्वयोगः – पारतन्त्र्येण विप्रकर्षाद्दैवपित्राद्यायत्तत्वात् सागरिकामालत्योर्वत्सराजमाधवाभ्यामिव दैवाद्गौरीशिवयोरिवासमागमोऽयोगः।

दशावस्थः स तत्रादावभिलाषोऽथ चिन्तनम्।। ५१।।
स्मृतिर्गुणकथोद्वेगप्रलापोन्मादसंज्वराः।
जडता मरणं चेति दुरवस्थं यथोत्तरम्।। ५२।।
अभिलाषः स्पृहा तत्र कान्ते सर्वाङ्गसुन्दरे।
दृष्टे श्रुते वा तत्रापि विस्मयानन्दसाध्वसाः।। ५३।।
साक्षात्प्रतिकृतिस्वप्नच्छायामायासु दर्शनम्।
श्रुतिव्याजात् सखीगीतमागधादिगुणस्तुतेः।। ५४।।

अभिलाषो यथा शाकुन्तले –

असंशयं क्षत्रपरिग्रहक्षमा यदार्यमस्यामभिलाषि मे मनः।
सतां हि सन्देहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तःकरणप्रवृत्तयः।।

विस्मयो यथा – **स्तनावालोक्य तन्वङ्ग्याः शिरः कम्पयते युवा।**
तयोरन्तरनिर्ममां दृष्टिमुत्पाटयन्निव।।

आनन्दो यथा विद्धशालभञ्जिकायाम् –

सुधाबद्धग्रासैरुपवनचकोरैः कवलितां
किरञ्ज्योत्स्नामच्छां लवलिफलपाकप्रणयिनीम्।
उपप्राकाराग्रं प्रहिणु नयने तर्कय मना-
गनाकाशे कोऽयं गलितहरिणः शीतकिरणः?।।

साध्वसं यथा कुमारसम्भवे –

तं वीक्ष्य वेपथुमती सरसाङ्गयष्टि-र्निक्षेपणाय पदमुद्धृतमुद्वहन्ती।
मार्गाचलव्यतिकराकुलितेव सिन्धुः, शैलाधिराजतनया न ययौ न तस्थौ।।

यथा वा – **व्याहृता प्रतिवचो न सन्दधे गन्तुमैच्छदवलम्बितांशुका।**
सेवते स्म शयनं पराङ्मुखी सा तथापि रतये पिनाकिनः।।
सानुभावविभावास्तु चिन्ताद्याः पूर्वदर्शिताः।

गुणकीर्तनं तु स्पष्टत्वान्न व्याख्यातम्।

दशावस्थत्वमाचार्यैः प्रायोवृत्त्या निदर्शितम्।। ५५।।

महाकविप्रबन्धेषु दृश्यते तदनन्तता।

दिङ्मात्रं तु – **दृष्टे श्रुतेऽभिलाषाच्च किं नौत्सुक्यं प्रजायते।**

अप्राप्तौ किं न निर्वेदो ग्लानिः किं नातिचिन्तनात्।।

शेषं प्रच्छन्नकामितादि कामसूत्रादवगन्तव्यम्।

-o-

१.२. अथ विप्रयोगः —

विप्रयोगस्तु विश्लेषो रूढविस्रम्भयोर्द्विधा।। ५७।।
मानप्रवासभेदेन, मानोऽपि प्रणयेर्ष्ययोः।

प्राप्तयोरप्राप्तिर्विप्रयोगस्तस्य द्वौ भेदौ — १. मानः २. प्रवासश्च।

२.१. मानविप्रयोगोऽपि द्विविधः — १. प्रणयमानः २. ईर्ष्यामानश्चेति।

तत्र प्रणयमानः स्यात् कोपावसितयोर्द्वयोः।। ५८।।

प्रेमपूर्वको वशीकारः प्रणयः, तद्भङ्गो मानः प्रणयमानः। स च द्वयोर्नायकयोर्भवति।

१. तत्र नायकस्य यथोत्तररामचरिते —

अस्मिन्नेव लतागृहे त्वमभवस्तन्मार्गदत्तेक्षणः
सा हंसैः कृतकौतुका चिरमभूद् गोदावरीसैकते।
आयान्त्या परिदुर्मनायितमिव त्वां वीक्ष्य बद्धस्तया
कातर्यादरविन्दकुड्मलनिभो मुग्धः प्रणामाञ्जलिः।।

२. नायिकाया यथा श्रीवाक्पतिराजदेवस्य —

प्रणयकुपितां दृष्ट्वा देवीं ससम्भ्रमपरोऽभवत्।
स्त्रिभुवनगुरुर्भीत्या सद्यः प्रणामपरोऽभवत्।
नमितशिरसो गङ्गालोके तया चरणाहता-
ववतु भवतस्त्र्यक्षस्यैतद्विलक्षमवस्थितम्।।

३. उभयोः प्रणयमानो यथा —

पणअकुविआण दोह्णवि अलिअपसुत्ताणा माणइन्ताणम्।
णिच्चलणिरुद्धणीसासदिण्णकण्णाण को मल्लो।।
(प्रणयकुपितयोर्द्वयोरप्यलीकप्रसुप्तयोर्मानवतोः।
निश्चलनिरुद्धनिश्वासदत्तकर्णयोः को मल्लः।।)

-०-

२.२. (ईर्ष्यामानः) –

स्त्रीणामीर्ष्याकृतो मानः कोपोऽन्यासङ्गिनि प्रिये।
श्रुते वाऽनुमिते दृष्टे, श्रुतिस्तत्र सखीमुखात्।। ५९।।
उत्स्वप्नायितभोगाङ्कगोत्रस्खलनकल्पितः।
त्रिधाऽऽनुमानिको, दृष्टः साक्षादिन्द्रियगोचरः।। ६०।।

ईर्ष्यामानः पुनः स्त्रीणामेव नायिकान्तरसङ्गिनि स्वकान्ते उपलब्धे सत्यन्यासङ्गः श्रुतो वाऽनुमितो दृष्टो वा (यदि) स्यात्। श्रवणं सखीवचनात् यस्या विश्वास्यत्वाच्च।

१. यथा ममैव – **सुभ्रू त्वं नवनीतकल्पहृदया केनाऽपि दुर्मन्त्रिणा**
मिथ्यैव प्रियकारिणा मधुमुखेनास्मासु चण्डीकृता।
किं त्वेतद्विमृश क्षणं प्रणयिनामेणाक्षि कस्ते हितः
किं धात्रीतनया वयं किमु सखी किं वा किमस्मत्सुहृत्।।

२. उत्स्वप्नायितो यथा रुद्रस्य –

निर्मग्नेन मयाऽम्भसि स्मरभरादाली समालिङ्गिता
केनालीकमिदं तवाद्य कथितं राधे मुधा ताम्यति।
इत्युत्स्वप्नपरम्परासु शयने श्रुत्वा वचः शाङ्‌र्गिणः
सव्याजं शिथिलीकृतः कमलया कण्ठग्रहः पातु वः।।

३. भोगाङ्कानुमितो यथा –

नवनखपदमङ्गं गोपयस्यंशुकेन
स्थगयसि पुनरोष्ठं पाणिना दन्तदष्टम्।
प्रतिदिशमपरस्त्रीसङ्गशंसी विसर्पन्
नवपरिमलगन्धः केन शक्यो वरीतुम्।।

४. गोत्रस्खलनकल्पितो यथा –

केलीगोत्तक्खलणे विकुप्पए केअवं अआणन्ती।
दुट्ठ उअसु परिहासं जाआ सच्चं विअ परुण्णा।।
(केलीगोत्रस्खलने विकुप्यति कैतवगजानन्ती।
दुष्ट पश्य परिहासं जाया सत्यामिव प्ररुदिता।।)

५. दृष्टो यथा श्रीमुञ्चस्य –

प्रणयकुपितां दृष्ट्वा देवीं ससम्भ्रमविस्मित-
स्त्रिभुवनगुरुर्भीत्या सद्यः प्रणामपरोऽभवत्।
नमितशरसो गङ्गालोके तया चरणाहता
ववतु भवतुस्त्र्यक्षस्यैतद्विलक्षमवस्थितम्।।

-o-

एषाम् – **यथोत्तरं गुरुः षड्भिरुपायैस्तमुपाचरेत्।**
साम्ना भेदेन दानेन नत्युपेक्षारसान्तरैः।। ६१।।

एषाम् - श्रुतानुमितदृष्टान्यसङ्गप्रयुक्तानामुक्तानां मानानां मध्ये उत्तरोत्तरं मानो गुरुः - क्लेशेन निवार्यो भवतीत्यर्थः। तत् - मानम्। उपाचरेत् - निवारयेत्।। ६१।।

तत्र प्रियवचः साम, भेदस्तत्सख्युपार्जनम्।
दानं व्याजेन भूषादेः, पादयोः पतनं नतिः।। ६२।।
सामादौ तु परिक्षीणे स्यादुपेक्षावधीरणम्।
रभसत्रासहर्षादेः कोपभ्रंशो रसान्तरम्।। ६३।।
कोपचेष्टाश्च नारीणां प्रागेव प्रतिपादिताः।

तत्र प्रियवचः साम यथा ममैव –

स्मितज्योत्स्नाभिस्ते धवलयति विश्वं मुखशशी
दृशस्ते पीयूषद्रवमिव विमुञ्चन्ति परितः।
वपुस्ते लावण्यं किरति मधुरं दिक्षु तदिदं
कुतस्ते पारुष्यं सुतनु हृदयेनाद्य गुणितम्।।

यथा वा – **इन्दीवरेण नयनं मुखमम्बुजेन**
कुन्देन दन्तमधरं नवपल्लवेन।
अङ्गानि चम्पकदलैः स विधाय वेधाः
कान्ते कथं रचितवानुपलेन चेतः।।

नायिकासखीसमावर्जनं भेदो यथा ममैव –

कृतेऽप्याज्ञाभङ्गे कथमिव मया ते प्रणतयो

धृताः स्मित्वा हस्ते विसृजसि रुषं सुभ्रु बहुशः।
प्रकोपः कोऽप्यन्यः पुनरयमसीमाद्य गुणितो
वृथा यत्र स्निग्धाः प्रियसहचरीणामपि गिरः।।

दानं व्याजेन भूषादेर्यथा माघे –

मुहुरुपहसितामिवालिनादे-
वितरसि नः कलिकां किमर्थमेनाम्।
अधिरजनि गतेन धाम्नि तस्याः
शठ कलिरेव महांस्त्वयाऽद्य दत्तः।।

पादयोः पतनं नतिर्यथा –

णेउरकोडिविलग्गं चिहुरं दइअस्स पाअपडिअस्स।
हिअअं माणपउत्थं उम्मोअं त्ति च्चिअ कहेइ।।
(नूपुरकोटिविलग्नं चिकुरं दयितस्य पादपतितस्य।
हृदयं मानपदोत्थमुन्मुक्तमित्येव कथयति।।)

उपेक्षा तदवधीरणं यथा –

किं गतेन न हि युक्तमुपैतुं नेश्वरे परुषता सखि साध्वी।
आनयैनमनुनीय कथं वा विप्रियाणि जनयन्ननुनेयः।।

रभसत्रासहर्षादे रसान्तरात् कोपभ्रंशो यथा ममैव –

अभिव्यक्तालीकः सकलविफलोपायविभव-
श्चिरं ध्यात्वा सद्यः कृतकृतकसंरम्भनिपुणम्।
इतः पृष्ठे पृष्ठे किमिदमिति सन्त्रास्य सहसा
कृताश्लेषां धूर्तः स्मितमधुरमालिङ्गति वधूम्।।

-०-

अथ प्रवासविप्रयोगः –

कार्यतः सम्भ्रमाच्छापात् प्रवासो भिन्नदेशता।। ६४।।
द्वयोस्तत्राश्रुनिःश्वासकार्श्यलम्बालकादिता।
स च भावी भवन् भूतस्त्रिधाद्यो बुद्धिपूर्वकः।। ६५।।

आद्यः कार्यजः समुद्रगमनसेवादिकार्यवशप्रवृत्तौ बुद्धिपूर्वकत्वाद्भूतभविष्यद्वर्तमानतया त्रिविधः।

तत्र यास्यत् प्रवासो यथा –

होन्तपहिअस्स जाआ आउच्छणजीअधारणरहस्सम्।
पुच्छन्ती भमह घरं घरेसु पिअविरहसहिरीआ।।
(भविष्यत्पथिकस्य जाया आयुःक्षणजीवधारणरहस्यम्।
पृच्छन्ती भ्रमति गृहाद् गृहेषु प्रियविरहसहीका।।)

गच्छत् प्रवासो यथाऽमरुशतके –

प्रहरविरतौ मध्ये वाऽह्नस्ततोऽपि परेऽथवा
दिनकृति गते वास्तं नाथ त्वमद्य समेष्यसि।
इति दिनशतप्राप्यं देशं प्रियस्य यियासतो
हरति गमनं बालालपैः सबाष्पगलज्जलैः।।

यथा वा तत्रैव – **देशैरन्तरिता शतैश्च सरितामुर्वीभृतां काननै-**
र्यत्नेनापि न याति लोचनपथं कान्तेति जनन्नपि।
उद्ग्रीवश्चरणार्धरुद्धवसुधः कृत्वाऽश्रुपूर्णे दृशौ
तामाशां पथिकस्तथापि किमपि ध्यात्वा चिरं तिष्ठति।

गतप्रवासो यथा मेघदूते –

उत्सङ्गे वा मलिनवसने सौम्य निक्षिप्य वीणां
मद्गोत्राङ्कं विरचितपदं गेयमुद्गातुकामा।
तन्त्रीमार्द्रां नयनसलिलैः सारयित्वा कथंचिद्
भूयो भूयः स्वयमपि कृतां मूर्च्छनां विस्मरन्ती।।

आगच्छदागतयोस्तु प्रवासाभावादेष्यत्प्रवासस्य च गतप्रवासाऽविशेषात् त्रैविध्यमेव युक्तम्।

द्वितीयः सहसोत्पन्नो दिव्यमानुषविप्लवात्।

उत्पातनिर्वातादिजन्यविप्लवात् परचक्रादिजन्यविप्लवाद् वा बुद्धिपूर्वकत्वादेकरूप एवं संभ्रमजः प्रवासः यथोर्वशीपुरूरवसोर्विक्रमोर्वश्यां यथा च कपालकुण्डलापहृतायां मालत्यां मालतीमाधवयोः।

स्वरूपान्यत्वकरणाच्छापजः सन्निधावपि।। ६६।।

यथा कादम्बर्यां वैशंपायनस्येति।

मृते त्वेकत्र यत्रान्यः प्रलपेच्छोक एव सः।
व्याश्रयत्वान्न शृङ्गारः, प्रत्यासन्ने तु नेतरः।। ६७।।

यथेन्दुमतीमरणादजस्य करुण एव रघुवंशे, कादम्बर्यां तु प्रथमं करुण आकाश-सरस्वतीवचनादूर्ध्वं प्रवासशृङ्गार एवेति।

तत्र नायिकां प्रति नियमः –

प्रणयायोगयोरुत्का, प्रवासे प्रोषितप्रिया।
कलहान्तरितेर्ष्यायां विप्रलब्धा च खण्डिता।। ६८।।

-०-

३. अथ सम्भोगः —

अनुकूलौ निषेवेते यत्रान्योऽन्यं विलासिनौ।
दर्शनस्पर्शनादीनि स सम्भोगो मुदान्वितः।। ६९।।

यथोत्तररामचरिते –

किमपि किमपि मन्दं मन्दमासत्तियोगा-
दविरलितकपोलं जल्पतोरक्रमेण।
सपुलकपरिरम्भव्यापृतैकैकदोष्णो-
रविदितगतयामा रात्रिरेव व्यरंसीत्।।

अथवा प्रिये किमेतत् –

विनिश्चेतुं शक्यो न सुखमिति वा दुःखमिति वा
प्रमोहो निद्रा वा किमु विषविसर्पः किमु मदः।
तव स्पर्शे स्पर्शे मम हि परिमूढेन्द्रियगणो
विकारः कोऽप्यन्तर्जडयति च तापं च कुरुते।।

यथा च ममैव – **लावण्यामृतवर्षिणि प्रतिदिशं कृष्णागुरुश्यामले**
वर्षाणामिव ते पयोधरभरे तन्वङ्गि दूरोन्नते।
नासावंशमनोज्ञकेतकतनुर्भ्रूपत्रगर्भोल्लसत्-
पुष्पश्रीस्तिलकः सहेलमलकैर्भृङ्गैरिवापीयते।।
चेष्टास्तत्र प्रवर्तन्ते लीलाद्या दश योषिताम्।

दाक्षिण्यमार्दवप्रेम्णामनुरूपाः प्रियं प्रति।। ७०।।

ताश्च सोदाहृतयो नायकप्रकाशे दर्शिताः।

रमयेच्चाटुकृत्कान्तः कलाक्रीडादिभिश्च ताम्।
न ग्राम्यमाचरेत् किञ्चिन्नर्मभ्रंशकरं न च।। ७१।।

ग्राम्यः सम्भोगो रङ्गे निषिद्धोऽपि काव्येऽपि न कर्तव्य इति पुनर्निषिध्यते।

यथा रत्नावल्याम् —

स्पृष्टस्त्वयैष दयिते स्मरपूजाव्यापृतेन हस्तेन।
उद्भिन्नापरमृदुतरकिसलय इव लक्ष्यतेऽशोकः।। इत्यादि।

नायकनायिकाकैशिकीवृत्तिनाटकनाटिकालक्षणाद्युक्तं कविपरम्परावगतं स्वयमौचित्य-सम्भावनानुगुण्येनोत्प्रेक्षितं चानुसन्दधानः सुकविः शृङ्गारमुपनिबध्नीयात्।

-o-

अथ वीरः — **वीरः प्रतापविनयाध्यवसायसत्त्व-**
मोहाविषादनयविस्मयविक्रमाद्यैः।
उत्साहभूः स च दयारणदानयोगात्
त्रेधा किलात्र मतिगर्वधृतिप्रहर्षाः।। ७२।।

प्रतापविनयादिभिर्विभावितः करुणायुद्धनादाद्यैरनुभावितो गर्व-धृति-हर्षामर्ष-स्मृति-मति-वितर्क-प्रभृतिभिर्भावित उत्साहः स्थायी स्वदते - भावकमनोविस्तारानन्दाय प्रभवतीत्येष वीरः। तत्र दयावीरो यथा नागानन्दे जीमूतवाहनस्य, युद्धवीरो वीरचरिते रामस्य, दानवीरः परशुरामबलिप्रभृतीनाम् - 'त्यागः सप्तसमुद्रमुद्रितमहीनिर्व्याजदानावधिः' इति।

खर्वग्रन्थिविमुक्तसन्धि विकसद्वक्षःस्फुरत्कौस्तुभं
निर्यन्नाभिसरोजकुड्मलकुटीगम्भीरसामध्वनि।
पात्रावाप्तिसमुत्सुकेन बलिना सानन्दमालोकितं
पायाद् वः क्रमवर्धमानमहिमाश्चर्यं मुरारेर्वपुः।।

यथा च ममैव — **लक्ष्मीपयोधरोत्सङ्गकुङ्कुमारुणितो हरेः।**
बलिरेष स येनास्य भिक्षापात्रीकृतः करः।।

विनयादिषु पूर्वमुदाहृतमनुसन्धेयम्। प्रतापगुणावर्जनादिनापि वीराणां भावात् त्रैधं

प्रायोवादः। प्रस्वेदरक्तवदननयनादिक्रोधानुभावरहितो युद्धवीरोऽन्यथा रौद्रः।।

-०-

अथ बीभत्सः – **बीभत्सः कृमिपूतिगन्धिवमथुप्रायैर्जुगुप्सैकभू-**
रुद्वेगी रुधिरान्त्रकीकसवसामांसादिभिः क्षोभणः।
वैराग्याज्जघनस्तनादिषु घृणाशुद्धोऽनुभावैर्वृतो
नासावक्त्रविकूणनादिभिरिहावेगार्तिशङ्कादयः।। ७३।।

अत्यन्ताहृद्यैः कृमिपूतिगन्धिप्रायविभावैरुद्भूतो जुगुप्सास्थायिभावपरिपोषणलक्षण-उद्वेगो बीभत्सः। यथा मालतीमाधवे –

उत्कृत्योत्कृत्य कृत्तिं प्रथममथ पृथूच्छेथभूयांसि मांसा-
न्यंसस्फिक्पृष्ठपिण्डाद्यवयवसुलभान्युग्रपूतीनि जग्ध्वा।
आर्तः पर्यस्तनेत्रः प्रकटितदशनः प्रेतरङ्कः करङ्का-
दङ्कस्थादस्थिसंस्थं स्थपुटगतमपि क्रव्यमव्यग्रमत्ति।।

रुधिरान्त्रकीकसवसामांसादिविभावः क्षोभणो बीभत्सो यथा वीरचरिते –

अन्त्रप्रोतबृहत्कपालनलककूरक्वणत्कङ्कण-
प्रायप्रेङ्खितभूरिभूषणरवैराघोषयन्त्यम्बरम्।
पीतोच्छर्दितरक्तकर्दमघनप्राग्भारघोरोल्लस-
द्व्यालोलस्तनभारभैरववपुर्बन्धोद्धतं धावति।।

रम्येष्वपि रमणीजघनस्तनादिषु वैराग्याद् घृणा शुद्धो बीभत्सो यथा –

लालां वक्त्रासवं वेत्ति मांसपिण्डौ पयोधरौ।
मांसास्थिकूटं जघनं जनः कामग्रहातुरः।।

न चायं शान्त एव विरक्तः - यतो बीभत्समानो विरज्यते।

-०-

अथ रौद्रः – **क्रोधो मत्सरवैरिवैकृतमयैः पोषोऽस्य रौद्रोऽनुजः**
क्षोभः स्वाधरदंशकम्पभृकुटिस्वेदास्यरागैर्युतः।
शस्त्रोल्लासविकत्थनांसधरणीघतप्रतिज्ञाग्रहै-
रत्रामर्षमदौ स्मृतिश्चपलतासूयौग्र्यवेगादयः।। ७४।।

मात्सर्यविभावो रौद्रो यथा वीरचरिते –

त्वं ब्रह्मवर्चसधरो यदि वर्तमानो

यद्वा स्वजातिसमयेन धनुर्धरः स्याः।
उग्रेण भोस्तव तपस्तपसा दहामि
पक्षान्तरस्य सदृशं परशुः करोति।।

वैरिवैकृतादिर्यथा वेणीसंहारे –

लाक्षागृहानलविषान्नसभाप्रवेशैः
प्राणेषु वित्तनिचयेषु च नः प्रहृत्य।
आकृष्टपाण्डववधूपरिधानकेशाः
स्वस्था भवन्तु मयि जीवति धार्तराष्ट्राः।।

इत्येवमादिविभावैः प्रस्वेदरक्तवदननयनाद्यनुभावैरमर्षादिव्यभिचारिभिः क्रोधपरिपोषो रौद्रः, परशुराम-भीमसेन-दुर्योधनादिव्यवहारेषु वीरचरित-वेणीसंहारादेरनुगन्तव्यः।

-o-

अथ हास्यः – **विकृताकृतिवाग्वेषैरात्मनोऽथ परस्य वा।**
हासः स्यात् परिपोषोऽस्य हास्यस्त्रिपकृतिः स्मृतः।।७४।।

आत्मस्थान् विकृतवेषभाषादीन् परस्थान् वा विभावानवलम्बमानो हासस्तत्परिपोषात्मा हास्यो रसो द्व्यधिष्ठानौ भवति, स चोत्तम-मध्यमाधमप्रकृतिभेदात् षड्विधः।

१. आत्मस्थो रावणः –

जातं मे परुषेण भस्मरजसा तच्चन्दनोद्धूलनं
हारो वक्षसि यज्ञसूत्रमुचितं क्लिष्टा जटाः कुन्तलाः।
रुद्राक्षैः सकलैः सरत्नवलयं चित्रांशुकं वल्कलं
सीतालोचनहारि कल्पितमहो रम्यं वपुः कामिनः।।

२. परस्थो यथा –**भिक्षो मांसनिषेवणं प्रकुरुषे?** किं तेन मद्यं विना
किं ते मद्यमपि प्रियम्? प्रियमहो वाराङ्गनाभिः सह।
वेश्या द्रव्यरुचिः कुतस्तव धनम्? द्यूतेन चौर्येण वा
चौर्यद्यूतपरिग्रहोऽपि भवतो? नष्टस्य काऽन्या गतिः।।

स्मितमिह विकासिनयनं, किञ्चिल्लक्ष्यद्विजं तु हसितं स्यात्।
मधुरस्वरं विहसितं, सशिरःकम्पमिदमुपहसितम्।। ७६।।
अपहसितं सास्राक्षं, विक्षिप्ताङ्गं भवत्यतिहसितम्।
द्वे द्वे हसिते चैषा ज्येष्ठे मध्येऽधमे क्रमशः।। ७७।।

उत्तमस्य स्वपरस्थविकारदर्शनात् स्मित-हसिते, मध्यमस्य विहसितोपहसिते, अधमस्याऽपहसितातिहसिते। उदाहृतयः स्वयमुत्प्रेक्ष्याः।

व्यभिचारिणश्चास्य –

निद्रालस्यश्रमग्लानिमूर्च्छाश्च सहचारिणः (व्यभिचारिणः)।

-०-

अथाद्भुतः – **अतिलोकैः पदार्थैः स्याद्विस्मयात्मा रसोऽद्भुतः।। ७८।।**
कर्मास्य साधुवादाश्रुवेपथुस्वेदगद्गदाः।
हर्षावेगधृतिप्राया भवन्ति व्यभिचारिणः।। ७९।।

लोकसीमातिवृत्तपदार्थवर्णनादिविभावितः साधुवादाद्यनुभावपरिपुष्टो विस्मयः स्थायिभावो हर्षावेगादिभावितो रसोऽद्भुतः। यथा –

दोर्दण्डाञ्चितचन्द्रशेखरधनुर्दण्डावभङ्गोद्धत-
ष्टङ्कारध्वनिरार्यबालचरितप्रस्तावनाडिण्डिमः।
द्राक्पर्यस्तकपालसम्पुटमिलद्ब्रह्माण्डभाण्डोदर-
भ्राम्यत्पिण्डितचण्डिमा कथमसौ नाद्यापि विश्राम्यति।। इत्यादि।

-०-

अथ भयानकः – **विकृतस्वरसत्त्वादेर्भयभावो भयानकः।**
सर्वाङ्गवेपथुस्वेदशोषवैचित्त्यलक्षणः।।
दैन्यसम्भ्रमसम्मोहत्रासादिस्तत्सहोदरः।। ८०।।

रौद्रशब्दश्रवणाद्रौद्रसत्त्वदर्शनाच्च भयस्थायिभावप्रभवो भयानको रसः, तत्र सर्वाङ्गवेपथुप्रभृतयोऽनुभावाः दैन्यादयस्तु व्यभिचारिणः।

१. भयानको यथा –

शस्त्रमेतत्समुत्सृज्य कुब्जीभूय शनैः शनैः।
यथातथागतेनैव यदि शक्नोषि गम्यताम्।।

२. यथा च रत्नावल्यां प्रागुदाहृतम् - **नष्टं वर्षवरैः** इत्यादि।

३. यथा — **स्वगेहात् पन्थानं तत उपचितं काननमथो**
गिरिं तस्मात् सान्द्रद्रुमगहनमस्मादपि गुहाम्।
तदन्वङ्गान्यङ्गैरभिनिविशमानो न गणय-
त्यरातिः कालीये तव विजययात्राचिकतधीः।।

-o-

अथ करुणः — **इष्टनाशादनिष्टाप्तौ शोकात्मा करुणोऽनु तम्।**
निश्वासोच्छ्वासरुदितस्तम्भप्रलपितादयः।। ८१।।
स्वापापस्मारदैन्याधिमरणालस्यसम्भ्रमाः।
विषादजडतोन्मादचिन्ताद्या व्यभिचारिणः।। ८२।।

इष्टस्य बन्धुप्रभृतेर्विनाशादनिष्टस्य तु बन्धनादेः प्राप्त्या शोकप्रकर्षजः करुणः तमन्विति तदनुभावनिःश्वासादिकथनम्। व्यभिचारिणश्च स्वापापस्मारादयः।

१. इष्टनाशात् करुणो यथा कुमारसम्भवे —

अयि जीवितनाथ जीवसीत्यभिधायोत्थितया तया पुरः।
ददृशे पुरुषाकृति क्षितौ हरकोपानलभस्म केवलम्।।

इत्यादि रतिप्रलापः।

२. अनिष्टावाप्तेः सागरिकायाः बन्धनाद्यथा रत्नावल्याम् —

प्रीतिभक्त्यादयो भावा मृगयाक्षादयो रसाः।
हर्षोत्साहादिषु स्पष्टमन्तर्भावान्न कीर्तिताः।। ८३।। स्पष्टम्।
षट्त्रिंशद्भूषणादीनि सामादीन्येकविंशतिः।
लक्ष्यसन्ध्यान्तराख्यानि सालङ्कारेषु तेषु च।। ८४।।

'विभूषणं चाक्षरसंहतिश्च शोभाभिमानौ गुणकीर्तनं च' इत्येवमादीनि षट्त्रिंशत् (विभूषणादीनि) काव्यलक्षणानि 'साम भेदः प्रदानं च' इत्येवमादीनि सन्ध्यन्तराण्येकविंशति-रुपमादिष्वलङ्कारेषु हर्षोत्साहादिषु चान्तर्भावान्न पृथगुक्तानि।

इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य चतुर्थः प्रकाशः समाप्तः।।

अथ ग्रन्थोपसंहारः –

रम्यं जुगुप्सितमुदारमथापि नीच-
मुग्रं प्रसादि गहनं विकृतं च वस्तु।
यद्वाप्यवस्तु कविभावकभाव्यमानं
तन्नास्ति यन्न रसभावमुपैति लोके।। ८५।।

विष्णोः सुतेनापि धनञ्जयेन विद्वन्मनोरागनिबन्धहेतुः।
आविष्कृतं मुञ्जमहीशगोष्ठीवैदग्धभाजा दशरूपमेतत्।। ८६।।

समाप्तश्चायं ग्रन्थः।।

श्रीधनञ्जयविरचितम्

दशरूपकम्

प्रथमः प्रकाशः

वस्तुविचारः

नमस्तस्मै गणेशाय यत्कण्ठः पुष्करायते।
मदाभोगघनध्वानो नीलकण्ठस्य ताण्डवे।। १ ।।
दशरूपानुकारेण यस्य माद्यन्ति भावुकाः।
नमः सर्वविदे तस्मै विष्णवे भरताय च।। २ ।।
कस्यचिदेव कदिचिद्दयया विषयं सरस्वती विदुषः।
घटयति कमपि तमन्यो व्रजति जनो येन वैदग्धीम्।। ३ ।।
उद्धृत्योद्धृत्य सारं यमखिलनिगमान्नाट्यवेदं विरिञ्चि-
श्चक्रे यस्य प्रयोगं मुनिरपि भरतस्ताण्डवं नीलकण्ठः।
शर्वाणी लास्यमस्य प्रतिपदमपरं लक्ष्म कः कर्तुमीष्टे
नाट्यानां किन्तु किञ्चित् प्रगुणरचनया लक्षणं संक्षिपामि।। ४ ।।
व्याकीर्णे मन्दबुद्धीनां जायते मतिविभ्रमः।
तस्यार्थस्तत्पदैस्तेन संक्षिप्य क्रियतेऽञ्जसा।। ५ ।।
आनन्दनिस्यन्दिषु रूपकेषु व्युत्पत्तिमात्रं फलमल्पबुद्धिः।
योऽपीतिहासादिवदाह साधुस्तस्मै नमः स्वादुपराङ्मुखाय।। ६।।
अवस्थानुकृतिर्नाट्यं रूपं दृश्यतयोच्यते।
रूपकं तत्समारोपात् दशधैव रसाश्रयम्।। ७ ।।
नाटकं सप्रकरणं भाणः प्रहसनं डिमः।
व्यायोगसमवकारौ वीथ्यङ्केहामृगा इति।। ८ ।।
अन्यद्भावाश्रयं नृत्यम् नृत्तं ताललयाश्रयम्।
आद्यं पदार्थाभिनयो मार्गो देशी तथा परम्।। ९ ।।
मधुरोद्धतभेदेन तद्द्वयं द्विविधं पुनः।
लास्यताण्डवरूपेण नाटकाद्युपकारकम्।। १०।।

वस्तु नेता रसस्तेषां भेदकः वस्तु च द्विधा।
तत्राधिकारिकं मुख्यमङ्गं प्रासङ्गिकं विदुः।। ११ ।।
अधिकारः फलस्वाम्यमधिकारी च तत्प्रभुः।
तन्निर्वृत्तमभिव्यापि वृत्तं स्यादाधिकारिकम्।। १२ ।।
प्रालङ्गिकं परार्थस्य स्वार्थो यस्य प्रसङ्गतः।
सानुबन्धं पताकाख्यं प्रकरी च प्रदेशभाक्।। १३ ।।
प्रस्तुतागन्तुभावस्य वस्तुनोऽन्योक्तिसूचकम्।
पताकास्थानकं तुल्यसंविधानविशेषणम्।। १४ ।।
प्रख्यातोत्पाद्यमिश्रत्वभेदात् त्रिधापि तत्त्रिधा।
प्रख्यातमितिहासादेरुत्पाद्यं कविकल्पितम्।। १५ ।।
मिश्रं च सङ्करात्ताभ्यां दिव्यमर्त्यादिभेदतः।
कार्यं त्रिवर्गस्तच्छुद्धमेकानेकानुबन्धि च।। १६ ।।
धर्मार्थकामाः फलं तच्च शुद्धमेकैकानुबन्धं वा।
स्वल्पोद्दिष्टस्तु तद्धेतुर्बीजं विस्तार्यनेकधा।
अवान्तरार्थविच्छेदे बिन्दुरच्छेदकारणम्।। १७ ।।
बीजबिन्दुपताकाख्यप्रकरीकार्यलक्षणाः।
अर्थप्रकृतयः पञ्च ता एताः परिकीर्तिताः।। १८ ।।
अवस्थाः पञ्च कार्यस्य प्रारब्धस्य फलार्थिभिः।
आरम्भयत्नप्राप्त्याशानियताप्तिफलागमाः।। १९ ।।
औत्सुक्यमात्रमारम्भः फललाभाय भूयसे।
प्रयत्नस्तु तदप्राप्तौ व्यापारोऽतित्वरान्वितः।। २० ।।
उपायापायशङ्काभ्यां प्राप्त्याशा प्राप्तिसम्भवः।
अपायाभावतः प्राप्तिर्नियताप्तिः सुनिश्चिता।। २१ ।।
समग्रफलसम्पत्तिः फलयोगो यथोदितः।
अर्थप्रकृतयः पञ्च पञ्चावस्थासमन्विताः।। २२ ।।
यथासङ्ख्येन जायन्ते मुखाद्याः पञ्च सन्धयः।
अन्तरैकार्थसम्बन्धः सन्धिरेकान्वये सति।। २३ ।।

मुखप्रतिमुखे गर्भः सावमर्शोपसंहृतिः।
मुखं बीजसमुत्पत्तिर्नानार्थरससम्भवा।। २४ ।।
अङ्गानि द्वादशैतस्य बीजारम्भसमन्वयात्।
उपक्षेपः परिकरः परिन्यासो विलोभनम्।। २५ ।।
उक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभावना।
उद्भेदवेदकरणान्यन्वर्थान्यथ लक्षणम्।। २६ ।।
बीजन्यास उपक्षेपः तद्बाहुल्यं परिक्रिया।
तन्निष्पत्तिः परिन्यासः गुणाख्यानं विलोभनम्।। २७ ।।
सम्प्रधारणमर्थाना युक्तिः प्राप्तिः सुखागमः।
बीजागमः समाधानम् विधानं सुखदुःखकृत्।। २८ ।।
परिभावोऽद्भुतावेशः उद्भेदो गूढभेदनम्।
करणं प्रकृतारम्भः भेदः प्रोत्साहना मता।। २९ ।।
लक्ष्यालक्ष्यतयोद्भेदस्तस्य प्रतिमुखं भवेत्।
बिन्दुप्रयत्नानुगमादङ्गान्यस्य त्रयोदश।। ३० ।।
विलासः परिसर्पश्च विधूतं शमनर्मणी।
नर्मद्युतिः प्रगमनं निरोधः पर्युपासनम्।। ३१ ।।
वज्रं पुष्पमुपन्यासो वर्णसंहार इत्यपि।
रत्यर्थेहा विलासः स्याद् दृष्टनष्टानुसर्पणम्।। ३२ ।।
(परिसर्पः) विधूतं स्यादरतिः तस्या अरतेरुपशमः शमः।
परिहासवचो नर्म धृतिस्तज्जा द्युतिर्मता।। ३३ ।।
उत्तरा वाक्प्रगमनम् हितरोधो निरोधनम्।
पर्युपास्तिरनुनयः पुष्पं वाक्यं विशेषवत्।। ३४ ।।
उपन्यासस्तु सोपायम् वज्रं प्रत्यक्षनिष्ठुरम्।
चातुर्वर्ण्योपगमनं वर्णसंहार इष्यते।। ३५ ।।
गर्भस्तु दृष्टनष्टस्य बीजस्यान्वेषणं मुहुः।
द्वादशाङ्गः पताका स्यान्न वा स्यात्प्राप्तिसम्भवः।। ३६ ।।
अभूताहरणं मार्गो रूपोदाहरणे क्रमः।
संग्रहश्चानुमानं च तोटकाधिबले यथा।। ३७ ।।

उद्वेगसम्भ्रमाक्षेपाः लक्षणं च प्रतीयते।
अभूताहरणं छद्म मार्गस्तत्त्वार्थकीर्तनम्।। ३८ ।।
रूपं वितर्कवद्वाक्यम् सोत्कर्षं स्यादुदाहृतिः।
क्रमः सञ्चिन्त्यमानाप्तिः भावज्ञानमथापरे।। ३९ ।।
सङ्ग्रहः सामदानोक्तिः अभ्यूहो लिङ्गतोऽनुमा।
अधिबलमभिसन्धिः संरब्धं तोटकं वचः।। ४० ।।
तोटकस्यान्यथाभावं ब्रुवतेऽधिबलं बुधाः।
संरब्धवचनं यत्तु तोटकं तदुदाहृतम्।। ४१ ।।
उद्वेगोऽरिकृता भीतिः शङ्का-त्रासौ च सम्भ्रमः।
गर्भबीजसमुद्भेदादाक्षेपः परिकीर्तितः।। ४२ ।।
क्रोधेनावमृशेद्यत्र व्यसनाद्वा विलोभनात्।
गर्भनिर्भिन्नबीजार्थः सोऽवमर्श इति स्मृतः।। ४३ ।।
तत्रापवादसंफेटौ विद्रवद्रवशक्तयः।
द्युतिः प्रसङ्गश्छलनं व्यवसायो विरोधनम्।। ४४ ।।
प्ररोचना विचलनमादानं च त्रयोदश।
दोषप्रख्यापवादः स्यात् सम्फेटो रोषभाषणम्।
विद्रवो वधबन्धादिः द्रवो गुरुतिरस्कृतिः।। ४५ ।।
विरोधशमनं शक्तिः तर्जनोद्वेजने द्युतिः।
गुरुकीर्तनं प्रसङ्गः छलनं चावमाननम्।। ४६ ।।
व्यवसायः स्वशक्त्युक्तिः संरब्धानां विरोधनम्।
सिद्धमन्त्रणतो भाविदर्शिका स्यात् प्ररोचना।। ४७ ।।
विकत्थना विचलनम् आदानं कार्यसङ्ग्रहः।
बीजवन्तो मुखाद्यर्था विप्रकीर्णा यथायथम्।। ४८ ।।
ऐकार्थ्यमुपनीयन्ते यत्र निर्वहणं हि तत्।
सन्धिर्विबोधो ग्रथनं निर्णयः परिभाषणाम्।। ४९ ।।
प्रसादानन्दसमयाः कृतिभाषोपगूहना।
पूर्वभावोपसंहारौ प्रशस्तिश्च चतुर्दश।। ५० ।।

सन्धिर्बीजोपगमनम् विबोधः कार्यमार्गणम्।
ग्रथनं तदुपक्षेपोऽनुभूताख्या तु निर्णयः।। ५१ ।।
परिभाषा मिथो जल्पः प्रसादः पर्युपासनम्।
आनन्दो वाञ्छितावाप्तिः समयो दुःखनिर्गमः।। ५२ ।।
कृतिर्लब्धार्थशमनम् मानाद्याप्तिश्च भाषणम् ।
कार्यदृष्ट्यद्भुतप्राप्ती पूर्वभावोपगूहने ।। ५३ ।।
वराप्तिः काव्यसंहारः प्रशस्तिः शुभशंसनम् ।
उक्ताङ्गानां चतुःषष्टिः षोढा चैषां प्रयोजनम्।। ५४ ।।
इष्टास्यार्थस्य रचना गोप्यगुप्तिः प्रकाशनम्।
रागः प्रयोगस्याश्चर्यं वृत्तान्तस्यानुपक्षयः।। ५५ ।।
द्वेधा विभागः कर्तव्यः सर्वस्यापीह वस्तुनः।
सूच्यमेव भवेत् किञ्चिद् दृश्यश्रव्यमथापरम्।। ५६ ।।
नीरसोऽनुचितस्तत्र संसूच्यो वस्तुविस्तरः।
दृश्यस्तु मधुरोदात्तरसभावनिरन्तरः।। ५७ ।।
अर्थोपक्षेपकैः सूच्यं पञ्चभिः प्रतिपादयेत्।
विष्कम्भचूलिकाङ्कास्याङ्कावतारप्रवेशकैः।। ५८ ।।
वृत्तवर्तिष्यमाणानां कथांशानां निदर्शकः।
संक्षेपार्थस्तु विष्कम्भो मध्यपात्रप्रयोजितः।। ५९ ।।
एकानेककृतः शुद्धः सङ्कीर्णो नीचमध्यमैः।
तद्वदेवानुदात्तोक्त्या नीचपात्रप्रयोजितः।। ६० ।।
प्रवेशोऽङ्कद्वयस्यान्तः शेषार्थस्योपसूचकः।
अन्तर्जवनिकासंस्थैश्चूलिकार्थस्य सूचना।। ६१ ।।
अङ्कान्तपात्रैरङ्कास्यं छिन्नाङ्कस्यार्थसूचनात्।
अङ्कावतारस्त्वङ्कान्ते पातोऽङ्कस्याविभागतः।। ६२ ।।
एभिः संसूचयेन सूच्यं दृश्यमङ्कैः प्रदर्शयेत्।
नाट्यधर्ममपेक्ष्यैतत् पुनर्वस्तु त्रिधेष्यते।। ६३ ।।
सर्वेषां नियतस्यैव श्राव्यमश्राव्यमेव च।
सर्वश्राव्यं प्रकाशं स्यादश्राव्यं स्वगतं मतम्।। ६४ ।।

द्विधाऽन्यन्नाट्यधर्माख्यं जनान्तमपवारितम्।
त्रिपताककरेणान्यानपवार्यान्तरा कथाम्।। ६५ ।।
अन्योऽन्यामन्त्रणं यत् स्याज्जनान्ते तज्जनान्तिकम्।
रहस्यं कथ्यतेऽन्यस्य परावृत्त्यापवारितम्।। ६६ ।।
किं ब्रवीष्येवमित्यादि विना पात्रं ब्रवीति यत्।
श्रुत्वेवानुक्तमप्येकस्तत् स्यादाकाशभाषितम्।। ६७ ।।
इत्याद्यैशेषमिह वस्तुविभेदजातं
रामायणादि च विभाव्य बृहत्कथां च ।
आसूत्रयेत् तदनु नेतृरसानुगुण्या-
च्चित्रां कथामुचितचारुवचः प्रपञ्चैः ।। ६८ ।।
इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य प्रथमः प्रकाशः समाप्तः।।

द्वितीयप्रकाशः

(नायकविचारः)

नेता विनीतो मधुरस्त्यागी दक्षः प्रियंवदः।
रक्तलोकः शुचिर्वाग्मी रूढवंशः स्थिरो युवा।। १।।
बुद्ध्युत्साह-स्मृति-प्रज्ञा-कला-मानसमन्वितः।
शूरो दृढश्च तेजस्वी शास्त्रचक्षुश्च धार्मिकः।।२ ।।
भेदैश्चतुर्धा ललितशान्तोदात्तोद्धतैरयम्।
निश्चिन्तो धीरललितः कलासक्तः सुखी मृदुः।। ३।।
सामान्यगुणयुक्तस्तु धीरशान्तो द्विजादिकः।
महासत्त्वोऽतिगम्भीरः क्षमावानविकत्थनः।। ४।।
स्थिरो निगूढाहङ्कारो धीरोदात्तो दृढव्रतः।
दर्प-मात्सर्यभूयिष्ठो माया-च्छद्मपरायणः।। ५।।
धीरोद्धतस्त्वहङ्कारी चलश्चण्डो विकत्थनः।
स दक्षिणः शठो धृष्टः पूर्वां प्रत्यन्यया हृतः।। ६।।
दक्षिणोऽस्यां सहृदयः गूढविप्रियकृच्छठः।
व्यक्ताङ्गवैकृतो धृष्टोऽनुकूलस्त्वेकनायिकः।। ७।।

पताकानायकस्त्वन्यः पीठमर्दो विचक्षणः।
तस्यैवानुचरो भक्तः किञ्चिदूनश्च तद्गुणैः।। ८।।
एकविद्यो विटश्चान्यो, हास्यकृच्च विदूषकः।
लुब्धो धीरोद्धतः स्तब्धः पापकृद्व्यसनी रिपुः।। ९।।
शोभा विलासो माधुर्यं गाम्भीर्यं स्थैर्यतेजसी।
ललितौदार्यमित्यष्टौ सात्त्विकाः पौरुषा गुणाः।। १०।।
नीचे घृणाधिके स्पर्धा शोभायां शौर्यदक्षते।
गतिः सधैर्या दृष्टिश्च विलासे सस्मितं वचः।। ११।।
श्लक्ष्णो विकारो माधुर्यं संक्षोभे सुमहत्यपि।
गाम्भीर्यो यत्प्रभावेन विकारो नोपलक्ष्यते।। १२ ।।
व्यवसायादचलनं स्थैर्यं विघ्नकुलादपि।
अधिक्षेपाद्यसहनं तेजः प्राणात्ययेष्वपि।। १३।।
शृङ्गाराकारचेष्टात्वं सहजं ललितं मृदु।
प्रियोक्त्याऽऽजीविताद्दानमौदार्यं सदुपग्रहः।। १४।।
स्वान्या साधारणस्त्रीति तद्गुणा नायिका त्रिधा।
मुग्धा मध्या प्रगल्भेति स्वीया शीलार्जवादियुक्।। १५।।
मुग्धा नववयःकामा रतौ वामा मृदुः क्रुधि।
मध्योद्यद्यौवनानङ्गा मोहान्तसुरतक्षमा।। १६।।
धीरा सोत्प्रासवक्रोक्त्या, मध्या साश्रु कृतागसम्।
खेदयेद् दयितं कोपादधीरा परुषाक्षरम्।। १७।।
यौवनान्धा स्मरोन्मत्ता प्रगल्भा दयिताङ्गके।
विलीयमानेवानन्दाद्रतारम्भेऽप्यचेतना।। १८।।
सावहित्थादरोदास्ते रतौ धीरेतरा क्रुधा।
सन्तर्ज्य ताडयेद् मध्या मध्याधीरेव तं वदेत्।। १९।।
द्वेधा ज्येष्ठा कनिष्ठा चेत्यमुग्धा द्वादशोदिताः।
अन्यस्त्री कन्यकोढा च नान्योढाऽङ्गिरसे क्वचित्।। २०।।
कन्यानुरागमिच्छातः कुर्यादङ्गाङ्गिसंश्रयम्।
साधारणस्त्री गणिका कलाप्रागल्भ्यधौत्ययुक्।। २१।।

छन्न-काम-सुखार्थाज्ञ-स्वतन्त्राहंयु-पण्डकान्।
रक्तेव रञ्जयेदाढ्यान्निःस्वान्मात्रा विवासयेत्।। २२ ।।
रक्तैव त्वप्रहसने, नैषा दिव्यनृपाश्रये।
आसामष्टाववस्थाः स्युः स्वाधीनपतिकादिकाः।। २३।।
आसन्नायत्तरमणा हृष्टा स्वाधीनभर्तृका।
मुदा वासकसज्ञा स्वं मण्डयत्येष्यति प्रिये।। २४।।
चिरयत्यव्यलीके तु विरहोत्कण्ठितोन्मनाः।
ज्ञातेऽन्यासङ्गविकृते खण्डितेर्ष्याकषायिता।। २५।।
कलहान्तरिताऽमर्षाद्विधूतेऽनुशयार्तियुक्।
विप्रलब्धोक्तसमयमप्राप्तेऽतिविमानिता।। २६।।
दूरदेशान्तरस्थे तु कार्यतः प्रोषितप्रिया।
कामार्ताऽभिसरेत् कान्तं सारयेद्वाऽभिसारिका।। २७।।
चिन्तानिःश्वासखेदाश्रुवैवर्ण्यग्लान्यभूषणैः।
युक्ताः षडन्त्या द्वे चाद्ये क्रीडौज्ज्वल्यप्रहर्षितैः।। २८।।
दूत्यो दासी सखी कारू-र्धात्रेयी प्रतिवेशिका।
लिङ्गिनी शिल्पिनी स्वं च, नेतृ-मित्रगुणान्विताः।। २९।।
यौवने सत्त्वजाः स्त्रीणामलङ्कारास्तु विंशतिः।
यौवने सत्त्वोद्भूता विंशतिरलङ्काराः स्त्रीणां भवन्ति।
भावो हावश्च हेला च त्रयस्तत्र शरीरजाः।। ३०।।
शोभा कान्तिश्च दीप्तिश्च माधुर्यं च प्रगल्भता।
औदार्यं धैर्यमित्येते सप्त भावा अयत्नजाः।। ३१।।
लीला विलासो विच्छित्तिर्विभ्रमः किलकिञ्चितम्।
मोट्टायितं कुट्टमितं बिब्बोको ललितं तथा।। ३२।।
विहृतं चेति विज्ञेया दश भावाः स्वभावजाः।
निर्विकारात्मकात् सत्त्वाद्भावस्तत्राद्यविक्रिया।। ३३।।
अल्पालापः सशृङ्गारो हावोऽक्षिभ्रूविकारकृत्।
स एव हेला सुव्यक्तशृङ्गाररससूचिका।। ३४।।

रूपोपभोगतारुण्यैः शोभाङ्गानां विभूषणम्।
मन्मथावापितच्छाया सैव कान्तिरिति स्मृता।। ३५।।
अनुल्बणत्वं माधुर्यं दीप्तिः कान्तेस्तु विस्तरः।
निस्साध्वसत्त्वं प्रागल्भ्यमौदार्यं प्रश्रयः सदा।। ३६।।
चापलाऽविहता धैर्यं चिद्वृत्तिरविकत्थना।
प्रियानुकरणं लीला मधुराङ्गविचेष्टितैः।। ३७।।
तात्कालिको विशेषस्तु विलासोऽङ्गक्रियोक्तिषु।
आकल्परचनाऽल्पापि विच्छित्तिः कान्तिपोषकृत्।। ३८।।
विभ्रमस्त्वरया काले भूषास्थानविपर्ययः।
क्रोधाश्रुहर्षभीत्यादेः सङ्करः किलकिञ्चितम्।। ३९।।
मोट्टायितं तु तद्भावभावनेष्टकथादिषु।
सानन्दान्तः कुट्टमितं कुप्येत् केशाधरग्रहे।। ४०।।
गर्वाभिमानादिष्टेऽपि बिब्वोकोऽनादरक्रिया।
सुकुमाराङ्गविन्यासो मसृणो ललितं भवेत्।। ४१।।
प्राप्तकालं न यद् ब्रूयाद् व्रीडया विहृतं हि तत्।
मन्त्री स्वं वोभयं वापि सखा तस्यार्थचिन्तने।।४२।।
मन्त्रिणा ललितः, शेषा मन्त्रिस्वायत्तसिद्धयः।
ऋत्विक्-पुरोहितौ धर्मे तपस्विब्रह्मवादिनः।।४३।।
सहृत्कुमाराटविका दण्डे सामन्तसैनिकाः।
अन्तःपुरे वर्षवराः किराता मूकवामनाः।।४४।।
म्लेच्छाभीरशकाराद्याः स्वस्वकार्योपयोगिनः।
ज्येष्ठमध्याधमत्वेन सर्वेषां च त्रिरूपता।।४५।।
तारतम्याद्यथोक्तानां गुणानां चोत्तमादिता।
एवं नाट्ये विधातव्यो नायकः सपरिच्छदः।।४६।।
तद्व्यापारात्मिका वृत्तिश्चतुर्धा, तत्र कैशिकी।
गीतनृत्यविलासाद्यैर्मृदुः शृङ्गारचेष्टितैः।।४७।।
नर्म-तत्स्फिञ्ज-तत्स्फोट-तद्गर्भैश्चतुरङ्गिका।
वैदग्ध्यक्रीडितं नर्म प्रियोपच्छन्दनात्मकम्।।४८।।

हास्येनैव सशृङ्गारभयेन विहितं त्रिधा।
आत्मोपक्षेपसम्भोगमानैः शृङ्गार्यपि त्रिधा।।४९।।
शुद्धमङ्गं भयं द्वेधा त्रेधा वाग्वेषचेष्टितैः।
सर्वं सहास्यमित्येवं नर्माष्टादशधोदितम्।।५०।।
नर्मस्फिञ्जः सुखारम्भो भयान्तो नवसङ्गमे।
नर्मस्फोटस्तु भावानां सूचितोऽल्परसो लवैः।।५१।।
छन्ननेतृप्रतीचारो नर्मगर्भोऽर्थहेतवे।
अङ्गैः सहास्यनिर्हास्यैरेभिरेषाऽत्र कैशिकी।।५२।।
विशोका सात्त्वती सत्त्वशौर्यत्यागदयार्जवैः।
संलापोत्थापकावस्थां साङ्घात्यः परिवर्तकः।।५३।।
संलापको गभीरोक्तिर्नानाभावरसा मिथः।
उत्थापकस्तु यत्रादौ युद्धायोत्थापयेत् परम्।।५४।।
मन्त्रार्थदैवशक्त्यादेः साङ्घात्यः सङ्घभेदनम्।
प्रारब्धोत्थानकार्यान्यकरणात् परिवर्तकः।।५५।।
एभिरङ्गैश्चतुर्धेयं सात्त्वत्यारभटी पुनः।
मायेन्द्रजाल-संग्राम-क्रोधोद्भ्रान्तादिचेष्टितैः।।५६।।
संक्षिप्तिका स्यात् संफेटो वस्तूत्थानावपातने।
संक्षिप्तवस्तुरचना संक्षिप्तिः शिल्पयोगतः।।५७।।
पूर्वनेतृनिवृत्त्याऽन्ये नेत्रन्तरपरिग्रहः।
संफेटस्तु समाघातः क्रुद्धसंरब्धयोर्द्वयोः।।५८।।
मायाद्युत्थापितं वस्तु वस्तूत्थापनमिष्यते।
अवपातस्तु निष्कामप्रवेशत्रासविद्रवैः।। ५९।।
एभिरङ्गैश्चतुर्धेयम्, नार्थवृत्तिरतः परा।
चतुर्थी भारती सापि वाच्या नाटकलक्षणे।।६०।।
कैशिकी सात्त्वती चार्थवृत्तिमारभटीमिति।
पठन्तः पञ्चमीं वृत्तिमौद्भटाः प्रतिजानते।।६१।।

शृङ्गारे कैशिकी, वीरे सात्त्वत्यारभटी पुनः।
रसे रौद्रे च बीभत्से, वृत्तिः सर्वत्र भारती।।६२।।
देशभाषाक्रियावेषलक्षणाः स्युः प्रवृत्तयः।
लोकादेवावगम्यैता यथौचित्यं प्रयोजयेत्।।६३।।
पाठ्यं तु संस्कृतं नृणामनीचानां कृतात्मनाम्।
लिङ्गिनीनां महादेव्या मन्त्रिजावेश्ययोः क्वचित्।।६४।।
स्त्रीणां तु प्राकृतं प्रायः सौरसेन्यधमेषु च।
पिशाचात्यन्तनीचादौ पैशाच मागधं तथा।।६५।।
यद्देशं नीचपात्रं यत्तद्देशं तस्य भाषितम्।
कार्यतश्चोत्तमादीनां कार्यो भाषाव्यतिक्रमः।।६६।।
भगवन्तो वरैर्वाच्या विद्वद्देवर्षिलिङ्गिनः।
विप्रामात्याग्रजाश्चार्या नटीसूत्रभृतौ मिथः।।६७।।
रथी सूतेन चायुष्मान् पूज्यैः शिष्यात्मजानुजाः।
वत्सेति तातः पज्ज्येऽपि सुगृहीताभिधस्तु तैः।। ६८।।
भावोऽनुगेन सूत्री च मार्षेत्येतेन सोऽपि च।
देवः स्वामीति नृपतिभृत्यैर्भट्टेति चाधमैः।।६९।।
आमन्त्रणीयाः पतिवज्ज्येष्ठमध्याधमैः स्त्रियः।
समा हलेति, प्रेष्या च हञ्जे, वेश्याऽज्जुका तथा।।७०।।
कुट्टिन्यम्बेत्यनुगतैः पूज्या वा जरती जनैः।
विदूषकेन भवती राज्ञी चेटीति शब्द्यते।।७१।।
चेष्टागुणोदाहृतिसत्त्वभावा-नशेषतो नेतृदशाविभिन्नान्।
को वक्तुमीशो भरतो न यो वा यो वा न देवः शशिखण्डमौलिः।।७२।।
इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य द्वितीयः प्रकाशः समाप्तः।।

तृतीयः प्रकाशः

रूपकविचारः

१. नाटकलक्षणम्

प्रकृतित्वादथान्येषां भूयो रसपरिग्रहात् ।
सम्पूर्णलक्षणत्वाच्च पूर्वं नाटकमुच्यते ।। १ ।।
पूर्वरङ्गं विधायादौ सूत्रधारे विनिर्गते ।
प्रविश्य तद्वदपरः काव्यमास्थापयेन्नटः ।। २ ।।
दिव्यमर्त्ये स तद्रूपो मिश्रमन्यतरस्तयोः ।
सूचयेद्वस्तु बीजं वा मुखं पात्रमथापि वा ।। ३।।
रागं प्रसाद्य मधुरैः श्लोकैः काव्यार्थसूचकैः ।
ऋतुं कञ्चिदुपादाय भारतीं वृत्तमाश्रयेत् ।। ४ ।।
भारती संस्कृतप्रायो वाग्व्यापारो नटाश्रयः ।
भेदैः प्ररोचनायुक्तैर्वीथीप्रहसनामुखैः ।। ५ ।।
उन्मुखीकरणं तत्र प्रशंसातः प्ररोचना ।
वीथीप्रहसनं चापि स्वप्रसङ्गेऽभिधास्यते ।। ६ ।।
वीथ्यङ्गान्यामुखाङ्गत्वादुच्यन्तेऽत्रैव तत्पुनः ।
सूत्रधारो नटीं ब्रुते मार्षं वाऽथ विदूषकम् ।। ७ ।।
स्वकार्यं प्रस्तुताक्षेऽपि चित्रोक्त्या यत्तदामुखम् ।
प्रस्तावना वा तत्र स्युः कथोद्घातः प्रवृत्तकम् ।। ८।।
प्रयोगातिशयश्चाथ वीथ्यङ्गानि त्रयोदश ।
स्वेतिवृत्तसमं वाच्यमर्थं वा यत्र सूत्रिणः ।। ९।।
गृहीत्वा प्रविशेत्पात्रं कथोद्घातो द्विधैव सः ।
कालसाम्यसमाक्षिप्तप्रवेशः स्यात् प्रवृत्तकम्।। १० ।।
एषोऽयमित्युपक्षेपात् सूत्रधारप्रयोगतः ।
पात्रप्रवेशो यत्रैव प्रयोगातिशयो मतः ।। ११ ।।

उद्घात्यकावलगिते प्रपञ्चत्रिगते छलम् ।
वाक्केल्यधिबले गण्डमवस्यन्दितनालिके ।। १२ ।।
असत्प्रलापव्याहारमृदवानि त्रयोदश ।
गूढार्थपदपर्यायमाला प्र श्नोत्तरस्य वा ।। १३ ।।
यत्रान्योऽन्यं समालापो द्वेधोद्घात्यं यदुच्यते ।
यत्रैकत्र समावेशात् कार्यमन्यत् प्रसाध्यते ।। १४।।
प्रस्तुतेऽन्यत्र वाऽन्यत् स्यात्तच्चावलगितं द्विधा ।
असद्भूतं मिथः स्तोत्रं प्रपञ्चो हास्यकृन्मतः।। १५।।
श्रुतिसाम्यादनेकार्थयोजनं त्रिगतं त्विह ।
नटादित्रितयालापः पूर्वरङ्गे तदिष्यते ।। १६ ।।
प्रियाभैरप्रियैर्वाक्यैर्विलोभ्य छलना छलम् ।
विनिवृत्त्यास्य वाक्केली द्विस्त्रिः प्रत्युक्तितोऽपि वा।।१७।।
अन्योऽन्यवाक्याधिक्योक्तिः स्पर्धयाऽधिबलं भवेत्।
गण्डः प्रस्तुतसम्बन्धिभिन्नार्थं सहसोदितम्।।१८।।
रसोक्तस्यान्यथा व्याख्या यत्रावस्यन्दितं हि तत् ।
सोपहासा निगूढार्था नालिकैव प्रहेलिका ।। १९।।
असम्बद्धकथाप्रायोऽसत्प्रलापो यथोत्तरः ।
अन्यार्थमेव व्याहारो हास्यलोभकरं वचः ।। २०।।
दोषा गुणा गुणा दोषा यत्र स्युर्मृदवं हि तत् ।

।। इति प्रस्तावनाङ्गानि ।।

एषामन्यतमेनार्थं पात्रं वाक्षिप्य सूत्रभृत् ।। २१ ।।
प्रस्तावनान्ते निर्गच्छेत्ततो वस्तु प्रपञ्चयेत् ।
अभिगम्यगुणैर्युक्तो धीरोदात्तः प्रतापवान् ।। २२।।
कीर्तिकामो महोत्साहस्त्रय्यास्त्राता महीपतिः ।
प्रख्यातवंशो राजर्षिर्दिव्यो वा यत्र नायकः।।२३।।
तत्प्रख्यातं विधातव्यं वृत्तमत्राधिकारिकम् ।
यत्तत्रानुचितं किञ्चिन्नायकस्य रसस्य वा ।। २४।।

विरुद्धं तत्परित्याज्यमन्यथा वा प्रकल्पयेत् ।
आद्यन्तमेवं निष्टात्य पञ्चधा तद्विभज्य च।। २५ ।।
खण्डशः सन्धिसंज्ञांष्टा विभागानपि खण्डयेत् ।
चतुःषष्ठिस्तु तानि स्युरङ्गानीत्यपरं तथा ।। २६ ।।
पताकावृत्तमप्यूनमेकाद्यैरनुसन्धिभिः।
अङ्गान्यत्र यथालाभमसन्धिं प्रकरीं न्यसेत् ।।२७।।
आदौ विष्कम्भकं कुर्यादङ्कं वा कार्ययुक्तितः ।
अपेक्षितं परित्यज्य नीरसं वस्तुविस्तरम् ।। २८।।
यदा सन्दर्शयेच्छेषं कुर्याद्विष्कम्भकं तदा ।
यदा तु सरसं वस्तु मूलादेव प्रवर्तते ।। २९ ।।
आदावेव तदाङ्कः स्यादामुखाक्षेपसंश्रयः ।
प्रत्यक्षनेतृ-चरितो बिन्दुव्याप्तिपुरस्कृतः ।। ३० ।।
अङ्को नानाप्रकारार्थसंविधानरसाश्रयः ।
अनुभावविभावाभ्यां स्थायिनां व्यभिचारिभिः।। ३१।।
गृहीतमुक्तैः कर्तव्यमङ्गिनः परिपोषणम् ।
न चातिरसतो वस्तु दूरं विच्छिन्नतां नयेत् ।।३२।।
रसं वा न तिरोदध्याद्वस्त्वलङ्कारलक्षणैः ।
एको रसोऽङ्गी कर्तव्यो वीरः शृङ्गार एव वा ।।३३।।
अङ्गमन्ये रसाः सर्वे कुर्यान्निर्वहणेऽद्भुतम् ।
दूराध्वानं वधं युद्धं राज्यदेशादिविप्लवम् ।। ३४।।
संरोधं भोजनं स्नानं सुरतं चानुलेपनम् ।
अम्बरग्रहणादीनि प्रत्यक्षाणि न निर्दिशेत् ।। ३४।।
नाधिकारिवधं क्वापि त्याज्यमावश्यकं न च ।
एकाहाचरितैकार्थमित्थमासन्ननायकम् ।। ३६ ।।
पत्रैस्त्रिचतुरैरङ्कं तेषामन्तेऽस्य निर्गमः ।
पताकास्थानकान्यत्र बिन्दुरन्ते च बीजवत् ।। ३७।।
एवमङ्काः प्रकर्तव्याः प्रदेशादिपुरस्कृताः ।
पञ्चाङ्कमेतदवरं दशाङ्कं नाटकं परम् ।। ३८ ।।

इत्युक्तं नाटकलक्षणम् ।।

२. प्रकरणम्

अथ प्रकरणे वृत्तमुत्पाद्यं लोकसंश्रयम्।
अमात्यविप्रवणिजामेकं कुर्याच्च नायकम्।। ३९ ।।
धीरप्रशान्तं सापायं धर्मकामार्थतत्परम्।
शेषं नाटकवत् सन्धि-प्रवेशक-रसादिकम्।। ४० ।।
नायिका तु द्विधा नेतुः कुलस्त्री गणिका तथा।
क्वचिदेकैव कुलजा वेश्या काऽपि द्वयं क्वचित्।। ४१ ।।
कुलजाभ्यन्तरा, बाह्या वेश्य, नातिक्रमोऽनयः।
आभिः प्रकरणं त्रेधा, सङ्कीर्णं धूर्तसङ्कुलम्।। ४२ ।।
लक्ष्यते नाटिकाऽप्यत्र सङ्कीर्णान्यनिवृत्तये।
तत्र वस्तु प्रकरणान्नाटकान्नायको नृपः।। ४३ ।।
प्रख्यातो धीरललितः शृङ्गारोऽङ्गी सलक्षणः।
स्त्रीपायचतुरङ्कादिभेदकं यदि चेष्यते।। ४४ ।।
एकद्वित्र्यङ्कपात्रादिभेदेनानन्तरूपता।
देवी तत्र भवेज्ज्येष्ठा प्रगल्भा नृपवंशजा ।। ४५ ।।
गम्भीरा मानिनी, कृच्छ्रात्तद्वशान्नेतृसङ्गमः।
नायिका तादृशी मुग्धा दिव्या चातिमनोहरा ।। ४६ ।।
अन्तःपुरादिसम्बन्धादासन्ना श्रुतिदर्शनैः।
अनुरागो नवावस्थो नेतुस्तस्यां यथोत्तरम्।। ४७ ।।
नेता यत्र प्रवर्तेत देवीत्रासेन शङ्कितः।
केशिक्यङ्गैश्चतुर्भिश्च युक्ताङ्कैरिव नाटिका।। ४८ ।।

३. अथ भाणः

भाणस्तु धूर्तचरितं स्वानुभूतं परेण वा।
यत्रोपवर्णयेदेको निपुणः पण्डितो विटः।। ४९ ।।
सम्बोधनोक्तिप्रत्युक्ती कुर्यादाकाशभाषितैः।
सूचयेद्वीरशृङ्गारौ शौर्यसौभाग्यसंस्तवः।। ५० ।।
भूयसा भारती वृत्तिरेकाङ्के वस्तु कल्पितम्।

सुखनिर्वहणे साङ्गे लास्याङ्गानि दशाऽपि च ।। ५१ ।।
गेयं पदं स्थितं पाठ्यमासीनं पुष्पगण्डिका।
प्रच्छेदकस्त्रिगूढं च सैन्धवाख्यं द्विगूढकम्।। ५२ ।।
उत्तमोत्तमकं चान्यदुक्तप्रत्युक्तमेव च ।
लास्ये दशविधं ह्येतदङ्गनिर्देशकल्पनम्।। ५३ ।।

४. अथ प्रहसनम्

तद्वत् प्रहसनं त्रेधा शुद्धवैकृतसङ्करैः।
पाखण्डि-विप्रप्रभृति-चेटचेटी-विटाकुलम्।। ५४ ।।
चेष्टितं वेषभाषाभिः शुद्धं हास्यवचोन्वितम्।
कामुकादिवचोवेषैः षण्डकञ्चुकितापसैः।। ५५ ।।
विकृतं, सङ्कराद्वीथ्या सङ्कीर्णं धूर्तसङ्कुलम्।
रसस्तु भूयसा कार्यः षड्विधो हास्य एव तु।। ५६ ।।

५. अथ डिमः

डिमे वस्तु प्रसिद्धं स्याद् वृत्तयः कैशिकी विना ।
नेतारो देव-गन्धर्व-यक्ष-रक्षो-महोरगाः।। ५७ ।।
भूतप्रेतपिशाचाद्याः षोडशात्यन्तमुद्धताः।
रसैरहास्य-शृङ्गारैः षड्भिर्दीप्तैः समन्विताः।। ५८ ।।
मायेन्द्रजालसंग्रामक्रोधोद्भ्रान्तादिचेष्टितैः।
चन्द्रसूर्योपरागैष्टा न्याय्ये रौद्ररसेऽङ्गिनि।। ५९ ।।
चतुरङ्कष्टातुस्सन्धिर्निर्विमर्शो डिमः स्मृतः।

६. अथ व्यायोगः

ख्यातेतिवृत्तो व्यायोगः ख्यातोद्धतनराश्रयः।। ६० ।।
हीनो गर्भविमर्शाभ्यां दीप्ताः स्युर्डिमवद्रसाः।
अस्त्रीनिमित्तसंग्रामो जामदग्न्यजये यथा।। ६१ ।।
एकाहाचरितैकाङ्को व्यायोगो बहुभिर्नरैः।

७. अथ समवकार:

कार्ये समवकारेऽपि आमुखं नाटकादिवत्।। ६२ ।।
ख्यातं देवासुरं वस्तु निर्विमर्शास्तु सन्धयः।
वृत्तयो मन्दकैशिक्यो नेतारो देवदानवाः।। ६३ ।।
द्वादशोदात्तविख्याताः फलं तेषां पृथक् पृथक्।
बहुवीररसाः सर्वे यद्वदम्भोधिमन्थने।। ६४ ।।
अङ्कैस्त्रिभिस्त्रिकपटस्त्रिशृङ्गारस्त्रिविद्रवः।
द्विसन्धिरङ्कः प्रथमः कार्यो द्वादशनालिकः ।। ६५ ।।
चतुर्द्विनालिकावन्त्यौ नालिका घटिकाद्वयम्।
वस्तुस्वभावदैवारिकृताः स्युः कपटास्त्रयः।। ६६ ।।
नगरोपरोधयुद्धे वाताग्न्यादिकविद्रवाः।
धर्मार्थकामैः शृङ्गारो नात्र बिन्दुप्रवेशकौ ।। ६७ ।।
वीथ्यङ्गानि यथालाभं कुर्यात् प्रहसने यथा।

८. अथ वीथी

वीथी तु कैशिकीवृत्तौ सन्ध्यङ्गाङ्कैरस्तु भाणवत्।। ६८ ।।
रसः सूच्यस्तु शृङ्गारः स्पृशेदपि रसान्तरम्।
युक्ता प्रस्तावनाख्यातैरङ्गैरुद्धात्यकादिभिः।। ६९ ।।
एवं वीथी विधातव्या द्व्येकपात्रप्रयोजिता।

९. अथाङ्कः

उत्सृष्टिकाङ्के प्रख्यातं वृत्तं बुद्ध्या प्रपञ्चयेत्।। ७० ।।
रसस्तु करुणः स्थायी नेतारः प्राकृता नराः।
भाणवत् सन्धिवृत्त्यङ्गैर्युक्तिः स्त्रीपरिदेवितैः।। ७१ ।।
वाचा युद्धं विधातव्यं तथा जयपराजयौ ।

१०. अथेहामृगः

मिश्रमिहामृगे वृत्तं चतुरङ्कं त्रिसन्धिमत्।। ७२ ।।
नर-दिव्यावनियमान्नायक-प्रतिनायकौ ।
ख्यातौ धीरोद्धतावन्त्यो विपर्यासाद् युक्तकृत्।। ७३ ।।

दिव्यस्त्रियमनिच्छन्तीमपहारादिनेच्छतः।
शृङ्गाराभासमप्यस्य किञ्चित् किञ्चित् प्रदर्शयेत्।। ७४ ।।
संरम्भं परमानीय युद्धं व्याजान्निवारयेत्।
वधप्राप्तस्य कुर्वीत वधं नैव महात्मनः।। ७५ ।।
इत्थं विचिन्त्य दशरूपकलक्ष्ममार्ग-
मालोक्य वस्तु परिभाव्य कविप्रबन्धान्।
कुर्यादयत्नवदलङ्कृतिभिः प्रबन्धं,
वाक्यैरुदारमधुरैः स्फुटमन्दवृत्तैः।। ७६ ।।

इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य तृतीयः प्रकाशः समाप्तः ।।

चतुर्थप्रकाशः
(रसविचारः)

विभावैरनुभावैश्च सात्त्विकैर्व्यभिचारिभिः।
आनीयमानः स्वाद्यत्वं स्थायी भावो रसः स्मृतः।। १।।
ज्ञायमानतया तत्र विभावो भावपोषकृत्।
आलम्बनोद्दीपनत्वप्रभेदेन स च द्विधा।। २।।
अनुभावो विकारस्तु भावसंसूचनात्मकः।
हेतुकार्यात्मनोः सिद्धिस्तयोः संव्यवहारतः।। ३ ।।
सुखदुःखादिकैर्भावैर्भावस्तद्भावभावनम्।
पृथग्भावा भवन्त्यन्येऽनुभावत्वेऽपि सात्त्विकाः।। ४।।
सत्त्वादेव समुत्पत्तेस्तच्च तद्भावभावनम्।
स्तम्भ-प्रलय-रोमाञ्चाः स्वेदो वैवर्ण्य-वेपथुः।। ५।।
अश्रु-वैस्वर्यमित्यष्टौ, स्तम्भोऽस्मिन्निष्क्रियाऽङ्गता।
प्रलयो नष्टसंज्ञत्वम्, शेषाः सुव्यक्तलक्षणाः।। ६।।
विशेषादाभिमुख्येन चरन्तो व्यभिचारिणः।
स्थायिन्युन्मग्ननिर्मग्नाः कल्लोला इव वारिधौ।। ७।।
निर्वेद-ग्लानि-शङ्का-श्रम-धृति-जडता-हर्ष-दैन्यौग्र्य-चिन्ता-

स्त्रासेर्ष्यामर्ष-गर्वाः स्मृति-मरण-मदाः सुप्त-निद्रा-विबोधाः।
व्रीडापस्मार-मौनाः सुमति-रलसतावेग-तर्कावहित्था
व्याध्युन्मादौ विषादोत्सुक-चपलयुतास्त्रिंशदेते त्रयश्च।। ८।।
तत्त्वज्ञानापदीर्ष्यादेर्निर्वेदः स्वावमाननम्।
तत्र चिन्ताश्रुनिःश्वासवैवर्ण्योच्छ्वासदीनताः।। ९।।
रत्याद्ययासतृट्क्षुद्भिर्ग्लानिनिष्प्राणतेह च।
वैवर्ण्यकम्पानुत्साहक्षामाङ्गवचनक्रियाः।। १०।।
अनर्थप्रतिभा शङ्का परक्रौर्यात् स्वदुर्नयात्।
कम्पशोषाभिवीक्षादिरत्र वर्णस्वरान्यता।।
श्रमः खेदोऽध्वरत्यादेः स्वेदोऽस्मिन् मर्दनादयः।
सन्तोषो ज्ञानशक्त्यादेर्धृतिरव्यग्रभोगकृत्।। १२।।
अप्रतिपत्तिर्जडता स्यादिष्टानिष्टदर्शनश्रुतिभिः।
अनिमिषनयननिरीक्षणतूष्णींभावादयस्तत्र।। १३।।
प्रसत्तिरुत्सवादिभ्यो हर्षोऽश्रुस्वेदगद्गदाः।
दौर्मत्याद्यैरनौजस्यं दैन्यं कार्ष्ण्यामृजादिमत्।
दुष्टेऽपराधदौर्मुख्यक्रौर्यैश्चण्डत्वमुग्रता।
तत्र स्वेद-शिरःकम्प-तर्जना-ताडनादयः।। १५।।
ध्यानं चिन्तेहितानाप्तेः शून्यताश्वासतापकृत्।
गर्जितादेर्मनःक्षोभस्त्रासोऽत्रोत्कम्पितादयः।। १६।।
परोत्कर्षाक्षमाऽसूया गर्वदौर्जन्यमन्युजा।
दोषोक्त्यवज्ञे भ्रुकुटिमन्युक्रोधेङ्गितानि च।। १७।।
अधिक्षेपापमानादेरमर्षोऽभिनिविष्टता।
तत्र स्वेदशिरःकम्पतर्जनाताडनादयः।। १८।।
गर्वोऽभिजनलावण्यबलैश्वर्यादिभिर्मदः।
कर्माण्यधर्षणावज्ञा सविलासाङ्गवीक्षणम्।। १९।।
सदृशज्ञानचिन्ताद्यैः संस्कारात् स्मृतिरत्र च।
ज्ञातत्वेनार्थभासिन्यां भ्रूसमुन्नयनादयः।। २०।।

मरणं सुप्रसिद्धत्वादनर्थत्वाच्च नोच्यते।
हर्षोत्कर्षो मदः पानात् स्खलदङ्गवचोगतिः।। २१।।
निद्रा हासोऽत्र रुदितं ज्येष्ठमध्याधमादिषु।
सुप्तं निद्रोद्भवं तत्र श्वासोच्छ्वासक्रिया परम्।। २२।।
मनस्सम्मीलनं निद्रा चिन्तालस्यक्लमादिभिः।
तत्र जृम्भाङ्गभङ्गाक्षिमीलनोत्स्वप्नतादयः।। २३।।
विबोधः परिणामादेस्तत्र जृम्भाक्षिमर्दने।
दुराचारादिभिर्व्रीडा धाष्ट्र्याभावस्तमुन्नयेत्।
साचीकृताङ्गावरणवैवर्ण्याधोमुखादिभिः।। २४।।
आवेशो ग्रहदुःखाद्यैरपस्मारो यथाविधिः।
भूपात-कम्प-प्रस्वेद-लाला-फेनोद्गमादयः।। २५।।
मोहो विचित्तता भीतिदुःखावेशानुचिन्तनैः।
तत्राज्ञानभ्रमाघातघूर्णनादर्शनादयः।। २६।।
भ्रान्तिच्छेदोपदेशाभ्यां शास्त्रादेस्तत्त्वधीर्मतिः।
आलस्यं श्रमगर्भादेर्जाड्यं जृम्भासितादिमत्।। २७।।
आवेगः सम्भ्रमोऽस्मिन्नभिसरजनिते शस्त्रनागाभियोगो
वातात् पांसूपदिग्धस्त्वरितपदगतिर्वर्षजे पिण्डिताङ्गः।
उत्पातात् स्रस्तताङ्गेष्वहितहितकृते शोकहर्षानुभावा
वह्नेर्धूमाकुलास्यः करिजमनु भयस्तम्भकम्पापसाराः।। २८।।
तर्को विचारः सन्देहाद् भ्रूशिरोङ्गुलिनर्तकः।
लज्जाद्यैर्विक्रियागुप्ताववहित्थाङ्गविक्रिया।
व्याधयः सन्निपाताद्यास्तेषामन्यत्र विस्तरः।। २९।।
अपेक्षाकारितोन्मादः सन्निपातग्रहादिभिः।
अस्मिन्नवस्था रुदितगीतहासासितादयः।। ३०।।
प्रारब्धकार्यासिद्ध्यादेर्विषादः सत्त्वसंक्षयः।
निःश्वासोच्छ्वासहृत्तापसहायान्वेषणादिकृत्।। ३१।।
कालाक्षमत्वमौत्सुक्यं रम्येच्छारतिसम्भ्रमैः।

तत्रोच्छ्वासत्वराश्वासहृत्तापस्वेदविभ्रमाः।। ३२।।
मात्सर्यद्वेषरागादेश्चापलं त्वनवस्थितिः।
तत्र भर्त्सनपारुष्यस्वच्छन्दाचरणादयः।। ३३।।
विरुद्धैरविरुद्धैर्वा भावैर्विच्छिद्यते न यः।
आत्मभावं नयत्यन्यान् स स्थायी लवणाकरः।। ३४।।
रत्युत्साहजुगुप्साः क्रोधो हासः स्मयो भयं शोकः।
शममपि केचित् प्राहुः पुष्टिर्नाट्येषु नैतस्य।। ३५।।
निर्वेदादिरताद्रूप्यादस्थायी स्वदते कथम्।
वैरस्यायैष तत्पोषस्तेनाष्टौ स्थायिनो मताः।। ३६।।
वाच्या प्रकरणादिभ्यो बुद्धिस्था वा यथा क्रिया।
वाक्यार्थः कारकैर्युक्ता स्थायी भावस्तथेतरैः।। ३७।।
रसः स एव स्वाद्यत्वाद्रसिकस्यैव वर्तनात्।
नानुकार्यस्य वृत्तत्वात् काव्यस्यातत्परत्वतः।। ३८।।
द्रष्टुः प्रतीतिर्व्रीडेर्ष्यारागद्वेषप्रसङ्गतः।
लौकिकस्य स्वरमीसंयुक्तस्येव दर्शनात्।। ३९।।
धीरोदात्ताद्यवस्थानां रामादिः प्रतिपादकः।
विभावयन्ति रत्यादीन् स्वदन्ते रसिकस्य ते।। ४०।।
ता एव च परित्यक्तविशेषा रसहेतवः।
क्रीडतां मृन्मयैर्यद्वद्बालाना द्विरदादिभिः।। ४१।।
स्वोत्साहः स्वदते तद्वच्छ्रोतॄणामजृनादिभिः।
काव्यार्थभावनास्वादो नर्तकस्य न वार्यते।। ४२।।
स्वादः काव्यार्थसम्भेदादात्मानन्दसमुद्भवः।
विकासविस्तरक्षोभविक्षेपैः स चतुर्विधः।। ४३।।
शृङ्गारवीरबीभत्सरौद्रेषु मनसः क्रमात्।
हास्याद्भुतभयोत्कर्षकरुणानां त एव हि।। ४४।।
अतस्तज्जन्यता तेषामत एवावधारणम्।
शृङ्गाराद्धि भवेद्धास्यो रौद्राच्च करुणो रसः।

वीराच्चैवाद्भुतोत्पत्तिर्बीभत्साच्च भयानकः।।
शृङ्गारानुकृतिर्या तु स हास्य इति कीर्तितः।
शमप्रकर्षोऽनिर्वाच्यो मुदितादेस्तदात्मता।। ४५।।
न यत्र दुःखं न सुखं न चिन्ता न द्वेषरागौ न च काचिदिच्छा।
रसस्तु शान्तः कथितो मुनीन्द्रैः सर्वेषु भावेषु शमप्रधानः।।
पदार्थैरिन्दुनिर्वेदरोमाञ्चादिस्वरूपकैः।
काव्याद्विभावसञ्चार्यनुभावप्रख्यतां गतैः।। ४६।।
भावितः स्वदते स्थायी रसः स परिकीर्तितः।
लक्षणैक्यं विभावैक्यादभेदाद्रसभावयोः।। ४७।।
१. शृङ्गारः - **रम्यदेशकलाकालवेषभोगादिसेवनैः।।**
प्रमोदात्मा रतिः सैव यूनोरन्योऽन्यरक्तयोः।
प्रहृष्टमाणा शृङ्गारो मधुराङ्गविचेष्टितैः।। ४८।।
ये सत्त्वजाः स्थायिन एव चाष्टौ, त्रिंशत्त्रयो ये व्यभिचारिणश्च।
एकोनपञ्चाशदमी हि भावा, युक्त्या निबद्धाः परिपोषयन्ति। (स्थायिनाम्)
आलस्यमौग्र्यं मरणं जुगुप्सा, तस्याश्रयाद्वैतविरुद्धमिष्टम्।। ४९।।
शृङ्गारविभागः - **अयोगो विप्रयोगश्च सम्भोगश्चेति स त्रिधा।**
तत्रायोगोऽनुरागेऽपि नवयोरेकचित्तयोः।। ५०।।
पारतन्त्र्येण दैवाद्वा विप्रकर्षादसङ्गमः।
दशावस्थः स तत्रादावभिलाषोऽथ चिन्तनम्।। ५१।।
स्मृतिर्गुणकथोद्वेगप्रलापोन्मादसंज्वराः।
जडता मरणं चेति दुरवस्थं यथोत्तरम्।। ५२।।
अभिलाषः स्पृहा तत्र कान्ते सर्वाङ्गसुन्दरे।
दृष्टे श्रुते वा तत्रापि विस्मयानन्दसाध्वसाः।। ५३।।
साक्षात्प्रतिकृतिस्वप्नच्छायामायासु दर्शनम्।
श्रुतिव्याजात् सखीगीतमागधादिगुणस्तुतेः।। ५४।।
सानुभावविभावास्तु चिन्ताद्याः पूर्वदर्शिताः।
दशावस्थत्वमाचार्यैः प्रायोवृत्त्या निदर्शितम्।। ५५।।

महाकविप्रबन्धेषु दृश्यते तदनन्तता।
दृष्टे श्रुतेऽभिलाषाच्च किं नौत्सुक्यं प्रजायते।। ५६ ।।
अप्राप्तौ किं न निर्वेदो ग्लानिः किं नातिचिन्तनात्।
विप्रयोगः - विप्रयोगस्तु विश्लेषो रूढविस्रम्भयोर्द्विधा।। ५७।।
मानप्रवासभेदेन, मानोऽपि प्रणयेर्ष्ययोः।
तत्र प्रणयमानः स्यात् कोपावसितयोर्द्वयोः।। ५८।।
स्त्रीणामीर्ष्याकृतो मानः कोपोऽन्यासङ्गिनि प्रिये।
श्रुते वाऽनुमिते दृष्टे, श्रुतिस्तत्र सखीमुखात्।। ५९।।
उत्स्वप्नायितभोगाङ्कगोत्रस्खलनकल्पितः।
त्रिधाऽऽनुमानिको, दृष्टः साक्षादिन्द्रियगोचरः।। ६०।।
यथोत्तरं गुरुः षड्भिरुपायैस्तमुपाचरेत्।
साम्ना भेदेन दानेन नत्युपेक्षारसान्तरैः।। ६१।।
तत्र प्रियवचः साम, भेदस्तत्सख्युपार्जनम्।
दानं व्याजेन भूषादेः, पादयोः पतनं नतिः।। ६२।।
सामादौ तु परिक्षीणे स्यादुपेक्षावधीरणम्।
रभसत्रासहर्षादेः कोपभ्रंशो रसान्तरम्।। ६३।।
कोपचेष्टाश्च नारीणां प्रागेव प्रतिपादिताः।
कार्यतः सम्भ्रमाच्छापात् प्रवासो भिन्नदेशता।। ६४।।
द्वयोस्तत्राश्रुनिःश्वासकार्श्यलम्बालकादिता।
स च भावी भवन् भूतस्त्रिधाद्यो बुद्धिपूर्वकः।। ६५।।
द्वितीयः सहसोत्पन्नो दिव्यमानुषविप्लवात्।
स्वरूपान्यत्वकरणाच्छापजः सन्निधावपि।। ६६।।
मृते त्वेकत्र यत्रान्यः प्रलपेच्छोक एव सः।
व्याश्रयत्वान्न शृङ्गारः, प्रत्यासन्ने तु नेतरः।। ६७।।
प्रणयायोगयोरुत्का, प्रवासे प्रोषितप्रिया।
कलहान्तरितेर्ष्यायां विप्रलब्धा च खण्डिता।। ६८।।
अनुकूलौ निषेवेते यत्रान्योऽन्यं विलासिनौ।

दर्शनस्पर्शनादीनि स सम्भोगो मुदान्वितः।। ६९।।
चेष्टास्तत्र प्रवर्तन्ते लीलाद्या दश योषिताम्।
दाक्षिण्यमार्दवप्रेम्णामनुरूपाः प्रियं प्रति।। ७०।।
रमयेच्चाटुकृत्कान्तः कलाक्रीडादिभिश्च ताम्।
न ग्राम्यमाचरेत् किञ्चिन्नर्मभ्रंशकरं न च।। ७१।।

२. वीरः - **वीरः प्रतापविनयाध्यवसायसत्त्व-**
मोहाविषादनयविस्मयविक्रमाद्यैः।
उत्साहभूः स च दयारणदानयोगात्
त्रेधा किलात्र मतिगर्वधृतिप्रहर्षाः।। ७२।।

३. बीभत्सः - **बीभत्सः कृमिपूतिगन्धिवमथुप्रायैर्जुगुप्सैकभू-**
रुद्वेगी रुधिरान्त्रकीकसवसामांसादिभिः क्षोभणः।
वैराग्याज्जघनस्तनादिषु घृणाशुद्धोऽनुभावैर्वृतो
नासावक्रविकूणनादिभिरिहावेगार्तिशङ्कादयः।। ७३।।

४. रौद्रः - **क्रोधो मत्सरवैरिवैकृतमयैः पोषोऽस्य रौद्रोऽनुजः**
क्षोभः स्वाधरदंशकम्पभृकुटिस्वेदास्यरागैर्युतः।
शस्त्रोल्लासविकत्थनांसधरणीघतप्रतिज्ञाग्रहै-
रत्रामर्षमदौ स्मृतिश्चपलतासूयौग्र्यवेगादयः।। ७४।।

५. हास्यः - **विकृताकृतिवाग्वेषैरात्मनोऽथ परस्य वा।**
हासः स्यात् परिपोषोऽस्य हास्यस्त्रिपकृतिः स्मृतः।।७५।।
स्मितमिह विकासिनयनं, किञ्चिल्लक्ष्यद्विजं तु हसितं स्यात्।
मधुरस्वरं विहसितं, सशिरःकम्पमिदमुपहसितम्।। ७६।।
अपहसितं सास्राक्षं, विक्षिप्ताङ्गं भवत्यतिहसितम्।
द्वे द्वे हसिते चैषा ज्येष्ठे मध्येऽधमे क्रमशः।। ७७।।
निद्रालस्यश्रमग्लानिमूर्च्छाश्च सहचारिणः (व्यभिचारिणः)।

६. अद्भुतः — **अतिलोकैः पदार्थैः स्याद्विस्मयात्मा रसोऽद्भुतः।। ७८।।**
कर्मास्य साधुवादाश्रुवेपथुस्वेदगद्गदाः।
हर्षावेगधृतिप्राया भवन्ति व्यभिचारिणः।। ७९।।

७. भयानकः – **विकृतस्वरसत्त्वादेर्भयभावो भयानकः।**
सर्वाङ्गवेपथुस्वेदशोषवैचित्त्यलक्षणः।।
दैन्यसम्भ्रमसम्मोहत्रासादिस्तत्सहोदरः।। ८०।।

८. करुणः – **इष्टनाशादनिष्टाप्तौ शोकात्मा करुणोऽनु तम्।**
निश्वासोच्छ्वासरुदितस्तम्भप्रलपितादयः।। ८१।।
स्वापापस्मारदैन्याधिमरणालस्यसम्भ्रमाः।
विषादजडतोन्मादचिन्ताद्या व्यभिचारिणः।। ८२।।
प्रीतिभक्त्यादयो भावा मृगयाक्षादयो रसाः।
हर्षोत्साहादिषु स्पष्टमन्तर्भावान्न कीर्तिताः।। ८३।। स्पष्टम्।
षट्त्रिंशद्भूषणादीनि सामादीन्येकविंशतिः।
लक्ष्यसन्ध्यान्तराख्यानि सालङ्कारेषु तेषु च।। ८४।।

इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य चतुर्थः प्रकाशः समाप्तः।।

अथ ग्रन्थोपसंहारः –

रम्यं जुगुप्सितमुदारमथापि नीच-
मुग्रं प्रसादि गहनं विकृतं च वस्तु।
यद्वाप्यवस्तु कविभावकभाव्यमानं
तन्नास्ति यन्न रसभावमुपैति लोके।। ८५।।
विष्णोः सुतेनापि धनञ्जयेन विद्वन्मनोरागनिबन्धहेतुः।
आविष्कृतं मुञ्जमहीशगोष्ठीवैदग्ध्यभाजा दशरूपमेतत्।। ८६।।

समाप्तश्चायं ग्रन्थः।।

दशरूपकग्रन्थगतपारिभाषिकपदानि - तेषां लक्षणानि च

प्रथमप्रकाशः

नाट्यम्	-	**अवस्थानुकृतिर्नाट्यम्।**
रूपम्	-	**रूपं दृश्यतयोच्यते।**
रूपकम्	-	**रूपकं तत्समारोपात्।**
रूपकं कति विधम् ?		**दशधैव ।**
रूपकं किमाश्रयम्?		**रसाश्रयम्।। ७ ।।**
रूपकभेदाः के?		**नाटकं सप्रकरणं भाणः प्रहसनं डिमः।**
		व्यायोगसमवकारौ वीथ्यङ्केहामृगा इति।। ८ ।।
नृत्यम्	-	**अन्यद्भावाश्रयं नृत्यम्,** (पदार्थाभिनयः मार्गः)
नृत्यभेदाः के? (७)		नृत्यभेदाः सप्तविधाः।
		डोम्बी श्रीगदितं भाणो भाणीप्रस्थानरासकाः।
		काव्यं च सप्त नृत्यस्य भेदाः स्युस्तेऽपि भाणवत्।।
नृत्तम्	-	**नृत्तं ताललयाश्रयम्।। ९ ।। (देशी)**
नृत्यं कति विधम्?		**मधुरम्** (लास्यम्) **उद्धतम्** (ताण्डवम्) इति द्विविधम्।
नृत्तम् कति विधम्?		**मधुरम्** (लास्यम्) **उद्धतम्** (ताण्डवम्) इति द्विविधम्।
अधिकारः	-	**अधिकारः फलस्वाम्यम्,**
अधिकारी	-	**अधिकारी च तत्प्रभुः।**
आधिकारिकम्	-	**तन्निर्वृत्तमभिव्यापि वृत्तं स्यादाधिकारिकम्।।**
प्रासङ्गिकम्	-	**प्रासङ्गिकं परार्थस्य स्वार्थो यस्य प्रसङ्गतः।**
३. पताका	-	सानुबन्धं पताकाख्यम्,
४. प्रकरी	-	प्रकरी च प्रदेशभाक्।।
पताकास्थानकम्	-	**प्रस्तुतागन्तुभावस्य वस्तुनोऽन्योक्तिसूचकम्।**
		पताकास्थानकं तुल्यसंविधानविशेषणम्।। १४ ।।
प्रख्यातम्	-	**प्रख्यातमितिहासादेः,**
उत्पाद्यम्	-	**उत्पाद्यं कविकल्पितम्।।**

मिश्रम् -	**मिश्रं च सङ्करात्ताभ्यां दिव्यमर्त्यादिभेदतः।**
५. कार्यम् (इतिवृत्तफलम्)-	कार्यं त्रिवर्गस्तच्छुद्धमेकानेकानुबन्धि च।। १६ ।।
१. बीजम् -	स्वल्पोद्दिष्टस्तु तद्धेतुर्बीजं विस्तार्यनेकधा।
२. बिन्दुः -	अवान्तरार्थविच्छेदे बिन्दुरच्छेदकारणम्।। १७ ।।
अर्थप्रकृतयः काः?	**बीज-बिन्दु-पताकाख्य-प्रकरी-कार्यलक्षणाः।**
	अर्थप्रकृतयः पञ्च ता एताः परिकीर्तिताः।।
	-o-
अवस्थाः काः?	**अवस्थाः पञ्च कार्यस्य प्रारब्धस्य फलार्थिभिः।**
	आरम्भ-यत्न-प्राप्त्याशा-नियताप्ति-फलागमाः।। १९ ।।
१. आरम्भः -	औत्सुक्यमात्रमारम्भः फललाभाय भूयसे।
२. प्रयत्नः -	प्रयत्नस्तु तदप्राप्तौ व्यापारोऽतित्वरान्वितः।। २० ।।
३. प्राप्त्याशा -	उपायापायशङ्काभ्यां प्राप्त्याशा प्राप्तिसम्भवः।
४. नियताप्तिः -	अपायाभावतः प्राप्तिर्नियताप्तिः सुनिश्चिता।। २१ ।।
५. फलयोगः -	समग्रफलसम्पत्तिः फलयोगो यथोदितः।
	-o-
सन्धिलक्षणम् -	**अर्थप्रकृतयः पञ्च पञ्चावस्थासमन्विताः।। २२ ।।**
	यथासङ्ख्येन जायन्ते मुखाद्याः पञ्च सन्धयः।
सन्धिसामान्यलक्षणम् -	**अन्तरैकार्थसम्बन्धः सन्धिरेकान्वये सति।। २३ ।।**
सन्धयः -	**मुख-प्रतिमुखे गर्भः सावमर्शोपसंहृतिः।**
१. मुखसन्धिः -	**मुखं बीजसमुत्पत्तिर्नानार्थरससम्भवा।। २४ ।।**
	अङ्गानि द्वादशैतस्य बीजारम्भसमन्वयात्।
अङ्गानि (१२) -	**उपक्षेपः परिकरः परिन्यासो विलोभनम्।। २५ ।।**
	उक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभावना।
	उद्भेदभेदकरणान्यन्वर्थान्यथ लक्षणम्।। २६ ।।
१. उपक्षेपः -	बीजन्यास उपक्षेपः,
२. परिक्रिया -	तद्बाहुल्यं परिक्रिया।
३. परिन्यासः -	तन्निष्पत्तिः परिन्यासः,
४. विलोभनम् -	गुणाख्यानं विलोभनम्।। २७ ।।

५. युक्तिः	-	सम्प्रधारणमर्थानां युक्तिः,
६. प्राप्तिः	-	प्राप्तिः सुखागमः।
७. समाधानम्	-	बीजागमः समाधानम्,
८. विधानम्	-	विधानं सुखदुःखकृत्।। २८ ।।
९. परिभावना	-	परिभावोऽद्भुतावेशः,
१०. उद्भेदः	-	उद्भेदो गूढभेदनम्।
११. करणम्	-	करणं प्रकृतारम्भः,
१२. भेदः	-	भेदः प्रोत्साहना मता।। २९ ।।

-०-

२. प्रतिमुखसन्धिः	**-**	**लक्ष्यालक्ष्यतयोद्भेदस्तस्य प्रतिमुखं भवेत्।**
		बिन्दुप्रयत्नानुगमादङ्गान्यस्य त्रयोदश।। ३० ।।
अङ्गानि (१३)	**-**	**विलासः परिसर्पश्च विधूतं शमनर्मणी।**
		नर्मद्युतिः प्रगमनं निरोधः पर्युपासनम्।। ३१ ।।
		वज्रं पुष्पमुपन्यासो वर्णसंहार इत्यपि।
१. विलासः	-	रत्यर्थेहा विलासः स्याद्,
२. परिसर्पः	-	दृष्टनष्टानुसर्पणम् (परिसर्पः)।। ३२ ।।
३. विधूतम्	-	विधूतं स्यादरतिः,
४. शमः	-	तस्या अरतेरुपशमः शमः।
५. नर्म	-	परिहासवचो नर्म,
६. नर्मद्युतिः	-	धृतिस्तज्जा द्युतिर्मता।। ३३ ।।
७. प्रगमनम्	-	उत्तरा वाक् प्रगमनम्,
८. निरोधः	-	हितरोधो निरोधनम्।
९. पर्युपासनम्	-	पर्युपास्तिरनुनयः,
१०. पुष्पम्	-	पुष्पं वाक्यं विशेषवत्।। ३४ ।।
११. उपन्यासः	-	उपन्यासस्तु सोपायम्,
१२. वज्रम्	-	वज्रं प्रत्यक्षनिष्ठुरम्।
१३. वर्णसंहारः	-	चातुर्वर्ण्योपगमनं वर्णसंहार इष्यते।। ३५ ।।

-०-

३. गर्भसन्धिः - **गर्भस्तु दृष्टनष्टस्य बीजस्यान्वेषणं मुहुः।**
द्वादशाङ्गः पताका स्यान्न वा स्यात्प्राप्तिसम्भवः।। ३६ ।।

अङ्गानि (१२) - **अभूताहरणं मार्गो रूपोदाहरणे क्रमः।**
संग्रहश्चानुमानं च तोटकाधिबले यथा।। ३७ ।।
उद्वेगसम्भ्रमाक्षेपाः लक्षणं च प्रतीयते।

१. अभूताहरणम् - अभूताहरणं छद्म,
२. मार्गः - मार्गस्तत्त्वार्थकीर्तनम्।। ३८ ।।
३. रूपम् - रूपं वितर्कवद्वाक्यम्,
४. उदाहरणम् - सोत्कर्षं स्यादुदाहृतिः।
५. क्रमः - क्रमः सञ्चिन्त्यमानाप्तिः, भावज्ञानमथापरे।। ३९ ।।
६. सङ्ग्रहः - सङ्ग्रहः सामदानोक्तिः,
७. अभ्यूहः - अभ्यूहो लिङ्गतोऽनुमा।
८. अधिबलम् - अधिबलमभिसन्धिः,
९. तोटकम् - संरब्धं तोटकं वचः।। ४० ।।
ग्रन्थान्तरे तोटकम् - तोटकस्यान्यथाभावं ब्रुवतेऽधिबलं बुधाः।
संरब्धवचनं यत्तु तोटकं तदुदाहृतम्।। ४१ ।।
१०. उद्वेगः - उद्वेगोऽरिकृता भीतिः,
११. सम्भ्रमः - शङ्का-त्रासौ च सम्भ्रमः।
१२. आक्षेपः - गर्भबीजसमुद्भेदादाक्षेपः परिकीर्तितः।। ४२ ।।

-०-

४. अवमर्शसन्धिः - **क्रोधेनावमृशेद्यत्र व्यसनाद्वा विलोभनात्।**
गर्भनिर्भिन्नबीजार्थः सोऽवमर्श इति स्मृतः।। ४३ ।।

अङ्गानि (१३) - **तत्रापवादसंफेटौ विद्रवद्रवशक्तयः।**
द्युतिः प्रसङ्गश्छलनं व्यवसायो विरोधनम्।। ४४ ।।
प्ररोचना विचलनमादानं च त्रयोदश।

१. अपवादः - दोषप्रख्याऽपवादः स्यात्,
२. संफेटः - संफेटो रोषभाषणम्।

३. विद्रवः	-	विद्रवो वधबन्धादिः,
४. द्रवः	-	द्रवो गुरुतिरस्कृतिः।। ४५ ।।
५. शक्तिः	-	विरोधशमनं शक्तिः,
६. द्युतिः	-	तर्जनोद्वेजने द्युतिः।
७. प्रसङ्गः	-	गुरुकीर्तनं प्रसङ्गः,
८. छलनम्	-	छलनं चावमाननम्।। ४६ ।।
९. व्यवसायः	-	व्यवसायः स्वशक्त्युक्तिः,
१०. विरोधनम्	-	संरब्धानां विरोधनम्।
११. प्ररोचना	-	सिद्धमन्त्रणतो भाविदर्शिका स्यात्प्ररोचना।। ४७ ।।
१२. विचलनम्	-	विकत्थना विचलनम्,
१३. आदानम्	-	आदानं कार्यसंग्रहः।
५. निर्वहणसन्धिः	**-**	**बीजवन्तो मुखाद्यर्था विप्रकीर्णा यथायथम्।। ४८ ।।**
		ऐकार्थ्यमुपनीयन्ते यत्र निर्वहणं हि तत्।
अङ्गानि (१४)	**-**	**सन्धिर्विबोधो ग्रथनं निर्णयः परिभाषणाम्।। ४९ ।।**
		प्रसादानन्दसमयाः कृतिभाषोपगूहना।
		पूर्वभावोपसंहारौ प्रशस्तिश्च चतुर्दश।। ५० ।।
१. सन्धिः	-	सन्धिर्बीजोपगमनम्,
२. विबोधः	-	विबोधः कार्यमार्गणम्।
३. ग्रथनम्	-	ग्रथनं तदुपक्षेपः,
४. निर्णयः	-	अनुभूताख्या तु निर्णयः।। ५१ ।।
५. परिभाषणम्	-	परिभाषा मिथो जल्पः,
६. प्रसादः	-	प्रसादः पर्युपासनम्।
७. आनन्दः	-	आनन्दो वाञ्छितावाप्तिः,
८. समयः	-	समयो दुःखनिर्गमः।। ५२ ।।
९. कृतिः	-	कृतिर्लब्धार्थशमनम्,
१०. भाषणम्	-	मानाद्याप्तिश्च भाषणम् ।
११. पूर्वभावोपगूहने	-	कार्यदृष्ट्यद्भुतप्राप्ती पूर्वभावोपगूहने ।। ५३ ।।
पूर्वभावः	-	कार्यदृष्टिः,

१२. उपगूहनम्	-	अद्भुतप्राप्तिरुपगूहनम्,
१३. काव्यसंहारः	-	वराप्तिः काव्यसंहारः,
१४. प्रशस्तिः	-	प्रशस्तिः शुभशंसनम् ।

-o-

६४ सन्ध्यङ्गानां ६ प्रयोजनम् - उक्ताङ्गानां चतुःषष्टिः षोढा चैषां प्रयोजनम्।। ५४ ।।

१. इष्टस्यार्थस्य रचना २. गोप्यगुप्तिः ३. प्रकाशनम्।
४. रागः ५.प्रयोगस्याश्चर्यं ६. वृत्तान्तस्यानुपक्षयः।।५५।।

-o-

पुनर्वस्तुविभागः	**-**	**द्वेधा विभागः कर्तव्यः सर्वस्यापीह वस्तुनः।**
		१. सूच्यमेव भवेत् किञ्चिद् २. दृश्यश्रव्यमथापरम्।।५६।।
१. सूच्यम्	**-**	**नीरसोऽनुचितस्तत्र संसूच्यो वस्तुविस्तरः।**
२. दृश्यः	**-**	**दृश्यस्तु मधुरोदात्तरसभावनिरन्तरः।। ५७ ।।**
सूच्यप्रतिपादनप्रकारः	**-**	**अर्थोपक्षेपकैः सूच्यं पञ्चभिः प्रतिपादयेत्।**
अर्थोपक्षेपकाः (५)	**-**	**विष्कम्भचूलिकाङ्कास्याङ्कावतारप्रवेशकैः।। ५८ ।।**
१. विष्कम्भः	-	वृत्तवर्तिष्यमाणानां कथांशानां निदर्शकः।
		संक्षेपार्थस्तु विष्कम्भो मध्यपात्रप्रयोजितः।। ५९ ।।
१. शुद्धः	-	एकानेककृतः शुद्धः,
२. सङ्कीर्णः	-	सङ्कीर्णो नीचमध्यमैः।
२. प्रवेशकः	-	तद्वदेवानुदात्तोक्त्या नीचपात्रप्रयोजितः।। ६० ।।
		प्रवेशोऽङ्कद्वयस्यान्तः शेषार्थस्योपसूचकः।
३. चूलिका	-	अन्तर्जवनिकासंस्थैश्चूलिकार्थस्य सूचना।। ६१ ।।
४. अङ्कास्यम्	-	अङ्कान्तपात्रैरङ्कास्यं छिन्नाङ्कस्यार्थसूचनात्।
५. अङ्कावतारः	-	अङ्कावतारस्त्वङ्कान्ते पातोऽङ्कस्याविभागतः।।६२।।
		एभिः संसूचयेत् सूच्यम्,
दृश्यं कैः प्रदर्शयेत्	-	**दृश्यमङ्कैः प्रदर्शयेत्।**

-o-

पुनस्त्रिधा वस्तुविभागः	**-**	**नाट्यधर्ममपेक्ष्यैतत् पुनर्वस्तु त्रिधेष्यते।। ६३ ।।**
		सर्वेषां नियतस्यैव श्राव्यमश्राव्यमेव च।
१. सर्वश्राव्यम्	**-**	**सर्वश्राव्यं प्रकाशं स्याद्,**
२. अश्राव्यम्	**-**	**अश्राव्यं स्वगतं मतम्।। ६४ ।।**
३. नियतश्राव्यम् (२)	**-**	**द्विधाऽन्यन्नाट्यधर्माख्यं जनान्तमपवारितम्।**
१. जनान्तिकम्	-	त्रिपताककरेणान्यानपवार्यान्तरा कथाम्।। ६५ ।।
		अन्योऽन्यामन्त्रणं यत् स्याज्जनान्ते तज्जनान्तिकम्।
२. अपवारितम्	-	रहस्यं कथ्यतेऽन्यस्य परावृत्त्यापवारितम्।। ६६ ।।
आकाशभाषितम्	**-**	**किं ब्रवीष्येवमित्यादि विना पात्रं ब्रवीति यत्।**
		श्रुत्वेवानुक्तमप्येकस्तत् स्यादाकाशभाषितम्।। ६७ ।।
उपसंहरति	**-**	**इत्याद्यशेषमिह वस्तुविभेदजातं**
		रामायणादि च विभाव्य बृहत्कथां च ।
		आसूत्रयेत् तदनु नेतृरसानुगुण्या-
		च्चित्रां कथामुचितचारुवचः प्रपञ्चैः ।। ६८ ।।

इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य प्रथमः प्रकाशः समाप्तः।।

पट्टिकाः

रूपकम् (रसाश्रयम्)

- १. नाटकम्
- २. प्रकरणम्
- ३. भाणः
- ४. प्रहसनम्
- ५. डिमः
- ६. व्यायोगः
- ७. समवकारः
- ८. वीथी
- ९. अङ्कः
- १०. ईहामृगः

नृत्यम् (अन्यद्भावाश्रयं नृत्यम्, पदार्थाभिनयः मार्गः)

- १. डोम्बी
- २. श्रीगदितम्
- ३. भाणः
- ४. भाणी
- ५. प्रस्थानम्
- ६. रासकम्
- ७. काव्यम्

नृत्यम्

(अन्यद्भावाश्रयं नृत्यम्, पदार्थाभिनयः मार्गः)

- **१. मधुरम्** (लास्यम्)
- **२. उद्धतम्** (ताण्डवम्)

नृत्तम्

(ताललयाश्रयम्, देशी)

- **१. मधुरम्** (लास्यम्)
- **२. उद्धतम्** (ताण्डवम्)

रूपककथावस्तु/ इतिवृत्तम्

- **आधिकारिकम्**
  - **प्रख्यातम्**
  - **उत्पाद्यम्**
  - **मिश्रम्**
- **प्रासङ्गिकम्**
  - **१. पताका**
    - **प्रख्यातम्**
    - **उत्पाद्यम्**
    - **मिश्रम्**
  - **२. प्रकरी**
    - **प्रख्यातम्**
    - **उत्पाद्यम्**
    - **मिश्रम्**

दिव्यम्, मर्त्यम्, दिव्यादिव्यम्

अर्थप्रकृतयः (५)	+	अवस्थाः (५) fi	सन्धयः (५)
१. बीजम्	+	आरम्भः	मुखसन्धिः (१२ अङ्गानि)
२. बिन्दुः	+	यत्नः	प्रतिमुखसन्धिः (१३ अङ्गानि)
३. पताका	+	प्राप्त्याशा	गर्भसन्धिः (१२ अङ्गानि)
४. प्रकरी	+	नियताप्तिः	अवमर्शसन्धिः/विमर्शसन्धिः (१३ अङ्गानि)
५. कार्यम्	+	फलागमः	निर्वहणसन्धिः (१४ अङ्गानि)

१. मुखसन्धेरङ्गानि (१२) :-

१. उपक्षेपः, २. परिक्रिया, ३. परिन्यासः, ४. विलोभनम्, ५. युक्तिः, ६. प्राप्तिः ७. समाधानम्, ८. विधानम्, ९. परिभावना, १०. उद्भेदः, ११. करणम्, १२. भेदः।

-०-

२. प्रतिमुखसन्धेरङ्गानि(१३) :-

१. विलासः, २. परिसर्पः, ३. विधूतम्, ४. शमः, ५. नर्म, ६. नर्मद्युतिः, ७. प्रगमनम्, ८. निरोधः, ९. पर्युपासनम्, १०. पुष्पम्, ११. उपन्यासः, १२. वज्रम्, १३. वर्णसंहारः।

fi

-०-

३. गर्भसन्धेरङ्गानि (१२) :-

१. अभूताहरणम्, २. मार्गः, ३. रूपम्, ४. उदाहरणम्, ५. क्रमः, ६. सङ्ग्रहः, ७. अभ्यूहः, ८. अधिबलम्, ९. तोटकम्, १०. उद्वेगः, ११. सम्भ्रमः, १२. आक्षेपः।

-०-

४. अवमर्शसन्धेरङ्गानि (१३) :-

१. अपवादः, २. संफेटः, ३. विद्रवः, ४. द्रवः, ५. शक्तिः, ६. द्युतिः, ७. प्रसङ्गः, ८. छलनम्, ९. व्यवसायः, १०. विरोधनम्, ११. प्ररोचना, १२. विचलनम्, १३. आदानम्।

-०-

५. निर्वहणसन्धेरङ्गानि (१४) :-

१. सन्धिः, २. विबोधः, ३. ग्रथनम्, ४. निर्णयः, ५. परिभाषणम्,
६. प्रसादः, ७. आनन्दः, ८. समयः, ९. कृतिः, १०. भाषणम्,
११. पूर्वभावः, १२. उपगूहनम्, १३. काव्यसंहारः, १४. प्रशस्तिः।

-०-

६४ सन्ध्यङ्गानां षट् (६) प्रयोजनानि

१. इष्टस्यार्थस्य रचना
२. गोप्यगुप्तिः
३. प्रकाशनम्
४. रागः
५. प्रयोगस्याश्चर्यम्
६. वृत्तान्तस्यानुपक्षयः

पुनर्वस्तुविभागः द्विधा

१. सूच्यम्	**२. दृश्यम्**
१. सूच्यमेव भवेत् किञ्चिद्।	१. दृश्यश्रव्यमथापरम्।
२. नीरसोऽनुचितस्तत्र संसूच्यो वस्तुविस्तरः।	२. दृश्यस्तु मधुरोदात्तरसभावनिरन्तरः।
३. सूच्यं पञ्चभिः **अर्थोपक्षेपकैः** (१.विष्कम्भ-२.चूलिका-३.अङ्कास्य- ४.अङ्कावतार-५.प्रवेशकैः) प्रतिपादयेत्।	३. दृश्य**मङ्कैः** प्रदर्शयेत्।

fl

पुनस्त्रिधा वस्तुविभागः

fl fl fl

१. सर्वश्राव्यम् **२. अश्राव्यम्** **३. नियतश्राव्यम् (२)**

fl

fl fl

१. जनान्तिकम् २. अपवारितम्

द्वितीयप्रकाशः

नायकसामान्यलक्षणम् -

नेता विनीतो मधुरस्त्यागी दक्षः प्रियंवदः।
रक्तलोकः शुचिर्वाग्मी रूढवंशः स्थिरो युवा।। १।।
बुद्ध्युत्साह-स्मृति-प्रज्ञा-कला-मानसमन्वितः।
शूरो दृढश्च तेजस्वी शास्त्रचक्षुश्च धार्मिकः।।२।।

नायकः - १. विनीतः, २. मधुरः, ३. त्यागी, ४. दक्षः, ५. प्रियंवदः, ६. रक्तलोकः ७. शुचिः, ८. वाग्मी, ९. रूढवंशः १०. स्थिरः, ११. युवा, १२. बुद्धि-उत्साह-स्मृति-प्रज्ञा-कला-मानसमन्वितः, १३. शूरः, १४. दृढः, १५. तेजस्वी, १६. शास्त्रचक्षुः, १७. धार्मिकः इत्यादिगुणोपेतः स्यात्।

नायकविशेषाः - **भेदैश्चतुर्धा ललितशान्तोदात्तोद्धतैरयम्।**

तल्लक्षणलक्षितो नायकः १. ललितः, २. शान्तः, ३. उदात्तः, ४. उद्धतः इति चतुर्विधो भिद्यते।

१. धीरललितः - **निश्चिन्तो धीरललितः कलासक्तः सुखी मृदुः।।३।।**

२. धीरशान्तः - **सामान्यगुणयुक्तस्तु धीरशान्तो द्विजादिकः।**

३. धीरोदात्तः - **महासत्त्वोऽतिगम्भीरः क्षमावानविकत्थनः।। ४।।**
स्थिरो निगूढाहङ्कारो धीरोदात्तो दृढव्रतः।

४. धीरोद्धतः - **दर्प-मात्सर्यभूयिष्ठो माया-च्छद्मपरायणः।। ५।।**
धीरोद्धतस्त्वहङ्कारी चलश्चण्डो विकत्थनः।

शृङ्गारनायकावस्थाः -

स दक्षिणः शठो धृष्टः पूर्वां प्रत्यन्यया हृतः।।६।।

१. दक्षिणः, २. शठः, ३. धृष्टः, ४. अनुकूलः।

१. दक्षिणनायकः - **दक्षिणोऽस्यां सहृदयः —**

२. शठः - **— गूढविप्रियकृच्छठः।**

३. धृष्टः - **व्यक्ताङ्गवैकृतो धृष्टो—**

४. अनुकूलनायकः - **—ऽनुकूलस्त्वेकनायिकः।। ७।।**

-०-

सहायनायकाः -

१. पीठमर्दः - **पताकानायकस्त्वन्यः पीठमर्दो विचक्षणः।**

तस्यैवानुचरो भक्तः किञ्चिदूनश्च तद्‌गुणैः।। ८।।

पताकानायकः पीठमर्दः। प्रधानेतिवृत्तनायकस्य सहायः।

२. विटः - **एकविद्यो विटश्चान्यो,**

३. विदूषकः - **हास्यकृच्च विदूषकः।**

४. प्रतिनायकः - **लुब्धो धीरोद्धतः स्तब्धः पापकृद्व्यसनी रिपुः।।९।।**

-०-

सात्त्विका नायकगुणाः —

शोभा विलासो माधुर्यं गाम्भीर्यं स्थैर्यतेजसी।

ललितौदार्यमित्यष्टौ सात्त्विकाः पौरुषा गुणाः।।१०।।

१. शोभा - **नीचे घृणाधिके स्पर्धा शोभायां शौर्यदक्षते।**

१. नीचे घृणा, २. गुणाधिकैः स्पर्धा, ३. शौर्यशोभा ४. दक्षशोभा।

२. विलासः - **गतिः सधैर्या दृष्टिश्च विलासे सस्मितं वचः।।११।।**

३. माधुर्यम् - **श्लक्ष्णो विकारो माधुर्यं संक्षोभे सुमहत्यपि।**

४. गाम्भीर्यम् - **गाम्भीर्यो यत्प्रभावेन विकारो नोपलक्ष्यते।।१२।।**

५. स्थैर्यम् - **व्यवसायादचलनं स्थैर्यं विघ्नकुलादपि।**

६. तेजः - **अधिक्षेपाद्यसहनं तेजः प्राणात्ययेष्वपि।।१३।।**

७. ललितम् - **शृङ्गाराकारचेष्टात्वं सहजं ललितं मृदु।**

८. औदार्यम् - **प्रियोक्त्याऽऽजीविताद्दानमौदार्यं सदुपग्रहः।। १४।।**

१. प्रियवचनेन सहाऽऽजीवितावधेर्दानम्, २. सतामुपग्रहः चेति औदार्यम् द्विप्रकारकम्।

-०-

नायिका - **स्वान्या साधारणस्त्रीति तद्गुणा नायिका त्रिधा।**

१. स्वीया (स्वस्त्री) २. अन्या (परस्त्री) ३. साधारणा इति त्रिधा।

१. स्वीयानायिकासामान्यलक्षणम् -

मुग्धा मध्या प्रगल्भेति स्वीया शीलार्जवादियुक्।। १५।।

१. शीलवती, २. आर्जवादियोगिनी, ३. लज्जावती।

-o-

१.१. मुग्धा - **मुग्धा नववयःकामा रतौ वामा मृदुः क्रुधि।**

१. वयोमुग्धा, २. काममुग्धा, ३. रतौ वामा, ४. मृदुः कोपे।

-o-

१.२. मध्या – **मध्योद्यद्यौवनानङ्गा मोहान्तसुरतक्षमा।।१६।।**

सम्प्राप्ततारुण्यकामा मोहान्तरतयोग्या मध्या।

१. यौवनवती, २. कामवती, ३. मुग्धासम्भोगा

मध्याधीरानायिकायाः मानवृत्तिः -

धीरा सोत्प्रासवक्रोक्त्या, मध्या साश्रु कृतागसम्।

खेदयेद् दयितं कोपादधीरा परुषाक्षरम्।।१७।।

१.२.१. मध्याधीरा कृतापराधं प्रियं सोत्प्रासवक्रोक्त्या खेदयेत्।

१.२.२. धीराधीरा साश्रु सोत्प्रासवक्रोक्त्या खेदयेत्।

१.२.३. अधीरा साश्रु परुषाक्षरम्।

-o-

१.३. प्रगल्भा - **यौवनान्धा स्मरोन्मत्ता प्रगल्भा दयिताङ्के।**

विलीयमानेवानन्दाद्रतारम्भेऽप्यचेतना।।१८।।

१. भावप्रगल्भा। २. रतप्रगल्भा।

अस्याः कोपचेष्टा –

सावहित्थादरोदास्ते रतौ धीरेतरा क्रुधा।

सन्तर्ज्य ताडयेद् मध्या मध्याधीरेव तं वदेत्।।१९।।

१. सावहित्थादरा। २. रतावुदासीना।

इतरा त्वधीरप्रगल्भा कुपिता सती सन्तर्ज्य ताडयति।

धीराधीरप्रगल्भा मध्याधीरेव तं वदति सोत्प्रासवक्रोक्त्या।

-o-

पुनश्च - **द्वेधा ज्येष्ठा कनिष्ठा चेत्यमुग्धा द्वादशोदिताः।**

मध्या प्रगल्भाभेदानां प्रत्येकं ज्येष्ठाकनिष्ठाभेदेन द्वादशभेदा भवन्ति। मुग्धा त्वेकरूपैव। ज्येष्ठाकनिष्ठम्।

-o-

२. अन्यस्त्री - **अन्यस्त्री कन्यकोढा च नान्योढाऽङ्गिरसे क्वचित्।।२०।।**

कन्यानुरागमिच्छातः कुर्यादङ्गाङ्गिसंश्रयम्।

१. कन्यका, २. अन्योढा (नायकान्तरसम्बन्धिनी)।

-o-

३. साधारणस्त्री - **साधारणस्त्री गणिका कलाप्रागल्भ्यधौत्ययुक्।।२१।।**

गणिका एतान् रञ्जयति -

छन्न-काम-सुखार्थाज्ञ-स्वतन्त्राहंयु-पण्डकान्।

रक्तेव रञ्जयेदाढ्यान्निःस्वान्मात्रा विवासयेत्।।२२।।

रूपकेषु तु - **रक्तैव त्वप्रहसने, नैषा दिव्यनृपाश्रये।**

-o-

नायिकाभेदान्तराणि (अष्टविधशृङ्गारनायिकाः) -

आसामष्टाववस्थाः स्युः स्वाधीनपतिकादिकाः।।२३।।

१. स्वाधीनपतिका, २. वासकसज्ञा, ३. विरहोत्कण्ठिता, ४. खण्डिता, ५. कलहान्तरिता, ६. विप्रलब्धा, ७. प्रोषितप्रिया, ८. अभिसारिकेत्यष्टौ स्वस्त्रीप्रभृतीनामवस्थाः।

१. स्वाधीनपतिका(भर्तृका) -

आसन्नायत्तरमणा हृष्टा स्वाधीनभर्तृका।

२. वासकसज्ञा - **मुदा वासकसज्ञा स्वं मण्डयत्येष्यति प्रिये।।२४।।**

३. विरहोत्कण्ठिता - **चिरयत्यव्यलीके तु विरहोत्कण्ठितोन्मनाः।**

४. खण्डिता - **ज्ञातेऽन्यासङ्गविकृते खण्डितेर्ष्याकषायिता।।२५।।**

५. कलहान्तरिता - **कलहान्तरिताऽमर्षाद्विधूतेऽनुशयार्तियुक्।**

६. विप्रलब्धा - **विप्रलब्धोक्तसमयमप्राप्तेऽतिविमानिता।।२६।।**

७. प्रोषितप्रिया - **दूरदेशान्तरस्थे तु कार्यतः प्रोषितप्रिया।**

८. अभिसारिका - **कामार्ताऽभिसरेत् कान्तं सारयेद्वाऽभिसारिका।।२७।।**

-o-

तत्र - **चिन्तानिःश्वासखेदाश्रुवैवर्ण्यग्लान्यभूषणैः।**

युक्ताः षडन्त्या द्वे चाद्ये क्रीडौज्ज्वल्यप्रहर्षितैः।।२८।।

परस्त्रियौ तु कन्यकोढे सङ्केतात् पूर्वं विरहोत्कण्ठिते पश्चाद्विदूषकादिना सहाभिसरन्त्याऽवभिसारिके कुतोऽपि संकेतस्थानमप्राप्ते नायके विप्रलब्धे इति व्यवस्था व्यवस्थितैवाऽनयोरिति अस्वाधीनप्रिययोरवस्थान्तरायोगात्।

-०-

आसां नायिकानां सहायिनः (दूत्यः) -

दूत्यो दासी सखी कारू-र्धात्रेयी प्रतिवेशिका।

लिङ्गिनी शिल्पिनी स्वं च, नेतृ-मित्रगुणान्विताः।।२९।।

१. दासी - परिचारिका। २. सखी - स्नेहनिबद्धा। ३. कारूः - रजकीप्रभृतिः। ४. धात्रेयी - उपमातृसुता। ५. प्रतिवेशिका - प्रतिगृहिणी। ६. लिङ्गिनी - भिक्षुक्यादिका। ७. शिल्पिनी - चित्रकारादिस्त्री। ८. स्वयं च - दूती।

-०-

योषिदलङ्काराः (२०) —

यौवने सत्त्वजाः स्त्रीणामलङ्कारास्तु विंशतिः।

१. शरीरजाः अलङ्काराः (३) -

भावो हावश्च हेला च त्रयस्तत्र शरीरजाः।।३०।।

१. भावः, २. हावः, ३. हेला चेति अङ्गजाः त्रयः।

२. अयत्नजाः अलङ्काराः (७) -

शोभा कान्तिश्च दीप्तिश्च माधुर्यं च प्रगल्भता।

औदार्यं धैर्यमित्येते सप्त भावा अयत्नजाः।।३१।।

१.शोभा २.कान्तिः ३. दीप्तिः, ४. र्माधुर्यम्, ५. प्रगल्भ्यम्,

६. औदार्य, ७. धैर्यम् इत्ययत्नजाः सप्त।

३. स्वभावजाः अलङ्काराः (१०) -

लीला विलासो विच्छित्तिर्विभ्रमः किलकिञ्चितम्।

मोट्टायितं कुट्टमितं बिब्बोको ललितं तथा।।३२।।

विहृतं चेति विज्ञेया दश भावाः स्वभावजाः।

१. शरीरजालङ्कारेषु (३) -

१. भावः - **निर्विकारात्मकात् सत्त्वाद्भावस्तत्राद्यविक्रिया।।३३।।**

२. हावः - **अल्पालापः सशृङ्गारो हावोऽक्षिभ्रूविकारकृत्।**

३. हेला - **स एव हेला सुव्यक्तशृङ्गाररससूचिका।।३४।।**

-०-

२. अयत्नजालङ्कारेषु - (७) -

१. शोभा - **रूपोपभोगतारुण्यैः शोभाङ्गानां विभूषणम्।**

२. कान्तिः - **मन्मथावापितच्छाया सैव कान्तिरिति स्मृता।। ३५।।**

३. माधुर्यम् - **अनुल्बणत्वं माधुर्यम् —**

४. दीप्तिः - **— दीप्तिः कान्तेस्तु विस्तरः।**

५. प्रागल्भ्यम् - **निस्साध्वसत्त्वं प्रागल्भ्यम् —**
मनःक्षोभपूर्वकोऽङ्गसादः साध्वसं, तदभावः प्रागल्भ्यम्।

६. औदार्यम् - **— औदार्यं प्रश्रयः सदा।।३६।।**

७. धैर्यम् - **चापलाऽविहता धैर्यं चिद्वृत्तिरविकत्थना।**

-०-

३. स्वाभाविका अलङ्काराः (१०) -

१. लीला - **प्रियानुकरणं लीला मधुराङ्गविचेष्टितैः।।३७।।**

२. विलासः - **तात्कालिको विशेषस्तु विलासोऽङ्गक्रियोक्तिषु।**

३. विच्छित्तिः - **आकल्परचनाऽल्पापि विच्छित्तिः कान्तिपोषकृत्।।३८।।**

४. विभ्रमः - **विभ्रमस्त्वरया काले भूषास्थानविपर्ययः।**

५. किलकिञ्चितम् – **क्रोधाश्रुहर्षभीत्यादेः सङ्करः किलकिञ्चितम्।।३९।।**

६. मोट्टायितम् - **मोट्टायितं तु तद्भावभावनेष्टकथादिषु।**

७. कुट्टमितम् - **सानन्दान्तः कुट्टमितं कुप्येत् केशाधरग्रहे।।४०।।**

८. बिब्वोकः - **गर्वाभिमानादिष्टेऽपि बिब्वोकोऽनादरक्रिया।**

९. ललितम् - **सुकुमाराङ्गविन्यासो मसृणो ललितं भवेत्।।४१।।**

१०. विहृतम् - **प्राप्तकालं न यद् ब्रूयाद् व्रीडया विहृतं हि तत्।**

इति योषिदलङ्काराः।

-०-

अथ नेतुः कार्यान्तरसहायाः -

१. अर्थ(राजनीति)चिन्तने सहायाः -

मन्त्री स्वं वोभयं वापि सखा तस्यार्थचिन्तने।।४२।।

१. मन्त्री २. स्वयं नायकः, ३. उभयम् (मन्त्री वा नायको वा)

मन्त्रिणा ललितः, शेषा मन्त्रिस्वायत्तसिद्धयः।

धीरललितनायकस्य कार्यसिद्धिः मन्त्रि-अधीना। धीरोदात्तादीनाम् अनियमेन - १.मन्त्रिणा २.स्वेन ३. वोभयेन वा भवति।

२. धर्मसहायास्तु -

ऋत्विक्-पुरोहितौ धर्मे तपस्विब्रह्मवादिनः।।४३।।

१. ऋत्विक्, २. पुरोहितः, ३. तपस्वी, ४. ब्रह्मवादिनः।

३. दुष्टदमने (दण्डे) सहायाः -

सहृत्कुमाराटविका दण्डे सामन्तसैनिकाः।

१. सुहृदः, २. युवराजः, ३. आटविकाः, ४. सामन्ताः, ५. सैनिकाः।

४. अन्तःपुरे सहायाः -

अन्तःपुरे वर्षवराः किराता मूकवामनाः।।४४।।

म्लेच्छाभीरशकाराद्याः स्वस्वकार्योपयोगिनः।

१. वर्षवराः (नपुंसकाः), २. किराताः, ३. मूकाः, ४. वामनाः, ५. म्लेच्छाः, ६.आभीराः, ७. शकारः (राज्ञः श्यालो हीनजातिः) इत्याद्याः।

सर्वेषां नायकादीनां त्रिरूपत्वम् -

ज्येष्ठ-मध्याधमत्वेन सर्वेषां च त्रिरूपता।।४५।।

तारतम्याद्यथोक्तानां गुणानां चोत्तमादिता।

एवं नायक-नायिका-दूत-दूती-मन्त्री-पुरोहितादीनाम् १.उत्तम-२.मध्यम-३.अधमभावेन त्रिरूपता।

एवं नाट्ये विधातव्यो नायकः सपरिच्छदः।।४६।।

इति नायकपरिच्छदवर्णनम्।

-०-

नेतृव्यापारः - **तद्व्यापारात्मिका वृत्तिश्चतुर्धा।** तत्र कैशिकी।

प्रवृत्तिरूपो नेतृव्यापारस्वभावो वृत्तिः।

सा च १.कैशिकी-२.सात्त्वती-३.आरभटी-४.भारतीभेदाच्चतुर्विधा।

१. कैशिकी - **गीत-नृत्य-विलासाद्यैर्मृदुः शृङ्गारचेष्टितैः।।४७।।**

तासां गीत-नृत्य-विलास-कामोपभोगाद्युपलक्ष्यमाणो मृदुः शृङ्गारी कामफलावच्छिन्नो व्यापारः कैशिकी।

कैशिकीभेदाः - **नर्म-तत्स्फिञ्ज-तत्स्फोट-तद्गर्भैश्चतुरङ्गिका।**

१. नर्म, २. नर्मस्फिञ्जः, ३. नर्मस्फोटः, ४. नर्मगर्भः।

-०-

१. नर्म - **वैदग्ध्यक्रीडितं नर्म प्रियोपच्छन्दनात्मकम्।।४८।।**

अग्राम्य इष्टजनावर्जनरूपः परिहासो नर्म।

हास्येनैव सशृङ्गारभयेन विहितं त्रिधा।

तत् नर्म - **१.** शुद्धहास्यम् २. सशृङ्गारहास्यम् ३. सभयहास्यम् रचितं त्रिविधम्।

आत्मोपक्षेपसम्भोगमानैः शृङ्गार्यपि त्रिधा।।४९।।

२. शृङ्गारवदपि - १. स्वानुरागनिवेदन-२.सम्भोगेच्छाप्रकाशन-३.सापराधप्रियप्रतिभेदनैः त्रिविधमेव।

२. स्वानुरागनिवेदनम् **३.** सम्भोगेच्छाप्रकाशनम् **४.** सापराधप्रियप्रतिभेदनम्

शुद्धमङ्गं भयं द्वेधा त्रेधा वाग्वेषचेष्टितैः।

सर्वं सहास्यमित्येवं नर्माष्टादशधोदितम्।।५०।।

३. भयनर्मापि १. शुद्ध-२. रसान्तराङ्गभावाद् द्विविधम्।

५. शुद्धभयनर्म, **६.** रसान्तराङ्गभयनर्म।

एवं षड्विधस्य प्रत्येकं वाग्वेषचेष्टाव्यतिकरेणाष्टादशविधत्वम् (१८)।

१.१. शुद्धहास्यनर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

१.२. शृङ्गारवदात्मोपक्षेपनर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

१.३. शृङ्गारवत्सम्भोगनर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

१.४. शृङ्गारवत्माननर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

१.५. शुद्धभयनर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

१.६. शृङ्गारभयनर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

-०-

२. नर्मस्फिञ्जः - **नर्मस्फिञ्जः सुखारम्भो भयान्तो नवसङ्गमे।**

३. नर्मस्फोटः - **नर्मस्फोटस्तु भावानां सूचितोऽल्परसो लवैः।।५१।।**

४. नर्मगर्भः - **छन्ननेतृप्रतीचारो नर्मगर्भोऽर्थहेतवे।**

अङ्गैः सहास्यनिर्हास्यैरेभिरेषाऽत्र कैशिकी।।५२।।

-o-

२. अथ सात्त्वती - **विशोका सात्त्वती सत्त्व-शौर्य-त्याग-दयार्जवैः।**

संलापोत्थापकावस्थां साङ्घात्यः परिवर्तकः।।५३।।

शोकहीनः सत्त्व-शौर्य-त्याग-दया-हर्षादिभावोत्तरो नायकव्यापारः सात्त्वती।

सात्त्वती-अङ्गानि - १. संलापकः। २. उत्थापकः। ३. साङ्घात्यः। ४. परिवर्तकः।

२.१. संलापकः - **संलापको गभीरोक्तिर्नानाभावरसा मिथः।**

२.२. उत्थापकः - **उत्थापकस्तु यत्रादौ युद्धायोत्थापयेत् परम्।।५४।।**

२.३. साङ्घात्यः - **मन्त्रार्थदैवशक्त्यादेः साङ्घात्यः सङ्घभेदनम्।**

१. मन्त्रशक्तिः। २. अर्थशक्तिः। ३. दैवशक्तिः।

२.४. परिवर्तकः - **प्रारब्धोत्थानकार्यान्यकरणात् परिवर्तकः।।५५।।**

प्रस्तुतस्योद्योगकार्यस्य परित्यागेन कार्यान्तरकरणं परिवर्तकः।

एभिरङ्गैश्चतुर्धेयं सात्त्वती(त्या) आरभटी पुनः।

-o-

३. आरभटी - मायेन्द्रजाल-संग्राम-क्रोधोद्भ्रान्तादिचेष्टितैः।।५६।।

अत्र माया-इन्द्रजाल-संग्राम-क्रोध-उद्भ्रान्तादिचेष्टाः संलक्ष्यन्ते।

माया - मन्त्रबलेनाविद्यमानवस्तुप्रकाशनम्, तन्त्रबलात् - इन्द्रजालम्।

आरभटी अङ्गानि (४) -

संक्षिप्तिका स्यात् संफेटो वस्तूत्थानावपातने।

१. संक्षिप्तिका २. संफेटः ३. वस्तूत्थानम्, ४. अवपातः।

१. संक्षिप्तिः/संक्षिप्तिका - **संक्षिप्तवस्तुरचना संक्षिप्तिः शिल्पयोगतः।।५७।।**

मृद्वंशदलचर्मादिद्रव्ययोगेन वस्तूत्थापनं संक्षिप्तिः।

अन्येषां मते संक्षिप्तिः/संक्षिप्तिका -

पूर्वनेतृनिवृत्त्याऽन्ये नेत्रन्तरपरिग्रहः।

पूर्वनायक-अवस्थानिवृत्त्या अवस्थान्तरपरिग्रहः।

२. संफेटः - **संफेटस्तु समाघातः क्रुद्धसंरब्धयोर्द्वयोः।।५८।।**

यत्र क्रुद्धयोः द्वयोः पात्रयोः परस्परसमाघातः, परस्पराधिक्षेपः प्राप्यते तत्र संफेटः।

३. वस्तूत्थापनम् - **मायाद्युत्थापितं वस्तु वस्तूत्थापनमिष्यते।**

यत्र मन्त्रबलात् मायया यस्य कस्यापि वस्तुनः उत्थापनं भवति तत्र वस्तूत्थापनम्।

४. अवपातः - **अवपातस्तु निष्कामप्रवेशत्रासविद्रवैः।। ५९।।**

यत्र यस्य कस्यापि पात्रस्य रङ्गमञ्चे प्रवेशात्, निर्वृत्त्या (निष्क्रान्तेन) वा अन्यपात्रेषु भयं, विद्रवाः उत्पद्यन्ते तत्र अवपातः भवति।

उपसंहरति - **एभिरङ्गैश्चतुर्धेयम्, नार्थवृत्तिरतः परा।**
चतुर्थी भारती सापि वाच्या नाटकलक्षणे।।६०।।
कैशिकी सात्त्वती चार्थवृत्तिमारभटीमिति।
पठन्तः पञ्चमीं वृत्तिमौद्भटाः प्रतिजानते।।६१।।

एवम् अर्थवृत्तयः एताः तिस्रः एव भवन्ति - १. कैशिकी, २. सात्त्वती, ३. आरभटी इति। भारती तु शब्दवृत्तिरामुखाङ्गत्वात्तत्रैव वाच्या।

-o-

वृत्तिनियमः - **शृङ्गारे कैशिकी, वीरे सात्त्वत्यारभटी पुनः।**
रसे रौद्रे च बीभत्से, वृत्तिः सर्वत्र भारती।।६२।।

कैशिकीवृत्तेः प्रयोगः शृङ्गारे, सात्त्वती - वीरे, आरभटी - रौद्र-बीभत्सयोः, किन्तु भारतीवृत्तिः सर्वरसेषु प्रयुज्यते यतो हि सा शब्दवृत्तित्वात्।

-o-

देशकालभेदेन नायकादिव्यापारः (प्रवृत्तिः) -

देश-भाषा-क्रिया-वेष-लक्षणाः स्युः प्रवृत्तयः।
लोकादेवावगम्यैता यथौचित्यं प्रयोजयेत्।।६३।।

वृत्तिकथनात् परं सद्यः, वृत्तेः प्रवृत्तिरपि कथ्यते। देशकालानुसारं नायकस्य भिन्न-भिन्न-भाषाः, भिन्न-भिन्न-वेषाः, भिन्न-भिन्न-क्रियाश्च प्रवृत्तिरिति कथ्यते। कस्मिन् देशे का भाषा प्रयुज्यते? वेषधारणं कथं वा भवति? कार्याणि च कथं साधयन्ति? इति कविना ज्ञातव्यम्। एतादृशज्ञानप्राप्त्या तदनुरूपसन्निवेशयोजनं नाटके कुर्यात् कविः।

-o-

पाठ्यम् :-

रूपकेषु भाषा (व्यवहारः) पाठ्यं प्रति विशेषः :-

पाठ्यं तु संस्कृतं नृणामनीचानां कृतात्मनाम्।
लिङ्गिनीनां महादेव्या मन्त्रिजावेश्ययोः क्वचित्।।६४।।

कुलीननायकानां भाषा संस्कृतमेव। तपस्विनी-महाराज्ञी-मन्त्रिपुत्री-वेश्यादीनां सम्बन्धे तत्र तत्र संस्कृतपाठ्यसन्निवेशो मिलति।

स्त्रीणां तु प्राकृतं प्रायः सौरसेन्यधमेषु च।

प्रकृतेरागतं प्राकृतम् = प्रकृतिः संस्कृतं तद्भवं तत्समं देशीत्यनेकप्रकारम्। सौरसेनी मागधी च स्वशास्त्रनियते। स्त्रीपात्राणां व्यवहारः प्राकृतं, शौरसेनीप्राकृतं च। अधमपात्राण्यपि प्राकृतमेव कथयन्ति।

पिशाचात्यन्तनीचादौ पैशाच मागधं तथा।।६५।।
यद्देशं नीचपात्रं यत्तद्देशं तस्य भाषितम्।
कार्यतश्चोत्तमादीनां कार्यो भाषाव्यतिक्रमः।।६६।।

पिशाचानाम् अथवा अत्यन्ताधमपात्राणां भाषा पैशाची मागधी वा भवेत्। यस्मिन् देशे नीचपात्रः वसति तद्देशीयव्यवहारानुसारं पाठ्यभाषा रूपकेषु नियोजयेत्। तथैव यदा तदा उत्तमादिपात्राणां भाषायां केनचिद्व्याजेन भाषाव्यतिक्रमोऽपि कार्यः।

-o-

पात्राणाम् आमन्त्रणप्रकारः

आमन्त्र्यामन्त्रकौचित्येनामन्त्रणमाह -

भगवन्तो वरैर्वाच्या विद्वद्देवर्षिलिङ्गिनः।
विप्रामात्याग्रजाश्चार्या नटीसूत्रभृतौ मिथः।।६७।।

१. उत्तमपात्राणि - विद्वान्, देवर्षिः, तपस्वी पात्राणि - **भगवन्!** इति,

२. विप्र-अमात्य-अग्रजाः(गुरुजनाः) - **आर्य!** इति,

३. नटी सूत्रधारः परस्परम् - **आर्य!** इति, **आर्ये!** इति च।

रथी सूतेन चायुष्मान् पूज्यैः शिष्यात्मजानुजाः।
वत्सेति तातः पज्येऽपि सुगृहीताभिधस्तु तैः।। ६८।।

१. सारथिः (सूतः) - स्वरथिनं वीरं आयुष्मान्! इति,

२. पूज्याः - शिष्यं, पुत्रं, अनुजादीन् आयुष्मान्! इति व्यवहरेत्। अथवा वत्स! तात! इति।

३. शिष्यः, पुत्रः, अनुजादयः पूज्यान् तात!, सुगृहीतनामन्! इत्यादीना व्यवहरेयुः।

भावोऽनुगेन सूत्री च मार्षेत्येतेन सोऽपि च।

सूत्रधारः पारिपार्श्वकेन भाव इति वक्तव्यः। स च सूत्रिणा मार्ष इति।

४. पारिपार्श्वकः - सूत्रधारं - भाव! इति,

५. सूत्रधारः पारिपार्श्वकम् - मार्ष! (मारिष!) इति सम्बोधयेत्।

देवः स्वामीति नृपतिभृत्यैर्भट्टेति चाधमैः।।६९।।

आमन्त्रणीयाः पतिवज्ज्येष्ठमध्याधमैः स्त्रियः।

विद्वद्देवादिस्त्रियो भर्तृवदेव देवादिभिर्वाच्याः।

६. उत्तमः सेवकः (भृत्यः) राजानम् - देव! स्वामिन्! इति सम्बोधयेत्।

७. अधमभृत्यः राजानम् - भट्टा! भर्तः! इति सम्बोधयेत्।

८. ज्येष्ठ-मध्यम-अधमस्त्रीपात्रैः स्त्रियः पतिवत् आमन्त्रणीयाः।

-०-

स्त्रीणां सम्बोधने विशेषांशाः -

समा हलेति, प्रेष्या च हञ्जे, वेश्याऽज्जुका तथा।।७०।।

कुट्टिन्यम्बेत्यनुगतैः पूज्या वा जरती जनैः।

विदूषकेन भवती राज्ञी चेटीति शब्द्यते।।७१।।

१. सख्यः परस्परम् - हला! इति,

२. सेविका (प्रेष्या) - हञ्जे! इति,

३. वेश्या - अज्जुका! इति

४. कुट्टनी प्रजाभिः अम्बे! इति,

५. पूज्या वृद्धा स्त्री (जरती) प्रजाभिः - अम्ब! इति,

६. विदूषकः राज्ञीम्, सेविकां च भवति! इति व्यवहर्तव्या।

चेष्टागुणोदाहृतिसत्त्वभावा-
नशेषतो नेतृदशाविभिन्नान्।
को वक्तुमीशो भरतो न यो वा
यो वा न देवः शशिखण्डमौलिः।।७२।।

दिङ्मात्रं दर्शितमित्यर्थः। चेष्टा - लीलाद्याः, गुणाः - विनयाद्याः, उदाहृतयः संस्कृत-प्राकृताद्या उक्तयः, सत्त्वं निर्विकारात्मकं मनः, भावः सत्त्वस्य प्रथमो विकारस्तेन हावादयो ह्युपलक्षिताः।

नायकादीनां विभिन्नदशासु संस्थितानाम् अनुरूपचेष्टा-गुण-उक्ति-सत्त्व-भावादीनां वर्णनं कः कर्तुं प्रभवति? यो न नाट्याचार्यः महर्षिः भरतः उत चन्द्रशेखरो भवति। अर्थात् एतेषां सर्वाङ्गवर्णनं तावेव कर्तुं प्रभवतः। अतः मादृशैः अल्पबुद्धिभिः कवलं दिङ्मात्रवर्णनं विहितम्।

।। इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य द्वितीयः प्रकाशः समाप्तः।।

नायकः (१६)

- १. धीरललितः
  - १. दक्षिणः
  - २. शठः
  - ३. धृष्टः
  - ४. अनुकूलः
- २. धीरशान्तः
  - १. दक्षिणः
  - २. शठः
  - ३. धृष्टः
  - ४. अनुकूलः
- ३. धीरोदात्तः
  - १. दक्षिणः
  - २. शठः
  - ३. धृष्टः
  - ४. अनुकूलः
- ४. धीरोद्धतः
  - १. दक्षिणः
  - २. शठः
  - ३. धृष्टः
  - ४. अनुकूलः

सहायनायकाः

- १. पीठमर्दः
- २. विटः
- ३. विदूषकः
- ४. प्रतिनायकः

सात्त्विका नायकगुणाः

१. शोभा २. विलासः ३. माधुर्यम् ४. गाम्भीर्यम् ५. स्थैर्यम् ६. तेजः ७. ललितम् ८. औदार्यम्

१. शोभा:
- १. नीचे घृणा,
- २. गुणाधिकैः स्पर्धा
- ३. शौर्यशोभा
- ४. दक्षशोभा।

८. औदार्यम्:
- १. प्रियवचनेन सहाऽऽजीवितावधेर्दानम्
- २. सतामुपग्रहः

नायिका

- **१. स्वीया** (स्वस्त्री)
- **२. अन्या** (परस्त्री)
- **३. साधारणा**

(१. शीलवती, २. आर्जवादियोगिनी, ३. लज्जावती।)

- **१. मुग्धा**
  - १. वयोमुग्धा
  - २. काममुग्धा
  - ३. रतौ वामा
  - ४. मृदुः कोपे।
- **२. मध्या**
  - १. यौवनवती
  - २. कामवती
  - ३. मुग्धासम्भोगा
- **३. प्रगल्भा**
  - १. भावप्रगल्भा।
  - २. रतप्रगल्भा।

१. धीरा २. अधीरा ३. धीराधीरा

१. ज्येष्ठा २. कनिष्ठा ३. ज्येष्ठा ४. कनिष्ठा ५. ज्येष्ठा ६. कनिष्ठा

१. धीरा २. अधीरा ३. धीराधीरा

७. ज्येष्ठा ८. कनिष्ठा ९. ज्येष्ठा १०. कनिष्ठा ११. ज्येष्ठा १२. कनिष्ठा

२. अन्यस्त्री

१. कन्यका २. अन्योढा

नायिकावस्थाः अष्ट

१. स्वाधीनपतिका
२. वासकसज्जा
३. विरहोत्कण्ठिता
४. खण्डिता
५. कलहान्तरिता
६. विप्रलब्धा
७. प्रोषितप्रिया
८. अभिसारिका

आसां नायिकानां सहायिनः (दूत्यः) -

१. दासी - परिचारिका।
२. सखी - स्नेहनिबद्धा।
३. कारूः - रजकीप्रभृतिः।
४. धात्रेयी - उपमातृसुता।
५. प्रतिवेशिका - प्रतिगृहिणी।
६. लिङ्गिनी - भिक्षुक्यादिका।
७. शिल्पिनी - चित्रकारादिस्त्री।
८. स्वयं च - दूती।

योषिदलङ्काराः (२०)

१. शरीरजाः अलङ्काराः (३) -

१. भावः, २. हावः, ३. हेला।

२. अयत्नजाः अलङ्काराः (७) -

१. शोभा २. कान्तिः, ३. दीप्तिः, ४.माधुर्यम्, ५. प्रगल्भ्यम्, ६.औदार्यं, ७. धैर्यम्।

३. स्वभावजाः अलङ्काराः (१०) -

१. लीला, २. विलासः, ३. विच्छित्तिः, ४. विभ्रमः, ५. किलकिञ्चितम्, ६. मोट्टायितम्
७. कुट्टमितम्, ८. बिब्वोकः, ९. ललितम्, १०. विहृतम्।

इति योषिदलङ्काराः।

नेतुः कार्यान्तरसहायाः

१. अर्थ(राजनीति)चिन्तने सहायाः -

१. मन्त्री २. स्वयं नायकः, ३. उभयम् (मन्त्री वा नायको वा)

धीरललितनायकस्य कार्यसिद्धिः मन्त्रि-अधीना। धीरोदात्तादीनाम् अनियमेन -

१. मन्त्रिणा २. स्वेन ३. वोभयेन वा भवति।

२. धर्मसहायास्तु -

१. ऋत्विक्, २. पुरोहितः, ३. तपस्वी, ४. ब्रह्मवादिनः।

३. दुष्टदमने (दण्डे) सहायाः -

१. सुहृदः, २. युवराजः, ३. आटविकाः, ४. सामन्ताः, ५. सैनिकाः।

४. अन्तःपुरे सहायाः -

१. वर्षवराः (नपुंसकाः), २. किराताः, ३. मूकाः, ४. वामनाः, ५. म्लेच्छाः,

६. आभीराः, ७. शकारः (- राज्ञः श्यालो हीनजातिः) इत्याद्याः।

सर्वेषां नायकादीनां त्रिरूपत्वम् -

एवं नायक-नायिका-दूत-दूती-मन्त्री-पुरोहितादीनाम् १.उत्तम-२.मध्यम-३.अधमभावेन त्रिरूपता।

इति नायकपरिच्छदवर्णनम्।

-o-

नेतृव्यापारः

१. कैशिकी **२. सात्त्वती** **३. आरभटी** **४. भारती**

१. नर्म (६) २. नर्मस्फिञ्जः ३. नर्मस्फोटः ४. नर्मगर्भः।

१. नर्म (६) - **१.** शुद्धहास्यम् २. सशृङ्गारहास्यम् ३. सभयहास्यम् ।

fl fl

२. स्वानुरागनिवेदनम् **५.** शुद्धभयनर्म

३. सम्भोगेच्छाप्रकाशनम् **६.** रसान्तराङ्गभयनर्म।

४. सापराधप्रियप्रतिभेदनम्

१.१. शुद्धहास्यनर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

१.२. शृङ्गारवदात्मोपक्षेपनर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

१.३. शृङ्गारवत्सम्भोगनर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

१.४. शृङ्गारवत्माननर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

१.५. शुद्धभयनर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

१.६. शृङ्गारभयनर्म - १. वचोनर्म। २. वेषनर्म। ३. क्रियानर्म।

-o-

२. सात्त्वती -

१. संलापकः।

२. उत्थापकः।

३. साङ्घात्यः (३) - १. मन्त्रशक्तिः। २. अर्थशक्तिः। ३. दैवशक्तिः।

४. परिवर्तकः।

३. आरभटी -

१. संक्षिप्तिः/संक्षिप्तिका २. संफेटः ३. वस्तूत्थानम्, ४. अवपातः।

एवम् अर्थवृत्तयः एताः तिस्रः एव भवन्ति - १. कैशिकी, २. सात्त्वती, ३. आरभटी इति। भारती तु शब्दवृत्तिरामुखाङ्गत्वात्तत्रैव वाच्या।

-o-

वृत्तिनियमः -

१. कैशिकीवृत्तेः प्रयोगः - शृङ्गारे,

२. सात्त्वती - वीरे,

३. आरभटी - रौद्र-बीभत्सयोः,

४. भारतीवृत्तिः - सर्वरसेषु, शब्दवृत्तित्वात्।

-o-

पाठ्यम् (रूपकेषु भाषा/व्यवहारः)

१. संस्कृतम् - कुलीननायकानां भाषा संस्कृतमेव। तपस्विनी-महाराज्ञी-मन्त्रिपुत्री-वेश्यादीनां सम्बन्धे तत्र तत्र संस्कृतपाठ्यसन्निवेशो मिलति।

२. प्राकृतम्, सौरसेनी (शौरसेनी) **-** स्त्रीपात्राणाम्।

३. पैशाची, मागधी वा - पिशाचानाम्, अत्यन्ताधमपात्राणाम्।

-०-

पात्राणाम् आमन्त्रणप्रकारः

१. उत्तमपात्राणि - विद्वान्, देवर्षिः, तपस्वी पात्राणि - **भगवन्!** इति,

२. विप्र-अमात्य-अग्रजाः(गुरुजनाः) - **आर्य!** इति,

३. नटी सूत्रधारः परस्परम् - **आर्य!** इति, **आर्ये!** इति च।

४. सारथिः (सूतः) - स्वरथिनं वीरम् **आयुष्मान्!** इति,

५. पूज्याः - शिष्यं, पुत्रम्, अनुजादीन् **आयुष्मान्!** इति व्यवहरेत्। अथवा **वत्स! तात!** इति।

६. शिष्यः, पुत्रः, अनुजादयः - पूज्यान् **तात!, सुगृहीतनामन्!** इत्यादीना व्यवहरेयुः।

७. पारिपार्श्वकः - सूत्रधारं - **भाव!** इति,

८. सूत्रधारः पारिपार्श्वकम् - **मार्ष!** (मारिष!) इति सम्बोधयेत्।

९. उत्तमः सेवकः (भृत्यः) राजानम् - **देव! स्वामिन्!** इति सम्बोधयेत्।

१०. अधमभृत्यः राजानम् - **भट्टा! भर्तः!** इति सम्बोधयेत्।

११. ज्येष्ठ-मध्यम-अधमस्त्रीपात्रैः स्त्रियः पतिवत् आमन्त्रणीयाः।

-०-

स्त्रीणां सम्बोधने विशेषांशाः -

१. सख्यः परस्परम् - **हला!** इति,

२. सेविका (प्रेष्या) - **हञ्जे!** इति,

३. वेश्या - **अज्जुका!** इति

४. कुट्टनी प्रजाभिः - **अम्बे!** इति,

५. पूज्या, वृद्धा स्त्री (जरती) प्रजाभिः - **अम्ब!** इति,

६. विदूषकः - राज्ञीम्, सेविकां च **भवति!** इति व्यवहर्तव्या।

।। इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य द्वितीयः प्रकाशः समाप्तः ।।

तृतीयः प्रकाशः

१. नाटकम् - **प्रकृतित्वादथान्येषां भूयो रसपरिग्रहात्।**
सम्पूर्णलक्षणत्वाच्च पूर्वं नाटकमुच्यते।। १।।

काव्यार्थस्थापनम् - **पूर्वरङ्गं विधायादौ सूत्रधारे विनिर्गते।**
प्रविश्य तद्वदपरः काव्यमास्थापयेन्नटः।। २।।
दिव्यमर्त्ये स तद्रूपो मिश्रमन्यतरस्तयोः।
सूचयेद्वस्तु बीजं वा मुखं पात्रमथापि वा।। ३।।

काव्यार्थसूचनाम् - १. वस्तु २. बीजम् ३. मुखं ४. पात्रम् इत्येतैर्वा कुर्यात्।

-०-

भारतीवृत्तिः - **रागं प्रसाद्य मधुरैः श्लोकैः काव्यार्थसूचकैः।**
ऋतुं कंचिदुपादाय भारतीं वृत्तिमाश्रयेत्।। ४।।
भारती संस्कृतप्रायो वाग्व्यापारो नटाश्रयः।

भारतीवृत्त्यङ्गानि - **भेदैः प्ररोचनायुक्तै-र्वीथी-प्रहसनामुखैः।। ५।।**
१. प्ररोचना २. वीथी ३. प्रहसनम् ४. आमुखम्

-०-

१. प्ररोचना - **उन्मुखीकरणं तत्र प्रशंसातः प्ररोचना।**

-०-

४. आमुखम् (प्रस्तावना - ३) -

वीथी प्रहसनं चापि स्वप्रसङ्गेऽभिधास्यते।। ६।।
वीथ्यङ्गान्यामुखाङ्गत्वादुच्यन्तेऽत्रैव तत्पुनः।
सूत्रधारो नटीं ब्रूते मार्षं वाऽथ विदूषकम्।। ७।।
स्वकार्यं प्रस्तुताक्षेऽपि चित्रोक्त्या यत्तदामुखम्।

आमुखाङ्गानि - **प्रस्तावना वा तत्र स्युः कथोद्घातः प्रवृत्तकम्।। ८।।**
प्रयोगातिशयश्च (अथ वीथ्यङ्गानि त्रयोदश।)
१. कथोद्घातः २. प्रवृत्तकम् ३. प्रयोगातिशयः च

१. कथोद्घातः - **स्वेतिवृत्तसमं वाच्यमर्थं वा यत्र सूत्रिणः।। ९।।**
गृहीत्वा प्रविशेत् पात्रं कथोद्घातो द्विधैव सः।

२. प्रवृत्तकम् - **कालसाम्यसमाक्षिप्तप्रवेशः स्यात् प्रवृत्तकम्।। १०।।**

३. प्रयोगातिशयः - **एषोऽयमित्युपक्षेपात् सूत्रधारप्रयोगतः।**
पात्रप्रवेशो यत्रैष प्रयोगातिशयो मतः।। ११।।

-०-

२. वीथ्यङ्गानि (१३) -

उद्घात्यकावलगिते प्रपञ्चत्रिगते छलम्।
वाक्केल्यधिबले गण्ड-मवस्यन्दितनालिके।। १२।।
असत्प्रलापव्याहार-मृदवानि त्रयोदश।

१. उद्घात्यकम्, २. अवलगितम्, ३. प्रपञ्चः ४. त्रिगतम् ५. छलम्, ६. वाक्केळी, ७. अधिबलम्, ८. गण्डम्, ९. अवस्यन्दितम्, १०. नालिका, ११. असत्प्रलापम्, १२. व्याहारम् १३. मृदवम् इति।

१. उद्घात्यकम् - **गूढार्थपदपर्याय-माला प्रश्नोत्तरस्य वा।। १३।।**
यत्रान्योऽन्यं समालापो द्वेधोद्घात्यं यदुच्यते।

२. अवलगितम् - **यत्रैकत्र समावेशात् कार्यमन्यत् प्रसाध्यते।। १४।।**
प्रस्तुतेऽन्यत्र वाऽन्यत् स्यात्तच्चावलगितं द्विधा।

३. प्रपञ्चः - **असद्भूतं मिथः स्तोत्रं प्रपञ्चो हास्यकृन्मतः।। १५।।**

४. त्रिगतम् - **श्रुतिसाम्यादनेकार्थयोजनं त्रिगतं त्विह।**
नटादित्रितयालापः पूर्वरङ्गे तदिष्यते।। १६।।

५. छलम् - **प्रियाभैरप्रियैर्वाक्यैर्विलोभ्य छलना छलम्।**

६. वाक्केली - **विनिवृत्त्यास्य वाक्केली द्विस्त्रिः प्रत्युक्तितोऽपि वा।।१७।।**

७. अधिबलम् - **अन्योऽन्यवाक्याधिक्योक्तिः स्पर्धयाऽधिबलं भवेत्।**

८. गण्डः - **गण्डः प्रस्तुतसम्बन्धि-भिन्नार्थं सहसोदितम्।।१८।।**

९. अवस्यन्दितम् - **रसोक्तस्यान्यथा व्याख्या यत्रावस्यन्दितं हि तत्।**

१०. नालिका - **सोपहासा निगूढार्था नालिकैव प्रहेलिका।। १९।।**

११. असत्प्रलापः - **असम्बद्धकथाप्रायोऽसत्प्रलापो यथोत्तरः।**

१२. व्याहारः - **अन्यार्थमेव व्याहारो हास्यलोभकरं वचः।। २०।।**

१३. मृदवम् - **दोषा गुणा गुणा दोषा यत्र स्युर्मृदवं हि तत्।**

।। इति प्रस्तावनाङ्गानि।।

-०-

सूत्रधारः प्रस्तावनान्ते निर्गच्छेत्। ततः कथावस्तु प्रपञ्चयेत्।

एषामन्यतमेनार्थं पात्रं वाक्षिप्य सूत्रभृत्।। २१।।
प्रस्तावनान्ते निर्गच्छेत्ततो वस्तु प्रपञ्चयेत्।

नाटके नायकगुणाः - **अभिगम्यगुणैर्युक्तो धीरोदात्तः प्रतापवान्।। २२।।**
कीर्तिकामो महोत्साहस्त्रय्यास्त्राता महीपतिः।
प्रख्यातवंशो राजर्षिर्दिव्यो वा यत्र नायकः।।२३।।

नाटके आधिकारिककथावस्तु -

तत्प्रख्यातं विधातव्यं वृत्तमत्राधिकारिकम्।
यत्तत्रानुचितं किञ्चिन्नायकस्य रसस्य वा।। २४।।
विरुद्धं तत्परित्याज्यमन्यथा वा प्रकल्पयेत्।

कथावस्तुविभागः - **आद्यन्तमेवं निश्चित्य पञ्चधा तद्विभज्य च।। २५।।**
खण्डशः सन्धिसंज्ञांश्च विभागानपि खण्डयेत्।
चतुःषष्ठिस्तु तानि स्युरङ्गानीत्यपरं तथा।। २६।।

प्रासंगिककथावस्तु - **पताकावृत्तमप्यूनमेकाद्यैरनुसन्धिभिः।**
अङ्गान्यत्र यथालाभमसन्धिं प्रकरीं न्यसेत्।।२७।।

-०-

अत्रैवं विभक्ते - **आदौ विष्कम्भकं कुर्यादङ्कं वा कार्ययुक्तितः।**

इयमत्र कार्ययुक्तिः - **अपेक्षितं परित्यज्य नीरसं वस्तुविस्तरम्।। २८।।**
यदा सन्दर्शयेच्छेषं कुर्याद्विष्कम्भकं तदा।
यदा तु सरसं वस्तु मूलादेव प्रवर्तते।। २९।।
आदावेव तदाङ्कः स्यादामुखाक्षेपसंश्रयः।

सा च - **प्रत्यक्षनेतृचरितो बिन्दुव्याप्तिपुरस्कृतः।। ३०।।**
अङ्को नानाप्रकारार्थसंविधानरसाश्रयः।

तत्र च रसः - **अनुभावविभावाभ्यां स्थायिनां व्यभिचारिभिः।। ३१।।**

गृहीतमुक्तैः कर्तव्यमङ्गिनः परिपोषणम्।
न चातिरसतो वस्तु दूरं विच्छिन्नतां नयेत्।।३२।।
रसं वा न तिरोदध्याद्वस्त्वलङ्कारलक्षणैः।
एको रसोऽङ्गी कर्तव्यो वीरः शृङ्गार एव वा।। ३३।।
अङ्गमन्ये रसाः सर्वे कुर्यान्निर्वहणेऽद्भुतम्।
नाटके सूचनीयानि - **दूराध्वानं वधं युद्धं राज्यदेशादिविप्लवम्।। ३४।।**
संरोधं भोजनं स्नानं सुरतं चानुलेपनम्।
अम्बरग्रहणादीनि प्रत्यक्षाणि न निर्दिशेत्।। ३५।।
नाधिकारिवधं क्वापि त्याज्यमावश्यकं न च।
एकाहाचरितैकार्थमित्थमासन्ननायकम्।। ३६।।
पत्रैस्त्रिचतुरैरङ्कं तेषामन्तेऽस्य निर्गमः।
पताकास्थानकान्यत्र बिन्दुरन्ते च बीजवत्।। ३७।।
एवमङ्काः प्रकर्तव्याः प्रदेशादिपुरस्कृताः।
पञ्चाङ्कमेतदवरं दशाङ्कं नाटकं परम्।। ३८।।

इत्युक्तं नाटकलक्षणम्।।

❍❍❍

२. प्रकरणम् - **अथ प्रकरणे वृत्तमुत्पाद्यं लोकसंश्रयम्।**
अमात्य-विप्र-वणिजामेकं कुर्याच्च नायकम्।। ३९।।
धीरप्रशान्तं सापायं धर्मकामार्थतत्परम्।
शेषं नाटकवत् सन्धि-प्रवेशक-रसादिकम्।। ४०।।
नायिका तु द्विधा नेतुः कुलस्त्री गणिका तथा।
क्वचिदेकैव कुलजा वेश्या काऽपि द्वयं क्वचित्।। ४१।।
कुलजाभ्यन्तरा, बाह्या वेश्या, नातिक्रमोऽनयः।
आभिः प्रकरणं त्रेधा, सङ्कीर्णं धूर्तसङ्कुलम्।। ४२।।
आभिरभ्यर्थिता वेश्या रूपशीलगुणान्विता।
लभते गणिकाशब्दं स्थानं च जनसंसदि।।

❍❍❍

१.१. नाटिका - **लक्ष्यते नाटिकाऽप्यत्र सङ्कीर्णान्यनिवृत्तये।**

अत्र केचित् - अनयोश्च बन्धयोगादेको भेदः प्रयोक्तृभिर्ज्ञेयः।
प्रख्यातस्त्वितरो वा नाटीसंज्ञाश्रिते काव्ये।।

इत्यमुं भारतीयं श्लोकम् -

एको भेदः प्रख्यातो नाटिकाख्य इतरस्त्वप्रख्यातः।
प्रकरणिकासंज्ञो नाटीसंज्ञया द्वे काव्ये आश्रिते।।

तमेव सङ्करं दर्शयति -

तत्र वस्तु प्रकरणान्नाटकान्नायको नृपः।। ४३।।
प्रख्यातो धीरललितः शृङ्गारोऽङ्गी सलक्षणः।
स्त्रीप्रायचतुरङ्कादिभेदकं यदि चेष्यते।। ४४।।
एकद्वित्र्यङ्कपात्रादिभेदेनानन्तरूपता।

विशेषस्तु - **देवी तत्र भवेज्ज्येष्ठा प्रगल्भा नृपवंशजा।। ४५।।**
गम्भीरा मानिनी, कृच्छ्रात्तद्वशान्नेतृसङ्गमः।

प्राप्या तु - **नायिका तादृशी मुग्धा दिव्या चातिमनोहरा।। ४६।।**
अन्तःपुरादिसम्बन्धादासन्ना श्रुतिदर्शनैः।
अनुरागो नवावस्थो नेतुस्तस्यां यथोत्तरम्।। ४७।।
नेता यत्र प्रवर्तेत देवीत्रासेन शङ्कितः।
कैशिक्यङ्गैश्चतुर्भिश्च युक्ताङ्कैरिव नाटिका।। ४८।।

❍❍❍

३. अथ भाणः - **भाणस्तु धूर्तचरितं स्वानुभूतं परेण वा।**
यत्रोपवर्णयेदेको निपुणः पण्डितो विटः।। ४९।।
सम्बोधनोक्तिप्रत्युक्ती कुर्यादाकाशभाषितैः।
सूचयेद्वीरशृङ्गारौ शौर्यसौभाग्यसंस्तवः।। ५०।।
भूयसा भारती वृत्तिरेकाङ्के वस्तु कल्पितम्।
मुखनिर्वहणे साङ्गे लास्याङ्गानि दशाऽपि च।। ५१।।

लास्याङ्गानि - **गेयं पदं स्थितं पाठ्यमासीनं पुष्पगण्डिका।**
प्रच्छेदकस्त्रिगूढं च सैन्धवाख्यं द्विगूढकम्।। ५२।।

उत्तमोत्तमकं चान्यदुक्तप्रत्युक्तमेव च।

लास्ये दशविधं ह्येतदङ्गनिर्देशकल्पनम्।। ५३।। शेषं स्पष्टमिति।

❍❍❍

४. प्रहसनम् - **तद्वत् प्रहसनं त्रेधा शुद्धवैकृतसङ्करैः।**

शुद्धं तावत् - **पाखण्डि-विप्रप्रभृति-चेटचेटी-विटाकुलम्।। ५४।।**

चेष्टितं वेषभाषाभिः शुद्धं हास्यवचोऽन्वितम्।

विकृतं तु - **कामुकादिवचोवेषैः षण्ड-कञ्चुकि-तापसैः।। ५५।।**

विकृतं, सङ्कराद्वीथ्या सङ्कीर्णं धूर्तसङ्कुलम्।

रसस्तु भूयसा कार्यः षड्विधो हास्य एव तु।। ५६।। इति स्पष्टम्।

❍❍❍

५. डिमः - **डिमे वस्तु प्रसिद्धं स्याद् वृत्तयः कैशिकी विना।**

नेतारो देव-गन्धर्व-यक्ष-रक्षो-महोरगाः।। ५७।।

भूत-प्रेत-पिशाचाद्याः षोडशात्यन्तमुद्धताः।

रसैरहास्य-शृङ्गारैः षड्भिर्दीप्तैः समन्विताः।। ५८।।

मायेन्द्रजालसंग्रामक्रोधोद्भ्रान्तादिचेष्टितैः।

चन्द्रसूर्योपरागैश्च न्याय्ये रौद्ररसेऽङ्गिनि।। ५९।।

चतुरङ्कश्चतुस्सन्धिर्निर्विमर्शो डिमः स्मृतः।

इदं त्रिपुरदाहे तु लक्षणं ब्रह्मणोदितम्।

ततस्त्रिपुरदाहश्च डिमसंज्ञः प्रयोजितः।।

❍❍❍

६. व्यायोगः - **ख्यातेतिवृत्तो व्यायोगः ख्यातोद्धतनराश्रयः।। ६०।।**

हीनो गर्भविमर्शाभ्यां दीप्ताः स्युर्डिमवद्रसाः।

अस्त्रीनिमित्तसंग्रामो जामदग्न्यजये यथा।। ६१।।

एकाहाचरितैकाङ्को व्यायोगो बहुभिर्नरैः।

❍❍❍

७. समवकारः - कार्ये समवकारेऽपि आमुखं नाटकादिवत्।। ६२।।
ख्यातं देवासुरं वस्तु निर्विमर्शास्तु सन्धयः।
वृत्तयो मन्दकैशिक्यो नेतारो देवदानवाः।। ६३।।
द्वादशोदात्तविख्याताः फलं तेषां पृथक् पृथक्।
बहुवीररसाः सर्वे यद्वदम्भोधिमन्थने।। ६४।।
अङ्कैस्त्रिभिस्त्रिकपटस्त्रिशृङ्गारस्त्रिविद्रवः।
द्विसन्धिरङ्कः प्रथमः कार्यो द्वादशनालिकः।। ६५।।
चतुर्द्विनालिकावन्त्यौ नालिका घटिकाद्वयम्।
वस्तुस्वभावदैवारिकृताः स्युः कपटास्त्रयः।। ६६।।
नगरोपरोधयुद्धे वाताग्न्यादिकविद्रवाः।
धर्मार्थकामैः शृङ्गारो नात्र बिन्दुप्रवेशकौ।। ६७।।
वीथ्यङ्गानि यथालाभं कुर्यात् प्रहसने यथा।

❍❍❍

८. अथ वीथी - वीथी तु कैशिकीवृत्तौ सन्ध्यङ्गाङ्कैरस्तु भाणवत्।। ६८।।
रसः सूच्यस्तु शृङ्गारः स्पृशेदपि रसान्तरम्।
युक्ता प्रस्तावनाख्यातैरङ्गैरुद्घात्यकादिभिः।। ६९।।
एवं वीथी विधातव्या द्व्येकपात्रप्रयोजिता।

❍❍❍

९. अङ्कः - उत्सृष्टिकाङ्के प्रख्यातं वृत्तं बुद्ध्या प्रपञ्चयेत्।। ७०।।
रसस्तु करुणः स्थायी नेतारः प्राकृता नराः।
भाणवत् सन्धिवृत्त्यङ्गैर्युक्तिः स्त्रीपरिदेवितैः।। ७१।।
वाचा युद्धं विधातव्यं तथा जयपराजयौ।

❍❍❍

१०. ईहामृगः - मिश्रमिहामृगे वृत्तं चतुरङ्कं त्रिसन्धिमत्।। ७२।।
नर-दिव्यावनियमान्नायक-प्रतिनायकौ।
ख्यातौ धीरोद्धतावन्त्यो विपर्यासाद् युक्तकृत्।। ७३।।

दिव्यस्त्रियमनिच्छन्तीमपहारादिनेच्छतः।
शृङ्गाराभासमप्यस्य किञ्चित् किञ्चित् प्रदर्शयेत्।। ७४।।
संरम्भं परमानीय युद्धं व्याजान्निवारयेत्।
वधप्राप्तस्य कुर्वीत वधं नैव महात्मनः।। ७५।।

❍❍❍

इत्थं विचिन्त्य दशरूपकलक्ष्ममार्ग-
मालोक्य वस्तु परिभाव्य कविप्रबन्धान्।
कुर्यादयत्नवदलङ्कृतिभिः प्रबन्धं,
वाक्यैरुदारमधुरैः स्फुटमन्दवृत्तैः।। ७६।। स्पष्टम्।

।। इति श्रीधनञ्जयकृतदशरूपकस्य तृतीयः प्रकाशः समाप्तः।।

❍❍❍

चतुर्थप्रकाशः
(रसविचारः)

रसः - **विभावैरनुभावैश्च सात्त्विकैर्व्यभिचारिभिः।**
आनीयमानः स्वाद्यत्वं स्थायी भावो रसः स्मृतः।। १।।

१. विभावः — **ज्ञायमानतया तत्र विभावो भावपोषकृत्।**
(स च -) **आलम्बनोद्दीपनत्वप्रभेदेन स च द्विधा।। २।।**
१. आलम्बनविभावः, २. उद्दीपनविभावः।

२. अनुभावः - **अनुभावो विकारस्तु भावसंसूचनात्मकः।**
हेतुकार्यात्मनोः सिद्धिस्तयोः संव्यवहारतः।। ३ ।।

-०-

३. भावः - **सुखदुःखादिकैर्भावैर्भावस्तद्भावभावनम्।**
ते च - १. स्थायिनः २. व्यभिचारिणः

३.२. सात्त्विकभावाः (८) —
पृथग्भावा भवन्त्यन्येऽनुभावत्वेऽपि सात्त्विकाः।। ४।।
सत्त्वादेव समुत्पत्तेस्तच्च तद्भावभावनम्।
(ते च -) **स्तम्भ-प्रलय-रोमाञ्चाः स्वेदो वैवर्ण्य-वेपथुः।। ५।।**
अश्रु-वैस्वर्यमित्यष्टौ,

१. स्तम्भः - **स्तम्भोऽस्मिन्निष्क्रियाऽङ्गता।**
२. प्रलयः - **प्रलयो नष्टसंज्ञत्वम्, शेषाः सुव्यक्तलक्षणाः।। ६।।**
१. स्तम्भः, २. प्रलयः, ३. रोमाञ्चः, ४. स्वेदः,
५. वैवर्ण्यम्, ६. वेपथुः, ७. अश्रु, ८. वैस्वर्यम्।

-०-

४. व्यभिचारिणः (३३) -

विशेषादाभिमुख्येन चरन्तो व्यभिचारिणः।
स्थायिन्युन्मग्ननिर्मग्नाः कल्लोला इव वारिधौ।। ७।।

(ते च -) **निर्वेद-ग्लानि-शङ्का-श्रम-धृति-जडता-हर्ष-दैन्यौग्र्य-चिन्ता-**
स्त्रासेर्ष्यामर्ष-गर्वाः स्मृति-मरण-मदाः सुप्त-निद्रा-विबोधाः।
व्रीडापस्मार-मौनाः सुमति-रलसतावेग-तर्कावहित्था
व्याध्युन्मादौ विषादोत्सुक-चपलयुतास्त्रिंशदेते त्रयश्च।। ८।।

१. निर्वेदः, २. ग्लानिः, ३. शङ्का, ४. श्रमः, ५. धृतिः, ६. जडता, ७. हर्षः, ८. दैन्यम्, ९. औग्र्यम्, १०. चिन्ता, ११. त्रासः, १२. ईर्ष्या, १३. अमर्षः, १४. गर्वः १५. स्मृतिः, १६. मरणम्, १७. मदः, १८. सुप्तः, १९. निद्रा, २०. विबोधः, २१. व्रीडा, २२. अपस्मारः, २३. मौनम् (मोहः), २४. सुमतिः २५. अलसता, २६. आवेगः, २७.तर्कः, २८. अवहित्था, २९. व्याधिः, ३०. उन्मादः, ३१. विषादः, ३२. उत्सुकता, ३३. चपलः।

-o-

४.१. तत्र निर्वेदः -**तत्त्वज्ञानापदीर्ष्यादेर्निर्वेदः स्वावमाननम्।**
तत्र चिन्ताश्रुनिःश्वासवैवर्ण्योच्छ्वासदीनताः।। ९।।

यत्र १. तत्त्वज्ञानात्, २.आपत्त्या, ३. ईर्ष्यया वा स्वस्य तिरस्कारः भवति तत्र निर्वेदाख्यः व्यभिचारिभावः। निर्वेदस्य अभिज्ञानचिह्नानि (अनुभावाः) - १. चिन्ता, २. अश्रु, ३. वैवर्ण्यम्, ४. उच्छ्वासः, ५. दीनता इत्यादयः।

एवं १. तत्त्वज्ञानवशात् निर्वेदः, २. आपदः निर्वेदः, ३. ईर्ष्यातः निर्वेदः ४. वीरशृङ्गाररसयोः व्यभिचारिभावात्मकः निर्वेदः। ५. रस-अनङ्गः निर्वेदः इति निर्वेदः अनेकशाखीयः।

-o-

४.२. ग्लानिः - **रत्याद्ययासतृट्क्षुद्भिर्ग्लानिर्निष्प्राणतेह च।**
वैवर्ण्यकम्पानुत्साहक्षामाङ्गवचनक्रियाः।। १०।।

१. रत्यादि-आयासेन, २. तृषा, ३. क्षुधया च यः निष्प्राणता स एव ग्लानिः।

अत्र चानुभावाः - १. वैवर्ण्यम्, २. कम्पः, ३. अनुत्साहः इत्यादयः।

-o-

४.३. शङ्का - **अनर्थप्रतिभा शङ्का परक्रौर्यात् स्वदुर्नयात्।**
कम्पशोषाभिवीक्षादिरत्र वर्णस्वरान्यता।। ११ ।।

१. परक्रौर्यात् २. स्वदुर्व्यवहारात् वा अनर्थस्य आशङ्का एव शङ्का इति नाम।

अस्यां च अनुभावाः - कम्पः, २. शोषः, ३. अभिवीक्षणम् (भयेन इतस्ततो दर्शनम्), ४. वैवर्ण्यम् (स्वरभङ्गः) इत्यादयः।

-o-

४.४. श्रमः - **श्रमः खेदोऽध्वरत्यादेः स्वेदोऽस्मिन् मर्दनादयः।**

१. अध्वगमनात्, २. रत्यादेः (सुरताद्) वा जनितस्य खेदस्य श्रम इति नाम।

अत्र चानुभावाः - १. स्वेदः, मर्दनम् इत्यादयः।

-o-

४.५. धृतिः - **सन्तोषो ज्ञानशक्त्यादेर्धृतिरव्यग्रभोगकृत्।। १२।।**

यत्र ज्ञानेन शक्त्या वा सन्तोषः लभ्यते, स च व्यग्रतां विना कर्मभोगं भुङ्क्ते तादृशसन्तोषस्य एव धृतिः (धैर्यम्) इति व्यवहारः।

अस्यां चानुभावाः - अनुक्ताः।

-o-

४.६. जडता - **अप्रतिपत्तिर्जडता स्यादिष्टानिष्टदर्शनश्रुतिभिः।**
अनिमिषनयननिरीक्षणतूष्णींभावादयस्तत्र।। १३।।

१. इष्टानिष्टदर्शनाद्, श्रवणाद् वा यत्र अप्रतिपत्तिं (अज्ञानावस्थां, किंकर्तव्यमूढतां च) लभते तत्र जडता इति नाम।

अस्यां चानुभावाः - १. अनिमिषनयननिरीक्षणम्, २. तूष्णींभावः इत्यादयः।

-o-

४.७. हर्षः - **प्रसत्तिरुत्सवादिभ्यो हर्षोऽश्रुस्वेदगद्गदाः।**

१. प्रियागमनम् २. पुत्रजननम्, ३. उत्सवः इत्यादिविभावैश्च मनसः प्रसादः(प्रसन्नता) हर्षः। अत्र चानुभावाः - १. अश्रु, २. स्वेदः, ३. गद्गदः इत्यादयः।

-o-

४.८. दैन्यम् - **दौर्मत्याद्यैरनौजस्यं दैन्यं कार्ष्ण्यामृजादिमत्।। १४।।**

१. दारिद्र्यम्, २. न्यक्कारः (अपमाननम्) इत्यादिविभावैः चेतसः अनोजस्कता (कान्तिक्षीणत्वं) दैन्यम्। अत्र चानुभावाः - १. कृष्णता, २. मलिनता (मलिनवसनम्, मालिन्यम्), ३.दंशनम् इत्यादयः।

-o-

४.९. औग्र्यम् - **दुष्टेऽपराधदौर्मुख्यक्रौर्यैश्चण्डत्वमुग्रता।**
तत्र स्वेद-शिरःकम्प-तर्जना-ताडनादयः।। १५।।

१. अपराधः, २. दौर्मुख्यः, ३. क्रौर्यः इत्यादिकारणैः दुष्टव्यक्तिं प्रति यः क्रोधः स च कर्कशभावं (चण्डत्वम्) उत्पाद्यते, तस्यैव उग्रता इति व्यवहारः। अत्र चानुभावाः - १. स्वेदः, २. शिरःकम्पः, ३. तर्जनम्, ४. ताडनम् इत्यादयः।

-o-

४.१०. चिन्ता - **ध्यानं चिन्तेहितानाप्तेः शून्यताश्वासतापकृत्।**

ईप्सितवस्तुनः अनाप्तेः (अप्राप्तेः) तस्य यद्ध्यानं सा चिन्ता।

अत्र चानुभावाः - १. शून्यता, २. बुद्धेः निष्क्रियता, ३. श्वासः, ४. तापः इत्यादयः।

-o-

४.११. त्रासः - **गर्जितादेर्मनःक्षोभस्त्रासोऽत्रोत्कम्पितादयः।। १६।।**

मेघगर्जनादिभिः जनितः मनसः क्षोभः एव त्रासः भवति।

अत्र चानुभावाः - १. उत्कम्पः इत्यादयः।

-o-

४.१२. असूया - **परोत्कर्षाक्षमाऽसूया गर्वदौर्जन्यमन्युजा।**
दोषोक्त्यवज्ञे भ्रुकुटिमन्युक्रोधेङ्गितानि च।। १७।।

१. गर्वेण, २. दौर्जन्येन (दुष्टतया), ३. मन्युना वा परस्योन्नतेरसहमानत्वमसूया।

अत्र चानुभावाः - १. दोषयुक्त-उक्तिप्रयोगः, २. तस्य व्यक्तेः अनादरः, ३. भ्रुकुटिः, ४.क्रोधः, ५. शोकः इत्यादयः।

-o-

४.१३. अमर्षः - **अधिक्षेपापमानादेरमर्षोऽभिनिविष्टता।**
तत्र स्वेदशिरःकम्पतर्जनाताडनादयः।। १८।।

१. तिरस्कारः, २. अपमानः इत्यादीनाम् असहनत्वस्य अमर्षः इति नाम। अत्र चानुभावाः - १. स्वेदः, २. शिरःकम्पः, ३. तर्जनम्, ४. ताडनम् इत्यादयः।

-o-

४.१४. गर्वः - **गर्वोऽभिजनलावण्यबलैश्वर्यादिभिर्मदः।**
कर्माण्यधर्षणावज्ञा सविलासाङ्गवीक्षणम्।। १९।।

१. उन्नतकुलम्, २. सौन्दर्यम्, ३. बलम्, ४. ऐश्वर्यम् इत्यादिना जनितस्य मदस्य एव गर्व इति नाम। अत्र चानुभावाः - १. आधर्षणम्, २. अवज्ञा, ३. सविलासं स्वाङ्गवीक्षणम् इत्यादयः।

-o-

४.१५. स्मृतिः - **सदृशज्ञानचिन्ताद्यैः संस्कारात् स्मृतिरत्र च।**
ज्ञातत्वेनार्थभासिन्यां भ्रूसमुन्नयनादयः।। २०।।

यत्र १. सदृशज्ञानम्, २. चिन्ता इत्यादिकारणैः यस्य वस्तुनः ज्ञानं वयं पूर्वं प्राप्तवन्तः, तस्य पूर्वानुभवस्य संस्कारः मनसि उद्बुद्धो भवति, अस्य संस्कारस्यैव स्मृतिः इति नाम। १. स्मृतौ अस्माभिः पूर्वानुभूतवस्तुनः ज्ञानं पुनः प्राप्यते। २. स्मृतिः पूर्वज्ञानेन स्वज्ञेयपदार्थस्य प्रमेयस्य वा स्मरणम् आनेष्यति। अत्र चानुभावाः - १. भ्रूसमुन्नयनम् इत्यादयः।

-o-

४.१६. मरणम् - **मरणं सुप्रसिद्धत्वादनर्थत्वाच्च नोच्यते।**

शृङ्गाराश्रयालम्बनत्वेन मरणे व्यवसायमात्रमुपनिबन्धनीयम्।

-o-

४.१७. मदः - **हर्षोत्कर्षो मदः पानात् स्खलदङ्गवचोगतिः।। २१।।**
निद्रा हासोऽत्र रुदितं ज्येष्ठमध्याधमादिषु।

मद्यपानेन उत्पन्नस्य हर्षस्य मदः इति नाम। अत्र अङ्गस्य, वचनस्य, गतेः वा स्खालित्यं प्राप्यते। अयं मदः - १. ज्येष्ठमदः, २. मध्यमदः, ३. अधममदः इति त्रिधा। अत्र चानुभावाः - १. निद्रा, २. हासः, ३. रोदनम् इत्यादयः।

-o-

४.१८. सुप्तम् - **सुप्तं निद्रोद्भवं तत्र श्वासोच्छ्वासक्रिया परम्।। २२।।**

निद्रया जनितायाः स्थितेः सुप्तम् इति नाम।

अत्र चानुभावाः - १. श्वासः, २. उच्छ्वासः इत्यादयः।

-०-

४.१९. निद्रा – **मनस्सम्मीलनं निद्रा चिन्तालस्यक्लमादिभिः।**
तत्र जृम्भाङ्गभङ्गाक्षिमीलनोत्स्वप्नतादयः।। २३।।

१. चिन्ता, २. आलस्य, ३. परिश्रमादिभिः मनः सम्मीलनं निद्रा भवति।

अत्र चानुभावाः - १. जृम्भः, २. अङ्गभङ्गः, ३. अक्षिमीलनम्, ४. उत्स्वप्नता, ५.उच्छ्वासः इत्यादयः।

-०-

४.२०. विबोधः -**विबोधः परिणामादेस्तत्र जृम्भाक्षिमर्दने।**

अवस्थायाः परिवर्तनादिकारणेन विबोधः उत्पद्यते। निद्रावस्थायाः अपगमनात् विबोधः भवति। अत्र चानुभावाः - १. जृम्भनम्, २. अक्षिमर्दनम् इत्यादयः।

-०-

४.२१. व्रीडा - **दुराचारादिभिर्व्रीडा धाष्ट्र्याभावस्तमुन्नयेत्।**
साचीकृताङ्गावरणवैवर्ण्याधोमुखादिभिः।। २४।।

स्वकृतदुष्टाचरणात् व्रीडा उत्पद्यते। धार्ष्ट्याभावात् तस्योद्भवो भवति। अत्र चानुभावाः - १. वक्रीकृतवदनेनाङ्गावरणम्, २. वैवर्ण्यम्, ३. अधोमुखम् इत्यादयः।

-०-

४.२२. अपस्मारः -

आवेशो ग्रहदुःखाद्यैरपस्मारो यथाविधिः (धि)।
भूपातकम्पप्रस्वेदलालाफेनोद्गमादयः।। २५।।

प्रारब्धवशात् ग्रहजनितदुःखादिकारणैः य आवेशः स अपस्मार इत्युच्यते। अत्र चानुभावाः - १. भूपातः (भूमौ पतनम्), २. कम्पः, ३. प्रस्वेदनम्, ४. मुखे रक्तत्वम्, ५. फेनत्वोद्गमनम् इत्यादयः।

-०-

४.२३. मोहः - **मोहो विचित्तता भीतिदुःखावेशानुचिन्तनैः।**
तत्राज्ञानभ्रमाघातघूर्णनादर्शनादयः।। २६।।

भयं, दुःखावेशः, चिन्ता इत्यादिकारणैः चित्तस्य अस्तव्यस्तता एव मोहः।

अत्र चानुभावाः - १. अज्ञानम्, २. भ्रमः, ३. आघातः, ४. घूर्णनम् (शिरोभ्रमणम्), ५. अदर्शनम् इत्यादयः।

-o-

४.२४. मतिः - **भ्रान्तिच्छेदोपदेशाभ्यां शास्त्रादेस्तत्त्वधीर्मतिः।**

शास्त्रादिषु भ्रान्तेरपगमात् सदुपदेशाच्च या तत्त्वज्ञानधीस्सिद्ध्यति सैव मतिरिति।

अत्र चानुभावाः - अनुक्ताः।

-o-

४.२५. आलस्यम् - **आलस्यं श्रमगर्भादेर्जाड्यं जृम्भासितादिमत्।। २७।।**

परिश्रमः, गर्भधारणम् इत्यादिकारणैः जनितं जाड्यम् आलस्यमित्यभिधीयते।

अत्र चानुभावाः - १. जृम्भः, २. निर्यत्नमेकत्रोपवेशनम् इत्यादयः।

-o-

४.२६. आवेगः - **आवेगः सम्भ्रमोऽस्मिन्नभिसरजनिते शस्त्रनागाभियोगो**
वातात् पांसूपदिग्धस्त्वरितपदगतिर्वर्षजे पिण्डिताङ्गः।
उत्पातात् स्रस्तताङ्गेष्वहितहितकृते शोकहर्षानुभावा
वह्नेर्धूमाकुलास्यः करिजमनु भयस्तम्भकम्पापसाराः।। २८।।

१. युद्धादिभयेन राज्ञां पलायनम्, २. झंझावातः, ३. अतिवृष्टिः, ४. उत्पातः, ५. अग्निः, ६. गजः इत्यादिकारणैः जनितेन ध्वंसेन प्रजासु यस्सम्भ्रमः (उत आन्दोलना/ आकुलता) स एव आवेगनामकः सञ्चारीभावः।

१. अभिसर-राजविद्रवादिजनितयोः आवेगे जनाः धूलिधूसरिताः भवन्ति। तथैव तेषां **गतिः त्वरितम्** भवति। २. अतिवृष्ट्या समुत्पन्नावेगे - **अङ्ग-प्रत्यङ्गानि सङ्कुचितानि** भवन्ति। ३. उत्पातजनितावेगे - **अङ्गानि शिथिलानि** भवन्ति। ४. शतृजनितावेगे - **शोकः**, ५. सुहृत्कृतावेगे **- हर्षानुभवः** मिलति। ६. अग्निजनितावेगे - मुखं **धूमेन व्याकुलमिव** चित्रणीयम्। ७. एवं हस्तिजनितावेगे - १. भयम्, २. स्तम्भः, ३. कम्पः, ४. आन्दोलना इत्याद्यनुभावाः प्राप्नुमः।

करिग्रहणं व्यालोपलक्षणार्थं, तेन व्याघ्रशूकरवानरादिप्रभवा आवेगा व्याख्याताः।

-o-

४.२७. अथ वितर्कः -

तर्को विचारः सन्देहाद् भ्रूशिरोङ्गुलिनर्तकः।

सन्देहकारणाज्जनितस्य विचारस्य तर्कः इति नाम।

अत्र चानुभावाः - १. भ्रुवाम्, २. शिरसः, ३. अङ्गुलीनाम् च चाञ्चल्यम्।

-o-

४.२८. अवहित्था -

लज्जाद्यैर्विक्रियागुप्तावविहित्थाङ्गविक्रिया।

हृदयस्थभावमुत विकारं लज्जादिभिः गोपनम् अवहित्था इति कथ्यते।

अत्र चानुभावः - १. अङ्गेषु विकारोत्पादनम्।

-o-

४.२९. व्याधिः - **व्याधयः सन्निपाताद्यास्तेषामन्यत्र विस्तरः।। २९।।**

सन्निपातादिरोगानां व्याधिः इति नाम। व्याधीनां विशेषविवरणमायुर्वेदादिग्रन्थेषु द्रष्टव्यम्।

अत्र चानुभावः - १. अङ्गेषु विकारोत्पादनम्।

-o-

४.३०. उन्मादः - **अपेक्षाकारितोन्मादः सन्निपातग्रहादिभिः।**

अस्मिन्नवस्था रुदितगीतहासासितादयः।। ३०।।

१. त्रिदोषजन्यसन्निपातः, २. ग्रहः इत्यादिकारणैः बुद्धेः अस्तव्यस्तता, तथा विवेकहीनता उन्मादो भवति। अत्र चानुभावाः - १. रोदनम्, २. गानम्, ३. हसनम्, ४. उपवेशनम्, ५.पतनम् इत्यादयः।

-o-

४.३१. विषादः - **प्रारब्धकार्यासिद्ध्यादेर्विषादः सत्त्वसंक्षयः।**

निःश्वासोच्छ्वासहृत्तापसहायान्वेषणादिकृत्।। ३१।।

आरब्धकार्यस्य असिद्धेः सत्त्वं बलं मन्दम् उत नष्टं भवति। एतस्य सत्त्वसंक्षयस्य विषाद इति नाम। अत्र चानुभावाः - १. निश्श्वासः, २. उच्छ्वासः, ३. हृदयतापः, ४.सहायान्वेषणम् इत्यादयः।

-o-

४.३२. औत्सुक्यम् -

कालाक्षमत्वमौत्सुक्यं रम्येच्छारतिसम्भ्रमैः।
तत्रोच्छ्वासत्वराश्वासहृत्तापस्वेदविभ्रमाः।। ३२।।

१. रम्येच्छा, २. रतिः, ३. सम्भ्रमः इत्यादिकारणैः समयस्य असहनत्वम् औत्सुक्यम् इत्यभिधीयते। अत्र चानुभावाः - १. उच्छ्वासः, २. श्वासः, ३. हृदयतापः, ४.स्वेदनम्, ५.भ्रमः इत्यादयः।

-o-

४.३३. चापलम् -**मात्सर्यद्वेषरागादेश्चापलं त्वनवस्थितिः।**
तत्र भर्त्सनपारुष्यस्वच्छन्दाचरणादयः।। ३३।।

अथवा प्रस्तुतमेव तावत् सुविदितं करिष्ये इति।

१. मात्सर्यम्, २. द्वेषः, ३. रागः इत्यादिकारणैः मनसः स्थैर्याभावः चपलम् इत्यभिधीयते। अत्र च - १. भर्त्सनम्, २. पारुष्यम् (कठोरता), ३. स्वच्छन्दता इत्यादीनामाचरणं प्राप्यते।

अन्ये च चित्तवृत्तिविरोधा एतेषामेव विभावानुभावस्वरूपानुप्रवेशान्न पृथग्वाच्याः।

-o-

अथ स्थायी (स्थायिभावः) -

विरुद्धैरविरुद्धैर्वा भावैर्विच्छिद्यते न यः।
आत्मभावं नयत्यन्यान् स स्थायी लवणाकरः।। ३४।।

यः सजातीय-विजातीयान्यभावैः अतिरस्कृतः रत्यादिः सः स्थायी।

१. **बृहत्कथायाम् -** मदनमञ्चुकायां नरवाहनदत्तस्य अनुरागः वर्णितः। पुनः तत्रैव इतरनायकैः सह नायिकानाम् अनुरागोऽपि वर्णितः। किन्तु अत्र प्रधाननायकस्य नरवाहनस्य रतिभावः, अन्यनायकानां रतिभावैः तिरस्कृतः न भवति। एवं बृहत्कथायां सजातीयभावाः नरवाहनरतिभावं विच्छिन्नं न कुर्वन्ति।
२. **मालतीमाधवे -** श्मशानाख्याङ्के बीभत्सेन मालत्यनुरागस्य अतिरस्कारः - मालत्या बीभत्सरसः, मालतीं प्रति उत्पन्नं माधवस्य रतिभावं न तिरस्करोति। माधवस्य रतिभावः बीभत्सरसेन न विच्छन्नं भवति। इत्थम् अत्र स्थायिभावः विजातीय-प्रतिकूलभावैः च न तिरस्क्रियते। अतः विरोधिनाम् अविरोधिनां च समावेशो न विरोधी।

यत्र समप्राधान्येनानेकस्य भावस्य उपनिबन्धनं तत्र कथम् ?

१. रति-उत्साहयोः, २. रति-शमयोः, ३. रति-क्रोधयोः, ४. रति-जुगुप्सयोः, ५. शम-रति-क्रोधानाम्, ६. रति-शोक-क्रोधानाम् समप्राधान्येन उपनिबन्धः त्तच्छ्लोकेषु दृष्टत्वात् तत्कथं न विरोधः? इति चेत् - अत्रैक एव स्थायी। १. रति-उत्साहयोः प्रियतमाकरुणः वीरमेव पुष्णाति।

ते च – **रत्युत्साहजुगुप्साः क्रोधो हासः स्मयो भयं शोकः।**
शममपि केचित् प्राहुः पुष्टिर्नाट्येषु नैतस्य।। ३५।।

स्थायिभावाः अष्टौ (८) -

१. रतिः, २. उत्साहः, ३. जुगुप्सा, ४. क्रोधः,

५. हासः, ६. स्मयः, ७. भयम्, ८. शोकः इति।

९. शमः इति नवमः स्थायिभावः इति केचिदभिप्रयन्ति। किन्तु अस्य भावस्य पुष्टिः नाट्ये न भवति।

निर्वेदादिरताद्रूप्यादस्थायी स्वदते कथम्।
वैरस्यायैष तत्पोषस्तेनाष्टौ स्थायिनो मताः।। ३६।।

विरुद्धाविरुद्धभावैः अविच्छिन्नः स्थायी। इत्येतादृशताद्रूप्यगुणः निर्वेदादिषु न लभ्यते अतः स्थायी न भवति। अपि च अस्थायी। अस्थायिनः तस्य चर्वणा कथं वा भवति। यदि निर्वेदादीनां काव्य-नाटकादिषु पुष्टिस्समानीयते तदा रसस्थाने वैरस्यं जनयेत्। अतः रसस्थाने तस्यानङ्गीकारः। अतश्च अष्टावेव स्थायिनः। इति।

अत्रोच्यते - **वाच्या प्रकरणादिभ्यो बुद्धिस्था वा यथा क्रिया।**
वाक्यार्थः कारकैर्युक्ता स्थायी भावस्तथेतरैः।। ३७।।

यत्किमपि वाक्यं श्रुत्वा, पठित्वा वा तस्य वाक्यस्य - प्रकरणस्य, वक्तुः, श्रोतुः, देश-कालादीनां च ज्ञानं प्राप्त्वा, अस्य प्रकरणात् वयं वाक्ये प्रयुक्तकारकानां च सहायेन वाक्ये साक्षात् उपात्तशब्दार्थरूपयोः क्रियाज्ञानं प्राप्नुमः। एकदा वाक्ये क्रियायाः साक्षात् वाचकशब्दः उपात्तो न भवति। तथापि प्रकरणानुरूपक्रिया अध्याहर्तव्या। इत्थं वाक्ये या क्रिया - वाच्यं, बुद्धस्थं वा भवति सैव वाक्यार्थं भवति। एवमेव विभावानुभाव-व्यभिचारिभावैः स्थायिभावः काव्यस्य वाक्यार्थ(तात्पर्यार्थ)रूपेण प्रतीतो भवति। स्थायिभावोऽपि वाक्ये बुद्धिस्थक्रिया इव वाच्यं न भवत्, प्रकरणसंवेद्यं भवति।

रसः स एव स्वाद्यत्वाद्रसिकस्यैव वर्तनात्।
नानुकार्यस्य वृत्तत्वात् काव्यस्यातत्परत्वतः।। ३८।।

रत्यादिस्थायिभावः स्वाद्यं भवति। सहृदयः तम् आस्वादयति। अतः लौकिकरसस्य आस्वाद इव अस्यापि आस्वादयोग्यत्वात् रस इति नाम। एतादृशः रसः रसिकसहृदये एव लभते। किन्तु अनुकार्ये रामे, दुष्यन्ते, सीतायाम् उत शकुन्तलायां वा नै प्राप्यते। रसस्यास्वादः, रसस्य चर्वणा रसिकेषु प्रेक्षकेषु (सामाजिकेषु) एव भवति। अनुकार्यपात्रेषु न रसास्वादः। जनरञ्जनमेव नाट्यस्य परमं प्रयोजनम्। एवं काव्यस्य प्रयोजनम् सामाजिकेभ्यः रसास्वादोन्नयमेव। काव्यस्य अनुकार्याः रामादयः तु भूतकालसम्बद्धाः। तेषां रसचर्वणा अद्यत्वे कथं वा भवेत्? वस्तुतः रसचर्वणा नाटकादिकाव्यद्रष्टरि सामाजिके एव अङ्गीक्रियते। यदि अनुकार्ये रामादौ अङ्गीक्रियते तर्हि तेऽपि अस्माकमिव व्यावहारिकसंसारे स्वस्वकीयनायिकया युक्तस्य कस्यचन नायकं अद्रक्ष्यन्।

द्रष्टुः प्रतीतिर्व्रीडेर्ष्यारागद्वेषप्रसङ्गतः।
लौकिकस्य स्वरमीसंयुक्तस्येव दर्शनात्।। ३९।।

कस्यचन प्रेयसी-प्रियद्वन्द्वस्य शृङ्गारचेष्टादर्शनेन अस्मभ्यं रसप्रतीतिः न भवति। अपि च लज्जा समागच्छति। उत ईर्ष्या, आहोस्वत् रागः द्वेषो वा भवति। यदि अनुकार्ये दुष्यान्तादौ रसः अङ्गीक्रियते, तर्हि सामाजिकेभ्यः रसास्वादः नैव भवेत्। प्रत्युत तेषां हृदये लज्जा, ईर्ष्या, रागः, द्वेषो वा उत्पत्स्यते। शृङ्गारचेष्टादर्शनेन ज्येष्ठानां लज्जा, इतरेषाम् ईर्ष्यादिः जायते। अतः अनुकार्यनायकादौ रसत्वाङ्गीकारे दोषस्य सत्त्वात् सामाजिके एव रसोऽङ्गीक्रियते। यथा - बीजः अङ्कुरमाप्य, क्रमशः वृक्षो भूत्वा फलानि प्रयच्छति तावदेव, न तु तत्फलं वृक्षेण स्वयम् आस्वाद्यते। तस्य फलस्य आस्वादस्तु परेषामेव तद्वत् रसः उत्पद्यते अनुकार्ये रामादौ। स रसः आस्वाद्यते रसिकसामाजिकेन इति शम्।

धीरोदात्ताद्यवस्थानां रामादिः प्रतिपादकः।
विभावयन्ति रत्यादीन् स्वदन्ते रसिकस्य ते।। ४०।।

नाटकादिषु वर्णिताः रामादयः तदनुकूलधीरोदात्तादीनां अवस्थाना प्रतिपादकाः भवन्ति। एते रामादयः सामाजिकेषु रत्यादिस्थायिभावान् विभावयन्ति। एवं रत्यादिस्थायिभावस्य प्रतीतौ कारणानि भवन्ति। एते रत्यादिस्थायिभावाः एव रसिकसामाजिकैः आस्वाद्यन्ते।

ता एव च परित्यक्तविशेषा रसहेतवः।

काव्ये वर्णिताः रामादयः एव यदा स्वस्वविशेषव्यक्तित्वं परित्यज्य सामान्यनायकरूपं धरन्ति, तदा सहृदय-हृदये रसस्य प्रतीतौ विभावाः भवन्ति।

क्रीडतां मृन्मयैर्यद्वद्बालाना द्विरदादिभिः।। ४१।।

स्वोत्साहः स्वदते तद्वच्छ्रोतॄणामजृनादिभिः।

यथा बालकाः मृन्मयेन निर्मिताभिः गजः, अश्वः इत्यादिभिः खेलन्ति। ते बालाः तान् वास्तवगज इति, अश्व इति च भावयन्ति (वदन्ति)। तथैव तेभ्यः आनन्दं प्राप्नुवन्ति। तथैव काव्यश्रोता सामाजिकोऽपि अर्जुनादिपात्रैः तत्तत्पात्रेषु उत्साहं दृष्ट्वा स्वयं उत्साहितो भवति। (उत्साहास्वादं लभते।) यद्यपि अर्जुनादयः, मन्मृमयगजादयः अवास्तविकाः केवलं प्रतिकृतयः तथापि समाजिकाः ताभ्यः आनन्दं प्राप्नुवन्ति।

-o-

काव्यार्थभावनास्वादो नर्तकस्य न वार्यते।। ४२।।

अनुकार्यादीनां रामादीनाम् अनुकरणकर्त्रे नटाय रसास्वादः भवति वा न वा अत्र अस्माकमभिप्रायस्तु - वयं नर्तकस्य काव्यार्थरसास्वादने निषेधं न ब्रूमः। नटं प्रत्यपि रसास्वादः भवति। तेषु नटादिष्वपि काव्यार्थस्य भावनात् तेऽपि रसास्वादिनो भवन्ति। यदि तेऽपि सहृदयास्तदा तस्यां दशायां सामाजिका एव भवन्ति।

काव्यात् आनन्दः कथमुत्पद्यते? अयमानन्दः कीदृशो भवति? इत्युक्ते -

स्वादः काव्यार्थसम्भेदादात्मानन्दसमुद्भवः।
विकासविस्तरक्षोभविक्षेपैः स चतुर्विधः।। ४३।।
शृङ्गारवीरबीभत्सरौद्रेषु मनसः क्रमात्।
हास्याद्भुतभयोत्कर्षकरुणानां त एव हि।। ४४।।
अतस्तज्जन्यता तेषामत एवावधारणम्।

काव्यस्य ज्ञानात् सहृदयहृदये विशेषरूपेण आनन्दस्योत्पत्तिरेव स्वादः इति कथ्यते। अयं स्वादः चतुर्विधा गण्यते - १. चित्तविकासः, २. चित्तविस्तारः, ३. चित्रक्षोभः, ४. चित्तविक्षेपः इति। एते मनोविकाराः क्रमशः - शृङ्गार-वीर-बीभत्स-रौद्ररसेषु समुपलभ्यन्ते। पुनश्च एते मनोविकाराः क्रमशः - हास्य-अद्भुत-भय-करुणरसेषु समुपलभ्यन्ते।

इत्थं - १. शृङ्गार-हास्ययोः चित्तविकासस्य, २. वीर-अद्‌भुतयोः चित्तविस्तारस्य, ३.बीभत्स-भययोः चित्तक्षोभस्य, रौद्र-करुणयोः चित्तविक्षेपस्य च स्थितिर्भवति। अतः हास्यादिचतुर्विधरसाःशृङ्गारादिचतुर्विधरसेभ्यस्समुत्पन्ना इत्यभिप्रयन्ति। अत एव अष्टावेव रसाः इत्यवधारणा।

०००००००००००००००००००००००००००००००००००००

शृङ्गाराद्धि भवेद्धास्यो रौद्राच्च करुणो रसः।
वीराच्चैवाद्‌भुतोत्पत्तिर्बीभत्साच्च भयानकः।।

इति हेतुहेतुमद्‌भाव एव सम्भेदापेक्षया दर्शितो न कार्यकारणभावाभिप्रायेण तेषां कारणान्तरजन्यत्वात्।

शृङ्गारानुकृतिर्या तु स हास्य इति कीर्तितः।

इत्यादिना विकासादिसम्भेदैकत्वस्यैव स्फुटीकरणात्, अवधारणमर्प्यत एव **अष्टौ** इति सम्भेदान्तराणामभावात्।

ननु च युक्तं शृङ्गारवीरहास्यादिषु प्रमोदात्मकेषु वाक्यार्थसम्भेदात् आनन्दोद्‌भव इति करुणादौ तु दुःखात्मके कथमिवासौ प्रादुष्यात्? तथाहि तत्र करुणात्मककाव्यश्रवणाद् दुःखाविर्भावोऽश्रुपातादयश्च रसिकानामपि प्रादुर्भवन्ति, न चैतदानन्दात्मकत्वे सति युज्यते। सत्यमेतत्। किन्तु तादृश एवासावानन्दः सुखदुःखात्मको यथा प्रहरणादिषु सम्भोगावस्थायां कुट्टमिते स्त्रीणाम्, अन्यश्च लौकिकात् करुणात् काव्यकरुणः, तथा ह्यत्रोत्तरोत्तरा रसिकानां प्रवृत्तयः। यदि च लौकिककरुणवद्दुःखात्मकत्वमेवेह स्यात् तदा न कश्चिदत्र प्रवर्तेत, ततः करुणैकरसानां रामायणादिमहाप्रबन्धानामुच्छेद एव भवेत्। अश्रुपातादयश्चेतिवृत्तवर्णनाकर्णनेन विनिपातितेषु लौकिकवैक्लव्यदर्शनादिवत्। प्रेक्षकाणां प्रादुर्भवन्तो न विरुध्यन्ते, तस्माद्रसान्तरवत् करुणस्याप्यानन्दात्मकत्वमेव।

शान्तरसस्य चाऽनभिनेयत्वात् यद्यपि नाट्याऽनुप्रवेशो नास्ति तथापि सूक्ष्मातीतादिवस्तूनां सर्वेषामपि शब्दप्रतिपाद्यताया विद्यमानत्वात् काव्यविषयत्वं न निवार्यते। अतस्तदुच्यते –

शमप्रकर्षोऽनिर्वाच्यो मुदितादेस्तदात्मता।। ४५।।

शान्तो हि यदि यावत् –

न यत्र दुःखं न सुखं न चिन्ता न द्वेषरागौ न च काचिदिच्छा।
रसस्तु शान्तः कथितो मुनीन्द्रैः सर्वेषु भावेषु शमप्रधानः।।

इत्येवं लक्षणस्तदा तस्य मोक्षावस्थायामेवात्मस्वरूपापत्तिलक्षणायां प्रादुर्भावात्, तस्य च स्वरूपेणानिर्वचनीयतां श्रुतिरपि – स एष नेति नेति इत्यन्यापोहरूपेणाह। न च तथाभूतस्य शान्तरसस्य सहृदयाः स्वादयितारः सन्ति, अथापि तदुपायभूतो मुदितामैत्रीकरुणोपेक्षादिलक्षणस्तस्य च विकासविस्तारक्षोभविक्षेपरूपतैवेति तदुक्त्यैव शान्तरसास्वादो निरूपितः।

इदानीं विभावादिविषयावान्तरकाव्यव्यापारप्रदर्शनपूर्वकः प्रकरणेनोपसंहारः प्रतिपद्यते-

पदार्थैरिन्दुनिर्वेदरोमाञ्चादिस्वरूपकैः।
काव्याद्विभावसञ्चार्यनुभावप्रख्यतां गतैः।। ४६।।
भावितः स्वदते स्थायी रसः स परिकीर्तितः।

अतिशयोक्तिरूपकाव्यव्यापाराहितविशेषैश्चन्द्राद्यैरुद्दीपनविभावैः प्रमदाप्रभृतिभिरालम्बन-विभावैर्निर्वेदादिभिर्व्यभिचारिभावै रोमाञ्चाश्रुभ्रूविक्षेप-कटाक्षाद्यैरनुभावैरवान्तरव्यापारतया पदार्थीभूतैर्वाक्यार्थः स्थायी भावो विभावितः - भावरूपतामानीतः स्वदते स रस इति प्राक्प्रकरणे तात्पर्यम्।

विशेषलक्षणान्युच्यन्ते - तत्राचार्येण स्थायिनां रत्यादीनां शृङ्गारादीनां च पृथग्लक्षणानि विभावादिप्रतिपादनेनोदितानि। अत्र तु –

लक्षणैक्यं विभावैक्यादभेदाद्रसभावयोः।। ४७।।

क्रियत इति वाक्यशेषः।

-०-

१. शृङ्गारः –

रम्यदेशकलाकालवेषभोगादिसेवनैः।।
प्रमोदात्मा रतिः सैव यूनोरन्योऽन्यरक्तयोः।
प्रहृष्टमाणा शृङ्गारो मधुराङ्गविचेष्टितैः।। ४८।।

१. देशविभावः, २. कलाविभावः, ३. वेषविभावः, ४. उपभोगविभावः
५. प्रमोदात्मा रतिः, ६. युवतिविभावः, ७. यूनोर्विभावः

८. अन्योऽन्यानुरागः, ९. मधुराङ्गविचेष्टितं

ये सत्त्वजाः स्थायिन एव चाष्टौ, त्रिंशत्त्रयो ये व्यभिचारिणश्च।
एकोनपञ्चाशदमी हि भावा, युक्त्या निबद्धाः परिपोषयन्ति। (स्थायिनम्)
आलस्यमौग्र्यं मरणं जुगुप्सा, तस्याश्रयाद्वैतविरुद्धमिष्टम्।। ४९।।

त्रयस्त्रिंशद्व्यभिचारिणश्चाष्टौ स्थायिनः अष्टौ सात्त्विकाश्चेत्येकोनपञ्चाशत् (४९)।

-०-

विभागस्तु (शृङ्गारस्य) -

अयोगो विप्रयोगश्च सम्भोगश्चेति स त्रिधा।

१. अयोगः, २. विप्रयोगः, ३. सम्भोगः

१. (अथ अयोगः) –

तत्रायोगोऽनुरागेऽपि नवयोरेकचित्तयोः।। ५०।।
पारतन्त्र्येण दैवाद्वा विप्रकर्षादसङ्गमः।

योगोऽन्योऽन्यस्वीकारस्तदभावस्त्वयोगः – पारतन्त्र्येण विप्रकर्षाद्दैवपित्राद्यायत्तत्वात् सागरिकामालत्योर्वत्सराजमाधवाभ्यामिव दैवाद्गौरीशिवयोरिवासमागमोऽयोगः।

दशावस्थः स तत्रादावभिलाषोऽथ चिन्तनम्।। ५१।।
स्मृतिर्गुणकथोद्वेगप्रलापोन्मादसंज्वराः।
जडता मरणं चेति दुरवस्थं यथोत्तरम्।। ५२।।
अभिलाषः स्पृहा तत्र कान्ते सर्वाङ्गसुन्दरे।
दृष्टे श्रुते वा तत्रापि विस्मयानन्दसाध्वसाः।। ५३।।
साक्षात्प्रतिकृतिस्वप्नच्छायामायासु दर्शनम्।
श्रुतिव्याजात् सखीगीतमागधादिगुणस्तुतेः।। ५४।।

अभिलाषो यथा शाकुन्तले –

असंशयं क्षत्रपरिग्रहक्षमा यदार्यमस्यामभिलाषि मे मनः।
सतां हि सन्देहपदेषु वस्तुषु प्रमाणमन्तःकरणप्रवृत्तयः।।

विस्मयो यथा – **स्तनावालोक्य तन्वङ्ग्याः शिरः कम्पयते युवा।**
तयोरन्तरनिर्मग्नां दृष्टिमुत्पाटयन्निव।।

आनन्दो यथा विद्धशालभञ्जिकायाम् –

सुधाबद्धग्रासैरुपवनचकोरैः कवलितां
किरज्ज्योत्स्नामच्छां लवलिफलपाकप्रणयिनीम्।
उपप्राकाराग्रं प्रहिणु नयने तर्कय मना-
गनाकाशे कोऽयं गलितहरिणः शीतकिरणः ?।।

साध्वसं यथा कुमारसम्भवे –

तं वीक्ष्य वेपथुमती सरसाङ्गयष्टि-र्निक्षेपणाय पदमुद्धृतमुद्वहन्ती।
मार्गाचलव्यतिकराकुलितेव सिन्धुः, शैलाधिराजतनया न ययौ न तस्थौ।।

यथा वा – **व्याहृता प्रतिवचो न सन्दधे गन्तुमैच्छदवलम्बितांशुका।**
सेवते स्म शयनं पराङ्मुखी सा तथापि रतये पिनाकिनः।।
सानुभावविभावास्तु चिन्ताद्याः पूर्वदर्शिताः।

गुणकीर्तनं तु स्पष्टत्वान्न व्याख्यातम्।

दशावस्थत्वमाचार्यैः प्रायोवृत्त्या निदर्शितम्।। ५५।।
महाकविप्रबन्धेषु दृश्यते तदनन्तता।

दिङ्मात्रं तु – **दृष्टे श्रुतेऽभिलाषाच्च किं नौत्सुक्यं प्रजायते।। ५६ ।।**
अप्राप्तौ किं न निर्वेदो ग्लानिः किं नातिचिन्तनात्।

शेषं प्रच्छन्नकामितादि कामसूत्रादवगन्तव्यम्।

-०-

२. अथ विप्रयोगः –

विप्रयोगस्तु विश्लेषो रूढविस्रम्भयोर्द्विधा।। ५७।।
मानप्रवासभेदेन, मानोऽपि प्रणयेर्ष्ययोः।

प्राप्तयोरप्राप्तिर्विप्रयोगस्तस्य द्वौ भेदौ – १. मानः २. प्रवासश्च।

२.१. मानविप्रयोगोऽपि द्विविधः – १. प्रणयमानः २. ईर्ष्यामानश्चेति।

तत्र प्रणयमानः स्यात् कोपावसितयोर्द्वयोः।। ५८।।

प्रेमपूर्वको वशीकारः प्रणयः, तद्भङ्गो मानः प्रणयमानः। स च द्वयोर्नायकयोर्भवति।

२.१.१. नायकप्रणयमानः, २.१.२. नायिकाप्रणयमानः, २.१.३. उभयोः प्रणयमानः

-o-

२.२. ईर्ष्यामानः -

स्त्रीणामीर्ष्याकृतो मानः कोपोऽन्यासङ्गिनि प्रिये।
श्रुते वाऽनुमिते दृष्टे, श्रुतिस्तत्र सखीमुखात्।। ५९।।
उत्स्वप्नायितभोगाङ्कगोत्रस्खलनकल्पितः।
त्रिधाऽऽनुमानिको, दृष्टः साक्षादिन्द्रियगोचरः।। ६०।।

ईर्ष्यामानः पुनः स्त्रीणामेव नायिकान्तरसङ्गिनि स्वकान्ते उपलब्धे सत्यन्यासङ्गः श्रुतो वाऽनुमितो दृष्टो वा (यदि) स्यात्। श्रवणं सखीवचनात् यस्या विश्वास्यत्वाच्च।

१. यथा ममैव – **सुभ्रू त्वं नवनीतकल्पहृदया केनाऽपि दुर्मन्त्रिणा**
मिथ्यैव प्रियकारिणा मधुमुखेनास्मासु चण्डीकृता।
किं त्वेतद्विमृश क्षणं प्रणयिनामेणाक्षि कस्ते हितः
किं धात्रीतनया वयं किमु सखी किं वा किमस्मत्सुहृत्।।

२. उत्स्वप्नायितः -

३. भोगाङ्कानुमितः

४. गोत्रस्खलनकल्पितः

५. दृष्टो

-o-

एषाम् – **यथोत्तरं गुरुः षड्भिरुपायैस्तमुपाचरेत्।**
साम्ना भेदेन दानेन नत्युपेक्षारसान्तरैः।। ६१।।

एषाम् - श्रुतानुमितदृष्टान्यसङ्गप्रयुक्तानामुक्तानां मानानां मध्ये उत्तरोत्तरं मानो गुरुः - क्लेशेन निवार्यो भवतीत्यर्थः। तत् - मानम्। उपाचरेत् - निवारयेत्।। ६१।।

तत्र प्रियवचः साम, भेदस्तत्सख्युपार्जनम्।
दानं व्याजेन भूषादेः, पादयोः पतनं नतिः।। ६२।।
सामादौ तु परिक्षीणे स्यादुपेक्षावधीरणम्।

रभसत्रासहर्षादेः कोपभ्रंशो रसान्तरम्।। ६३।।

कोपचेष्टाश्च नारीणां प्रागेव प्रतिपादिताः।

१. प्रियवचः साम

२. नायिकासखीसमावर्जनं भेदो

३. दानं व्याजेन भूषादेः

४. पादयोः पतनं नतिः

५. उपेक्षा तदवधीरणम्

६. रभसत्रासहर्षादे रसान्तरात् कोपभ्रंशः

-०-

अथ प्रवासविप्रयोगः –

कार्यतः सम्भ्रमाच्छापात् प्रवासो भिन्नदेशता।। ६४।।

द्वयोस्तत्राश्रुनिःश्वासकार्श्यलम्बालकादिता।

स च भावी भवन् भूतस्त्रिधाद्यो बुद्धिपूर्वकः।। ६५।।

आद्यः कार्यजः समुद्रगमनसेवादिकार्यवशप्रवृत्तौ बुद्धिपूर्वकत्वाद्भूतभविष्यद्वर्तमानतया त्रिविधः।

१. यास्यत् प्रवासः, २. गच्छत् प्रवासः, ३. गतप्रवासः

द्वितीयः सहसोत्पन्नो दिव्यमानुषविप्लवात्।

उत्पातनिर्वातादिजन्यविप्लवात् परचक्रादिजन्यविप्लवाद् वा बुद्धिपूर्वकत्वादेकरूप एवं संभ्रमजः प्रवासः यथोर्वशीपुरूरवसोर्विक्रमोर्वश्यां यथा च कपालकुण्डलापहृतायां मालत्यां मालतीमाधवयोः।

स्वरूपान्यत्वकरणाच्छापजः सन्निधावपि।। ६६।।

यथा कादम्बर्यां वैशंपायनस्येति।

मृते त्वेकत्र यत्रान्यः प्रलपेच्छोक एव सः।

व्याश्रयत्वान्न शृङ्गारः, प्रत्यासन्ने तु नेतरः।। ६७।।

यथेन्दुमतीमरणादजस्य करुण एव रघुवंशे, कादम्बर्यां तु प्रथमं करुण आकाश-सरस्वतीवचनादूर्ध्वं प्रवासशृङ्गार एवेति।

तत्र नायिकां प्रति नियमः —

प्रणयायोगयोरुत्का, प्रवासे प्रोषितप्रिया।
कलहान्तरितेर्ष्यायां विप्रलब्धा च खण्डिता।। ६८।।

-o-

अथ सम्भोगः — **अनुकूलौ निषेवेते यत्रान्योऽन्यं विलासिनौ।**
दर्शनस्पर्शनादीनि स सम्भोगो मुदान्वितः।। ६९।।
चेष्टास्तत्र प्रवर्तन्ते लीलाद्या दश योषिताम्।
दाक्षिण्यमार्दवप्रेम्णामनुरूपाः प्रियं प्रति।। ७०।।

ताश्च सोदाहृतयो नायकप्रकाशे दर्शिताः।

रमयेच्चाटुकृत्कान्तः कलाक्रीडादिभिश्च ताम्।
न ग्राम्यमाचरेत् किञ्चिन्नर्मभ्रंशकरं न च।। ७१।।

ग्राम्यः सम्भोगो रङ्गे निषिद्धोऽपि काव्येऽपि न कर्तव्य इति पुनर्निषिध्यते।

यथा रत्नावल्याम् —

स्पृष्टस्त्वयैष दयिते स्मरपूजाव्यापृतेन हस्तेन।
उद्भिन्नापरमृदुतरकिसलय इव लक्ष्यतेऽशोकः।। इत्यादि।

नायकनायिकाकैशिकीवृत्तिनाटकनाटिकालक्षणाद्युक्तं कविपरम्परावगतं स्वयमौचित्य-सम्भावनानुगुण्येनोत्प्रेक्षितं चानुसन्दधानः सुकविः शृङ्गारमुपनिबध्नीयात्।

-o-

२. वीरः — **वीरः प्रतापविनयाध्यवसायसत्त्व-**
मोहाविषादनयविस्मयविक्रमाद्यैः।
उत्साहभूः स च दयारणदानयोगात्
त्रेधा किलात्र मतिगर्वधृतिप्रहर्षाः।। ७२।।

प्रतापविनयादिभिर्विभावितः करुणायुद्धनादाद्यैरनुभावितो गर्व-धृति-हर्षामर्ष-स्मृति-मति-वितर्क-प्रभृतिभिर्भावित उत्साहः स्थायी स्वदते - भावकमनोविस्तारानन्दाय प्रभवतीत्येष वीरः। तत्र दयावीरो यथा नागानन्दे जीमूतवाहनस्य, युद्धवीरो वीरचरिते रामस्य, दानवीरः

परशुरामबलिप्रभृतीनाम् - 'त्यागः सप्तसमुद्रमुद्रितमहीनिर्व्याजदानावधिः' इति।

विनयादिषु पूर्वमुदाहृतमनुसन्धेयम्। प्रतापगुणावर्जनादिनापि वीराणां भावात् त्रैधं प्रायोवादः। प्रस्वेदरक्तवदननयनादिक्रोधानुभावरहितो युद्धवीरोऽन्यथा रौद्रः।।

-o-

३. बीभत्सः – **बीभत्सः कृमिपूतिगन्धिवमथुप्रायैर्जुगुप्सैकभू-**
रुद्वेगी रुधिरान्त्रकीकसवसामांसादिभिः क्षोभणः।
वैराग्याज्जघनस्तनादिषु घृणाशुद्धोऽनुभावैर्वृतो
नासावक्रविकूणनादिभिरिहावेगार्तिशङ्कादयः।। ७३।।

अत्यन्ताहृद्यैः कृमिपूतिगन्धिप्रायविभावैरुद्भूतो जुगुप्सास्थायिभावपरिपोषणलक्षण-उद्वेगो बीभत्सः। यथा मालतीमाधवे –

उत्कृत्योत्कृत्य कृत्तिं प्रथममथ पृथूच्छेथभूयांसि मांसा-
न्यंसस्फिक्पृष्ठपिण्डाद्यवयवसुलभान्युग्रपूतीनि जग्ध्वा।
आर्तः पर्यस्तनेत्रः प्रकटितदशनः प्रेतरङ्कः करङ्का-
दङ्कस्थादस्थिसंस्थं स्थपुटगतमपि क्रव्यमव्यग्रमत्ति।।

रुधिरान्त्रकीकसवसामांसादिविभावः क्षोभणो बीभत्सो यथा वीरचरिते –

अन्त्रप्रोतबृहत्कपालनलककूरक्वणत्कङ्कण-
प्रायप्रेङ्खितभूरिभूषणरवैराघोषयन्त्यम्बरम्।
पीतोच्छर्दितरक्तकर्दमघनप्राग्भारघोरोल्लस-
द्व्यालोलस्तनभारभैरववपुर्बन्धोद्धतं धावति।।

रम्येष्वपि रमणीजघनस्तनादिषु वैराग्याद् घृणा शुद्धो बीभत्सो यथा –

लालां वक्त्रासवं वेत्ति मांसपिण्डौ पयोधरौ।
मांसास्थिकूटं जघनं जनः कामग्रहातुरः।।

न चायं शान्त एव विरक्तः - यतो बीभत्समानो विरज्यते।

-o-

४. रौद्रः — **क्रोधो मत्सरवैरिवैकृतमयैः पोषोऽस्य रौद्रोऽनुजः**
क्षोभः स्वाधरदंशकम्पभृकुटिस्वेदास्यरागैर्युतः।
शस्त्रोल्लासविकत्थनांसधरणीघतप्रतिज्ञाग्रहै-
रत्रामर्षमदौ स्मृतिश्चपलतासूयौग्र्यवेगादयः।। ७४।।

४.१. मात्सर्यविभावो रौद्रः

४.२. वैरिवैकृतादिः

-o-

५. हास्यः — **विकृताकृतिवाग्वेषैरात्मनोऽथ परस्य वा।**
हासः स्यात् परिपोषोऽस्य हास्यस्त्रिप्रकृतिः स्मृतः।।७५।।

आत्मस्थान् विकृतवेषभाषादीन् परस्थान् वा विभावानवलम्बमानो हासस्तत्परिपोषात्मा हास्यो रसो द्व्यधिष्ठानौ भवति, स चोत्तम-मध्यमाधमप्रकृतिभेदात् षड्विधः।

१. आत्मस्थः, २. परस्थः

स्मितमिह विकासिनयनं, किञ्चिल्लक्ष्यद्विजं तु हसितं स्यात्।
मधुरस्वरं विहसितं, सशिरःकम्पमिदमुपहसितम्।। ७६।।
अपहसितं सास्राक्षं, विक्षिप्ताङ्गं भवत्यतिहसितम्।
द्वे द्वे हसिते चैषा ज्येष्ठे मध्येऽधमे क्रमशः।। ७७।।

उत्तमस्य स्वपरस्थविकारदर्शनात् स्मित-हसिते, मध्यमस्य विहसितोपहसिते, अधमस्याऽपहसितातिहसिते। उदाहृतयः स्वयमुत्प्रेक्ष्याः।

व्यभिचारिणश्चास्य —

निद्रालस्यश्रमग्लानिमूर्च्छाश्च सहचारिणः (व्यभिचारिणः)।

-o-

६. अद्भुतः — **अतिलोकैः पदार्थैः स्याद्विस्मयात्मा रसोऽद्भुतः।। ७८।।**

कर्मास्य साधुवादाश्रुवेपथुस्वेदगद्गदाः।

हर्षावेगधृतिप्राया भवन्ति व्यभिचारिणः।। ७९।।

लोकसीमातिवृत्तपदार्थवर्णनादिविभावितः साधुवादाद्यनुभावपरिपुष्टो विस्मयः स्थायिभावो हर्षावेगादिभावितो रसोऽद्भुतः। यथा –

दोर्दण्डाञ्चितचन्द्रशेखरधनुर्दण्डावभङ्गोद्धत-

ष्टङ्कारध्वनिरार्यबालचरितप्रस्तावनाडिण्डिमः।

द्राक्पर्यस्तकपालसम्पुटमिलद्ब्रह्माण्डभाण्डोदर-

भ्राम्यत्पिण्डितचण्डिमा कथमसौ नाद्यापि विश्राम्यति।। इत्यादि।

-o-

७. भयानकः – **विकृतस्वरसत्त्वादेर्भयभावो भयानकः।**

सर्वाङ्गवेपथुस्वेदशोषवैचित्त्यलक्षणः।।

दैन्यसम्भ्रमसम्मोहत्रासादिस्तत्सहोदरः।। ८०।।

रौद्रशब्दश्रवणाद्रौद्रसत्त्वदर्शनाच्च भयस्थायिभावप्रभवो भयानको रसः, तत्र सर्वाङ्गवेपथुप्रभृतयोऽनुभावाः दैन्यादयस्तु व्यभिचारिणः।

-o-

८. करुणः – **इष्टनाशादनिष्टाप्तौ शोकात्मा करुणोऽनु तम्।**

निश्वासोच्छ्वासरुदितस्तम्भप्रलपितादयः।। ८१।।

स्वापापस्मारदैन्याधिमरणालस्यसम्भ्रमाः।

विषादजडतोन्मादचिन्ताद्या व्यभिचारिणः।। ८२।।

इष्टस्य बन्धुप्रभृतेर्विनाशादनिष्टस्य तु बन्धनादेः प्राप्त्या शोकप्रकर्षजः करुणः तमन्विति तदनुभावनिःश्वासादिकथनम्। व्यभिचारिणश्च स्वापापस्मारादयः।

१. इष्टनाशात् करुणः

२. अनिष्टावाप्तेः करुणः

प्रीतिभक्त्यादयो भावा मृगयाक्षादयो रसाः।

हर्षोत्साहादिषु स्पष्टमन्तर्भावान्न कीर्तिताः।। ८३।। स्पष्टम्।

षट्त्रिंशद्भूषणादीनि सामादीन्येकविंशतिः।

लक्ष्यसन्ध्यान्तराख्यानि सालङ्कारेषु तेषु च।। ८४।।

'विभूषणं चाक्षरसंहतिश्च शोभाभिमानौ गुणकीर्तनं च' इत्येवमादीनि षट्त्रिंशत् (विभूषणादीनि) काव्यलक्षणानि 'साम भेदः प्रदानं च' इत्येवमादीनि सन्ध्यन्तराण्येकविंशति-रुपमादिष्वलङ्कारेषु हर्षोत्साहादिषु चान्तर्भावान्न पृथगुक्तानि।

इति धनञ्जयकृतदशरूपकस्य चतुर्थः प्रकाशः समाप्तः।।

अथ ग्रन्थोपसंहारः –

रम्यं जुगुप्सितमुदारमथापि नीच-
मुग्रं प्रसादि गहनं विकृतं च वस्तु।
यद्वाप्यवस्तु कविभावकभाव्यमानं
तन्नास्ति यन्न रसभावमुपैति लोके।। ८५।।
विष्णोः सुतेनापि धनञ्जयेन विद्वन्मनोरागनिबन्धहेतुः।
आविष्कृतं मुञ्जमहीशगोष्ठीवैदग्ध्यभाजा दशरूपमेतत्।। ८६।।

समाप्तश्चायं ग्रन्थः।।

लघूत्तरप्रश्नमाला

१. उद्दिष्टधर्मकम् अनुद्दिष्टधर्माणां प्रकरणादीनां च प्रकृतिः किम्/का ? **नाटकम्**

२. अन्येषां प्रकरणादीनां प्रकृतिः भूयो रसपरिग्रहः सम्पूर्णलक्षणं च किम् ? **नाटकम्**

३. पूर्वरङ्गं विधाय, सूत्रधारे विनिर्गते सति प्रविश्य नटः किं स्थापयेत् ? **काव्यार्थम्**

४. पूर्वरङ्गो नाम किम् ? **नाट्यशाला**

५. दशरूपकस्य प्रथमप्रकाशे कस्य विवेचना वर्तते ? **कथावस्तुनः विवेचना वर्तते।**

६. दशरूपकस्य द्वितीयप्रकाशे कस्य विवेचना वर्तते ? **नायकलक्षणस्य विवेचना वर्तते।**

७. नाटकस्य तत्त्वत्रयं किम् अथवा रूपकभेदकतत्त्वत्रयं किम् ? **वस्तु नेता रसः** इति।

८. नाटकस्य तृतीयं तत्त्वं किम् ? **रसः**

९. प्रकरणादिरूपकप्रभेदानां मूलं किम् ? **नाटकम्**

१०. नाटके रसपरिपाकः केन प्रकारेण उपलभ्यते ?

नाटके शृङ्गारो वीरो वा प्रधानरसः भवति। अन्ये अङ्गरसाः भवन्ति।

११. पूर्वरङ्गशब्दस्य व्युत्पत्तिः का? **पूर्वं रज्यते अस्मिन् इति पूर्वरङ्गम्, तस्मिन् पूर्वरङ्गे** इति।

१२. पूर्वरङ्गक्रिया इति केषां नाम ? **मङ्गलाचरणम्, देवतास्तवनादयः।**

१३. स्थापकः इति कस्य नाम?

आदौ पूर्वरङ्गं विधाय, प्रथमसूत्रधारे विनिर्गते, तद्वदेव अपरः नटः प्रविश्य काव्यार्थं स्थापयेत्। अस्यैव स्थापक इति नाम। यतः काव्यार्थस्थापनात् सूचनात् वा स्थापक इति व्यवहारः।

१४. यदि कथावस्तु दिव्यं तर्हि स्थापकः रङ्गमञ्चे कथं प्रविशति? **दिव्यरूपधारी सन्**

१५. यदि कथावस्तु मर्त्यं तर्हि स्थापकः रङ्गमञ्चे कथं प्रविशति?

मानवरूपे एव रङ्गमञ्चं प्रविशति।

१६. यदि कथावस्तु दिव्यादिव्यं तर्हि स्थापकः रङ्गमञ्चे कथं प्रविशति?

दिव्यरूपे वा मानवरूपे वा रङ्गमञ्चं प्रविशति।

१७. काव्यार्थसूचनायाः भेदाः कति? तानि च कानि?

चतुरः। तानि च - **१. वस्तु, २. बीजं, ३. मुखं, ४. पात्रम्** इति।

१८. उदात्तराघवनाटके काव्यार्थसूचना कीदृशी वर्तते? **वस्तुनिर्देशात्मकम्**

१९. रत्नावलीनाटिकायां काव्यार्थसूचना कीदृशी वर्तते? **बीजात्मकम्**

२०. मुखम् इत्यत्र साहित्यदर्पणकारस्य अभिप्रायः कः?

मुखं श्लेषादिना प्रस्तुतवृत्तान्तप्रतिपादको वाग्विशेषः इति।

२१. मुखसूचनायां वस्तुवर्णनं **श्लेषमाध्यमेन** भवति।

२२. अभिज्ञानशाकुन्तले काव्यार्थसूचना कीदृशी वर्तते? **पात्रात्मकम्**

२३. स्थापकः नटः काव्यार्थसूचनां कां वृत्तिमाश्रित्य ऋतुं वर्णयेत्? **भारतीवृत्तिम्**

२४. संस्कृतबहुलः नटाश्रयो वाग्व्यापारो का भवति? **भारतीवृत्तिः।**

२५. भारतीवृत्तेः कति अङ्गानि सन्ति? तानि कानि?

चत्वारि अङ्गानि। तानि च - १. प्ररोचना २. वीथी, ३. प्रहसनम्, ४. आमुखम् चेति।

२६. प्रशंसातः उन्मुखीकरणं किं भवति? **प्ररोचना।**

२७. काव्यार्थप्रशंसनेन श्रोतॄणां प्रवृत्त्युन्मुखीकरणं किं भवति? **प्ररोचना।**

२८. किं नाम आमुखम् ?

सूत्रधारः नट्या, मार्षेण, विदूषकेन वा सम्भाषयन् विचित्रोक्त्या प्रस्तुतकथा आक्षेपि स्वकार्यं वर्णयति तत् आमुखम्। अस्यैव प्रस्तावना इति नामान्तरम्।

२९. आमुखस्य (प्रस्तावनायाः) कति अङ्गानि सन्ति?

चत्वारि। तानि च - **१. कथोद्घातः, २. प्रवृत्तकम्, ३. प्रयोगातिशयश्चेति।**

३०. भारतीवृत्तेः आमुखाङ्गस्य कथोद्घातस्य लक्षणं किम्?

सूत्रधारस्य इतिवृत्तसमं वाक्यं वाक्यार्थं वा स्वीकृत्य तदनुकूलवृत्त्या प्रयुञ्जन् रङ्गस्थले प्रविशति चेत् तस्य नाटकीयपात्रस्य **कथोद्घातः** (प्रस्तावना) इति नाम। अयं कथोद्घातः द्विप्रकारकः **१. वाक्यमूलकम्, २. वाक्यार्थमूलकम्** चेति।

३१. भारतीवृत्तेः आमुखाङ्गस्य प्रवृत्तकस्य लक्षणं किम्?

प्रवृत्तकालसमानगुणवर्णनया सूचितपात्रप्रवेशः एव प्रवृत्तकम्।

३२. भारतीवृत्तेः आमुखाङ्गस्य प्रयोगातिशयस्य लक्षणं किम्?

एषोऽयम् इति उपक्षेपात् सूत्रधारः यत् पात्रं प्रवेशयति तत् पात्रविशेषस्य एव प्रयोगातिशयः इति नाम।

३३. भारतीवृत्तेः द्वितीयायाः वीथ्याः अङ्गानि कानि?

वीथ्यंगानि **१३** त्रयोदश। तानि च - **१. उद्घात्यकम्, २. अवलगितम्, ३. प्रपञ्चम्, ४. त्रिगतम्, ५. छलम्, ६. वाक्केळी, ७. अधिबलम्, ८. गण्डम्, ९. अवस्यन्दितम्, १०.**

नालिका, ११. असत्प्रलापम्, १२. व्यवहारम्, १३. मृदवम् इति।

३४. भारतीवृत्तेः द्वितीयायाः वीथ्याः **उद्घात्यकम्** इत्यस्य अङ्गस्य लक्षणं किम्?

द्वयोः पात्रयोः मध्ये परस्परसंलापेन यत्र पर्यायमाला वा प्रश्नोत्तरमाला उद्भवति तत् **उद्घात्यकम्** भवति। अत इदम् उद्घात्यकं द्विविधं **१. गूढार्थपदपर्यायमाला २. प्रश्नोत्तरमाला** चेति।

३५.